

در

محضر قرآن

(جلد ۱)

مؤلف:

قاسم رحیمان

رجیبان، قاسم

در محضر قرآن (جلد ۱)، مؤلف: قاسم رجیبان

قم: پور افشار، ۱۳۹۰

ISBN ۹۷۸-۶۰۰-۹۲۳۳۴-۱-۰ ص ۳۲۸

قرآن - تحقیق - قرآن - بررسی و شناخت - قرآن - احادیث - تفاسیر (سوره بقره)

BP ۶۵ / ۴ / ۳ د ۱۳۹۰

۱۹۵۴۸۲۴

۲۹۷/۱۵۹

شناخت کتاب

نام کتاب: در محضر قرآن (جلد ۱)

نویسنده: قاسم رجیبان

تعداد صفحات: ۳۲۸

نوبت و تاریخ چاپ: اول / ۹۰

چاپخانه:

شمارگان: ۳۰۰۰

ناشر: پور افشار

قطع: وزیری

شابک: ۹۷۸-۰-۱-۶۰۰-۹۲۳۳۴

مراکز پخش:

قم - آقای محمد جعفری ۰۹۱۹۶۹۲۸۹۰۲

تهران - آقای رضا زاده ۰۹۱۲۳۷۰۶۸۶۱

استان فارس - آقای سعید رجیبان ۰۹۱۷۷۲۱۰۳۴۴

همراه مؤلف: ۰۹۱۹۱۴۹۲۵۵۴

آدرس اینترنتی مؤلف: www.rajabiyan.blogfa.com

قیمت ۵۰۰۰ تومان

حق چاپ برای مؤلف محفوظ است.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

وَصَلَّى اللَّهُ عَلَىٰ سَيِّدِ النَّبِيِّنَ وَالرَّاحِمِينَ

سَلَامٌ عَلَى الْأَئِمَّةِ الْمُرْسَلِينَ الْجَيْلَانِ الْمُنْتَظَرِ الْمُهَنْدَلِي

اهداء

این اثر را تقدیم می‌کنم به قرآن ناطق، قلب عالم
امکان و امام عزیز و مهربانم حضرت حجۃ ابن
الحسن العسكري (ارواحنا فداه) و از خدای
تعالیٰ زیارت و شفاعت آن امام بزرگوار را در دنیا
و آخرت مسئلت می‌نمایم.

پیشگفتار

دین مقدس اسلام دین کامل و جامعی است که پایه و اساس آن بر علم و دانش گذاشته شده است. این دین بزرگ و با عظمت از روز اولی که پیامبر اکرم ﷺ آن را برای بشریت به ارمغان آورد یک سری مسائل علمی بیان نمود که بعد از گذشت صدها سال از آن روز تازه دانشمندان و مخترعان و مکتشفان به گوشه‌های بسیار کوچکی از آن رسیده‌اند و این در حالی است که بزرگان و صاحبان این دین که همان نمایندگان خدای تعالی بر روی زمین هستند یعنی همان وجود شریف چهارده نور و چهارده معصوم ﷺ به ما فرموده‌اند آنچه از علوم که تا زمان ظهر امام زمان (ارواحنا فداه) کشف می‌شود دو حرف از علم است و بیست و هفت حرف دیگر از علم را ان شاء الله وجود شریف امام زمان (ارواحنا فداه) برای ما خواهند آورد.

قرآن کریم بر خلاف تمام علوم‌های بشری دریابی نامحدود است و ما هر چه در مطالب و علوم این کتاب آسمانی پیش برویم و پیشرفت کنیم هنوز جای دارد و حتی سر سوزنی به آن همه و معارفی که در این کتاب با عظمت نهفته نرسیده‌ایم، به طوری که فرموده‌اند هر حرف از قرآن هفتاد هزار بطن دارد که البته منظور از این کلام این است که معارف قرآن بی‌نهایت و زیاد است.

قرآن کریم بر خلاف تمام کتاب‌های دیگر که فقط در دنیا مورد استفاده هستند هم در دنیا و هم در آخرت مورد استفاده مؤمنین و اولیاء الله قرار خواهد گرفت و مایه پیشرفت و پاکی آنها خواهد شد به طوری که در بعضی از احادیث و روایات آمده که در بهشت هم اهل بهشت قرآن می‌خوانند و پیشرفت می‌کنند و مقامشان بالاتر می‌رود.

با این وجود خیلی از ما مسلمانها همانند کسی هستیم که بر تپه‌ای از طلا نشسته‌ایم و دست گدایی به سوی دیگران دراز کرده‌ایم در حالی که اصل علم مربوط به دین ما است و مابقی ادیان به خاطر تحریفی که در آنها شده چیزی از آنها باقی نمانده و آنچه امروز به اسم دین برایشان باقی مانده یک مشت خرافات بیش نیست و اکثر دانشمندان علوم خویش را از قرآن، کتاب آسمانی ما می‌گیرند و همه دانشمندانی که در کارشناس موفق بوده‌اند اعتراف کرده‌اند که اگر اسلام نبود از علم و دانش هم خبری نبود به عنوان نمونه به چند مورد کوچک آن توجه نمائید:

۱) لوتو استودارد دانشمند و مورخ معروف آمریکائی می‌گوید: «برای عظمت اسلام همین بس که با این همه موانع باز هم حقایق و فضیلت خود را در جهان آشکار می‌سازد زیرا اسلام یک آئین ساده و خردمندانه است».

۲) ولز مورخ مشهور انگلیسی در کتاب «تاریخ عمومی» می‌نویسد: «اسلام یک نظام اجتماعی و قانون مدنی برای بشر بوده که در روزگار تیره دنیا نمایان شد و با احکام مقدس خود با هر نوع ستمگری و خیانت و جنایت و بیدادگری مبارزه نموده است».

۳) سرکویلیام انگلیسی در کتابی که پیرامون اسلام تألیف کرده می‌نویسد: «اسلام چون مرکب تندرویی که گامهای بلندی در راه ترقی و تمدن بشر برداشته باشد

جاده‌های ناهموار را به سرعت عجیبی پیموده و وارد وادی حقیقت شده و تعلیمات عالیه آن بیشتر درس معنویت و معاشرت و سلوک را به خوبی می‌آموزد».

۴) دکتر گوستاولوبون مورخ و دانشمند فرانسوی در کتاب «تمدن اسلام و عرب» می‌نگارد: «بساطت و سادگی و وضوح اصول عقاید اسلامی به علاوه رفتار با مردم از روی عدل و احسان که سکه روش آن روی مذهب اسلام خورده سبب گردیده که تمام روی زمین را تسخیر نماید».

۵) کنت هنری دوگاستری دانشمند فرانسوی در کتاب «اسلام و افکار» می‌گوید: اسلام قسمت بسیار پهناور کره را به واسطه تعلیمات عالیه و ساده خود اشغال کرده و به وسیله قوانین متین و محکم آن بود که وحشیان و سیاه پوستان بتپرست متعصب را وادار کرد به احکام آن ایمان آورده و پرچم اسلام را بر فراز خانه‌های خود و کشورهای مهم جهان نصب نمایند».

۶) پرنس ژیوائی بورگیز دانشمند ایتالیائی در کتاب «ایتالیای نو» راجع به اسلام می‌نگارد: «عظمت اسلام از همین جا پیدا است که آغاز تمدن اسلامی از بد و پیدایش اسلام و رسالت پیغمبر ﷺ شروع شد در صورتی که تمدن اروپائی ششصد سال پس از مسیح و مسیحیت آغاز خودنمایی نموده است!»

۷) برناردشاو نویسنده معروف در یکی از تألیفات خود می‌نویسد: «من برای همیشه دین محمد ﷺ را با احترام بسیار نگریسته‌ام چرا که فعالیت و شادابی شگفت انگیزی در آن وجود دارد و به نظر من تنها دینی است که خاصیت تطبیق با ادوار مختلف زندگی را آزاد داشته و احکام آن با هر دوره و زمان سازگار است».

۸) لادین ایفلین کوبولد خانم انگلیسی در کتاب «به سوی خدا» می‌نویسد: «اسلام به تمام معنی یک قانون بزرگ و بی‌نقص اجتماعی است که هرگز از بین

نخواهد رفت زیرا اصول آن با مبادی تمدن و ترقی قانون فکر و عقل موافق می‌باشد».

۹) کنت دوگوبینو دانشمند فرانسوی در کتاب «سه سال در آسیا» می‌گوید: «اسلام یک دین پاک و بی‌آلایش و منزه از هر عیب و نقص را برای بشر آورده است».

۱۰) امیل در منگهم فرانسوی می‌نویسد: «اسلام مانند ندائی رسماً که دلها را تکان دهد، باخترا و خاور را از بدینی و غفلت بیدار کرد و چنان تأثیری در قلوب گذاشت که تاریخ و دنیای انسانیت چنین انقلاب روحی و نهضت اجتماعی را در هیچ عصر دیگر به یاد ندارد».

۱۱) لپری دانشمند فرانسوی می‌گوید: «اگر اسلام و مسلمین در تاریخ پیدا نمی‌شوند حیات علمی اروپا تا چند قرن عقب می‌افتد».

۱۲) درابر مورخ آمریکایی می‌نویسد: «دانشمندان مسلمان در اغلب علوم قدیمه و جدید دست داشتند و آنها را در علوم مکانیک و موازین مایعات (ایدروستاتیک) علم مرتبات و حرکات اولیه (دینامیک) حل مسائل علم شیمی و فیزیک و مباحث تقطیر و تصعید و تذویب و تصفیه مهارتی کامل بود در دانشگاه‌های اسلامی از کلیه علوم فیزیک و شیمی و هیئت گرفته تا دروس کشاورزی و دامداری و اخلاق، فیلسوفه‌ای بزرگ وجود داشت و دانشگاهی دیده نشده است که مانند دانشگاه اسلامی شش هزار دانشجو داشته باشد».

۱۳) مُسیو سدیو مورخ مشهور فرانسوی می‌گوید: «ترقی تمدن امروز اروپا مرهون دانشهايی است که اسلام در سرتاسر شرق و غرب متشر ساخت و حقیقتاً باید اعتراف کرد که مسلمین استادان اولیه ملل اروپا بوده‌اند».

۱۴) بوگیز ژیوانی می‌گوید: «مسلمین در قرون وسطی فرهنگ را رسماً ایجاد

کرده و دانشگاههای تأسیس نمودند، هر اروپائی که وارد دانشگاههای اسلامی می‌شد در اجتماعات به خود بالیده و افتخار می‌کرد و با سرافرازی و سربلندی در میان طایف و خانواده‌ها قدم به فخر برداشته و اظهار بزرگی و دانشمندی می‌نمود^(۱).

با توجه به اقرارها که ملاحظه فرمودید دین مقدس اسلام بر تمام ادیان زنده جهان برتری دارد و این برتری تنها به خاطر قوانین عالیه و علومی است که در این دین مبین نهفته می‌باشد.

اما متسفانه با این وجود ما مسلمان‌ها از کتاب آسمانی خویش که مورد توجه تمام دانشمندان موفق جهان بوده و هست بی‌تفاوت هستیم و گاه‌گاهی برای اینکه ثوابی برده باشیم مقداری از آن را تلاوت می‌کنیم و یا در مراسم‌های ختم برای امواتمان بسنده کرده‌ایم اما نه تنها دانشمندان موفق جهان بلکه علماء اعلام و مراجع عظیم الشان تقلید هم همیشه تاکید بر تلاوت مداوم و تدبیر نمودن در آیات این کتاب شریف را توصیه می‌نمایند و علت موفقیت خویش را جدا نشدن از قرآن و اهل بیت عصمت و طهارت ﷺ ذکر می‌کنند.

استاد عزیز ماکه خدای تعالی بر توفیقاتشان بیفزاید همیشه به من و دیگر شاگردانشان توصیه می‌نمایند که از قرآن جدا نشوید و یک برنامه‌ای داشته باشید که در روز وقته را به تلاوت قرآن اختصاص دهید و ضمناً در آن آیاتی که تلاوت می‌کنید تدبیر هم بکنید. خود قرآن هم به مسلمانان این پیشنهاد را داده آنجا که با اعتراض می‌فرماید: «أَفَلَا يَتَدَبَّرُونَ الْقُرْآنَ».^(۲)

تدبر از ماده دُبُر است و دُبُر به معنای پشت می‌باشد یعنی وقتی آیه‌ای از قرآن

۱ - کتاب اتحاد و دوستی، صفحه ۱۹ و ۲۰.

۲ - سوره محمد آیه ۲۴.

را تلاوت نمودید پیگیری کنید تحقیق کنید ببینید در پشت آن چه نکات و حکمت هایی نهفته است. البته همان طور که همه می دانید پشت هر حرف قرآن بی نهایت نکته و مطلب علمی نهفته که بشر قادر نیست و نبوده سر سوزنی از آن دریای بی نهایت را بفهمد و هر آنچه هم تا به حال فهمیده اند «راسخون فی العلم» یعنی همان وجود چهارده معصوم لهم اللہ برای ما بازگو نموده اند اما ما هم با توجه به متن قرآن و روایات اهل بیت عصمت لهم اللہ از کم سوادترین انسانها گرفته تا مجتهدترین آنها هر کسی به اندازه وسع علمی خویش وقتی این کتاب علمی و آسمانی را مورد مطالعه قرار می دهد از هر آیه ای نکاتی متوجه می شود و می فهمد که به این برداشت می گویند یعنی هر کسی مطابق با فهم و درک خویش یک برداشتی از هر آیه قرآن برای خود دارد و این مسأله به هیچ عنوان تفسیر قرآن نیست، بلکه تدبیر و برداشت از قرآن است، زیرا هیچ کس جز اهل بیت لهم اللہ حق تفسیر کردن قرآن را ندارد و در روایات در مورد کسانی که قرآن را تفسیر به رأی کنند تعابیر تندی آمده و که فرموده اند: «من فسّر القرآن برأي ف قد كفر»^(۱) و یا فرموده اند: «من فسّر القرآن برأي فأصاب الحق ف قد اخطأ»^(۲) و یا در جای دیگر فرموده اند: «من فسّر القرآن برأي فليتبوء مقعده من النار»^(۳)، یعنی کسی که قرآن را به رأی و نظر خودش تفسیر کند کافر است، کسی که قرآن را به نظر خودش تفسیر کند اگر درست هم باشد کار خطایی کرده است و کسی که قرآن را به رأی خود تفسیر کند جایگاهش آتش است.

فرق تَدْبِرٍ با تفسیر:

تدبر در قرآن که فرموده: «أَفَلَا يَتَدَبَّرُونَ الْقُرْآنَ أَمْ عَلَيْ قُلُوبٍ أَفَفَاهُمْ»^(۴)

۱ - نور البراهین - سید نعمت الله جزایری - جلد: ۱ صفحه: ۱۸۱.

۲ - وسائل الشیعه جلد: ۲۷ صفحه ۲۰۵.

۳ - عوالی الآلی جلد: ۴ صفحه: ۱۰۴.

۴ - سوره محمد آیه ۲۴.

ترجمه: آیا در قرآن تدبیر نمی کنید یا بر دلها قفلهایشان هست. این است که تدبیر بنا به توصیه خود قرآن که در دو سوره محمد و نساء آمده یعنی تلاوت‌کننده قرآن هر که می‌خواهد باشد از آیاتی که تلاوت می‌کند یک سری مطالب و حقایقی متوجه می‌شود و برداشت می‌کند و این حاصل فهم و درک خودش است و هیچ ربطی به تفاسیر و روایات اهل بیت عصمت و طهارت ﷺ ندارد بنابراین چون فهم و درک‌ها هم متفاوت است پس برداشتهای متفاوتی بسته به فهم هر کس از آیات خواهد شد. ولی در تفسیر بدون سؤال از اهل بیت عصمت و طهارت ﷺ هیچ کسی حق ندارد وارد شود، یعنی در تفسیر هر مطلبی که خواستیم بگوئیم و یا بنویسیم باید پشتونه روائی داشته باشد و از ناحیه ائمه معصومین ﷺ صادر شده باشد و گرنه مشمول روایات فوق الذکر خواهیم شد اما در برداشت و تدبیر هر کسی به مقدار فهم و درکش مطلبی می‌فهمد و ربطی به روایات ندارد و این علاوه بر اینکه اشکالی ندارد خیلی هم مفید و عمل نمودن به توصیه قرآن است.^(۱)

کتابی که در پیش رو دارید حاصل تدبیرها و برداشتهای حقیر است که در هفته چند آیه از قرآن را مورد مطالعه قرار می‌دادم و بعد برداشت‌ها و تدبراتم را از آن آیات می‌نوشتم که الان در اختیار شما دوستان عزیز قرار می‌گیرد.

این کتاب در واقع گنجینه حکمت است، زیرا موضوع اصلی این کتاب قرآن کریم است و تدبیر و برداشت‌های هم که نوشته‌ام همه از مضمون کلمات اهل بیت عصمت و طهارت ﷺ می‌باشد و حتی المقدور در کتب روائی تحقیق و تفحص شده و روایات مربوطه را نیز پاورقی نموده‌ایم و در این کتاب به جز قرآن و کلمات اهل بیت ﷺ از هیچ منبع دیگری استفاده نشده است، لذا قرآن و کلمات خاندان

۱- أَفَلَا يَتَدَبَّرُونَ الْقُرْآنَ أَمْ عَلَى قُلُوبٍ أَقْفَالُهَا. أَفَلَا يَتَدَبَّرُونَ الْقُرْآنَ وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ لَوِجَدُوا فِيهِ اخْتِلَافًا كَثِيرًا.

عصمت و طهارت ﷺ همگی نور و حکمت هستند و مطالعه آنها باعث پیشرفت و ترقی و باعث شفای امراض روحی و نورانی شدن قلوب می‌شود و به طور کلی بر خلاف مطالب فلسفی که ثقیل و سنگین هستند و فهم آن برای همه کس مقدور نیست و حتی برای کسانی هم که آن را می‌فهمند گاه خسته‌کننده است، روایات خاندان عصمت و طهارت ﷺ و همچنین کلمات خدای تعالیٰ یعنی همان قرآن به گونه‌ای است که اولاً همه افراد از کم سوادترین آنها تا عالم‌ترین آنها هر کس به اندازه وسع علمی خویش متوجه می‌شود و ثانیاً برای هیچ کس خسته‌کننده نیست و همه دائمًا مشتاق خواندن و یا شنیدن مابقی آن هستند لذا ما در این کتاب فقط از مضمون و یا خود کلمات خاندان عصمت و طهارت ﷺ استفاده کرده‌ایم و از به کار گیری الفاظ نامأتوس و فلسفی خود داری کرده‌ایم.

در این کتاب سعی شده هر کجا لازم بوده برای فهم بهتر مطلب قسمتی از شأن نزول آیه مربوطه آورده شود، نکته دیگری که در این کتاب رعایت شده این است که چون به اعتقاد شیعه بسم الله الرحمن الرحيم جزء سوره‌های قرآن است که امام علیؑ فرمود دشمنان خاندان عصمت ﷺ آن را از سوره‌ها حذف نموده‌اند^(۱) و حتی علماء و مراجع فتوا داده‌اند که اگر در نماز به نیت یک سوره بسم الله الرحمن الرحيم گفتید اجازه ندارید ادامه اش را از یک سوره دیگر بخوانید مگر اینکه از اول به نیت همان سوره بسم الله الرحمن الرحيم بگوئید و ادامه آن سوره را بخوانید، لذا ما در این کتاب بسم الله الرحمن الرحيم را جزء سوره حساب کرده‌ایم و آیه شماره یک تمام سوره‌ها را به این آیه اختصاص داده‌ایم لذا آیه یک تمام سوره بسم الله

۱ - سرقوا أکرم آیة فی کتاب الله بسم الله الرحمن الرحيم (تفسیر العیاشی جلد: ۱ صفحه: ۱۹).
مَا لَهُمْ قَاتَلُهُمُ اللَّهُ عَمَدُوا إِلَى أَعْظَمِ آيَةٍ فِي کِتَابِ اللَّهِ فَرَأَمُوا أَنَّهَا يُدْعَةٌ إِذَا أَظْهَرُوهَا وَهِيَ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ (مستدرک الوسائل جلد: ۴ صفحه: ۱۶۶).

الرحمن الرحيم است و آیه بعدی می‌شود آیه دو و الى آخر قرآن شریف همین گونه است.

ما در این کتاب سعی نموده‌ایم در حد فهم و درک خویش از آیات و حتی المقدور کمک گرفتن از کلمات گهربار اهل بیت عصمت و طهارت ﷺ مطالبی که در عمق قرآن نهفته شده را بیرون بکشیم و با قلمی ساده و روان برای شما عزیزان بنویسیم و معتقدیم که در حد وسع علمی خویش در فهمیدن هر چه بهتر آیات قرآن به مطالعه کنندگان این کتاب کمک نموده‌ایم ضمناً در اول کتاب به عنوان تبرک چهل حديث از خاندان عصمت و طهارت ﷺ در مورد فضیلت قرآن و تلاوت آن و تدبر در آن برای شما آورده‌ایم.

در روایات داریم که هر مسلمان باید روزی چند آیه بخواند و حتی در بعضی روایات فرموده‌اند که مسلمان باید روزی پنجاه آیه را مورد مطالعه و تدبیر قرار دهد. چه خوب است که ما مسلمانان به کتاب آسمانی خویش متمسک شده و در حد وسع و ظرفیت خویش نکات علمی آن را بیرون بکشیم تا انشاء الله مسلمانان حرف اول تمام اکتشافات و اختراعات و کلیه مطالب علمی را در جهان بزنند و اینگونه نباشد که پیروان ادیان دیگر با استفاده از علوم قرآن و اهل بیت پیامبر ما همه اکتشافات و اختراعات را به نام خویش ثبت نمایند و خود ما مسلمانان دست‌مان به طرف آنان دراز باشد.

قاسم رجبیان

۱۹ محرم الحرام ۱۴۳۲ هجری قمری

قم المقدسه

حدیث اول:

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ

إِنَّ أَهْلَ الْقُرْآنِ فِي أَعْلَى دَرَجَةٍ مِّنَ الْأَدَمِيِّينَ مَا خَلَّا النَّبِيِّينَ وَ الْمُرْسَلِينَ فَلَا تَسْتَطِعُونَ
أَهْلَ الْقُرْآنِ حُشْوَقَهُمْ فَإِنَّ لَهُمْ مِّنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْجَبَارِ لَمَكَانًا عَلَيْهِا^(۱)

رسول خدا ﷺ فرمودند: اهل قرآن پس از انبیاء و رسولان بالاترین درجه را میان انسانها دارند، پس هرگز حقوق اهل قرآن را ضایع مسازید که آنها در نزد خدای عزیز جبار جایگاه والا بی دارند.

حدیث دوم:

عَنْ عَلِيٍّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ

أَنَّهُ قَالَ أَلَا أَخْبِرُكُمْ بِالْفَقِيهِ كُلِّ الْفَقِيهِ قَالُوا بَلَى يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ مَنْ لَمْ يَعْنِتِ النَّاسَ مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ وَ مَنْ لَمْ يُؤْمِنْهُمْ مَكْرُ اللَّهِ وَ مَنْ لَمْ يُرْخُضْ لَهُمْ فِي مَعَاصِي اللَّهِ وَ مَنْ لَمْ يَدْعِ الْقُرْآنَ رَغْبَةً إِلَى غَيْرِهِ لَا نَهُ لَا خَيْرٌ فِي عِلْمٍ لَا تَفْهَمُهُ فِيهِ وَ لَا عِبَادَةٌ لَا تَفْقَهُ فِيهَا وَ لَا قِرَاءَةٌ لَا تَدْبَرُ فِيهَا^(۲).

امیرمؤمنان علیه السلام از نبی اکرم ﷺ نقل نموده اند که فرمود: آیا فقهه ترین فقیهان را به شما معروفی کنم؟ اصحاب عرض کردند: بله ای رسول الله! حضرت فرمود: او کسی است که هرگز مردم را از رحمت خدا مایوس نسازد و از مکر خدا ایمن ننماید و در نافرمانی خدا اجازه ندهد و قرآن را نخواند در حالی که رغبت به غیر آن داشته باشد زیرا در علمی که فهم نباشد و عبادتی که آگاهانه نباشد و قرائتی که تدبیر نداشته باشد خیری نیست.

۱ - اصول کافی جلد: ۲ صفحه: ۶۰۳.

۲ - مستدرک الوسائل جلد: ۴ صفحه: ۲۴۲.

حدیث سوم:

عَنِ الزُّهْرِيِّ قَالَ سَمِعْتُ عَلَيَّ بْنَ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ
يَقُولُ آيَاتُ الْقُرْآنِ خَرَائِنُ الْعِلْمِ فَكُلَّمَا فَتَحْتَ خِزَانَةَ فَيَبْغِي لَكَ أَنْ تَنْظُرَ [مَا]
فِيهَا^(۱).

امام سجاد علیہ السلام فرمودند: آیات قرآن گنجینه‌های علم است پس هر گاه در گنجینه‌ای باز شود شایسته است که تو در آن نیک بنگری.

حدیث چهارم:

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ:
فَضْلُ الْقُرْآنِ عَلَى سَائِرِ الْكَلَامِ كَفَضْلِ اللَّهِ عَلَى خَلْقِهِ^(۲).

رسول خدا علیه السلام فرمودند:

فضیلت قرآن بر سایر سخنان همچون فضیلت خدا بر تمام مخلوقات است.

حدیث پنجم:

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ:
مَنْ عَلِمَ آيَةً فِي كِتَابِ اللَّهِ تَعَالَى كَانَ لَهُ أَجْرُهَا مَا تُبَيِّثُ^(۳).

رسول خدا علیه السلام فرمودند:

هر کس آیه‌ای از کتاب خدای بزرگ را به کسی بیاموزد، اجر تلاوتش برای او نیز خواهد بود.

۱ - مستدرک الوسائل جلد: ۴ صفحه: ۲۲۸.

۲ - مستدرک الوسائل جلد: ۴ صفحه: ۲۲۷.

۳ - مستدرک الوسائل جلد: ۴ صفحه: ۲۳۵.

حدیث ششم:

فَالَّذِي قَالَ رَسُولُ اللَّهِ

مُعْلِمُ الْقُرْآنِ وَ مُتَعَلِّمُهُ يَسْتَغْفِرُ لَهُ كُلُّ شَيْءٍ حَتَّى الْحُوتُ فِي الْبَحْرِ^(۱).

رسول خدا فرمودند:

همه موجودات حتی ماہی دریا باری معلم قرآن و یادگیرنده آن طلب استغفار می‌کنند.

حدیث هفتم:

جَاءَ أَبُو ذَرٍّ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ فَقَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنِّي أَخَافُ أَنْ أَتَعَلَّمَ الْقُرْآنَ وَ لَا أَعْمَلَ بِهِ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ لَا يُعَذِّبُ اللَّهُ قُلْبًاً أَشْكَنَهُ الْقُرْآنُ^(۲).

ابوذر به نزد نبی اکرم ﷺ آمد و عرض کرد: یا رسول الله! من می ترسم از این که قرآن را یاد بگیرم و به آن عمل نکنم! حضرت فرمود: خداوند قلبی را که جایگاه قرآن است عذاب نمی کند.

حدیث هشتم:

وَ عَنْ مُعَاذِ بْنِ جَبَلٍ:

فَالَّذِي كُنَّا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فِي سَفَرٍ فَقُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ حَدَّثْنَا بِمَا لَنَا فِيهِ نَفْعٌ فَقَالَ إِنْ أَرَدْتُمْ عَيْشَ السُّعَادِ وَ مَوْتَ الشُّهَدَاءِ وَ النَّجَاهَةِ يَوْمَ الْحَسْرِ وَ الظَّلَّ يَوْمَ الْحُرُورِ وَ الْهُدَى يَوْمَ الْضَّلَالَةِ فَادْرُسُوا الْقُرْآنَ فَإِنَّهُ كَلَامُ الرَّحْمَنِ وَ حِرْزٌ مِّنَ الشَّيْطَانِ وَ رُجْحَانٌ فِي الْمِيزَانِ^(۳).

۱ - مستدرک الوسائل جلد: ۴ صفحه: ۲۲۵.

۲ - مستدرک الوسائل جلد: ۴ صفحه: ۲۲۳.

۳ - مستدرک الوسائل جلد: ۴ صفحه: ۲۳۲.

معاذین جبل نقل می‌کند که در سفری همراه رسول خدا علیهم السلام بودیم و از ایشان خواستیم تا سخن مفیدی برایمان بفرمایند، حضرت فرمودند: اگر زندگانی سعادتمندان و مرگ شهیدان و نجات روز محشر و سایه‌ای در گرمای قیامت و هدایتی برای روز گمراهی می‌خواهد پس از قرآن درس بگیرید که آن کلام خدای رحمان و نگهدارنده شما از شر شیطان و سرمایه ارزشمندی در ترازوی اعمال شماست.

حدیث نهم:

عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ الْكَلَامُ كَلَامُ اللَّهِ الَّذِي كَلَمَ بِهِ خَلْقَهُ (وَنَطَقَ بِهِ لِلْمَاضِينَ) ^(۱).

حضرت ابی عبدالله فرمودند:

عربی را یاد بگیرید که همانا آن کلام خدایی است که به وسیله آن با مخلوقاتش سخن گفته و با همان کلام با گذشتگان نیز سخن گفته است.

حدیث دهم:

عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ الْكَلَامُ كَلَامُ الرَّجُلِ يَقْرَأُ الْقُرْآنَ أَيْجِبُ عَلَى مَنْ سَمِعَهُ الْإِنْصَاتُ لَهُ وَالِاسْتِمَاعُ قَالَ نَعَمْ قَالَ قُلْتُ لَهُ الرَّجُلُ يَقْرَأُ الْقُرْآنَ أَيْجِبُ عَلَى مَنْ سَمِعَهُ الْإِنْصَاتُ لَهُ وَالِاسْتِمَاعُ قَالَ نَعَمْ إِذَا قَرَأَ عِنْدَكَ الْقُرْآنَ وَجَبَ عَلَيْكَ الْإِنْصَاتُ وَالِاسْتِمَاعُ ^(۲).

شخصی از امام صادق علیه السلام سوال کرد: ایا وقتی کسی قرآن می‌خواند واجب است که ما سکوت کنیم و آن را گوش دهیم؟ حضرت فرمود: بله! وقتی در نزد تو قرآن خوانده شد واجب است که ساكت شوی و به آن گوش دهی.

۱ - وسائل الشیعه جلد: ۶ صفحه: ۲۲۰.

۲ - وسائل الشیعه جلد: ۶ صفحه: ۲۱۴.

حدیث یازدهم:

عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ الْكَفَافُ

قَالَ قِرَاءَةُ الْقُرْآنِ فِي الْمُصْحَّفِ تُخَفَّفُ الْعَذَابُ عَنِ الْوَالِدَيْنِ وَ لَوْ كَانَا كَافِرَيْنِ^(۱).

امام صادق علیه السلام فرمودند:

قرائت قرآن عذاب را از پدر و مادر کم می‌کند ولو آن که پدر و مادر انسان کافر باشند.

حدیث دوازدهم:

عَنْ أَبِي جَعْفَرِ عَلَيْهِ الْكَفَافُ

أَنَّهُ قَالَ لِكُلِّ شَيْءٍ رَبِيعُ وَ رَبِيعُ الْقُرْآنِ شَهْرُ رَمَضَانَ^(۲).

امام باقر علیه السلام فرمودند:

برای هر چیزی بهاری است و بهار قرآن، ماه رمضان است.

حدیث سیزدهم:

عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ الْكَفَافُ

قَالَ إِنَّ الْبَيْتَ إِذَا كَانَ فِيهِ الْمُسِلِّمُ يَتَلَوُ الْقُرْآنَ يَتَرَاهُ أَهْلُ السَّمَاءِ كَمَا يَتَرَاهُ أَهْلُ الدُّنْيَا الْكَوْكَبُ الدُّرِّيُّ فِي السَّمَاءِ^(۳).

امام صادق علیه السلام فرمودند:

هر خانه‌ای که در آن مسلمانی قرآن تلاوت می‌کند برای اهل آسمانها می‌درخشند همان طور که ستارگان درخشان آسمان باری اهل زمین می‌درخشند.

۱ - وسائل الشیعة جلد: ۶ صفحه: ۲۰۴.

۲ - وسائل الشیعة جلد: ۶ صفحه: ۲۰۳.

۳ - وسائل الشیعة ج: ۶ ص: ۱۹۹.

حدیث چهاردهم:

عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ الْكَفَافُ

قَالَ الْقُرْآنُ عَهْدُ اللَّهِ إِلَى خَلْقِهِ فَقَدْ يَنْبَغِي لِلْمُرْءِ الْمُسْلِمِ أَنْ يَنْظُرْ فِي عَهْدِهِ وَأَنْ يَفْرَا
مِنْهُ فِي كُلِّ يَوْمٍ خَمْسِينَ آيَةً^(۱).

امام صادق علیہ السلام فرمودند:

قرآن عهندنامه خدا با مخلوقاتش است، پس برای هر انسان مسلمانی سزاوار است که به عهد خویش نظر کند و در هر روز پنجاه آیه از آن را تلاوت نماید.

حدیث پانزدهم:

سَمِعْتُ مُوسَى بْنَ جَعْفَرَ عَلَيْهِ الْكَفَافُ

يَقُولُ فِي حَدِيثٍ إِنَّ دَرَجَاتَ الْجَنَّةِ عَلَى قَدْرِ آيَاتِ الْقُرْآنِ يُقَالُ لَهُ أَقْرَأً وَأَرْقَهُ فَيَقْرَأُ ثُمَّ
يَرْقَى^(۲).

حضرت موسی بن جعفر علیہ السلام فرمودند:

درجات بهشت بر مبنای آیات قرآنی است که انسان تلاوت می‌کند (و به آن عمل می‌نماید) در بهشت به انسان خطاب می‌شود که قرآن بخوان و بالا برو، پس انسان می‌خواند و ترقی می‌کند.

حدیث شانزدهم:

عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ الْكَفَافُ فِي وَصِيَّةِ النَّبِيِّ عَلَيْهِ السَّلَامُ لِعَلِيٍّ عَلَيْهِ الْكَفَافُ

قَالَ وَ عَلَيْكَ بِتِلَاوَةِ الْقُرْآنِ عَلَى كُلِّ حَالٍ^(۳).

۱ - وسائل الشيعة جلد: ۶ صفحه: ۱۹۸.

۲ - وسائل الشيعة جلد: ۶ صفحه: ۱۸۷.

۳ - وسائل الشيعة جلد: ۶ صفحه: ۱۸۶.

امام صادق علیه السلام فرمودند که رسول خدا علیه السلام به امام علی علیه السلام وصیت نمودند: بر تو باد به تلاوت قرآن در تمام حالات.

حدیث هفدهم:

عَنْ مُعاوِيَةَ بْنِ عَمَّارٍ قَالَ لِي أَبُو عَبْدِ اللَّهِ عَلِيِّاً
مَنْ قَرَأَ الْقُرْآنَ فَهُوَ غَنِيٌّ لَا فَقْرَ بَعْدَهُ وَ إِلَّا مَا يِهِ غِنَىٰ (۱).

امام صادق علیه السلام فرمودند: هر کس قرآن بخواند بسیاری از نیازی است که هرگز فقیر نگردد و بلکه به وسیله آن بسیاری از نیازتر گردد.

حدیث هجدهم:

عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَلِيِّاً
قَالَ إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ فِيهِ مَنَارُ الْهُدَىٰ وَ مَصَابِيحُ الدُّجَى فَلِيَجْلُ جَالٍ بَصَرَهُ وَ يَقْتَحِ لِلضَّيَاءِ
نَظَرٌ فَإِنَّ التَّفَكُّرَ حَيَاةُ قَلْبِ الْبَصِيرِ كَمَا يَمْشِي الْمُسْتَيْرِ فِي الظُّلُمَاتِ بِالنُّورِ (۲).

امام صادق علیه السلام فرمودند:

در این قرآن نور هدایت و چراغ تاریکی قرار دارد، پس انسان باید دیهاش را به قرآن تجلی بخشد و نظرش را به نور آن بگشاید، زیرا تفکر مایه حیات قلب بصیر است همان طور که انسان طالب نور، در تاریکی با نور راه می رود.

حدیث نوزدهم:

عَنِ النَّبِيِّ عَلِيِّاً
أَنَّهُ قَالَ مَنْ قَرَأَ الْقُرْآنَ فَظَنَّ أَنَّ أَحَدًا أَعْطَيَ أَفْضَلَ مِمَّا أُعْطِيَ فَقَدْ حَرَّ مَا عَظَمَ اللَّهُ وَ

۱ - وسائل الشيعة جلد: ۶ صفحه: ۱۷۸.

۲ - وسائل الشيعة جلد: ۶ صفحه: ۱۷۰.

عَظَمَ مَا حَفِرَ اللَّهُ^(۱).

پیامبر اکرم ﷺ فرمودند:

هر کس که قرآن بخواند و گمان کند که کسی چیز بهتری از قرآن به او عطا می‌کند
در واقع آنچه را خدا بزرگ داشته کوچک شمرده و آنچه را خدا کوچک دانسته بزرگ
شمرده است.

حدیث بیستم:

عن النبی ﷺ قَالَ إِذَا قَالَ الْمُعَلِّمُ لِلصَّبِيِّ قُلْ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ فَقَالَ الصَّبِيُّ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ كَتَبَ اللَّهُ بَرَاءَةً لِلصَّبِيِّ وَ بَرَاءَةً لِأَبَوِيهِ وَ بَرَاءَةً لِلْمُعَلِّمِ^(۲).

پیامبر اکرم ﷺ فرمودند: هر گاه معلمی به کودکی «بسم الله الرحمن الرحيم» را
بیاموزد و آن بچه بگوید: «بسم الله الرحمن الرحيم» خدا آن بچه و پدر و مادرش و
آن معلم را می‌آمزد.

حدیث بیست و یکم:

أَفْضَلُ الْعِبَادَةِ قِرَاءَةُ الْقُرْآنِ^(۳).

پیامبر اکرم ﷺ فرمودند: بالاترین عبادت، قرائت قرآن است.

حدیث بیست و دوم:

عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ أَهْلُ الْقُرْآنِ هُمْ أَهْلُ اللَّهِ وَ خَاصَّتُهُ^(۴).

پیامبر اکرم ﷺ فرمودند:

۱ - وسائل الشيعة جلد: ۶ صفحه: ۱۷۰.

۲ - وسائل الشيعة جلد: ۶ صفحه: ۱۶۹.

۳ - وسائل الشيعة جلد: ۶ صفحه: ۱۶۸.

۴ - وسائل الشيعة جلد: ۶ صفحه: ۱۶۸.

اهل قرآن، اهل خدا و بلکه خواص درگاه او هستند.

حدیث بیست و سوم:

عَنْ مُعَاذٍ قَالَ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ مَا مِنْ رَجُلٍ عَلَمَ وَلَدَهُ الْقُرْآنَ إِلَّا تَوَجَّهَ اللَّهُ أَبَوِيهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ تَاجَ الْمُلْكِ وَكُسْبَيَا حُلَّيْشَيْنِ لَمْ يَرَ النَّاسُ مِثْلُهُمَا^(۱).

رسول خدا علیه السلام فرمودند:

هر گاه کسی به فرزندش قرآن بیاموزد خدا به خاطر آن قرآن در روز قیامت به سر پدر و مادرش تاج پادشاهی می‌نهد و لباسی به تن آنها می‌پوشاند که مردم هرگز مثل آن را ندیده‌اند.

حدیث بیست و چهارم:

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَا يُعَذِّبُ اللَّهُ قَلْبًا وَعَنِ الْقُرْآنِ^(۲).

رسول خدا علیه السلام فرمودند:

خداوند قلبی را که جایگاه قرآن باشد عذاب نمی‌کند.

حدیث بیست و پنجم:

عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ الْمَيَاتُ قَالَ يَبْغِي لِلْمُؤْمِنِ أَنْ لَا يَمُوتَ حَتَّى يَتَعَلَّمَ الْقُرْآنَ أَوْ أَنْ يَكُونَ فِي تَعْلِيمِهِ^(۳).

حضرت ابی عبد الله علیه السلام فرمودند:

۱ - وسائل الشیعة جلد: ۶ صفحه: ۱۶۸.

۲ - وسائل الشیعة جلد: ۶ صفحه: ۱۶۷.

۳ - وسائل الشیعة جلد: ۶ صفحه: ۱۶۷.

سزاوار است باری شخص مؤمن قبل از این که بمیرد قرآن را بیاموزد یا در حال یادگیری آن باشد.

حدیث بیست و ششم:

قَالَ الْحَسَنُ بْنُ عَلِيٍّ عَلَيْهِ السَّلَامُ
مَنْ قَرَأَ الْقُرْآنَ كَانَتْ لَهُ دَعْوَةٌ مُجَابَةٌ إِمَّا مُعَجَّلَةٌ وَ إِمَّا مُؤَجَّلَةٌ^(۱).

امام مجتبی علیه السلام فرمودند:

کسی که قرآن می خواند برای او دعایی اجابت شده است حال یا زود یا با تأخیر.

حدیث بیست و هفتم:

عَنْ رَسُولِ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ

قَالَ إِنِّي تَارِكٌ فِي كُمْ ثَلَاثَيْنِ مَا إِنْ تَمَسَّكْتُمْ بِهِمَا لَنْ تَضْلُوا بَعْدِي أَخْدُهُمَا أَعْظَمُ مِنَ الْآخِرِ وَ هُوَ كِتَابُ اللَّهِ حَبْلٌ مَمْدُودٌ مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ وَ عِثْرَتِي أَهْلُ بَيْتِي لَنْ يَفْرِقَا حَتَّى يَرِدَا عَلَيَّ الْحَوْضَ فَانْظُرُوا كَيْفَ تَخْفُونِي فِي عِثْرَتِي^(۲).

رسول خدا علیه السلام فرمودند:

من در میان شما دو چیز گران بها به جا می گذارم و تا زمانی که شما به آن تمسک جویید هرگز پس از من گمراه نخواهد شد، یکی از آن دو از دیگری بزرگتر است و آن کتاب خداست که رشتہ کشیده شده میان آسمان و زمین است و دیگری عترت و اهل بیت من هستند که این دو چیز هرگز از هم جدا نمی شوند تا در حوض کوثر بر من وارد آیند، پس دقّت کنید که پس از من چگون با عترت من برخورد می کنید.

۱ - بحارالأنوار جلد: ۸۹ صفحه: ۲۰۴.

۲ - بحارالأنوار جلد: ۲۳ صفحه: ۱۰۸.

حدیث بیست و هشتم:

فَالْ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ

إِذَا التَّبَسَّتُ عَلَيْكُمُ الْفِتْنَ كَفَطَعَ الظَّلَلُ الْمُظْلِمِ فَعَلَيْكُمْ بِالْقُرْآنِ فَإِنَّهُ شَافِعٌ مُّشَفِّعٌ وَ مَا حَلَّ
مُصَدَّقٌ وَ مَنْ جَعَلَهُ أَمَامَهُ قَادَهُ إِلَى الْجَنَّةِ وَ مَنْ جَعَلَهُ خَلْفَهُ سَاقَهُ إِلَى النَّارِ^(۱).

رسول خدا ﷺ فرمودند:

زمانی که فتنه‌ها همچون شب تیره و تار بر شما مشبه شد پس به قرآن رو آورید
که همانا قرآن شفاعت‌کننده‌ای قطعی و راهنمایی صادقی است و هر کس قرآن را
امام و پیشوای خ قرار دهد قرآن او را به بهشت می‌برد و هر کس قرآن را پشت
سراندازد، قرآن او را به جهنم می‌برد.

حدیث بیست و نهم:

سَمِعْتُ أَبَا عَبْدِ اللَّهِ عَلِيَّاً

يَقُولُ عَلَيْكُمْ بِالْقُرْآنِ فَمَا وَجَدْتُمْ آيَةً نَجَّا بِهَا مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ فَاعْمَلُوا بِهِ وَ مَا وَجَدْتُمُوهُ
مِمَّا هَلَكَ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ فَاجْتَنِبُوهُ^(۲).

امام صادق علیه السلام فرمودند: بر شما باد به قرآن، پس هر گاه آیه‌ای یافتید که
گذشتگان شما به وسیله آن نجات یافته‌اند به آن عمل کنید و هر گاه چیزی یافتید که
قرآن می‌فرماید آن چیز مایه هلاکت پیشینیان بوده است از آن دوری کنید.

۱ - وسائل الشیعه جلد: ۶ صفحه: ۱۷۱.

۲ - بحار الأنوار جلد: ۸۹ صفحه: ۹.

حدیث سی ام:

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَامٌ

عَلَيْكُم بِالْقُرْآنِ فَإِنَّهُ الشَّفَاءُ النَّافِعُ وَ الدَّوَاءُ الْمُبَارَكُ وَ عِصْمَةً لِمَنْ تَمَسَّكَ بِهِ وَ نَجَاهُ
لِمَنْ تَبِعَهُ لَا يَعْوَجُ فَيَقُومَ وَ لَا يَرْبِعُ فَيَسْتَعْتَبَ وَ لَا يَنْقَضِي عَجَابُهُ وَ لَا يَخْلُقُ عَلَى كَثْرَةِ الرَّدِّ وَ
اَتُلُوهُ فَإِنَّ اللَّهَ يَأْجُرُكُمْ عَلَى تِلَاوَتِهِ بِكُلِّ حَرْفٍ عَشْرَ حَسَنَاتٍ^(۱).

رسول خدا علیه السلام فرمودند:

شما را به قرآن سفارش می‌کنم، زیرا قرآن شفایی سودبخش و دوایی مبارک است، نگهدارنده و عصمت باری کسی است که به آن تمسک جوید و مایه نجات است باری کسی که پیروی اش نماید. هرگز کژی در آن نیست تا راست گردد و انحرافی در آن نیست که انسان را به سختی اندازد، عجائب و شگفتی‌های آن بی‌پایان است و با رد زیاد دیگران تغییر نمی‌یابد، پس آن را تلاوت نمایید که برای تلاوت هر حرف آن ده حسنہ پاداش می‌گیرید.

حدیث سی و یکم:

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَامٌ

مَنْ أَرَادَ عِلْمَ الْأَوَّلِينَ وَ الْآخِرِينَ فَلَيَشُرِّقِ الْقُرْآنَ^(۲).

رسول خدا علیه السلام فرمودند:

هر کس خواهان علم اوّلین و آخرین است، پس قرآن بخواند.

۱ - بحارالأنوار جلد: ۸۹ صفحه: ۱۸۲.

۲ - کنزالعمال ۲۴۵۴.

حدیث سی و دوم:

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ

إِذَا أَحَبَّ أَحَدُكُمْ أَنْ يَحَدِّثَ رَبَّهُ فَلَيَقْرأُ الْقُرْآنَ^(۱).

رسول خدا ﷺ فرمودند:

هنگامی که یکی از شما دوست دارد با خدایش سخن گوید پس قرآن بخواند.

حدیث سی و سوم:

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ

وَقَالَ إِنْ هَذِهِ الْقُلُوبُ تَصْدِأُ كَمَا يَصْدُأُ الْحَدِيدَ قَيْلَ فَمَا جَلَّهَا قَالَ تَلَوُّهُ الْقُرْآنَ^(۲).

رسول خدا ﷺ فرمودند:

این دلها زنگار می‌گیرد همان طور که آهن زنگ می‌زنند، سوال شد: چه چیزی آن را جلامی دهد؟ حضرت فرمود: تلاوت قرآن.

حدیث سی و چهارم:

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ

فَضْلُ الْقُرْآنِ عَلَى سَائِرِ الْكَلَامِ كَفَضْلِ اللَّهِ عَلَى خَلْقِهِ^(۳)

رسول خدا ﷺ فرمودند:

فضل قرآن بر باقی سخنان چون فضل خداست بر خلق او

۱ - کنزالعمال ۲۲۵۷.

۲ - شرح نهج البلاغة جلد: ۱۰ صفحه: ۱۴۴.

۳ - جامع الأخبار ص ۴۰، الفصل الحادي والعشرون في القرآن

حدیث سی و پنجم:

قالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ

يَا سَلْمَانُ عَلَيْكَ بِقِرَاءَةِ الْقُرْآنِ فَإِنَّ قِرَاءَتَهُ كَفَارَةً لِلذُّنُوبِ وَ سِرْفِ النَّارِ وَ أَمَانٌ مِنَ الْعَذَابِ وَ يُكْتَبُ لِمَنْ يَقْرَأُهُ بِكُلِّ آيَةٍ ثَوَابٌ مِائَةٌ شَهِيدٍ وَ يُعْطَى بِكُلِّ سُورَةٍ ثَوَابَ نَبِيٍّ وَ يَنْزَلُ عَلَى صَاحِبِهِ الرَّحْمَةُ وَ يَسْتَغْفِرُ لَهُ الْمَلَائِكَةُ وَ اشْتَاقَتْ إِلَيْهِ الْجَنَّةُ وَ رَضِيَ عَنْهُ الْمَوْلَى^(۱).

رسول خدا ﷺ فرمودند:

ای سلمان! تو را به قرائت قرآن سفارش می‌کنم زیرا قرائت قرآن کفاره گناهان و پوششی برای آتش جهنم و امانی از عذاب الهی است. و هر کس قرآن می‌خواند باری هر آیه‌ای که تلاوت می‌کند ثواب صد شهید نوشته می‌شود و باری هر سوره ثواب پیامبران الهی عطا می‌شود و بر کسی که همراه و رفیق قرآن شود رحمت نازل می‌گردد و فرشتگان برایش استغفار می‌کنند و بهشت مشتاق اوست و مولا از او راضی است.

حدیث سی و ششم:

قالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ

إِنَّ الْمُؤْمِنَ إِذَا قَرَأَ الْقُرْآنَ نَظَرَ اللَّهُ إِلَيْهِ بِالرَّحْمَةِ وَ أَعْطَاهُ بِكُلِّ آيَةٍ أَلْفَ حُورٍ وَ أَعْطَاهُ بِكُلِّ حَرْفٍ نُورًا عَلَى الصَّرَاطِ فَإِذَا خَتَمَ الْقُرْآنَ أَعْطَاهُ اللَّهُ ثَوَابَ ثَلَاثِيَّةٍ وَ ثَلَاثَةَ عَشَرَ نَبِيًّا بَلَّغُوا رِسَالَاتٍ رَبِّهِمْ وَ كَانُوا قَرَأُوكُلَّ كِتَابٍ أَنْزَلَ اللَّهُ عَلَى أَنْبِيائِهِ وَ حَرَمَ اللَّهُ جَسَدَهُ عَلَى النَّارِ وَ لَا يَقُومُ مِنْ مَقَامِهِ حَتَّى يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُ وَ لِأَبْوَيْهِ^(۲).

۱ - بحارالأنوار جلد: ۸۹ صفحه: ۱۷.

۲ - بحارالأنوار جلد: ۸۹ صفحه: ۱۸.

رسول خدا ﷺ فرمودند:

همانا مومن هنگامی که قرآن می‌خواند خداوند با رحمت به سوی او نظر می‌کند و در مقابل هر آیه هزار حورالعين به او می‌دهد و در برابر هر حرف قرآن نوری در صراط به او عطا می‌فرماید، پس هنگامی که قرآن را ختم کند خدا ثواب سیصد و سیزده پیامبر که رسالات خدایشان را به مردم رسانده‌اند عطا می‌کند و گویا تمام کتاب‌هایی که بر انبیاء نازل شده است را خوانده است و خدا بدن او را برآتش حرام می‌کند و از جایش بر نمی‌خیزد مگر این که خدا او و پدر و مادرش را می‌آمرزد.

حدیث سی و هفتم:

قالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ

عَدَدُ دَرَجِ الْجَنَّةِ عَدَدُ آيٍ الْقُرْآنِ فَإِذَا دَخَلَ صَاحِبُ الْقُرْآنِ الْجَنَّةَ قِيلَ لَهُ أَرْقَأُ وَ اقْرَأُ
[اَفْرَأُ وَ اَرْقَأُ] لِكُلِّ آيَةٍ دَرَجَةٌ فَلَا تَكُونُ فَوْقَ حَافِظِ الْقُرْآنِ دَرَجَةً^(۱)

رسول خدا ﷺ فرمودند:

میزان درجات بهشت بر مبنای آیات قرآن است، پس هنگامی که صاحب قرآن به بهشت وارد می‌شود به او می‌گویند بخوان و بالا برو، برای هر آیه‌ای درجه‌ای هست، پس بالاتر از حافظ قرآن درجه‌ای نیست.^(۲)

۱ - بحار الأنوار جلد: ۸۹ صفحه: ۲۲.

۲ - منظور از حفظ قرآن، فقط حفظ ظاهری آیات نیست، زیرا چه بسا کسانی حافظ قرآن بوده‌اند اما به آن عمل نمی‌کردند، بت حافظان واقعی کسانی هستند که قرآن را در عمل نیز حفظ می‌کنند و به آیات آن عمل می‌نمایند.

حدیث سی و هشتم:

قَالَ الْحُسَيْنُ بْنُ عَلِيٍّ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِمَا الصَّلَاةُ الْقُرْآنُ ظَاهِرُهُ أَبْيَقُ وَ باطِنُهُ عَمِيقٌ^(۱).

امام حسین علیہ السلام فرمودند:

قرآن ظاهری زیبا و باطنی عمیق دارد.

حدیث سی و نهم:

قَالَ الْحُسَيْنُ بْنُ عَلِيٍّ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِمَا كِتَابُ اللَّهِ عَزَّ وَ جَلَّ عَلَى أَرْبَعَةِ أَشْيَاءِ عَلَى الْعِبَارَةِ وَ الإِشَارَةِ وَ الْلَّطَائِفِ وَ الْحَقَائِقِ فَالْعِبَارَةُ لِلْعَوَامِ وَ الإِشَارَةُ لِلْخَوَاصِ وَ الْلَّطَائِفُ لِلْأُولَيَاءِ وَ الْحَقَائِقُ لِلْأُنْيَاءِ^(۲).

امام حسین علیہ السلام فرمودند: کتاب خدای بزرگ بر چهار چیز است؛

۱) عبارت ۲) اشاره ۳) لطایف ۴) حقایق، پس عبارت قرآن باری عموم است و اشاره قرآن برای خواص است و لطایف قرآن برای اولیاء خدا و حقایق قرآن برای انبیاء است.

حدیث چهلم:

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ قَالَ أَشْرَافُ أُمَّتِي حَمَلَةُ الْقُرْآنِ وَ أَصْحَابُ اللَّيْلِ^(۳).

رسول خدا علیه السلام فرمودند:

شریف‌ترین پیروان من حاملان قرآن و شب زنده‌داران هستند.

۱ - بحارالأنوار جلد: ۸۹ صفحه: ۲۰

۲ - بحارالأنوار جلد: ۸۹ صفحه: ۲۰

۳ - من لا يحضره الفقيه جلد: ۴ صفحه: ۳۹۹

آیات ۱۱۱ الی ۲ سوره حمد

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٢﴾

ترجمه آیات ۱۱۱ الی ۲ سوره حمد:

به نام خداوند بخششندۀ مهربان (۱)

تمام ستایشها، تمام کرنشها، تمام بندگی‌ها و تمام شکرها برای خداوندی

است که پرورش دهنده و تربیت‌کننده و مریبی جهان و اهل جهان و به خصوص

مردم جهان و بالآخره مریبی جهانیان است. (۲)

تدبر ما:

چون این سوره مشتمل بر اصول مقاصد قرآن و رؤس مطالب آن است از این
جهت آن را ام‌الكتاب نامیده‌اند. آمّ به معنی اصل و مرجع هر چیزی است همین
طور که مکّه را ام‌القری و مغز را ام‌الرأس گویند.^(۱)

مؤمنین باید توجه داشته باشند که سوره حمد شریفترین و بهترین گنج از
گجهای عرش الهی است و خدای تعالی در مقابل خواندن هر حرفی از آن،
حسنه‌ای به آنها عطا می‌کند که از دنیا و آنچه در آن است بهتر باشد، و کسی که به
قرائت این سوره گوش فرادهدید یک سوم ثواب قاری را برای او می‌نویسد.^(۲)

مؤمنین باید بدانند که بسم الله الرحمن الرحيم در سوره حمد و سایر سوره‌های

۱- اطیب البيان في تفسیر القرآن جلد ۱ صفحه ۸۲

۲- انَّ اللَّهَ قَالَ لِي يَا مُحَمَّدَ وَلَقَدْ آتَيْنَاكَ سَبْعًا مِنَ الْمَثَانِي وَالْقُرْآنَ الْعَظِيمَ فَافْرُدْ الْامْتَنَانَ عَلَىٰ بِفَاتِحةِ الْكِتَابِ وَجَعْلُهَا بِأَذْنِ الْقُرْآنِ وَانْفَاتِحةُ الْكِتَابِ أَشْرَفَ مَا فِي كُنُوزِ الْعَرْشِ إِلَىٰ أَنْ قَالَ: إِلَّا فَمَنْ قَرَأَهَا مُعْتَقِدًا لِمَوَالَةِ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ مُنْقَادًا لِأَمْرِهِ مُؤْمِنًا بِظَاهِرِهِ وَبِاطِنِهِ اعْطَاهُ اللَّهُ بِكُلِّ حِرْفٍ مِنْهَا حَسَنَةً كُلَّ وَاحِدَةٍ مِنْهَا أَفْضَلُ لَهُ مِنَ الدُّنْيَا بِمَا فِيهَا مِنْ اصْنَافِ أَمْوَالِهَا وَخَيْرَاتِهَا وَمِنْ اسْتِمْعَ إِلَىٰ قَارِئِهِمْ هُوَ كَانَ لَهُ قَدْرُ ثَلَاثٍ مَا لِلقارِئِ.

قرآن (به غیر از سوره برانه) جزو قرآن و اعظم آیات آن است و قرائت آن در نماز چه در حمد و چه در سوره واجب و بلند خواندن آن را در نمازهای جهريه نيز واجب و در نمازهای اخفاقيه مستحب است^(۱). و باید بدانند که اين آيه بزرگوارترین آيه کتاب خدا است که دشمنان اهل بيت عصمت و طهارت ﷺ آن را از كتاب خدا دزدیده‌اند آنچنان که امام باقر علیه السلام فرمودند: بزرگوارترین آيه کتاب خدا را که بسم الله الرحمن الرحيم است دزدیدند.^(۲)

مؤمنين باید بدانند گفتن بسم الله الرحمن الرحيم در آغاز هر کار بزرگ و کوچک، مستحب است و موجب برکت در آن کار می‌گردد.

مؤمنين باید بدانند که ربوبيت يكى از مهمترین صفات خدای تعالي است و هر کس اين صفت را كسب کرد يكى از بهترین صفات الهى را كسب کرده و اگر چه تمام ستايش و كرنش و شكر باید برای خدای تعالي باشد اما مقداری كرنش و ستايش و شكر در مقابل چنین افرادی هم سزاوار است چرا که كرنش و ستايش و شكر در مقابل اين افراد:

اول: نشانه تقوای دل است.

دوم: تعظيم شعائر الهى است.

سوم: از همه مهمتر اين كرنش و ستايش و شكر در واقع به خدای تعالي مى‌رسد و آن مربي (عالم ديني) فقط يك وسيله‌اي است که ما كرنشمان را به وسيله او به

۱ - قيل لأمير المؤمنين علیه السلام يا أمير المؤمنين أخبرنا عن بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ أَهْيَ مِنْ فَاتِحةِ الْكِتَابِ فقال نعم كان رسول الله صلى الله عليه و آله يقرأها و يعدها آية منه و يقول فاتحة الكتاب هي السبع المثانى (الإمامى صدوق صفحه ۱۷۵).

۲ - سرقوا أكرم آية في كتاب الله بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ (تفسير العياشي جلد: ۱ صفحه: ۱۹). مَا لَهُمْ قَاتَلُهُمُ اللَّهُ عَمِدُوا إِلَى أَعْظَمِ آيَةٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ فَزَعَمُوا أَنَّهَا بِدُعَةٍ إِذَا أَظْهَرُوهَا وَ هِيَ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ (مستدرک الوسائل جلد: ۴ صفحه: ۱۶۶).

خدای تعالیٰ برسانیم.

مؤمنین باید بدانند مربی اصلی و حقیقی آنها خدای تعالیٰ است و لاغیر، لذا آنها نباید هر کسی را به عنوان مربی خویش انتخاب کنند مگر کسانی که خود را به مقام اولیاء الهی رسانده باشند و نیز مربی باشند.

مؤمنین باید به تبعیت از خدای تعالیٰ و اولیاء عزیزش دائماً یک روحیه مربی‌گری نسبت به اطرافیان خویش داشته باشند و نسبت به اطراف و اطرافیانشان بی‌توجه نباشند و این روحیه بسیار خوب را ملکه روح خود قرار دهند.

آیات ۱۳ الی ۷ سوره حمد

الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿٣﴾ مالِكِ يَوْمِ الدِّينِ ﴿٤﴾ إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ ﴿٥﴾ اهْدِنَا الصَّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ﴿٦﴾ صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمُغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ ﴿٧﴾

ترجمه آیات ۱۳ الی ۷ سوره حمد:

خدائی که به هر کسی و به هر چیزی از روی مهربانی، حیات و هستی و سایر نعمتهاش را بخشیده و نسبت به مؤمنین شدیداً مهربان و به آنها لطف خاصی دارد. (۳)

خدائی که مالک و صاحب اختیار و فرمانده کل در عالم آخرت و روز جزا است و جز او کس دیگری مگر به اذن او نمی‌تواند در امور مردم دخالت کند. (۴)
خدایا تنها تو را می‌پرستیم و بندگی می‌کنیم و تنها از تو کمک می‌خواهیم. (۵)

ما را به راه راست و صراط مستقیم هدایت کن. (۶)
منظور راه کسانی است که به آنها نعمت داده‌ای و مورد لطف خاص خود قرارشان داده‌ای نه آنهاشی که مورد غصب تو قرار گرفته و نه آنهاشی که گمراه شده‌اند. (۷)

تدبر ما:

مؤمنین باید بدانند خدای تعالیٰ به قدری نسبت به مخلوقاتش مهربان است که وصف ناپذیر است به طوری که مشتاقانه منتظر است بنده‌ای او را صدا بزند و او با محبت تمام بفرماید لبیک ای بنده من، حاجت چیست؟ چه چیزی از من

می خواهی؟^(۱) و همچنین خودش را بسیار توبه پذیر معرفی نموده^(۲) و فرموده حتی کسانی که زیاد گناه کرده‌اند از بخشش و مهربانی من نا امید نشوند که من آنها را نیز خواهم بخشید.^(۳)

مؤمنین باید بدانند که اولیاء خدا از روی مهربانی، تمام تلاش و سعی شان این است که کسانی که تحت تربیتشان هستند را از جهل و تباہی و تاریکی بیرون بیاورند و به علم و نور واردشان کنند بنابراین کسانی که بخواهند بیدارگرshan این عمل را با آنها انجام دهد باید به نکات زیر دقیقاً عمل نمایند:

اول: بیدارگرsh که همان مربّی او و از اولیاء خداست را صاحب اختیار خود بداند و او را از خودش بر خودش مقدم بداند (عملما و از همه جهات).

دوم: بدون اذن او کاری نکند و تصمیمی نگیرد (بیشتر منظور در مسائل روحی است).

سوم: تنها به اوامر و دستورات او عمل نمایند نه اینکه در مقابل او قد علم کند و دائم بگوید نظر فلانی چیست؟ و یا اینکه در مقابل صحبت های او نظرات دیگران را بیان نماید و بگوید فلانی این نظر را دارد و یا فلانی این نظر را ندارد.

عمل به موارد بالا راهی است به سوی خدا، البته همه این‌ها در صورتی است که مربّی انسان صد درصد پیرو قرآن و اهل بیت علیهم السلام باشد.

مؤمنین باید بدانند که علماء ربانی تمام حرکات و سکنات و سخنانشان جنبه

۱ - عَن الصَّادِقِ جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِ الْكَلَامُ قَالَ إِذَا قَالَ الْعَبْدُ وَ هُوَ سَاجِدٌ يَا اللَّهُ يَا رَبَّاهُ يَا سَيِّدَاهُ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ أَجَابَهُ تَبَارَكَ وَ تَعَالَى لَبِيَكَ عَبْدِي سُلْ حَاجَتَكَ (وسائل الشیعة جلد: ۷ صفحه: ۸).

۲ - وَ لَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْنَا وَ رَحْمَتُهُ وَ أَنَّ اللَّهَ تَوَّابُ حَكِيمٌ (سوره مبارکه نور آيه ۱۰).

۳ - قُلْ يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ أَشْرَقُوا عَلَى أَنْفُسِهِمْ لَا تَنْنَطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَيْعاً إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ (سوره مبارکه زمرة آيه ۵۳).

تریبیتی دارد و تربیت همه افراد برایشان مهم است اما کسانی که بیشتر از دیگران مطیع و تربیت پذیر باشند را تحت تربیت خاص خود قرار می‌دهند.

اولیاء خدایی که مریّ هستند نسبت به کسانی که تربیت‌پذیرتر از دیگران هستند یعنی در مقابل مریّ شان همچون عبد اطاعت پذیر هستند مهریانی خاصی دارند. حضرت ابوالفضل العباس علیہ السلام در مقابل مریّ اش یعنی حضرت سید الشهداء علیہ السلام خاضع و خاشع بود و همیشه همانند عبدي مطیع در مقابل آن حضرت بود و حتی در کلام هم مواظب بود که خود را با مریّ اش با امامش یکی نداند لذا هیچ وقت مگر در لحظه آخر عمر شریف‌شان حضرت سید الشهداء علیہ السلام را برادر خطاب نمی‌کردند چون برادری نوعی برابری در بر دارد لذا همیشه ایشان را «یا سیدی و مولای» خطاب می‌فرمودند و به جهت همین اعمالشان آن چنان عظمتی پیدا کرده‌اند که امام معصوم علیہ السلام اطاعت و تسليم و وفاداری او را شهادت می‌دهد.^(۱)

اولیاء خدا علاقه عجیبی به آیات اولیه سوره حمد دارند به عنوان مثال حضرت امام جعفر صادق علیہ السلام وقتی این سوره را تلاوت می‌فرمودند به آیه «مالک یوم الدین» که می‌رسیدند این آیه را زیاد تکرار می‌فرمودند. همچنین امام علی بن الحسین علیہ السلام آن قدر این آیه را تکرار می‌نمودند که در تاریخ نوشته‌اند از شوق نزدیک بود قالب تهیٰ کنند^(۲).

۱ - سَلَامُ اللَّهِ وَ سَلَامُ مَلَائِكَتِهِ الْمُقَرَّبِينَ وَ أَنْبِيَاءِ الْمُرْسَلِينَ وَ عِبَادِهِ الصَّالِحِينَ وَ جَمِيعِ الشُّهَدَاءِ وَ الصَّدِيقِينَ وَ الزَّاكِيَاتِ الطَّيِّبَاتِ فِيمَا تَعْنَدِي وَ تَرُوْحُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَ رَحْمَةُ اللَّهِ وَ بَرَكَاتُهُ أَشَهَدُ لَكَ بِالتَّشْلِيمِ وَ التَّضْدِيقِ وَ الْوَفَاءِ وَ النَّصِيحةِ لِخَلْفِ النَّبِيِّ عَلَيْهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْأَبْنَى الصَّالِحُ الْمُطْبِعُ لِلَّهِ وَ لِرَسُولِهِ وَ لِأَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَ الْحَسَنِ وَ الْحُسَيْنِ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ (تهذیب الأحكام جلد: ۶ صفحه: ۶۵ باب زیارت‌هه علیہ السلام و مفاتیح الجنان زیارت حضرت عباس علیہ السلام).».

۲ - تفسیر عیاشی.

مؤمنین باید توجه داشته باشند که در دو آیه آخر این سوره ما از خدای تعالی طلب مربی بدون خطأ و اشتباه و الگوئی کامل می‌کنیم چرا که تنها در این صورت است که راه کسانی که به آنها نعمت داده شده را می‌توانیم پیماییم چرا که بزرگترین نعمت خدای تعالی از نظر حکماء و عرفاء نعمت ولایت است. و تنها کسانی مورد غضب الهی قرار گرفته و یا جزء ضالین از صراط مستقیم واقع شده‌اند که مربی و الگوئی خدائی برای خود نداشته و یا خود را تحت تربیت آنها قرار نداده‌اند.

آیات ۱۱۱ الی ۶ سوره بقره:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿۱﴾
 الْمَ ﴿۲﴾
 ذَلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبٌ فِيهِ هُدًى لِّلْمُتَّقِينَ ﴿۳﴾
 الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ وَ يُقْيِمُونَ الصَّلَاةَ وَ مَمَّا رَزَقْنَاهُمْ
 يُنْفِقُونَ ﴿۴﴾
 وَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ وَ مَا أُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ وَ بِالْآخِرَةِ
 هُمْ يُوقِنُونَ ﴿۵﴾
 أُولَئِكَ عَلَى هُدًى مِنْ رَبِّهِمْ وَ أُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿۶﴾

ترجمه آیات ۱۱۱ الی ۶ سوره بقره:

«مؤمنین اهل تقوی»

(به نام خداوند بخششندۀ مهریان) (۱)

«الم» (۲) قرآن آن کتاب پر اهمیتی است که شکنی در آن نیست، مایه هدایت

اهل تقوی است. (۳)

آنها کی که به غیب و پنهانیها ایمان دارند و نماز را برابر می دارند و از

نعمتھائی که ما به آنها روزی کرده ایم انفاق می کنند. (۴)

و کسانی که به آنچه بر تو و بر پیامبران قبل از تو نازل گردیده، ایمان دارند و

روز قیامت را باور کرده و به آن یقین دارند. (۵) آنها همان کسانی هستند که از

جانب پروردگارشان هدایت شده اند و آنها همان رستگارانند. (۶)

تدبیر ما:

مؤمنین باید تمام کارهایشان را با نام خدا و بسم الله الرحمن الرحيم آغاز نمایند.

مؤمنین باید بدانند گرچه تمام هدایت‌ها و رستگاری‌ها و تمام علوم اولین و آخرین در همین کتاب قرآن آمده اما کتاب علی^(۱) برای اهل تقوا مایه رشد و ترقی خاصی است (علت این است که اهل تقوا از بیانات آن کتاب ان شاء الله در زمان حضور امام عصر علیهم السلام استفاده می‌کنند اما بقیه استفاده نکردند و حتی آن کتاب را از مولایمان قبول نکردند) و در امامت و خلافت بدون فصل امام امیر المؤمنین علی بن ابیطالب علیهم السلام هیچ شک و ریبی نیست.

کتاب علی همان کتابی است که:

حضرت علی بن ابیطالب علیهم السلام در دوران ابوبکر که دو سال طول کشید مشغول جمع آوری قرآن بود زیرا آن حضرت جمیع قرآن را با تفسیرش، با شأن نزولش، با ترتیب مخصوصش، با قرائت صحیحش، با تأویل و توضیحش و بالاخره با جمیع خصوصیاتش از دو لب رسول اکرم علیهم السلام شنیده بود. لذا او تنها کسی بود که می‌توانست قرآن را صحیح جمع آوری کند و این کار را که مهمترین کار برای مسلمانان و اسلام بود در آن مدت انجام دادند.

در این کتاب تمام آنچه بشر از احکام و معارف و حقایق و حکمت نیازمند است به صراحت نوشته شده حتی ارش خدش که جزئی ترین حکم از احکام الهی است بیان گردیده است.

مطلوب این کتاب را پیامبر اکرم علیهم السلام بیان فرموده و علی بن ابیطالب علیهم السلام نوشته است و چون می‌دانیم که آنچه رسول اکرم علیهم السلام می‌فرمایند: وحی است، از جانب

۱ - برگرفته از تفسیر القمی، جلد ۱، صفحه: ۳۰.

خدای تعالی است، روی هوای نفس خود و با خواسته‌ی خود سخن نمی‌گوید پس همه‌ی آنها کلام الهی است و مانند قرآن اهمیت دارد.

این کتاب از آن جهت به نام علی بن ابیطالب علیہ السلام ثبت شده و آن را به این نام یاد کرده‌اند که تنها مخاطب حضرت علی علیہ السلام بوده و جمع آوری و تالیف‌ش به عهده‌ی آن حضرت بوده و این کتاب برنامه‌ی رهبری و هدایت متّقین بوده است.

ولی متأسّفانه آن کتاب را که توأم با تفسیر و تأویل و خصوصیات فوق بود از آن حضرت قبول نکردند. چرا که آن کتاب با هوای نفیسان منافات داشت و اگر آن کتاب در بین مردم بود مردم حقایق را می‌فهمیدند چون اگر چه در ظاهر قرآن خلافت بلافصل علی بن ابیطالب علیہ السلام تصریح نشده ولی در تفسیر و تأویل آن از زبان پیغمبر، که جز وحی چیز دیگری نبود، این مساله توضیح داده شده بود. اصل کتاب به خاطر بی‌لیاقتی اکثر مسلمانان آن زمان و این زمان تنها و تنها در دست ائمّه‌ی معصومین باقی مانده و ائمّه‌ی اطهار علیہ السلام گاهی به بعضی از خواص آن را نشان داده و مطالبی را از آن نقل کرده‌اند^{(۱) (۲)}.

۱ - فهرست بعضی از روایاتی که در آنها نامی از کتاب علی علیہ السلام برده شده است: «بحارالأسوار جلد ۲ صفحه‌ی ۶۷ و جلد ۱۰ صفحه‌ی ۲۵۴ و جلد ۱۴ صفحه‌ی ۱۰ و جلد ۱۵ صفحه‌ی ۵۲ و جلد ۲۳ صفحه‌ی ۳۹۰ و جلد ۲۵ صفحه‌ی ۵۶ و جلد ۲۶ صفحه‌ی ۳۳ و جلد ۲۶ صفحه‌ی ۳۴ و جلد ۲۶ صفحه‌ی ۳۵ و جلد ۲۶ صفحه‌ی ۵۰ و جلد ۲۶ صفحه‌ی ۵۱ و جلد ۲۶ صفحه‌ی ۵۲ و جلد ۲۶ صفحه‌ی ۶۹ و جلد ۲۶ صفحه‌ی ۱۵۵ و جلد ۲۷ صفحه‌ی ۲۲۰ و جلد ۳۷ صفحه‌ی ۱۲۱ و جلد ۴۶ صفحه‌ی ۱۸۷ و جلد ۴۷ صفحه‌ی ۳۳ و جلد ۴۷ صفحه‌ی ۲۷۸ و جلد ۴۸ صفحه‌ی ۲۷۸ و جلد ۵۲ صفحه‌ی ۳۹۰ و جلد ۶۴ صفحه‌ی ۲۲۴ و جلد ۶۵ صفحه‌ی ۲۹۰ و جلد ۶۷ صفحه‌ی ۲۲۲ و جلد ۶۹ صفحه‌ی ۲۷۷ و جلد ۷۰ صفحه‌ی ۲۶۵ و جلد ۷۰ صفحه‌ی ۳۹۴ و جلد ۷۲ صفحه‌ی ۷۱ و جلد ۷۳ صفحه‌ی ۷۵ و جلد ۷۳ صفحه‌ی ۳۷۲ و جلد ۷۴ صفحه‌ی ۱۳۶ و جلد ۷۵ صفحه‌ی ۸ و جلد ۷۵ صفحه‌ی ۲۵۹ و جلد ۷۹ صفحه‌ی ۴ و جلد ۷۹ صفحه‌ی ۲۳ و جلد ۷۹ صفحه‌ی ۸۸ و جلد ۱۰۰ صفحه‌ی ۵۸ و جلد ۱۰۳ صفحه‌ی ۲۱۰ و جلد ۱۰۳ صفحه‌ی ۳۱۸ و جلد ۱۰۳ صفحه‌ی ۳۶۵ و جلد ۱۰۴ صفحه‌ی ۷ و جلد ۱۰۴ صفحه‌ی ۲۰۸ و جلد ۱۰۴ صفحه‌ی ۴۲۹.

۲ - امیر المؤمنین علیہ السلام.

انسان اهل تقوا و مؤمن حالش همانند کسی است که با پای بر亨ه در بیابانی پر از خار و خاشاک می‌خواهد راه بروд چگونه مواطن است که خار به پایش نشیند، اهل تقوا و مؤمنین هم در دنیا همانگونه از حرام الهی پرهیز می‌نمایند.
مؤمنین کسانی هستند که به امام عصر علیهم السلام ایمان کاملی دارند و نیز عقلشان به چشمکشان نیست بلکه به غیب ایمان دارند و همیشه و در همه حال باعث اجرای اوامر پروردگار متعال هستند، آنها همان زمینه‌سازان ظهور امام زمان علیهم السلام هستند و از کسب حلال خویش انفاق می‌کنند^(۱).

مؤمنین کسانی هستند که در اثر تزکیه روح به صحت و سقم تمامی دستورات احکامی و اعتقادی و اخلاقی شرع مقدس یقین دارند و همچنین پایبند به آن هستند.

۱ - برگرفته از تفسیر شریف لاهیجی، جلد ۱، صفحه: ۸ و تفسیر نور الثقلین، جلد ۱، صفحه: ۳۱.

آیات ۱۷ الی ۸ سوره بقره:

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ إِنْذِرْهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٦﴾ خَتَمَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَعَلَى سَعِيهِمْ وَعَلَى أَبْصَارِهِمْ غِشاوةً وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٨﴾

ترجمه آیات ۱۷ الی ۸ سوره بقره:

«کفار مرده دل»

قطعاً کسانی که کافرند، برای آنها فرقی نمی‌کند چه آنها را بترسانی یا آنها را نترسانی، ایمان نمی‌آورند. (۷)

خدا (به خاطر غفلت‌شان) بر دلهاشان مهر زده و بر شتوائیشان و بر دیدشان پرده انداخته و (به خاطر بی‌توجهیشان به قرآن و آیات الهی) برای آنها عذاب بزرگی خواهد بود. (۸)

تدبر ما:

مؤمنین باید بدانند که غفلت صفت بسیار خطرناکی است که سر سوزنی از آن اگر در روح انسان باشد خیلی زیاد است و لذا انسان باید خیلی سریع غفلت را از خود ریشه کن کند، چرا که کمترین ضرر وجود این صفت رذیله در روح این است که باعث می‌شود انسان به هیچ وجه به خدای تعالی و اولیائش ایمان نیاورد.

مؤمنین باید بدانند خدای تعالی عذاب بزرگی برای اهل غفلت در نظر گرفته و آن عذاب این است که خدای تعالی بر قلب چنین افرادی مهر می‌زند و بر چشم و

گوششان پرده می‌اندازد تا هرگز حقایق را نبینند و در جهل خود باقی بمانند. (این حاصل بی‌توجهی اهل غفلت نسبت به دین و روحشان است).

مؤمنین باید بدانند ملائکه از اهل غفلت دوری می‌کنند و برایشان طلب استغفار نمی‌کنند و این در حالی است که ملائکه دائماً برای کسانی که از خواب غفلت بیدار شده‌اند از خدای تعالی طلب مغفرت می‌نمایند.

آیات ۱۹ الی ۱۱ سوره بقره:

وَ مِنَ النَّاسِ مَنْ يَقُولُ آمَنَا بِاللَّهِ وَ بِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَ مَا هُمْ
بِمُؤْمِنِينَ ﴿٩﴾ يُخَادِعُونَ اللَّهَ وَ الَّذِينَ آمَنُوا وَ مَا يَخْدِعُونَ إِلَّا أَنفُسُهُمْ وَ
مَا يَشْعُرُونَ ﴿١٠﴾ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ فَزَادَهُمُ اللَّهُ مَرَضًا وَ لَهُمْ عَذَابٌ
أَلِيمٌ إِمَّا كَانُوا يَكْذِبُونَ ﴿١١﴾

ترجمه آیات ۱۹ الی ۱۱ سوره بقره:

«منافقان و نیرنگ بازان»

و بعضی از مردم کسانی هستند که (به زبان) می‌گویند: ما به خدا و روز
قيامت ايمان آورده‌ایم و حال آنکه آنها ايمان نياورده‌اند. (۹)

می‌خواهند خدا و مؤمنین را فریب دهند، اینها جز خودشان را فریب
نمی‌دهند ولی نمی‌فهمند. (۱۰)

در روح و دل اینها مرض است و خدا (به خاطر این عمل زشتستان) مرض
روحی آنها را زیاد می‌کند و برای آنها به خاطر دروغهایی که می‌گویند عذاب
دردنگی خواهد بود. (۱۱)

تدبیر ما:

مؤمنین نباید خود را جزء آن دسته از افرادی قرار بدهند که به صورت زبانی
ادعا دارند که اهل ايمان و پاکی روح هستند اما وقتی به عمل شان می‌نگریم سر
سوژنی از علم و تقوی در وجودشان یافت نمی‌شود.

مؤمنین باید توجه داشته باشند که احمق‌ترین مردم کسی است که بخواهد
خدای تعالی و یا اولیائش را بفریبد و با آنها خدude کند چرا که با این کار در اصل
خود را فریفته اما فکر می‌کند خدا و یا اولیائش را فریفته باشد. و این عمل نشأت

گرفته از بیماری روحی شان هست و خدای تعالی هم امراض روحی اینچنین افرادی را چند برابر می‌کند.

توجه داشته باشید که وقتی می‌گوییم خدای تعالی فلان عده را گمراه می‌کند و یا امراض و رذائلشان را زیاد می‌کند و یا چشم و گوششان را کر و کور می‌کند این به چه معنا است؟

به طور کلی گمراه نمودن دیگران توسط خدای تعالی و اولیاء عزیزش به این معنا است که کسی را به حال خودش رها کنند. یعنی هر کس که خدا و یا اولیاء خدا او را به حال خودش رهایش کنند مساوی است با اینکه آن فرد گمراه می‌شود، امراض روحیش زیاد می‌شود و... مثل بچه‌ای که در مکان بسیار بسیار شلوغی دستش در دست پدرش باشد یک ثانیه جدائی دست کودک از دست پدر مهریان، مساوی است با گم شدن آن کودک. پس خدا و اولیائش هرگز کسی را گمراه نمی‌کنند بلکه اگر به خاطر غفلت خود ما نسبت به ما بی‌توجه شوند و ما را به حال خود رها کنند ما در شلوغی زمان غیبت امام زمان علیهم السلام گم خواهیم شد و در نتیجه گمراه و نابود خواهیم شد. پس باید تمام سعی مان را بکنیم تا برای آنی و کمتر از آنی دستمان را از دستان با محبت اولیاء خدا رها نکنیم.

مؤمنین بدانند خدעה نمودن با خدای تعالی و اولیائش معنایش این است که انسان در ظاهر اوامر آنها را قبول نموده ولی در باطن معتقد نبوده و ایمان نداشته باشد و یا آنکه به ظاهر اوامر را اجرا نماید ولی کارش برای خدا باشد یعنی آن عمل را به خاطر رضایت خدا و یا امر ولی خدا انجام نمی‌دهد بلکه به خاطر مقاصد و نیت‌های دیگری آن کار را انجام می‌دهد^(۱).

۱ - برگرفته شده از توحید ابن بابویه.

آیات ۱۱۲ الی ۱۷ سوره بقره:

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ قَالُوا إِنَّا نَحْنُ
مُصْلِحُونَ ﴿١٢﴾
أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ الْمُفْسِدُونَ وَلَكِنْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٣﴾
وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ آمِنُوا كَمَا آمَنَ النَّاسُ قَالُوا أَنُؤْمِنُ كَمَا آمَنَ السُّفَهَاءُ
أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ السُّفَهَاءُ وَلَكِنْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٤﴾
وَإِذَا لَقُوا الَّذِينَ آمَنُوا قَالُوا آمَنَّا وَإِذَا خَلُوا إِلَى شَيَاطِينِهِمْ قَالُوا إِنَّا
مَعَكُمْ إِنَّا نَحْنُ مُسْتَهْزِئُونَ ﴿١٥﴾
اللَّهُ يَسْتَهْزِئُ بِهِمْ وَيَمْدُهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿١٦﴾
أُولَئِكَ الَّذِينَ اشْتَرَوُ الظَّلَالَةَ بِالْمُهْدَى فَمَا رَبَحْتُ بِحَارَثُهُمْ وَمَا
كَانُوا مُهْتَدِينَ ﴿١٧﴾

ترجمه آیات ۱۱۲ الی ۱۷ سوره بقره:

«منافقان و نیرنگ بازان»

و وقتی به این دسته از مردم گفته می شود که در روی زمین فساد نکنید،

می گویند: جز این نیست که ما اصلاح کنند ایم. (۱۲)

همه بدانند که قطعاً آنها خودشان فساد کنند گانند ولی نمی فهمند. (۱۳)

و وقتی که به آنها گفته می شود: شما هم مثل مردمی که ایمان آورده اند،

ایمان بیاورید. می گویند: آیا ما همان طوری که مردمان ابله ایمان آورده اند،

ایمان بیاوریم؟ همه بدانید که اینها خودشان ابله اند ولی نمی دانند. (۱۴)

و زمانی که آنها مؤمنین را می بینند، می گویند: ما هم ایمان آورده ایم. ولی

وقتی با دوستان شیطان سیرتشان خلوت می‌کنند، می‌گویند: قطعاً ما با شما می‌ایم،
جز این نیست که ما آنها را مسخره می‌کنیم. (۱۵)

خدا آنها را مسخره می‌کند و آنها را به سوی تجاوز و طغیانشان می‌کشاند تا
سرگردان شوند. (۱۶)

آنها مردمی هستند که هدایت را در مقابل گمراهی فروخته‌اند و این
تجارتشان سودی ندارد و اینها هدایت‌شدگان نیستند. (۱۷)

تدبر ما:

مؤمنین باید صفت رذیله تکبر و خودخواهی را از روح خود پاک نمایند و هیچ وقت عجب و خود بزرگ بینی نداشته باشند که همیشه فکر کنند آنها بهترین و عالیم‌ترین خلق خدا هستند. چرا که در این صورت آنها می‌پندراند که صالح و مصلح‌اند اما همین دو صفت رذیله (عجب و خود بزرگ بینی) در وجودشان فسادهایی در بر دارد.

مؤمنین باید متوجه باشند منافقین کسانی هستند که در دل اشخاص ضعیف و سست عقیده رخنه می‌نمایند و اعتقاد آنها را نسبت به اولیاء خدا سست می‌نمایند و به هر طریقی می‌خواهند افراد را از اطراف اولیاء خدا دور نمایند.

یکی از صفات منافقین این است که مؤمنین را کاهم و جاهم و سفیه می‌پندراند و خودشان را عاقل و دانا، به همین خاطر زیر بار ولایت نمی‌روند چون خود را دارای عقل و عالم و دانا می‌دانند و به خاطر اینکه بدی کار خویش را بپوشانند مؤمنینی که تحت اوامر خدا و اولیاء خدا هستند را سفیه و جاهم می‌خوانند. همان طور که منافقین زمان پیامبر و امیر المؤمنین «علیهمما و علی آللهم السلام» این چنین بودند تا جایی که حضرت موسی بن جعفر علیه السلام فرمود: وقتی به منافقین می‌گفتند

شما هم همانند بقیه تحت ولایت علی بن ابیطالب علیہ السلام بیائید در جواب می‌گفتند:
 آیا ما هم مانند سلمان و مقداد و ابی ذر و عمار که سفیهانی هستند ایمان بیاوریم^(۱)
 ما خودمان عقل داریم و نیازی به علی بن ابیطالب علیہ السلام نداریم.

مؤمنین باید روابط خویش را با افراد نااهل و بی‌بند و بار قطع نمایند و کسانی
 که رابطه خود را با نااهلان قطع نمی‌کنند و می‌خواهند هم در بین مؤمنین باشند و
 هم با نااهلان در ارتباط باشند و به خاطر این کارشان فقط هنگامی که در بین مؤمنین
 هستند شئونات اسلامی را رعایت می‌کنند و وقتی در جمع غیر وارد می‌شوند
 تقوای خویش را از دست می‌دهند بدانند که به واسطه این کارشان رذائل و
 آلوگی‌های روحی شان افزایش می‌یابد و هیچ وقت به مقصد نهائی که همان پاکی
 روح است نمی‌رسند.

مؤمنین باید بین علم و جهل، هدایت و گمراهی و عالم و غیر عالم تفاوت قائل
 باشند و فرق بگذارند و برای به دست آوردن علم و هدایت شدن زحمت زیادی
 بکشند و هیچ وقت با انجام هیچ کاری و به هیچ قیمتی علم و هدایتی که از ناحیه
 خدای تعالی برای آنها آمده را از دست ندهند که در این صورت ضرر بسیار زیادی
 خواهند کرد.

مؤمنین باید بدانند منظور از اینکه می‌گوییم خدای تعالی فلان عده را مسخره و
 یا استهزاء می‌کند یعنی اینکه آنها را به سزا اعمالشان می‌رساند و آنها را عذابشان
 می‌کند^(۲).

۱ - فی کتاب تأویل الآیات: قال موسی بن جعفر علیہ السلام: و اذا قيل لهؤلاء الناكثين للبيعة آمنوا بهذا النبي و سلموا لهذا الامر في ظاهر الامر و باطنهم كما آمن الناس المؤمنون كسلمان و ابی ذر و المقداد و عمار، قالوا في الجواب لاصحابهم المواقفين لهم لا للمؤمنين: أ نؤمن كما آمن السفهاء؟ يعنيون سلمان و اصحابه.

۲ - الاستهزاء من الله هو العذاب (تفسیر القمی جلد: ۱ صفحه: ۳ و بحار الانوار جلد: ۹ صفحه: ۱۷۵).

آيات ۱۸ الی ۲۱ سوره بقره:

مَثَلُهُمْ كَمَثِيلِ الَّذِي اسْتَوْقَدَ نَارًا فَلَمَّا أَضَاءَتْ مَا حَوْلَهُ ذَهَبَ اللَّهُ
بِنُورِهِمْ وَ تَرَكُهُمْ فِي ظُلُمَاتٍ لَا يُبَصِّرُونَ ﴿۱۸﴾ صُمُّ بُكْمُ عُمُّ فَهُمْ لَا
يَرْجِعُونَ ﴿۱۹﴾ أَوْ كَصَيِّبٌ مِنَ السَّمَاءِ فِيهِ ظُلُمَاتٌ وَ رَعْدٌ وَ بَرْقٌ
يَجْعَلُونَ أَصَابِعَهُمْ فِي آذَانِهِمْ مِنَ الصَّوَاعِقِ حَذَرَ الْمُؤْتَ وَ اللَّهُ مُحِيطٌ
بِالْكَافِرِينَ ﴿۲۰﴾ يَكَادُ الْبَرْقُ يَخْطُفُ أَبْصَارَهُمْ كُلَّمَا أَضَاءَ لَهُمْ مَشَوا
فِيهِ وَ إِذَا أَظْلَمَ عَلَيْهِمْ قَامُوا وَ لَوْ شَاءَ اللَّهُ لَذَهَبَ بِسَمْعِهِمْ وَ أَبْصَارِهِمْ
إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿۲۱﴾

ترجمه آيات ۱۸ الی ۲۱ سوره بقره:

«مَثَلُهُمْ كَمَثِيلِ الَّذِي اسْتَوْقَدَ نَارًا فَلَمَّا أَضَاءَتْ مَا حَوْلَهُ ذَهَبَ اللَّهُ بِنُورِهِمْ وَ تَرَكُهُمْ فِي ظُلُمَاتٍ لَا يُبَصِّرُونَ ﴿۱۸﴾ صُمُّ بُكْمُ عُمُّ فَهُمْ لَا يَرْجِعُونَ ﴿۱۹﴾ أَوْ كَصَيِّبٌ مِنَ السَّمَاءِ فِيهِ ظُلُمَاتٌ وَ رَعْدٌ وَ بَرْقٌ يَجْعَلُونَ أَصَابِعَهُمْ فِي آذَانِهِمْ مِنَ الصَّوَاعِقِ حَذَرَ الْمُؤْتَ وَ اللَّهُ مُحِيطٌ بِالْكَافِرِينَ ﴿۲۰﴾ يَكَادُ الْبَرْقُ يَخْطُفُ أَبْصَارَهُمْ كُلَّمَا أَضَاءَ لَهُمْ مَشَوا فِيهِ وَ إِذَا أَظْلَمَ عَلَيْهِمْ قَامُوا وَ لَوْ شَاءَ اللَّهُ لَذَهَبَ بِسَمْعِهِمْ وَ أَبْصَارِهِمْ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿۲۱﴾»

مَثَلَ اینها، مَثَلَ کسی است که آتشی را روشن می‌کند. وقتی آتش اطرافش رانورانی کرد، (ناگهان طوفانی می‌آید) و خدا نور آنها را از بین می‌برد و آنها را در تاریکی که نبینند باقی می‌گذارد. (۱۸)

اینها کرو لال و کورند و آنها (به سوی حقیقت) برنمی‌گردند. (۱۹)

یا مثل باران تندي است که در آن تاریکی باشد و با رعد و برق از آسمان بیارد و آنها از ترس مردن انگشتانشان را در گوششان بگذارند تا صدای صاعقه را نشنوند ولی خدا بر کفار احاطه دارد. (۲۰)

برق آن چنان شدید است که می‌خواهد چشمانشان را از حدقه بیرون

⇒ ان الله تعالى لا يسخر ولا يستهزئ ولا يمكر ولا يخداع، و لكنه تعالى يجازيهم جزاء السخرية و جزاء المكر و الخديعة (عيون اخبار الرضا «عليه السلام»).

بیاورد. هر زمان که زمین را برای آنها روشن می‌کند، آنها در آن روشنائی راه می‌روند ولی وقتی برای آنها تاریک می‌کند، به جای خود می‌ایستند و اگر خدا بخواهد، شنواری و بینائی آنها را از بین می‌برد. زیرا خدا بر همه چیز تواناست.

(۲۱)

تدبیر ما:

مردم منافق کر و کور هستند و دیدی کوتاه دارند و به جز اطراف خود جای دیگری را نمی‌بینند و این حاصل غفلت و بسی توجهی به خدای تعالی و اولیائش است.

منافقین از شدت حسادتی که دارند نور مؤمنین و اولیاء خدا را نمی‌توانند تحمل کنند و حسادت و نفاق آنها باعث می‌شود که حق را انکار کنند و کسی که حق و حقیقت را انکار کند خدای تعالی تمام اعمالش را باطل می‌کند و کسی که یک حق را انکار کرد از اینکه حقایق دیگر را نیز انکار کند ابائی ندارد.

آیات ۱۲۲ الی ۱۲۳ سوره بقره:

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ
لَعَلَّكُمْ تَتَسَقَّونَ ﴿٢٢﴾ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ فِرَاشًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَ
أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الْثَّرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ
أَنْدَادًا وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٢٣﴾

ترجمه آیات ۱۲۲ الی ۱۲۳ سوره بقره:

«دستور بندگی و نصیحت»

ای مردم، پروردگارتان را بندگی کنید. آن خدائی که شما و کسانی که قبل از
شما بوده‌اند را خلق کرده، شاید شما اهل تقوی شوید. (۲۲)

آن خدائی که زمین را برای شما فرش و آسمان را همچون سقف قرار داد و
از آسمان آب نازل کرد و به خاطر نزول باران از زمین میوه‌هایی که رزق شما
می‌باشد خارج فرمود. پس برای خدا ضد و شریکهایی قرار ندهید با اینکه شما
(بدی این کار را) می‌دانید. (۲۳)

تدبر ما:

مؤمنین کسانی هستند که خدای تعالی را بندگی می‌کنند و به هیچ وجه چه با
گناهان صغیره و چه با گناهان کبیره نافرمانی ایشان را نمی‌کنند و خدای تعالی را
خالق و مالک تمام هستی می‌دانند.

مردم مسلمان باید مهربانی‌های خدای تعالی را منظور کنند که چگونه برای
راحتی و خوشگذرانی آنها در دنیا نعمت‌های فراوان برایشان آماده کرده و لذا در
قبال این همه مهربانی و نعمت نافرمانی این چنین عزیز مهربانی را نکنند و برای او

شريک قائل نشوند^(۱).

مؤمنین باید بدانند خدای تعالی زمین را به گونه‌ای خلق کرده تا آنها با راحتی تمام در آن زندگی کنند و به زحمت نیافتنند^(۲).

کسانی که در دنیا خود را مالک چیزی نمی‌دانند و هر چیزی را در همان جایی قرار می‌دهند که خدای تعالی امر کرده و برنامه‌ای جز آنچه مولاًیشان از آنها خواسته ندارند اینها همان مؤمنین و بندگان صالح خدا هستند.^(۳)

۱- مثلاً شفا را به دکتر و درآمدشان را به کسب و کار و امثال آن نسبت ندهند بلکه شفا و درآمدشان را به خدای تعالی نسبت دهند و دکتر و کارشان را وسیله بدانند و این مساله را جزء اعتقادات خویش قرار دهند.

۲- ابن بابویه به سند خود از حضرت امام حسن عسکری علیهم السلام روایت کرده که فرمود حضرت امام زین العابدین علیهم السلام در آیه الْأَذْنِ جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ فِرَاشًا فرموده خداوند زمین را ملایم با طبع بشر و موافق جسد آنها قرار داده است به طوریکه نه بسیار گرم و با حرارت تا بسویاند نه چندان سرد و خشک که منجمد شوند و نه بسیار معطر تا بقوه شامه بشري ضرری برسد و نه زیاد متعفن که به زحمت بیفتند و نه خیلی نرم و لین تا مانند آب غرق شده و فرو روند و نه به نهایت سخت و محکم تا بنای خانه و مسکن روی آن سخت و دشوار باشد و نتوانند برای مرده‌گان خود قبر حفر کنند.

و آسمان را سقف محفوظی قرار داد تا آفتاب و ماه و ستارگان برای انتفاع پسر در آن دور زند و از آسمان باران فرو ریزد تا بلندترین کوهها و زمینها سیراب گردند و دفعتاً باران نمیپارید که زراعت‌ها فاسد شوند و به وسیله باران غلات و حبوبات و میوه‌ها برای ارتزاق خلاطی برپویاند. پس ای مردم برای چنین خدای قادر و توانا و مهربانی شش بک و مانند قرار ندهید. (تفسیر جامع، جلد ۱، صفحه: ۱۲۱).

فَإِنْ أَرْدَتِ الْعِلْمَ فَاطْلُبْ أَوْلَىٰ فِي نَفْسِكَ حَقِيقَةَ الْعِبُودِيَّةِ وَ اطْلُبِ الْعِلْمَ بِاسْتِعْمَالِهِ وَ اسْتَهْمِمِ اللَّهَ يُفْهِمُكَ قُلْتَ يَا شَرِيفُ فَقَالَ قُلْ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ قُلْتَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ مَا حَقِيقَةُ الْعِبُودِيَّةِ قَالَ ثَلَاثَةً أَشْيَاءً أَنْ تَأْتِيَ الْعِبْدُ لِنَشْهِيهِ فِيمَا حَوْلَهُ اللَّهُ مِلْكًا لِأَنَّ الْعِبْدَ لَا يَكُونُ لَهُمْ مِلْكٌ بِرَبِّ الْمَالِ مَالُ اللَّهِ يَضْعُفُهُ هُنَّ أَنْتُمُ اللَّهُ يَهُ وَلَا يُدِيرُ الْعِبْدَ لِنَتَّهِيهِ تَدْبِيرًا وَ جُمِلَةً أَشْغَالِهِ فِيمَا أَمْرَهُ اللَّهُ تَعَالَىٰ بِهِ وَ نَهَاهُ عَنْهُ فَإِذَا مِمَّا لَمْ يَرِدِ الْعِبْدُ لِنَفْسِهِ فِيمَا حَوْلَهُ اللَّهُ تَعَالَىٰ مِلْكًا هَانَ عَلَيْهِ الْأَنْفَاقُ فِيمَا أَمْرَهُ اللَّهُ تَعَالَىٰ أَنْ يُفْقِدَ فِيهِ وَ إِذَا فَوْضَ الْعِبْدُ تَدْبِيرَ نَفْسِهِ عَلَىٰ مُدْبِرِهِ هَانَ عَلَيْهِ مَسَائِبُ الدُّنْيَا وَ إِذَا اسْتَغَلَ الْعِبْدُ بِمَا أَمْرَهُ اللَّهُ تَعَالَىٰ وَ نَهَاهُ لَا يَتَرَغَّبُ مِنْهُمَا إِلَى الرِّبَاءِ وَ الْمُبَاهاَةِ مَعَ النَّاسِ فَإِذَا أَكْرَمَ اللَّهُ الْعِبْدَ بِهَذِهِ الثَّلَاثَةِ هَانَ عَلَيْهِ الدُّنْيَا وَ إِلَيْهِنَّ وَ الْخُلُقُ وَ لَا يَطْلُبُ الدُّنْيَا تَكْثِرًا وَ تَنَاهِرًا وَ لَا يَطْلُبُ مَا عِنْدِ النَّاسِ عِزًّا وَ عُلُوًّا وَ لَا يَدْعُعُ إِيَامَهُ بِاطْلَالِ فَهَذَا أَوْلُ دَرْجَةُ التُّقَىٰ قَالَ اللَّهُ تَبَارَكَ وَ تَعَالَىٰ تِلْكَ الدَّارَ الْآخِرَةَ تَجْعَلُهَا لِلَّذِينَ لَا يُرِيدُونَ عُلُوًّا فِي الْأَرْضِ وَ لَا فَسادًا وَ الْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ

آیات ۱۲۴ الی ۱۲۵ سوره بقره:

وَإِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِّمَّا نَزَّلْنَا عَلَى عَبْدِنَا فَأُتُوا بِسُورَةٍ مِّنْ مِثْلِهِ وَ
ادْعُوا شُهَدَاءَكُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿۲۴﴾ فَإِنْ لَمْ تَعْلَمُوا وَ
لَنْ تَفْعَلُوا فَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ أُعِدَّتْ
لِلْكَافِرِينَ ﴿۲۵﴾

ترجمه آیات ۱۲۴ الی ۱۲۵ سوره بقره:

«اعجاز قرآن»

و اگر درباره آنچه ما بر بنده خود (حضرت محمد صلی الله علیہ وآلہ و سلم) نازل
کرده ایم در شکید، (حدائق) یک سوره مانند آن را بیاورید و گواهان (درستی
عمل) خود را غیر از خدا حاضر کنید (و آنها را شاهد بیاورید) اگر شما
راستگوئید. (۲۴)

اگر این کار را نکردید، که هرگز هم نمی توانید بکنید، پس پیرهیزید از آتشی
که هیزم آن، بدنها مردم و سنگها است و آن برای کفار آماده گردیده است. (۲۵)

تدبر ما:

مؤمنین باید توجه داشته باشند بزرگترین اعجاز قرآن کریم این است که هیچ
کس تا به حال و از حال تا به ابد نتوانسته و نمی تواند آیه‌ای همانند آن را بیاورد و
توسط این معجزه نه تنها حجیت قرآن ثابت می شود بلکه رسالت حضرت
محمد ﷺ نیز ثابت می شود.

آیه ۲۶ سوره بقره:

وَبَشِّرِ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أَنَّهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ كُلُّمَا رُزِقُوا مِنْهَا مِنْ ثَمَرَةٍ رِزْقًا قَالُوا هَذَا الَّذِي رُزِقْنَا مِنْ قَبْلُ وَأَتُوا بِهِ مُتَشَابِهًًا وَلَمْ فِيهَا أَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ وَهُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٦﴾

ترجمه آیه ۲۶ سوره بقره:

«بشارت به بهشت»

و (ای پیامبر) بشارت بده به کسانی که ایمان آورده و عمل شایسته نموده اند قطعاً برای آنها بهشت‌هایی است که از دامنه آنها نهرهایی جاری است، وقتی که به آنها از میوه آن باغ روزی می‌شود و می‌خورند، می‌گویند: این رزقی است که از قبل برای ما آماده شده و میوه‌ها در خوبی همه مانند یکدیگرند و برای این مؤمنین، در آن بهشت‌ها، همسران پاک و پاکیزه‌ای می‌باشد و اینها در آن بهشت‌ها، جاودانه و دائمی هستند. (۲۶)

تدبر ما:

مؤمنین باید بدانند که اگر در دنیا دامن خویش را از محرمات الهی حفظ نمودند خدای تعالی هم در کتاب خویش بهشتی پر نعمت به آنها وعده داده است.

مؤمنین باید بدانند که خدای تعالی بهشت‌ش را در قبال قبول ولایت ائمه اطهار علیهم السلام به آنها می‌دهد.

آیه ۲۷ سوره بقره:

إِنَّ اللَّهَ لَا يَسْتَحِي أَنْ يَضْرِبَ مَثَلًا مَا يَعْوَذُهُ فَمَا فَوْقَهَا فَأَمَّا
الَّذِينَ آمَنُوا فَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَيَقُولُونَ مَا
ذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهِذَا مَثَلًا يُضْلِلُ بِهِ كَثِيرًا وَيَهْدِي بِهِ كَثِيرًا وَمَا يُضْلِلُ بِهِ إِلَّا
الْفَاسِقِينَ ﴿٢٧﴾

توضیح آیه ۲۷ سوره بقره:

«مَثَلٌ بِهِ پَشْهٖ وَ كَمْتَرٌ از پَشْهٖ»

قطعان خدا از اینکه (به موجودات کوچکی) مانند پشه و بالاتر از پشه (در کوچکی) مثال بزند باکی ندارد، اما کسانی که ایمان آورده‌اند، می‌دانند که قطعاً آن از طرف پروردگارشان حق بوده است. ولی کسانی که کافرند، می‌گویند: منظور خدا از این مثالها چیست؟

خدا جمع زیادی را به وسیله این مثالها گمراه و جمع زیادی را هدایت می‌کند، ولی خدا جز نافرمانان را به آن گمراه نمی‌کند. (۲۷)

تدبر ما:

مؤمنین باید بدانند که خدای تعالی هر موضوع و داستان و مثالی را که در کتاب خویش بیان می‌کند برای هدایت مردم است و مؤمنین باید با تفکر و تدبیر در آنها زمینه هدایت خویش را فراهم سازند چرا که با بی‌توجهی نمودن به این مثل‌ها زمینه گمراهی خویش را هموار خواهند کرد و باید متوجه باشند که توسط این قرآن عده‌ای هدایت و عده‌ای گمراه شده و می‌شوند^(۱).

۱ - وَ نُنَزِّلُ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شَفَاءٌ وَ رَحْمَةٌ لِلْمُؤْمِنِينَ وَ لَا يَزِيدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا خَسَارًا (سوره مبارکه السراء

آیات ۱۲۸ الی ۲۹ سوره بقره:

الَّذِينَ يُنْفِضُونَ عَهْدَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهِ وَيُفْطِئُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ
أَنْ يُوَصَّلَ وَيُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ أُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٢٨﴾ كَيْفَ
تَكُفُّرُونَ بِاللَّهِ وَكُنْتُمْ أَمْوَاتًا فَأَحْيَاهُكُمْ ثُمَّ يُمْتَكِّمُ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ ثُمَّ إِلَيْهِ
تُرْجَعُونَ ﴿٢٩﴾

ترجمه آیات ۱۲۸ الی ۲۹ سوره بقره:

«عهد و پیمان شکنی»

fasqan کسانی هستند که عهد و پیمان خدا را بعد از آنکه محکم بوده، نقض
می‌کنند و آنچه را که خدا به آن امر کرده که باید وصل شود، قطع می‌کنند و در
روی زمین فساد می‌نمایند اینها همان خسارت دیدگانند. (۲۸)

چگونه به خدا کافر می‌شوید و حال آنکه شما مرده بودید، پس خدا
زنده‌تان کرد سپس شما را می‌میراند، باز زنده‌تان می‌کند، سپس به سوی
او برگردانده می‌شوید. (۲۹)

تدبر ما:

مؤمنین باید بدانند کسانی که تعهدات خدای تعالی را بعد از آن که متعهد
شده‌اند زیر پا می‌گذارند و عمل نمی‌کنند اینها همان فاسقان و فاسدان در روی
زمین هستند و به واسطه این کارشان ضرر و زیان بزرگی خواهند کرد.

همانگونه که می‌دانید در گذشته خدای تعالی از بنی آدم تعهداتی گرفته و
بنی آدم هم به خدای تعالی تعهداتی داده‌اند و طبق روایات فراوان این تعهدات در

.(۸۲ ایه) ⇒

عالی می قبل از عالم رحم مادر بوده است.^(۱)

طبق روایات اهل بیت عصمت و طهارت علیهم السلام آن دو عالم را عالم ارواح و عالم میثاق یا عالم ذر نامیده‌اند. و همانگونه که از نامش پیدا است این تعهد و میثاقها را خدای تعالی در عالم میثاق و یا همان عالم ذر از بنی آدم گرفته است.^(۲)

بعضی از آن تعهدات که خدای تعالی از ما گرفته عبارتند از:

اول: من رب شما هستم^(۳).

دوم: باید از پیامبران من به خصوص از حضرت محمد بن عبد الله علیهم السلام پیروی کنید و آنها را تصدیق نمائید.^(۴)

سوم: باید ولایت و امارت و امامت علی بن ابیطالب علیهم السلام و فرزندان معصومش (علیهم التحیة والسلام) را پذیرید.^(۵)

چهارم: وقتی وارد دنیا شدید دلستگی به دنیا پیدا نکنید.

پنجم: در دنیا به یکدیگر ظلم نکنید و به حقوق دیگران تجاوز نکنید و ریاست طلب و خائن و منافق نباشید و خود را برتری طلب معرفی نکنید.

ششم: شیطان دشمن شما است او قسم خورده که شما را اغواء کند. شما او را

۱- اصول الکافی جلد: ۱ و بحارالأنوار جلد های: ۲۶ و ۵۸ و بصائرالدرجات.

۲- وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي إِادَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتُهُمْ وَأَشَهَدَهُمْ عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ أَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَىٰ شَهَدْنَا أَنْ نَفُولُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّا كُنَّا عَنْ هَذَا غَافِلِينَ (سوره مبارکه اعراف آيه ۱۷۲).

۳- أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَىٰ (سوره مبارکه اعراف آيه ۱۷۲).

۴- سَمِعْتُ أَبَا جَعْفَرَ عَلِيًّا يَقُولُ إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ لَمَّا أَخْرَجَ ذُرِّيَّةَ آدَمَ عَمِّنْ ظَهُورِهِ لِيُأْخُذَ عَلَيْهِمُ الْمِيثَاقَ لَهُ بِالرَّبُّوِيَّةِ وَبِالنُّبُوَّةِ لِكُلِّ نَبِيٍّ كَانَ أَوْلُ مَنْ أَخْذَ عَلَيْهِمُ الْمِيثَاقَ بِالنُّبُوَّةِ نُبُوَّةً مُحَمَّدٌ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ «صَلَى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ» (بحارالأنوار جلد: ۵ صفحه: ۲۲۶).

۵- عَنْ جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ عَلِيًّا عَنْ أَبِيهِمَا عَنْ جَدِّهِمَا قَالَ رَسُولُ اللَّهِ «صَلَى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ» ... وَهِيَ الْمِيثَاقُ الَّذِي أَخْذَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ عَلَيْهِ وَتَائِيَةً عَلَيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ (بحارالأنوار جلد: ۵ صفحه: ۲۲۶).

دشمن خود بدانید و از او پیروی نکنید تاسعادتمند گردید^(۱).

هفتم: از این لحظه به بعد باید تنها مرا عبادت کنید و به من شرک نورزید^(۲).

هشتم: باید امیر المؤمنین علی بن ابی طالب و ائمه معصوم از اولادش (علیهم التحیة و السلام) را یاری کنید.

نهم: از عقل که حجت باطن است پیروی نمایید و او را بی مصرف نگذارید^(۳).

دهم: از طاغوتها و حاکمان جنایتکار و ائمه کفر پیروی نکنید.^(۴)

مؤمنین باید بدانند که در قبال تسليم شان در برابر ائمه اطهار و اولیائشان علیهم السلام

خدای تعالی درجاتی در بهشت به آنها می دهد اما منافقینی که می گویند چرا ما باید تسليم گفتار امامان شویم و چرا به تنهائی مطیع امر آنها شویم و زیر بار ولایت نمی روند و می گویند ما نیز خود دارای عقل و هوش هستیم ملاشکه در عالم بعد ملاشکه بر آنها سخت می گیرند و خدای تعالی هم در مورد آنها به ملاشکه خویش می فرماید: ای ملاشکه شما راست می گوئید با اینها همان معامله را کنید که با ائمه خود انجام داده اند، همانطور که آنها فرمایشات ائمه خود را اعتنا نکردن اینک شما حساب ایشان را دقیقاً رسیدگی نمایید و بر آنها سختگیری کنید^(۵).

۱- أَلَمْ أَعْهَدْ إِيَّكُمْ يَا بَنِي آدَمَ أَنْ لَا تَعْبُدُوا الشَّيْطَانَ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ (سوره مبارکه یس آیه ۶۰).

۲- (سوره مبارکه یس آیه ۶۰).

۳- قالَ الْمُوسَىٰ بْنَ الْجَعْفَرِ عَلَيْهِ السَّلَامُ يَا هِشَامُ إِنَّ اللَّهَ عَلَى النَّاسِ حُجَّتَيْنِ حُجَّةً ظَاهِرَةً وَ حُجَّةً بَاطِنَةً فَأَمَّا الظَّاهِرَةُ فَالْإِسْلَامُ وَ الْأَثْيَاءُ وَ الْأَنْتَهَى عَلَيْهِ وَ أَمَّا الْبَاطِنَةُ فَالْعُقُولُ (بحار الأنوار جلد: ۱ صفحه: ۱۳۷).

۴- کل این تمهدات برگرفته از (در محضر استاد جلد ۲ صفحه ۶۱).

۵- تفسیر جامع، جلد ۱، صفحه: ۱۲۸.

آیه ۳۰ سوره بقره:

هُوَ الَّذِي خَلَقَ لَكُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ اسْتَوَى إِلَى السَّمَاءِ
فَسَوَّاهُنَّ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٣٠﴾

ترجمه آیه ۳۰ سوره بقره:

«خلقت زمین و آسمانها»

خدا آن کسی است که هر چه در زمین است، همه‌اش را برای شما خلق فرموده. سپس به کار آسمان پرداخته و آنها را به هفت آسمان ترتیب داده و او به همه چیز دانا است. (۳۰)

تدبر ما:

مؤمنین باید توجه داشته باشند خدای تعالی همه مخلوقاتش را برای راحتی آنها آفریده و فرموده است: «ای بشر همه چیز را برای تو آفریدم و تو را برای خودم خلق نمودم.»

آیه ۳۱ سوره بقره:

وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيقَةً قَالُوا أَتَجْعَلُ
فِيهَا مَنْ يُفْسِدُ فِيهَا وَيَسْفِكُ الدَّمَاءَ وَنَحْنُ نُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ
لَكَ قَالَ إِنِّي أَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٣١﴾

توضیح آیه ۳۱ سوره بقره:

«خلقت بشر در روی زمین»

و وقتی که پروردگارت به ملائکه فرمود: قطعاً من در روی زمین جانشینی
قرار خواهم داد، ملائکه گفتند: آیا همان کسی را که در زمین فساد و خونریزی
خواهد کرد همان را قرار می‌دهی؟ و حال آنکه ما تسبیح و حمد تو را می‌کنیم و
تو را پاک معرفی می‌نماییم.

خدا فرمود: قطعاً من داناترم به آنچه که شمامنی دانید. (۳۱)

تدبر ما:

مؤمنین باید بدانند هدف خدای تعالی از خلقت آنها این است که آنها خلیفه و
جانشین خدای تعالی در روی زمین باشند یعنی صفات خدای تعالی را در وجود
خود قوت دهنند و صفات شیطانی را از خود بیرون کنند. مثلاً خدای تعالی مهریان
است آنها هم نسبت به همنوعان خویش مهریان باشند. شیطان رجیم عجول است
آنها عجول نباشند و...

مؤمنین باید بدانند که خدای تعالی مخلوقات زیادی در گذشته داشته و در
آینده نیز خواهد داشت. آنها باید بدانند خدای تعالی در گذشته در دوران‌های
مختلف انسان‌ها و مخلوقات مختلفی خلق کرده و دوران آنها تمام شده و حتی

قیامت‌شان بر پا شده است و هر کس که لایق بهشت بوده در بهشت مخصوص خودشان رفته و هر کس که لایق جهنم بوده در جهنم خودشان وارد گشته است.^(۱)

مؤمنین نباید وقتی از حکمت و علت چیزی خبر ندارند در مقابل خدای تعالی و اولیاء عزیزش زبان به اعتراض بگشایند و یا کارهای اعتراض آمیزی انجام دهند.

۱ - طبق روایات ائمه اطهار علیهم السلام قبل از حضرت آدم خدا انسان‌های فراوانی را روی کره زمین خلق نموده است و قیامت و حساب و کتاب و بهشت و جهنم آن‌ها از ما جداست و مرحوم علامه مجلسی (ره) در بحار الانوار فصل خاصی را به انسان‌های ماقبل آدم اختصاص داده و روایاتی در این زمینه نقل نموده است.

آیات ۳۲ الی ۳۴ سوره بقره:

وَ عَلَمَ آدَمَ الْأَنْسَاءَ كُلَّهَا ثُمَّ عَرَضَهُمْ عَلَى الْمَلَائِكَةِ فَقَالَ أَنْبِئُونِي
بِاسْمَاءِ هُؤُلَاءِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٣٢﴾ قَالُوا سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا
عَلِمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿٣٣﴾ قَالَ يَا آدَمُ أَنْبِئْهُمْ بِاسْمَائِهِمْ فَلَمَّا
أَنْبَاهُمْ بِاسْمَائِهِمْ قَالَ أَمْ أَقْلُ لَكُمْ إِنِّي أَعْلَمُ غَيْبَ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ وَ
أَعْلَمُ مَا تُبَدُّونَ وَ مَا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ ﴿٣٤﴾.

ترجمه آیات ۳۲ الی ۳۴ سوره بقره:

«تعلیمات الهی به حضرت آدم علیہ السلام»

و خدا تمام نامها و نشانه‌ها همه‌اش را به آدم تعلیم داد. سپس آنها را در
عرض دید ملاٹکه قرار داد و فرمود: شما از نامهای این جمع به من خبر بدھید،
اگر شما از راستگویانید. (۳۲)

ملاتکه گفتند: تو پاکی، ما هیچ علمی نداریم جز آنچه که تو به ما یاد
داده‌ای، قطعاً تو همان دانای حکیم هستی. (۳۳)

خدا فرمود: ای آدم از نامها و نشانه‌های آنها به ملاٹکه خبر بده، وقتی که آدم
آنها را از نامها و نشانه‌های آنها آگاه نمود (و علم خود را ظاهر کرد) خدا به ملاٹکه
فرمود: مگر به شما نگفتم که قطعاً من پنهانیهای آسمانها و زمین را بهتر می‌دانم
و به آنچه شما ظاهر می‌کنید و آنچه را که پنهان نگه می‌دارید داناتم؟ (۳۴)

تدبر ما:

مؤمنین باید بدانند که انسان اگر بنده خدا شود یعنی تزکیه نفس کند و خود را به
مقام والای عبودیت برساند آن قدر مقامش بالا می‌رود که ملاٹکه خدمتکار او

می شوند. با اینکه ملائکه عباد مکرم خدای تعالی هستند و مقام بسیار بالائی دارند اما در مقابل چنین انسانی^(۱) اصلاً قابل قیاس نیستند.

مؤمنین باید نوع دوست باشند و با مردم مألف باشند و بر سر منافع مشترک‌شان نزاع و دعوا نکنند و بدانند که گذشت و ایثار دو صفت انسانی بسیار خوب و بزرگ هستند.

مؤمنین باید بدانند که وقتی حضرت آدم صفات و علوم چهارده معصوم ﷺ در روح خود به وجود آورد آن قدر عظمت پیدا کرد که خدای تعالی به خاطر آن عظمت به ملائکه فرمود حضرت آدم را سجده کنید. و آن علوم و نامهایی هم که خدای تعالی خطاب به ملائکه فرمود اگر راست می‌گوئید به من خبر دهید همان علوم اهل بیت عصمت و طهارت ﷺ بود^(۲). لذا مؤمنین باید قدر خویش را بدانند که این چهارده نور پاک اولیاء آنها هستند و بدانند هر وقت که صفات و علوم این بزرگواران را در روح خود ایجاد نمودند خدای تعالی به تمامی مخلوقاتش امر می‌کند که شخصی را تکریم نماید همانگونه که قبلًا نسبت به حضرت آدم انجام داد و به تمامی ملائکه با اینکه عباد مکرم خدای تعالی بودند فرمود آدم را سجده نمائید و حتی شیطان چون سجده نکرد برای همیشه از آن درگاه رانده شد.

مؤمنین باید توجه داشته باشند که خدای تعالی عالم را خیلی بیشتر از عابد دوست دارد و این دو از دید خدای تعالی قابل قیاس نیستند^(۳).

۱ - انسانی که ترکیه نفس کرده باشد و به مرحله عبودیت رسیده باشد.

۲ - تفسیر جامع، جلد ۱، صفحه: ۱۳۱.

وَعَلَمَ آدَمَ الْأَسْمَاءَ كُلَّهَا أَسْمَاءَ أَنْبِياءِ اللَّهِ، وَأَسْمَاءَ مُحَمَّدٍ صَ وَعَلَى وَفَاطِمَةَ وَالْحَسَنِ وَالْحَسِينِ، وَالظَّبَّابِينِ مِنْ آلَهَمَا، وَأَسْمَاءَ خَيَارِ شَيْعَتِهِمْ وَعَنَّتَهُمْ (تفسیر الإمام العسكري صفحه: ۲۱۷).

۳ - عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ قَالَ عَالَمٌ أَفْضَلُ مِنْ أَلْفِ عَابِدٍ وَمِنْ أَلْفِ زَاهِدٍ وَقَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ يُنْتَعَ عِلْمِهِ أَفْضَلُ مِنْ عِبَادَةِ سَبْعِينَ أَلْفَ عَابِدٍ. (بحار الأنوار جلد: ۲ صفحه: ۱۹).

آیه ۳۵ سوره بقره:

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِلنَّبِيِّ إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَى وَاسْتَكْبَرَ
وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ ﴿٣٥﴾.

توضیح آیه ۳۵ سوره بقره:

«سجده ملائکه»

و آن وقتی که به ملاٹکه گفتیم: به آدم سجده کنید، پس سجده کردند مگر ابلیس که خودداری کرد و تکبّر نمود و از کافرین بود. (۳۵)

تدبر ما:

مؤمنین باید صفت زشت تکبّر و خودخواهی را از خود پاک کنند و در مقابل خدای تعالیٰ و اولیاء عزیزش حد اعلای تواضع را داشته باشد زیرا غرور و خودخواهی انسان را تا حد کفر پائین می‌آورد.

یکی از علماء و بزرگان می‌فرمودند سجده به معنی حد اعلای تواضع است و خدا از ملاٹکه خواست تا در مقابل آدم سجده کنند تا نهایت تواضع آن‌ها ظاهر گردد، پس مؤمنین باید بدانند که اگر در مقابل اولیاء خدا تواضع نداشته باشند از درگاه خدای تعالیٰ رانده می‌شوند همان طور که شیطان در مقابل حضرت آدم که ولی خدا بود سجده نکرد و رانده درگاه حق تعالیٰ گردید. پس اکنون اگرچه خدا از ما نخواسته که در مقابل اولیاء اش سجده کنیم ولی قطعاً امر فرموده که آن‌ها را دوست بداریم و از آن‌ها پیروی نماییم و در مقابل آن‌ها متواضع باشیم و این راه رستگاری و سعادت ماست.

مؤمنین باید بدانند که تکبّر در اثر جهل به وجود می‌آید و اگر کسی از جهالت

خود بکاهد و خود را عالم و دانا به امورات قرار دهد هیچ وقت تکبر نمی‌کند.

مؤمنین باید بدانند که نافرمانی کردن از خدا و اولیائش ملکوت انسان را تاریک و زشت می‌سازد.

مؤمنین باید بدانند اولین کسی که حق را پوشاند و کفر ورزید شیطان رجیم بود.

مؤمنین باید بدانند اولین کسی که از دستور خدای تعالی سرپیچی کرد شیطان رجیم بود، پس هرگز او را پیروی نکنند.

آیه ۳۶ سوره بقره:

وَ قُلْنَا يَا آدَمُ اسْكُنْ أَنْتَ وَ زَوْجُكَ الْجَنَّةَ وَ كُلَا مِنْهَا رَغْدًا حَيْثُ شِئْتُمْ وَ لَا تَقْرَبَا هَذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونُوا مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٣٦﴾

ترجمه آیه ۳۶ سوره بقره:

«سکونت حضرت آدم در بهشت»

و ما گفتیم: ای آدم تو و زنت در بهشت ساکن شوید و از همه خوردنیهای بهشت از هر کجای آن که مایلید بخورید، گوارایتان باد و به این درخت نزدیک نشوید که اگر این کار را بکنید از ظالمین خواهید بود. (۳۶)

تدبر ما:

مؤمنین باید بدانند ظالم‌ترین افراد کسانی هستند که نافرمانی خدای تعالی را می‌کنند.

گناه کردن چه کوچک و چه بزرگ باعث سلب نعمت خدای مهربان از ما می‌شود.

آیات ۱۳۷ الی ۳۸ سوره بقره:

فَأَرَّهُمُ الشَّيْطَانُ عَنْهَا فَأَخْرَجَهُمَا مِمَّا كَانَا فِيهِ وَقُلْنَا أَهْبِطُوا بَعْضُكُمْ
لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُسْتَقْرٌ وَمَتَاعٌ إِلَى حِينٍ ﴿۳۷﴾ فَتَلَقَّ آدُمُ
مِنْ رَبِّهِ كَلِمَاتٍ فَتَابَ عَلَيْهِ إِنَّهُ هُوَ التَّوَابُ الرَّحِيمُ ﴿۳۸﴾

ترجمه آیات ۱۳۷ الی ۳۸ سوره بقره:

«اغواي شيطان و توبه حضرت آدم ﷺ»

پس شيطان سبب گمراهي و لغش آنها از بهشت شد و آنها را از آنچه در آن
بودند، بیرون کرد و ما به آنها گفتیم: از بهشت پائین بیایید در حالی که با یکدیگر
دشمن خواهید بود و زمین تا مدتی برای شما محل آرامش و بهره مندي خواهد
بود. (۳۷)

پس آدم از پروردگار خود سخنانی یاد گرفت (که به خاطر گفتن آن کلمات)
خدابه سوی آدم برگشت. قطعاً خدا همان توبه پذیر مهریان است. (۳۸)

تدبر ما:

مؤمنین باید بدانند که شيطان رجيم از هر حيله و نيرنگي جهت اغوا نمودن و
گمراه کردن آنها دریغ نخواهد کرد.

مؤمنین باید بدانند که گريه بر حضرت سيد الشهداء ﷺ به غير از حق الناس
انسان را از گناهان ديگر پاک می کند هر چند که بزرگترین گناهان را انجام داده باشد.

مؤمنین باید بدانند خدای تعالی بسیار توبه پذیر است و دوست دارد گناهان
آنها را ببخشد و تبدیل به حسنات نماید البته به شرط اینکه ديگر به هیچ وجه به
گناهان قبلی خویش برنگرددند.

مؤمنین باید بدانند تنها کسانی موفق به رسیدن به مقام اولیاء الله می‌شوند که از اولیاء خدا تبعیت نموده و به آن‌ها اقتدا کنند.

مؤمنین باید بدانند کسانی که گناه کار باشند اگر تواضع نمایند و به طرف خدای تعالی برگردند خدای تعالی آنها را خواهد بخشد اما اگر تکبر نموده و عذر تقصیر خویش را به گردن نگرفتند در این صورت هلاک خواهند شد^(۱).

مؤمنین باید بدانند که کفر و حرص و حسد سه صفت بسیار خطروناک برای روح آنها می‌باشد به طوری که شیطان به خاطر کفرش به این روز افتاد و حضرت آدم به خاطر حرصی که داشت از شجره ممنوعه خورد و از بهشت رانده شد و قابیل هم به خاطر حسدش حضرت هابیل را کشت.

مؤمنین باید در زمان سختی و مشقات و همچنین در زمان توبه شان و همچنین در زمانی که حوائجی از محضر پروردگار عالم دارند خدای تعالی را به حق چهارده معصوم ﷺ قسم دهند و به آنها نیز توسل نمایند چرا که هر کس به این چهارده نور پاک متول شود و آنها را در محضر پروردگار شفیع قرار دهد نا امید بر نمی‌گردد، همان طور که حضرت ادم ﷺ در توبه خویش نم مقدس اهل بیت ﷺ را به زبان جاری نمود و خدای مهریان او را مورد لطف و رحمت خود قرار داد.

۱- امام عسکری علیهم السلام فرمود: شیطان معصیت کرد خدا را و هلاک شد چون عصیانش مقرن با تکبر بود، و آدم معصیت نمود ولی هلاک نشد زیرا معصیت او با تکبر مقرن نبود. (تفسیر جامع، جلد ۱، صفحه: ۱۴۳).

آیات ۳۹ الی ۴۰ سوره بقره:

قُلْنَا اهْبِطُوا مِنْهَا جَمِيعًا فَإِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنْيٍ هُدًى فَنَّ تَبِعَ هُدَائِي فَلَا
خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْرُنُونَ ﴿٣٩﴾ وَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا
أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٤٠﴾

ترجمه آیات ۳۹ الی ۴۰ سوره بقره:

«اخراج حضرت آدم از بجهت از بهشت»

ما (به آدم و همسرش و شیطان) گفتیم: از بهشت همه‌تان پائین بیایید و اگر
هدايتی از طرف من برای شما آمد، پس کسانی که از هدايت من پیروی کنند،
خوفی برای آنها نبوده و آنها محظون نمی‌شوند. (۳۹)

و کسانی که کافر شده و نشانه‌های ما را تکذیب نمودند، آنها اهل آتش‌اند که

همیشه در آن خواهند بود. (۴۰)

تدبر ما:

کسانی که آیات و نشانه‌های خدای تعالی را با زبان یا در عمل تکذیب کنند
کافرند.

مؤمنین باید بدانند که افراد کم درک و کم فهم و لجوج به هیچ وجه نمی‌توانند
خوبی‌خواست باشند.

مؤمنین باید بدانند کفر که به معنای نادیده گرفتن و اهمیت ندادن به حقایق
است، از رشت‌ترین و بدترین صفات رذیله روحی است.

مؤمنین باید دائمًا در قبال محبت‌های دیگران واکنش نشان دهند و بسیار تشکر
و قدر دانی نمایند تا این صفت، ملکه روحشان گردد و در مقابل محبت‌های بی‌حد
و حساب خدای مهربان بی‌تفاوت نباشند.

آیات ۴۱ الی ۴۲ سوره بقره:

يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ اذْكُرُوا نِعْمَتِي الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَوْفُوا بِعَهْدِي
 أُوفِ بِعَهْدِكُمْ وَإِيّاَيِ فَارْهَبُونِ ﴿٤١﴾ وَآمِنُوا بِمَا أَنْزَلْتُ مُصَدِّقاً لِمَا
 مَعَكُمْ وَلَا تَكُونُوا أَوَّلَ كَافِرِ بِهِ وَلَا تَشْتَرُوا بِآيَاتِي ثَنَانَ قَلِيلًا وَإِيّاَيِ
 فَانْتَقُونِ ﴿٤٢﴾

ترجمه آیات ۴۱ الی ۴۲ سوره بقره:

«قدگر نعمتها به بنی اسرائیل»

ای بنی اسرائیل، به یاد بیاورید نعمتها یام را که به شما داده ام و به عهد من
و فاکنید تا من هم به عهد شما و فاکنم و تنها از من بترسید. (۴۱)

و ایمان بیاورید به آنچه من نازل نموده ام که با کتابهایی که با شما هست
مطابقت دارد و آنها را تصدیق می کند و اوّل کافر به آن نباشد و آیات مرا به
قیمت کم نفروشید و تنها از من بپرهیزید. (۴۲)

تدریب ما:

مؤمنین باید لحظه به لحظه ایمانشان را نسبت به دین و آخرت بیشتر نمایند و
بدانند تنها کسانی بدون دغدغه و اضطراب می توانند در امتحانات الهی موفق
بیرون بیایند که ایمان کاملی داشته باشند.

مؤمنین باید مواظب باشند که اگر کسی یک قدم در راه منحرف بردارد در
گناهان و انحرافات بعدی که از این کار او نشأت و سرچشممه می گیرد شریک خواهد
بود و به حساب او نوشته خواهد شد.

مؤمنین باید توجه داشته باشند که علت برآورده نشدن حاجات شان این است
که به عهد خود با خدای تعالی وفادار نبوده اند^(۱).

۱ - به چند نمونه از این تعهدات در برداشت های گذشته اشاره شد.

آیات ۴۳ الی ۴۵ سوره بقره:

وَ لَا تُلْبِسُوا الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَ تَكْتُمُوا الْحَقَّ وَ أَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٤٣﴾
أَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَ آتُوا الزَّكَاةَ وَ ازْكَعُوا مَعَ الرِّزْقِعِينَ ﴿٤٤﴾ أَتَأْمُرُونَ
النَّاسَ بِالْإِيمَانِ وَ تَنْسُونَ أَنفُسَكُمْ وَ أَنْتُمْ تَتْلُونَ الْكِتَابَ أَفَلَا
تَعْقِلُونَ ﴿٤٥﴾

ترجمه آیات ۴۳ الی ۴۵ سوره بقره:

«نصایحی به بنی اسرائیل»

و حق را به باطل نپوشانید و حق را کتمان نکنید با آنکه شما (حقیقت را)

می دانید. (۴۳)

و نماز را پا بدارید و زکات را بدھید و با رکوع کنندگان رکوع کنید. (۴۴)

آیا شما مردم را به خوبی امر می کنید ولی خودتان را فراموش نموده اید و
حال آنکه شما کتاب را تلاوت می کنید، پس چرا عقلتان را به کار

نمی اندازید؟! (۴۵)

تدبر ما:

مؤمنین همیشه باید حق گو باشند هر چند به ضرر شان تمام بشود.

مؤمنین نباید با جولان باطل حق را بپوشانند و مانع آشکار شدن حق و حقیقتی
باشند بعداً دیگران را در این جهت امر و نهی بنمایند.

مؤمنین باید سعی کنند اول عامل و عمل کننده به دستورات خدای تعالی
باشند بعداً دیگران را در این جهت امر و نهی بنمایند.

مؤمنین باید یک روحیه مربی گری در خود ایجاد کنند و نسبت به اطرافیان

خویش بی توجه نباشند ولی باید مواظب باشند در این اثناء از روح خود غافل نشوند و باید بدانند تربیت خودشان افضل از هر کار دیگر است.

مؤمنین باید بدانند که داشتن روح و نفسی پاک ارزشش بیشتر از داشتن علوم مختلف است چرا که اگر کسی انواع و اقسام علوم را دارا بود اما نفسش را تزکیه نکرده و قلبش را پاک ننموده باشد ممکن است نفس مریض او حقایق را کتمان کند و از آن علوم به نفع نفسانیت خویش بهره بگیرد لذا علم و علوم آن زمانی مفید خواهد بود که انسان روح خویش را از صفات رذیله پاک کرده باشد.

مؤمنین باید نسبت به آن علومی که از اولیاء خدا کسب کرده‌اند بی‌تفاوت نباشند و به آنها عمل کنند چرا که بی‌ارزش‌ترین انسانها کسی است که به علمش عمل نکند.

مؤمنین باید توجه داشته باشند که اگر بخواهند امر به معروف و نهی از منکر آن‌ها اثر داشته باشد اول باید خودشان را از هر جهتی اصلاح نمایند بعد به هدایت دیگران بپردازند.

آیات ۴۶ الی ۴۷ سوره بقره:

وَ اسْتَعِنُوا بِالصَّبْرِ وَ الصَّلَاةِ وَ إِمَّا لَكَبِيرَةً إِلَّا عَلَى
الْخَاطِئِينَ ﴿٤٦﴾ الَّذِينَ يَظْهُونَ أَنَّهُمْ مُلَاقُوا رَبِّهِمْ وَ أَنَّهُمْ إِلَيْهِ
رَاجِعُونَ ﴿٤٧﴾

ترجمه آیات ۴۶ الی ۴۷ سوره بقره:

«خاشعین و حالات آنها»

واز نماز و صبر (تحمل مشقات در راه رسیدن به اهداف عالیه) کمک بگیرید و قطعاً این کار جز برای کسانی که در مقابل خدا خاشع اند بزرگ و سنگین است. (۴۶)

خاشعین آن کسانی هستند که یقین می دانند که با پروردگارشان ملاقات می کنند و قطعاً آنها به نزد او برمی گردند. (۴۷)

تدبر ما:

مؤمنین باید در راه رسیدن به اهداف شان بسیار صبر داشته باشند و مشقات و سختی هائی که در این راه عائدشان می شود را تحمل نمایند و در تمام این مدت با خدای تعالی مأنوس باشند و البته بدانند صبر داشتن و انس گرفتن با خدای تعالی برای کسانی که در مقابل خدای تعالی و اولیائش متواضع نیستند بسیار سخت است.

کسانی که به عوالم بعد از این عالم یقین و اعتقاد دارند اینها همان خاشعین هستند.

مؤمنین باید بدانند که اولیاء خدا در هنگام مشکلات و سختی ها به نماز و روزه

متousel می شوند^(۱).

مؤمنین باید بدانند تنها کسانی می توانند با اشتهاء و علاقه به طرف عبادتها
بروند که روح خود را از رذائل اخلاقی پاک نموده باشند در غیر این صورت افراد
اعمال عبادی را با بی توجهی و سختی انجام می دهند.

مؤمنین باید بدانند نماز و روزه دو عبادتی است که آنها را سریع به لقاء پروردگار
می رسانند و باعث تزکیه هر چه سریع تر روحشان می شود.

۱ - حضرت امیر المؤمنین و فاطمه زهراء «علیهمما السلام» برای شفای فرزندانشان روزه نذر کردند و وقتی
آنها شفا پیدا کردند سه روزه روزه گرفتند (تفسیر برهان در تفسیر سوره دهر) و روش امام صادق علیه السلام این
گونه بود که هر وقت خطری متوجهش می شد به نماز رو می آورد (تفسیر برهان).

آیات ۴۸ الی ۴۹ سوره بقره:

يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ اذْكُرُوا نِعْمَتَيِ الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَنِّي فَضَّلَّتُكُمْ
عَلَى الْعَالَمَيْنَ ﴿٤٨﴾ وَ اتَّقُوا يَوْمًا لَا تَجْزِي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا وَ لَا
يُقْبَلُ مِنْهَا شَفَاعَةً وَ لَا يُؤْخَذُ مِنْهَا عَدْلٌ وَ لَا هُمْ يُنْصَرُونَ ﴿٤٩﴾

ترجمه آیات ۴۸ الی ۴۹ سوره بقره:

«باز هم تذکر نعمتها به بنی اسرائیل»

ای بنی اسرائیل، به یاد بیاورید نعمتها را که به شما داده و اینکه من شما
را بر اهل جهان برتری داده‌ام. (۴۸)

و بترسید از آن روزی که کسی چیزی از مجازات دیگری را نمی‌پذیرد و
شفاعت کسی از کسی پذیرفته نمی‌شود و غرامت از او قبول نخواهد شد و آنها
یاری نمی‌شوند. (۴۹)

تدبر ما:

مؤمنین باید خود را به گونه‌ای تربیت نمایند که اگر از ناحیه خدای تعالیٰ یا
اولیاء عزیزش مورد لطف و محبت قرار گرفتند مغرور نشونند و این را محبتی از ناحیه
آنها بدانند نه فضل و برتری از ناحیه خودشان.

آیات ۱۵۰ الی ۱۵۱ سوره بقره:

وَإِذْ نَجَّيْنَاكُم مِّنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَسْوُمُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ يُذَبْحُونَ أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ وَفِي ذلِكُمْ بَلَاءٌ مِّنْ رَّبِّكُمْ عَظِيمٌ ﴿٥٠﴾ وَإِذْ فَرَقْنَا بِكُمُ الْبَحْرَ فَأَنْجَيْنَاكُمْ وَأَغْرَقْنَا آلَ فِرْعَوْنَ وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ ﴿٥١﴾

ترجمه آیات ۱۵۰ الی ۱۵۱ سوره بقره:

«نجات از فرعونیان»

و زمانی که ما شما را از فرعونیان نجات دادیم. آنها شما را به بدترین صورت عذاب می‌کردند، پسرانتان را سر می‌بریدند و زنانタン را زنده نگه می‌داشتند و در این گرفتاریتان، آزمایش بزرگی از طرف پروردگارتان بود. (۵۰)

«شکافتن دریا»

و آن وقتی که دریا را برای شما از هم جدا کردیم (و شکافی در آن برای شما به وجود آوردیم) و نجاتان دادیم و فرعونیان را غرق نمودیم و حال آنکه شما به آنها نگاه می‌کردید. (۵۱)

تدبر ما:

مؤمنین باید قدر امنیت و آرامش و سلامتی بدن خویش را بدانند.

مؤمنین باید بدانند که خدای تعالی به واسطه ایمانی که به حضرت محمد مصطفی ﷺ و همچنین ذریه پاک آن بزرگوار دارند بلاحا و مصیبت‌های بزرگ را از آنها و زندگی شان دفع و رفع می‌نماید.

مؤمنین باید بدانند که خدای تعالی به واسطه ذکر صلووات بر محمد و آل محمد

بنی اسرائیل را از شر فرعونیان نجات داد لذا باید در هنگام مشکلات و گرفتاری‌ها با تمسک به این ذکر شریف خود را از ابتلایات نجات دهند.

مؤمنین باید توجه داشته باشند که ایمان به حضرت محمد ﷺ و پذیرفتن ولایت ائمه اطهار علیهم السلام کلید بهشت و سپر آتش جهنم است.

آیات ۵۲ الی ۵۴ سوره بقره:

وَإِذْ وَاعَدْنَا مُوسَى أَرْبَعِينَ لَيْلَةً ثُمَّ اتَّخَذْنَاهُ الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَنْتُمْ
ظَالِمُونَ ﴿٥٢﴾ ثُمَّ عَفَوْنَا عَنْكُمْ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٥٣﴾
وَإِذْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَالْفُرْقَانَ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿٥٤﴾.

ترجمه آیات ۵۲ الی ۵۴ سوره بقره:

حضرت موسی علیه السلام و بنی اسرائیل

و وقتی که ما موسی را چهل شب دعوت نمودیم. سپس شما بعد از او
گویا نهاده را برای خود در حالی که ظالم به خود بودید، اتخاذ کردید. (۵۲)

ولی ما بعد از آن عفو تان کردیم، شاید شما شکر کنید. (۵۳)

و وقتی که کتاب و چیزی که مایه تشخیص حقیقت بود به موسی دادیم،
شاید شما هدایت شوید. (۵۴)

تدبر ما:

مؤمنین باید به قدری در مسائل روحی و معنوی خویش جدی و کوشای باشند
که اگر برای مدت معینی ولیی از اولیاء خدا از بین آنها بیرون رفت^(۱) در راه و دین
خود سست نشوند و دست از دین و رویه خود بر ندارند، ظالم‌ترین افراد کسانی
هستند که بعد از آنکه هدایتی برای آنها آمد نسبت به آن هدایت و حقایق پشت کنند
و دین خدا را به مسخره بگیرند.

مؤمنین باید بدانند که خدای مهریان آن علوم و مسائلی که باعث تشخیص

۱ - نمونه آشکارش همین زمان ماست که امام زمان عزیzman در پرده غیبت پنهان گشته‌اند و این امتحانی
بزرگ برای ما می‌باشد.

حقیقت و بیداری و هدایت آنها می‌شود را بوسیله اولیائش به آنها رسانده و می‌رساند پس کسانی که تبعیت و پیروی نمایند هدایت می‌شوند و به مقام والای اولیاء الله می‌رسند و کسانی که بی‌توجهی بکنند و با سستی و استهzaء با مسائل روبرو شوند مورد غضب خدای تعالیٰ واقع خواهند شد.

مؤمنین باید برای تصحیح اعتقاداتشان بسیار ارزش قائل باشند و بدانند بزرگترین ظلم آن است که در اعتقادات آنها حتی به اندازه سر سوزنی شرک چه عملی و چه قلبی وجود داشته باشد چون خدای تعالیٰ نامحدود است و هر که و هر چه که در کنار او مورد پرستش قرار بگیرد جسارت و اهانت بزرگی به خدای تعالیٰ محسوب می‌شود.

مؤمنین باید برای انس گرفتن با خدای تعالیٰ ارتباط شان را با افراد نااهل^(۱) قطع نمایند چرا که تا قلباً و حضوراً با اینگونه افراد ارتباط شان را قطع نکنند موفق به لقاء پروردگار خویش نمی‌شوند و ضمناً متوجه باشند که یکی از بزرگترین افتخارات هر انسان (مؤمن) این است که با خالق خویش مأнос باشد.

مؤمنین باید متوجه باشند اگر در راه خدا از خود لیاقت و رغبت نشان دهند خدای تعالیٰ به آنها برکت می‌دهد و قرب و پیشرفت شان را چندین برابر می‌نماید.

مؤمنین باید متوجه باشند که شب برای انس گرفتن با خدای تعالیٰ زمان بسیار خوب و مناسبی است و اثرات فوق العاده‌ای دارد مخصوصاً نیمه‌های شب که در واقع خلوت گاه و ارتباط خصوصی بین آنها با محظوظ و خدای مهریان شان است.

مؤمنین باید بدانند که گناهان و خطاهای و اشتباهاتی که در زمان خواب غفلت خود انجام داده‌اند همانند غل و زنجیرهایی است که آنها را به زمین می‌خکوب کرده

۱ - کسانی که اهل معنویات نیستند و در گناه و رذائل غوطه‌ورند.

و نمی توانند با وجود این موانع کوچکترین پیشرفتی در راه خدا داشته باشند اما از آنجا که خدای تعالی مهربان است و عده عفو و بخشنود داده و مؤمنین باید دائم از خدای تعالی عفو ش را طلب نمایند تا خدای تعالی این غل و زنجیرها را از آنها بردارد و بتوانند با سرعت به طرف خدای تعالی بروند و باید بدانند اگر عفو خدای مهربان نبود اکثر قریب به اتفاق مردم هلاک می شدند.

مؤمنین باید بدانند که نوشته هایی که از ناحیه خدای تعالی و اولیاء خدا برای آنها آمده برای پیشرفت در معنویات و حتی مادیات شان بسیار مفید و مؤثر خواهد بود و باعث می شود که چشم حقیقت بین آنها باز شود لذا آنها باید برای کتاب و نوشته های خدای تعالی که همان قرآن مجید است و همچنین برای کتاب و نوشته های اولیاء خدا همچون کتاب امام علی بن الحسین علیهم السلام یعنی صحیفه سجادیه و به طور کلی هر کتاب و نوشته ای که از هر ولی خدائی وجود دارد تا به این طریق به کمال برسند.

مؤمنین باید بدانند کسانی که به صورت قلبی و عملی مطیع اوامر خدای تعالی و تحت ولایت اولیائش هستند خدای تعالی به واسطه این کارشان نوری به آنها عطا می کند که دیگران این نور را ندارند و آن نور باعث جدائی و مشخص شدن آنها از دیگران خواهد بود.

آیه ۵۵ سوره بقره:

وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ يَا قَوْمَ إِنَّكُمْ ظَلَمُونَ أَنْفُسَكُمْ بِاتْخَاذِكُمُ الْعِجْلَةِ
فَتَوَبُوا إِلَيْ بَارِئِكُمْ فَاقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ عِنْدَ بَارِئِكُمْ فَتَابَ
عَلَيْكُمْ إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿٥٥﴾.

ترجمه آيه ۵۵ سوره بقره:

«مجازات بنی اسرائیل»

و موسی به قومش گفت: ای قوم من، شما به خاطر اینکه گوساله را برای پرستیدن انتخاب کرده‌اید قطعاً به خود ظلم نموده‌اید. پس توبه کنید و به سوی خالقان برگردید. پس خودتان را بکشید. این کار شما نزد خالقان برایتان بهتر است، پس خدا توبه شما را پذیرفت، قطعاً او همان توبه‌پذیر مهریان است. (۵۵)

تدبر ما:

مؤمنین باید بدانند کسانی که اعتقادات صحیحی نسبت به دین و خدای خود ندارند و در صدد یادگیری اعتقاد صحیح نیز نمی‌باشند اینها به خودشان ظلم می‌کنند و اعتقادات ناصحیح باعث می‌شود که انسان به شرک و کفر و گناه مبتلا گردد.

مؤمنین باید متوجه باشند که فشارها و سختی‌هایی که از ناحیه خدای تعالیٰ بر آنها و زندگی شان وارد می‌شود اینها همه برای پاک کردن روح آنها و قبولی توبه شان است.

مؤمنین باید بدانند که وجود هر گونه شرک در اعتقادات شان^(۱) مانع بسیار بزرگی برای رسیدن به مقام شامخ اولیاء الله است.

مؤمنین باید بدانند اگر در جائی قرار گرفتند که دیگران خطأ و اشتباه و یا گناهی مرتكب می‌شوند باید آن‌ها را امر به معروف و نهی از منکر کنند و اگر امر و نهی آن‌ها فایده و اثری ندارد باید آن مکان را ترک کنند که اگر این کارها را نکنند آن‌ها نیز در گناه بقیه شریک خواهند بود و عقوبت الهی شامل حال آن‌ها نیز می‌شود پس چه به جا است که مؤمنین رفت و آمد هایشان را کنترل کنند و با هر کس و ناکسی ارتباط نداشته باشند.

مؤمنین باید بدانند هر چه علم و تقویشان بیشتر گردد فضیلت و ارزشششان در نزد خدای تعالی بیشتر خواهد شد اما اگر مرتكب گناه شوند عقوبت شان هم بیشتر از بقیه خواهد بود.

۱ - یعنی شرکائی را برای خدای تعالی قائل باشیم به عنوان مثال غذاؤ مکان‌ها و اشیاء... را مستقل از پروردگار مؤثر بدانیم.

آیات ۵۶ الی ۵۷ سوره بقره:

وَإِذْ قُلْتُمْ يَا مُوسَى لَنْ تُؤْمِنَ لَكَ حَتَّىٰ تَرَىٰ اللَّهَ جَهْرًًا فَأَخَذْتُكُمْ
الصَّاعِقَةُ وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ ﴿٥٦﴾ ثُمَّ بَعَثْنَاكُمْ مِنْ بَعْدِ مَوْتِكُمْ لَعَلَّكُمْ
تَشْكُرُونَ ﴿٥٧﴾

ترجمه آیات ۵۶ الی ۵۷ سوره بقره:

«درخواست دیدن خدا»

و زمانی که گفتید: ای موسی! ما هرگز به تو ایمان نخواهیم آورد تا آنکه خدا را علنی بیینیم. پس آن صاعقه شما را گرفت، در حالی که شما نگاه می‌کردید. (۵۶)

سپس ما شما را بعد از مردنتان زنده‌تان کردیم، شاید شما تشکر کنید. (۵۷)

تدبر ما:

مؤمنین باید برای علم و تقوی ارزش قائل باشند و اولیاء خدا را از روی علم و تقوایشان بشناسند و هیچ گاه توقع انجام کارهای عجیب و غریب از اولیاء خدا نداشته باشند چراکه در این صورت مورد غضب خدای تعالیٰ قرار خواهند گرفت.

مؤمنین نباید توقع داشته باشند که همه چیز را با حواس ظاهری شان درک کنند چراکه بعضی مسائل مخصوصاً مملکوت عالم قابل رویت و لمس و درک با حواس پنجمگانه نیستند و باید بدانند کوتاه فکرترین و نفهمترین انسانها آن کسی است که همه چیز را محدود به همین چیزهایی که با حواس پنجمگانه قابل درکند بداند.

آیه ۵۸ سوره بقره:

وَ ظَلَّنَا عَلَيْكُمُ الْغَمَامَ وَ أَنْزَلْنَا عَلَيْكُمُ الْمَنَّ وَ السَّلْوَى كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَ مَا ظَلَّمُونَا وَ لَكُنْ كَانُوا أَنفُسُهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٥٨﴾

ترجمه آیه ۵۸ سوره بقره:

«مائده آسمانی»

و ابر را فرمان دادیم تا (در میان آفتاب سوزان) بر شما سایه بیندازد و بر شما من و سلوی را نازل نمودیم (و گفتیم: از روزیهای پاکی که به شما داده ایم، بخورید. آنها به ما ظلم نکردند، بلکه به خودشان ظلم می نمودند.) (۵۸)

تدبر ما:

مؤمنین باید توجه داشته باشند که خدای تعالی بسیار مهربان و بخشنده و نیز بسیار قدرتمند است و لذا برای او هیچ کاری سخت نیست و هیچ کاری برای او زحمت ندارد. خدای تعالی آن مهربان قدرتمندی است که هر گاه هر اراده‌ای بکند سریع انجام می‌شود و خدای مهربان برای راحتی و ایمان آوردن انسانها نعمت فراوانی آفریده پس هر کس نافرمانی این چنین خدایی را بکند فقط و فقط به خودش ظلم کرده و کوچکترین ضرری به خدای تعالی نمی‌رسد.

مؤمنین باید بدانند علت کراحت خواب در بین الطلوعین یعنی پس از نماز صبح تا قبل از طلوع آفتاب آن است که در این وقت ترنجیین و مرغ بریان برای بنی اسرائیل نازل می‌شد و هر کدام از آنها که در این ساعت خواب بودند سهیمه

آنان نازل نمی‌شد وقتی از خواب بیدار می‌شدند ناچار محتاج دیگران بودند و دست تکدی و گدائی به سوی دیگران دراز می‌کردند لذا از آن به بعد، خواب در این محدوده زمانی مکروه شد^(۱).

۱ - قَالَ الصَّادِقُ عَلَيْهِ السَّلَامُ كَانَ يَنْزَلُ الْمَنُّ عَلَى بَنِي إِسْرَائِيلَ مِنْ بَعْدِ الْفَجْرِ إِلَى طُلُوعِ الشَّمْسِ فَمَنْ نَامَ فِي ذَلِكَ الْوَقْتِ لَمْ يَنْزِلْ نَصِيبُهُ فَإِذَا كَيْمَرَهُ النَّوْمُ فِي هَذَا الْوَقْتِ إِلَى طُلُوعِ الشَّمْسِ (بحار الأنوار جلد: ۱۳ صفحه: ۱۶۷).

آیات ۱۵۹ الی ۶۰ سوره بقره:

وَإِذْ قُلْنَا ادْخُلُوا هَذِهِ الْقُرْيَةَ فَكُلُّوا مِمْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ رَغْدًا وَادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا وَقُولُوا حِطَّةٌ نَعْفِرْ لَكُمْ خَطَايَاكُمْ وَسَزَيْدُ الْحُسَنِينَ ﴿٥٩﴾ فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ فَأَنْزَلْنَا عَلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا رِجْزًا مِنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿٦٠﴾

ترجمه آیات ۱۵۹ الی ۶۰ سوره بقره:

«توبه بنی اسرائیل»

و زمانی که گفتیم: داخل این قریه شوید و از خوردنیهای آن هر چه می خواهید بدون رحمت بخورید و از درِ معبد سجده کنان وارد شوید و بگوئید:
«حطه»^(۱) تا ما برای شما گناهانتان را ببخشیم و به نیکوکاران محبت بیشتری خواهیم نمود.^(۵۹)

ولی افراد ظالم این کلام را به غیر جمله‌ای که به آنها گفته شده بود تبدیل کردند، پس بر ظالمین عذابی از آسمان به خاطر اینکه اینها گناه می‌کردند، نازل نمودیم.^(۶۰)

تدبر ما:

مؤمنین باید بسیار با تقوی و نیکوکار باشند چرا که خدای مهربان برای نیکوکاران ارزش و عظمت خاصی قائل است.

مؤمنین باید دقیقاً به اوامر خدای تعالی و اولیائش عمل نمایند و نباید حکم خدای تعالی را مناسب با افکار و روحیات خویش عوض نمایند که در این صورت

۱ - خدایا از گناهان ما درگذر.

جزء ظالمین خواهند بود.

مؤمنین باید تلاش نمایند تا همیشه و در همه حال در حال رسیدن به خدای تعالی و در راه محبت و دوستی و خدمت گذاری اولیائش باشند و بدانند که اگر در این راه سختی و اذیت هائی را که می‌بینند تحمل نمایند و از راه شان که همان صراط مستقیم است دست نکشند خدای تعالی در عالم قیامت آنها را تحت حمایت خود قرار می‌دهد و به آن‌ها درجات عالیه‌ای عنایت می‌کند و این پاداش پایداری در مقابل سختی‌هایی است که در راه دوستی حضرت محمد ﷺ و آل او در دنیا کشیده‌اند، و در آن روز خداوند آن‌ها را از تمامی سختی‌ها و عقبه‌هائی که به مردم می‌رسد حفظ می‌نماید و به آن‌ها مقام شفاعت را عطا می‌کند و می‌فرماید: هر کسی را که می‌خواهد شفاعت نماید و داخل بهشت شوید و در هر مقامی که دوست دارید ساکن شوید.

مؤمنین باید بدانند که مکان‌ها و زمان‌ها و همچنین شخصیت‌های مقدس دارای احترامات ویژه‌ای هستند که آنها باید در هنگام ورود بر این سه خیلی رعایت ادب و احترام نمایند زیرا عمل کردن به این نکته، نشانه داشتن ادب حضور و قلب سلیم آنها است.

آیه ۶۱ سوره بقره:

وَإِذْ أَسْتَسْقِي مُوسَى لِقَوْمِهِ فَقُلْنَا اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ فَانْجَرَتْ
مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا قَدْ عَلِمَ كُلُّ أَنْاسٍ مَشْرَبَهُمْ كُلُّوا وَأَشْرَبُوا مِنْ رِزْقِ
اللَّهِ وَلَا تَعْثُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿٦١﴾

ترجمه آیه ۶۱ سوره بقره:

«چشميه‌های آب»

و زمانی که موسی برای قومش طلب آب می‌نمود، ما به او گفتیم که
عصایت را به آن سنگ بزن. پس دوازده چشمیه از آن سنگ بیرون آمد که قطعاً هر
کدام از دوازده فرقه قومش دانستند از کجا باید آب بنوشنند.

بحورید و بیاشامید از رزق خدا ولی در زمین فساد را توسعه ندهید. (۶۱)

تدبر ما:

مردم مسلمان باید از انجام هر کاری که باعث شکسته شدن قبح گناه در جامعه
می‌شود به شدت بپرهیزند.
مؤمنین باید بدانند نافرمانی‌های کوچک باعث انجام گناهان و نافرمانی‌های
بزرگ می‌شوند.

آیه ۶۲ سوره بقره:

وَإِذْ قُلْتُمْ يَا مُوسَى لَنْ نَصِيرَ عَلَى طَعَامٍ وَاحِدٍ فَادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُخْرِجْ
لَنَا مِمَّا تُنْبِتُ الْأَرْضُ مِنْ بَقْلَهَا وَقِنَائِهَا وَفُؤَمِهَا وَعَدَسِهَا وَبَصَلِهَا قَالَ
أَتَسْتَبْدِلُونَ الدَّيْنَ هُوَ أَدْنَى بِالَّذِي هُوَ خَيْرٌ أَهْبِطُوا مِصْرًا فَإِنَّ لَكُمْ مَا
سَأَلْتُمْ وَضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الذِّلَّةُ وَالْمُسْكَنَةُ وَبَاءُوا بِغَضَبٍ مِنَ اللَّهِ ذَلِكَ
بِأَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ النَّبِيِّنَ بِغَيْرِ الْحَقِّ ذَلِكَ بِإِ
عَصَمُوا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ ﴿٦٢﴾.

ترجمه آیه ۶۲ سوره بقره:

« تقاضاهای بنی اسرائیل »

و زمانی که گفتید: ای موسی، ما بر یک نوع غذا هرگز صبر نمی کنیم. از پروردگاریت بخواه تا گیاهانی برای ما از آنچه در زمین می روید بیرون بیاورد، از قبیل: سبزیجات زمین و خیار زمین و سیر زمین و عدس و پیاز زمین. موسی گفت: آیا شما غذای پست تری را به جای غذای بهتر تبدیل می کنید؟ فرود آئید در شهر، زیرا در آن برای شما آنچه را که می خواستید خواهد بود.

« ذلت و عدم موقیت »

و برای آنها ذلت و عدم موقیت زده شده است و دوباره به غضبی از خدا مبتلا شدند. آن به خاطر این بود که آنها به آیات خدا کفر می ورزیدند و بدون حقی انبیاء را می کشتند. این به خاطر آن بود که معصیت می کردند و متاجوز بودند. (۶۲)

تدبیر ما:

مؤمنین باید بدانند با اینکه اتحاد، دوستی، صفا و صمیمیت رکن‌های بسیار مهمی در دین اسلام است اما تا هنگامی که انسان نفسش را تزکیه نکرده باشد نمی‌تواند اهل صفا و صمیمیت و یا اتحاد و دوستی باشد و همیشه به فکر منافع خویش است.

مؤمنین باید متوجه باشند که خدای تعالیٰ بهترین غذاهای روحی را توسط اولیائش برای آنها فرستاده که همان قرآن و کلمات خاندان عصمت و طهارت ﷺ است لذا آنها نباید با وجود این غذاهای پاک و طیب معنوی دنبال غذاهای کثیف و نجس باشند مانند گفته‌های متصوفه و فلاسفه و عرفاء و دیگر فرقه‌های منحرف.

مؤمنین باید بدانند کسانی که به دستورات پیامبران و امامان معصوم و اولیاء خدا ﷺ عمل نکنند و یا دستورات آنها را تغییر دهند و تحریف کنند همانند آن است که آن بزرگواران را به قتل رسانده باشند^(۱).

۱ - تفسیر جامع، جلد: ۱، صفحه: ۱۷۷.

آیه ۶۳ سوره بقره:

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالنَّصَارَى وَالصَّابِئِينَ مَنْ آمَنَ
بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُمْ أَجْرٌ هُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفُ
عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزُنُونَ ﴿٦٣﴾

ترجمه آیه ۶۳ سوره بقره:

«فایده ایمان»

قطعاً کسانی که ایمان آورده‌اند و کسانی که یهودی و یا نصرانی و یا
صابین^(۱) هستند، هر که از آنها به خدا و روز قیامت ایمان بیاورد و عمل صالح
انجام دهد، اجرشان در نزد پروردگارشان محفوظ است. نه خوفی بر آنها است و
نه آنها محزون می‌شوند. (۶۳)

تدبر ما:

مؤمنین باید بدانند کسانی که دست از عقاید ناصحیح خود بر می‌دارند و
اعتقادات خود را مطابق با صراط مستقیم تنظیم و تصحیح می‌نمایند اینها بالاخره
جزء اولیاء خدا قرار خواهند گرفت و حزن و خوفی از هیچ چیز نخواهند داشت.
مؤمنین باید بدانند نابخشودنی ترین گناهان، تکذیب خدای تعالی و اولیائش
هست.

۱ - ستاره پرست.

آیات ۶۴ الی ۶۵ سوره بقره:

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ
وَأَذْكُرُوا مَا فِيهِ لَعْلَكُمْ تَسْتَعْنُونَ ﴿٦٤﴾ ثُمَّ تَوَلَّتُمْ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَلَوْلَا
فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُهُ لَكُنْتُمْ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٦٥﴾

ترجمه آیات ۶۴ الی ۶۵ سوره بقره:

«کوه طور بالای سر بنی اسرائیل»

و زمانی که از شما عهد و میثاق گرفتیم و کوه طور را بالای سر شما بلند کردیم و گفتیم: با قدرت و قوت آنچه را که به شما داده ایم بگیرید^(۱) و متذکر آنچه در آن هست باشید، شاید شما تقوی پیشه کنید.^(۶۴)

سپس بعد از آن شما رو گرداندید، که اگر فضل خدا و رحمت او بر شما نبود، شما از زیانکاران بودید.^(۶۵)

تدبر ما:

مردم مسلمان باید بدانند اگر رحم و مهربانی خدای تعالی بر آنها نبود به واسطه کارهای بدشان تا به حال هلاک شده بودند لذا خدای تعالی چون مهربان است از اکثر نقصیرات ما می گذرد و ما را مورد عفو الهی خویش قرار می دهد.

مؤمنین باید آیات الهی را برای عمل کردن به دستورات خدای تعالی قرائت نمایند نه فقط برای مطالعه کردن.

مؤمنین باید بدانند با اینکه برنامه خدای تعالی و اولیائش بر اساس مهربانی است اما گاهی در اثر نافرمانی های ما ممکن است تنبیه و تندی را پیشه کنند که البته همان هم در اثر محبت شان به ما است چون بعضی اوقات بعضی افراد تا تندی با

۱- منظور تورات است.

آنها نشود هدایت پذیر نیستند.

مؤمنین باید خود را به گونه‌ای تربیت نمایند که عبادت هایشان از روی رغبت و اشتهاء معنوی باشد نه از روی اکراه و بی‌حالی.

مؤمنین باید بدانند که اگر از روی اخلاق به طرف اولیاء خدا بروند خدای تعالی آنها را از مهلکه‌ها نجات خواهد داد اما اگر پیرو هوای نفس شدند و به طرف خدا و اولیائش حرکت نکردند خدا آنها را به حال خود رها خواهد نمود.

آیات ۶۶ الی ۶۷ سوره بقره:

وَ لَقَدْ عَلِمْتُمُ الَّذِينَ اعْتَدَوا مِنْكُمْ فِي السَّبَبِ فَقُلْنَا لَهُمْ كُوْنُوا قِرَدَةً
خَاسِئِينَ ﴿٦٦﴾ فَجَعَلْنَاهَا نَكَالًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهَا وَ مَا خَلْفَهَا وَ مَوْعِظَةً
لِلْمُتَّقِينَ ﴿٦٧﴾

ترجمه آیات ۶۶ الی ۶۷ سوره بقره:

«صید ماہی در روز شنبه»

و شما حتما می دانستید آنهایی که در روز شنبه از شما مردم از حد خود
تجاوز کردند، ما به آنها گفتیم که به صورت بوزینه های مطرود درآئید. (۶۶)

ما آن را برای مردم آن وقت و نسلهای بعد، عبرت و برای اهل تقوی،
موقعه و پند قرار دادیم. (۶۷)

تدبر ما:

مؤمنین نباید در صدد مکر و حیله به خدای تعالی و اولیاء اش باشد چرا که
مورد غضب الهی قرار خواهد گرفت.

مؤمنین باید بدانند که یکی از مسائلی که در سریع تر شدن پیشرفت روحی و
کمالات معنوی به آنها کمک می کند پند گرفتن از جریانات اطرافشان مخصوصاً
جریانات تاریخ و همچنین پند گرفتن از تجربه های دیگران است^(۱).

مؤمنین باید از کسانی که امر به معروف و نهی از منکر در آنها اثر ندارد فاصله
بگیرند چرا که آنها به عذاب الهی بسیار نزدیکند و ممکن است این عذاب دامن گیر
آنها نیز بشود.

۱- إنما العاقل من وعظته التجارب (غزال الحكم صفحه: ۴۴ حکمت ۱۰۱۵۲).

آيات ۱۶۸ الی ۷۱ سوره بقره:

وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَذْبَحُوا بَقَرَةً قَاتِلًا أَتَتَّخِذُنَا هُزُوًّا قَالَ أَعُوذُ بِاللَّهِ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ ﴿٦٨﴾ قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا هِيَ قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَا فَارِضٌ وَلَا يَكْرُرُ عَوَانٌ بَيْنَ ذِلِكَ فَافْعَلُوا مَا تُؤْمِرُونَ ﴿٦٩﴾ قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا لَوْنُهَا قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ صَفَرَاءٌ فاقْعُ لَوْنُهَا تَسْرُ النَّاظِرِينَ ﴿٧٠﴾ قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا هِيَ إِنَّ الْبَقَرَ تَشَابَهَ عَلَيْنَا وَإِنَّا إِنْ شَاءَ اللَّهُ مُهْتَدُونَ ﴿٧١﴾

ترجمه آيات ۱۶۸ الی ۷۱ سوره بقره:

«قصه گاو و بنی اسرائیل»

و آن زمانی که موسی به قومش گفت: خدا به شما امر می فرماید که ماده گاوی را بکشید. گفتند: آیا ما را به مسخره می کیری؟! موسی گفت: پناه می برم به خدا از اینکه جزء نادانان باشم. (۶۸)

گفتند: از پروردگارت برای ما بخواه که ماهیت این ماده گاو را برای ما روشن کند.

موسی گفت: خدا می فرماید که آن گاو نه پیر از کار افتاده است و نه جوان کار نکرده است. بلکه بین اینها است، پس انجام بدھید آنچه را که امر می شوید. (۶۹)

گفتند: از پروردگارت برای ما بخواه که برایمان بیان کند رنگش چگونه است؟ موسی گفت: خدا می فرماید: این ماده گاو، گاو زرد یک رنگی است که

رنگش بیندها را مسرو مری کند. (۷۰)

گفتند: از پروردگارت برای ما بخواه که ماهیت این گاو را برایمان کاملاً روشن کند. زیرا این ماده گاو برای ما مشتبه شده و ما انشاء الله هدایت خواهیم شد. (۷۱)

تدبیر ما:

مؤمنین باید توجه داشته باشند که نادانترین افراد کسی است که دیگران را مسخره کند.

مؤمنین باید سعی کنند همیشه مطیع امر دستورات خدای تعالی و اولیاء عزیزش باشند و هیچ وقت با طرح سؤالهای بی فایده و حاشیه زدن های بی دلیل، اوامر الهی را برعکس ساخت نکنند.

مؤمنین باید اگر از حکمت کار خدای تعالی و یا اولیائش چیزی نفهمیدند تهمت های ناروا به خدا و اولیائش بزنند چرا که بدترین گناه همین کار است، بنی اسرائیل کار بسیار زشت و نابخشودنی انجام دادند زمانی که از حکمت زنده شدن مرده توسط دم گاو چیزی نفهمیدند به حضرت موسی گفتند ما را مسخره می کنی و حال آنکه مسخره کردن صفت افراد کاهم و جاهم است.

مؤمنین باید بدانند تا زمانی که در صراط مستقیم باشند و محبت اولیاء خدا در دل داشته باشند خدای تعالی هم به پاس این کارشان حتی در دنیا هم ثروت و مکنت فراوان به آنها عطا می کند تا زندگی خوب و راحتی داشته باشند البته آنها باید حريص و زياده طلب باشند و گرنه به سرنوشت بنی اسرائیل و صید ماهی در روز شنبه گرفتار خواهند شد.

مؤمنین باید بسیار مواظب رفتار و کردار و برخوردهایشان در مقابل اولیاء خدا

باشند چرا که میزان معرفت و محبت شان نسبت به اولیاء خدا از رفتار و کردار و اطاعت پذیریشان فهمیده می‌شود.

مؤمنین باید مواظب لحن کلام خویش در مقابل خدا و اولیائش باشند که با گفتن بعضی کلمات ادب را زیر پا نگذارند مثلاً بنی اسرائیل می‌توانستند خطاب به حضرت موسی به جای قَالُوا اَدْعُ لَنَا رَبَّكَ جمله قَالُوا اَدْعُ لَنَا رَبَّنَا بگویند^(۱) که به اصطلاح فارسی خودمان بنشین و بفرما هر دو یک معنا دارند اما به کار بردن کلمه بفرما نشانه ادب است.

۱ - تفسیر نور.

آیات ۷۲ الی ۷۶ سوره بقره:

قالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَا ذُلُولٌ تُشِيرُ إِلَأَرْضَ وَ لَا تَسْقِي الْحَرْثَ
 مُسَلَّمَةً لَا شِيَةً فِيهَا قَالُوا أَلَا نَجْتَنِي إِلَى الْحَقِّ فَذَجَّبُوهَا وَ مَا كَادُوا
 يَفْعَلُونَ ﴿٧٢﴾ وَ إِذْ قَتَلْتُمْ نَفْسًا فَادْأَرْأَتُمْ فِيهَا وَ اللَّهُ مُخْرِجٌ مَا كُنْتُمْ
 تَكْتُمُونَ ﴿٧٣﴾ فَقُلْنَا اخْرِبُوهُ بِعَظَمَتِهِ كَذِلِكَ يُحْيِي اللَّهُ الْمُوْتَىٰ وَ يُرِيكُمْ
 آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٧٤﴾ ثُمَّ قَسْتُ قُلُوبَكُمْ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَهِيَ
 كَالْحِجَارَةِ أَوْ أَشَدُّ قَسْوَةً وَ إِنَّ مِنَ الْحِجَارَةِ لَمَا يَنْفَجِرَ مِنْهُ الْأَهَارُ وَ إِنَّ
 مِنْهَا لَمَا يَشْتَقَقُ فَيَخْرُجُ مِنْهُ الْمَاءُ وَ إِنَّ مِنْهَا لَمَا يَهْبِطُ مِنْ حَشْيَةِ اللَّهِ وَ مَا
 اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٧٥﴾ أَفَتَطْمَعُونَ أَنْ يُؤْمِنُوا لَكُمْ وَ قَدْ كَانَ
 فَرِيقٌ مِنْهُمْ يَسْمَعُونَ كَلَامَ اللَّهِ ثُمَّ يُحَرِّفُونَهُ مِنْ بَعْدِ مَا عَقَلُوهُ وَ هُمْ
 يَعْلَمُونَ ﴿٧٦﴾

ترجمه آیات ۷۲ الی ۷۶ سوره بقره:

«فساوت بنی اسرائیل»

گفتند: حالا حرف صحیح و کامل را آوردي. پس آن گاو ماده را ذبح کردند و
 حال آنکه نمی خواستند این کار را بکنند. (۷۲)

و زمانی که یکی را کشتید، سپس درباره آن به نزاع پرداختید (و یکدیگر را
 متهم کردید) و خدا خارج می کند آنچه را که کتمان می نمودید. (۷۳)

پس ما گفتیم: بعضی از اجزاء گاو را به آن مقتول بزنید این چنین خدا مردهها
 را زنده می کند و نشانه های خودش را به شما نشان می دهد. شاید شما عقلتان را
 به کار بیندازید. (۷۴) سپس دلهای شما پس از این واقعه سخت شد و دلها مانند

سنگ یا از سنگها سخت‌تر گردید زیرا سنگها گاهی می‌شکافد و از آن نهرها
جاری می‌شود و بعضی از آنها منشق می‌گردد و از آن آب بیرون می‌آید و بعضی
از آن سنگها از خوف خدا به زیر می‌افتدند و خدا از آنچه می‌کنید غافل
نیست. (۷۵) آیا طمع دارید اینکه به شما ایمان بیاورند و حال آنکه قطعاً جمعی
از آنها کلام خدا را می‌شنوند، سپس آن را بعد از آنکه تعلّل کرده‌اند، تحریف
می‌کنند و حال آنکه آنها می‌دانند. (۷۶)

تدبیر ما:

مؤمنین باید بدانند داشتن محبت صفت بسیار حمیده روحی است و تمام
پیشرفت‌های کلان به میزان محبت آنان بستگی دارد اما در عین حال باید این
محبت را کنترل کنند تا در صراط مستقیم باشد.

مؤمنین باید بدانند که راه خدا و دین خدا آسان‌ترین و راحت‌ترین راه‌ها است و
خدای تعالیٰ به وسیله اولیائش آسان‌ترین راه و رویه برای آنها فرستاده اما آنها نباید
دین خدا را بر خود سخت بگیرند زیرا همانگونه که خدا دوست دارد واجبات و
قوانين مهمش جدی گرفته شود و به آنها عمل گردد همچنین دوست دارد که آنچه
را مرخص کرده و آزاد گذاشته است مردم در مورد آن آزاد باشند^(۱).

مؤمنین باید توجه داشته باشند اگر ایمانشان را قوی نکنند و جهشان را از بین
نبرند تقاض و جریمه بی‌ایمانی و جهالت‌شان را در همین دنیا پرداخت خواهند کرد.

مؤمنین باید بدانند که بی‌ادبی و لجبازی در مقابل بزرگان دین باعث قساوت
قلوب می‌شود.

۱ - در تفسیر عیاشی از حضرت رضا علیه السلام نقل شده که فرمودند: اگر بنی اسرائیل گاوی را ذبح می‌کردند کافی بود ولی سخت گرفتند خدا هم به آنها سخت گرفت.

مؤمنین باید بدانند اولیاء خدا هر مقدار به خدای تعالی نزدیکتر می‌شوند خوف و خشیت شان بیشتر می‌شود. و هر مقدار از لقاء پروردگار بیشتر لذت می‌برند ترس از اینکه مبادا روزی این لذت مناجات از آنها گرفته شود بیشتر می‌گردد^(۱).

مؤمنین باید همه تلاششان را بکنند تا در بین مردم به عنوان یک شخص بد و گناهکار و یا سوء سابقه دار شناخته نشوند چرا که به این چنین شخصی هیچ کس اعتماد ندارد و در زمان ظهور موفور السرور امام عصر علیهم السلام احتمال اینکه آن امام عزیز از چنین اشخاصی در اداره امور استفاده نکند زیاد است.

مؤمنین باید زیرک باشند و به کسانی که گناه کار و ظالم‌اند هیچ اعتمادی نداشته باشند چرا که در حقیقت هم هیچ اعتمادی به آنها نیست و هیچ کس از شر چنین اشخاصی در امان نبوده است.

مؤمنین باید بدانند اگر در صراط مستقیم باشند و محبت اولیاء خدا را در دل بپورانند خدای تعالی آنها را در دنیا ثروتمند قرار می‌دهد.

مؤمنین باید بدانند که اگر اعتقادشان را درست نکنند و برای بعضی چیزها و مسائل، ارزش بی‌دلیل قائل شوند خدای تعالی و اولیائش طوری برنامه‌ریزی می‌کنند که آنها به خاطر ماندن در راه خدا و اولیاء خدا، آن چیز را به دست خود از بین ببرند همانند قوم بنی اسرائیل که بدون هیچ دلیلی برای گاو عظمت خاصی قائل بودند و به همین جهت خدای تعالی به وسیله حضرت موسی به آنها دستور ذبح گاو را برای شناسائی قاتل صادر نمود.

مؤمنین باید بدانند که اگر رذائل روحی داشته باشند بزرگترین معجزات الهی هم در آنها کمترین اثری نمی‌کند.

۱ - توضیح آیات جلد: ۱ صفحه: ۳۷۲ تفسیر آیه ۷۴ سوره بقره.

آيات ۷۷ الی ۸۰ سوره بقره:

وَإِذَا لَقُوا الَّذِينَ آمَنُوا قَالُوا آمِنَّا وَإِذَا خَلَّ بَعْضُهُمْ إِلَيْهِ بَعْضٌ قَالُوا
أَتُحَدِّثُونَهُمْ بِمَا فَتَحَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ لِيُحَاجُوكُمْ بِمَا بِهِ عِنْدَ رَبِّكُمْ أَفَلَا
تَعْقِلُونَ ﴿۷۷﴾ أَوْ لَا يَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُسْرُونَ وَمَا
يُعْلَمُونَ ﴿۷۸﴾ وَمِنْهُمْ أَمْيُونَ لَا يَعْلَمُونَ الْكِتَابَ إِلَّا أَمَانِيًّا وَإِنْ هُمْ إِلَّا
يَظْنُونَ ﴿۷۹﴾ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ يَكْتُبُونَ الْكِتَابَ بِأَيْدِيهِمْ ثُمَّ يَقُولُونَ هَذَا
مِنْ عِنْدِ اللَّهِ لِيَسْتَرُوا بِهِ ثَمَّا قَلِيلًا فَوَيْلٌ لَهُمْ مَمَّا كَتَبْتُ أَيْدِيهِمْ وَوَيْلٌ لَهُمْ
مِمَّا يَكْسِبُونَ ﴿۸۰﴾.

ترجمه آيات ۷۷ الی ۸۰ سوره بقره:

«دور وئی بنی اسرائیل»

و وقتی مؤمنین را می بینند، می گویند: ایمان آورده ایم. ولی وقتی با یکدیگر خلوت می کنند، می گویند: چرا مطالبی را که خدا (در خصوص اسلام و تأیید آن) برای شما باز کرده به مسلمانان می گوئید؟ آیا می خواهید آنها در پیشگاه پروردگار تان علیه شما استدلال کنند؟ آیا عقلتان را به کار نمی اندازید؟ (۷۷)

آیا اینها نمی دانند که قطعاً خدا آنچه را پنهان و آشکار می کنند،
نمی داند؟ (۷۸)

و جمعی از اینها بسی سوادانی هستند که کتاب خدا را جز خیالات و توهماتی نمی دانند. اینها جز به گمانهای خود به چیز دیگری دل نبسته اند. (۷۹)
پس وای بر کسانی که نوشته ای را با دست خود می نویسند بعد می گویند

این نوشته از جانب خدا است، برای آنکه آن را به قیمت کمی بفروشند. پس باز هم وای بر آنها از آنچه به دست خود نوشته‌اند و باز هم وای بر آنها از آنچه کسب می‌کنند. (۸۰)

تدبیر ما:

مؤمنین باید مطالب علمی و معنوی را تخیلات پیendarند چرا که بی‌سوادترین مردم کسانی هستند که مطالب علمی و معنوی را افسانه و خیالات می‌دانند.

مؤمنین باید مطابق با صراط مستقیم همان مطالبی را که خدا و اولیائش به نام دین برای ما گفته‌اند را همان‌ها را به نام دین به مردم معرفی کنند.

مؤمنین باید تبلیغ دین خدا را وسیله کسب و کار و معاش خود قرار دهند و باید بدانند بدترین کسب‌ها آن کسبی است که گفتار ناصحیح را به نام دین به خورد مردم بدهند و بخواهند از این طریق کاسبی کنند!

آیات ۸۱ الی ۸۳ سوره بقره:

وَ قَالُوا لَنْ تَمَسَّنَا النَّارُ إِلَّا أَيَّامًا مَعْدُودَةً فَلْ أَتَخْدِمْ عِنْدَ اللَّهِ عَهْدًا
فَلَنْ يُخْلِفَ اللَّهُ عَهْدَهُ أَمْ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٨١﴾ بَلِّي مَنْ
كَسَبَ سَيِّئَةً وَ أَحَاطَتْ بِهِ خَطِيئَةٌ فَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا
خَالِدُونَ ﴿٨٢﴾ وَ الَّذِينَ آمَنُوا وَ عَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَئِكَ أَصْحَابُ
الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٨٣﴾.

ترجمه آیات ۸۱ الی ۸۳ سوره بقره:

«ردّ گفتار ناصحیح بنی اسرائیل»

و می‌گویند: هرگز آتش جهنم به ما جز چند روزی بیشتر نخواهد رسید.

بگو: آیا شما از نزد خدا در این خصوص عهدی گرفته‌اید و خدا هرگز عهدهش را

تخلّف نمی‌کند یا آنچه را که نمی‌دانید به خدا نسبت می‌دهید؟ (۸۱)

بله، کسانی که گناه کنند و خطاهایشان بر آنها احاطه کنند، آنها همراه آتش

هستند و در آن برای همیشه مخلدند. (۸۲)

و کسانی که ایمان بیاورند و عمل صالح کنند، آنها اهل بهشت‌اند و در آن

برای همیشه مخلد خواهند بود. (۸۳)

تدبر ما:

مؤمنین کسانی هستند که هیچ وقت حرف بی‌دلیل و بی‌حساب نمی‌زنند.

مؤمنین باید بدانند خلف و عده از هیچ انسانی به جز افراد ضعیف و ناتوان سر

نمی‌زنند.

مؤمنین باید بدانند بدترین و زشت‌ترین اخلاق رذیله که ممکن است انسان را از

همه کمالات باز بدارد عهد شکنی است^(۱).

مؤمنین باید بدانند بعضی افراد هستند که هیچ گاه بخشیده نمی‌شوند و در دنیا و آخرت معذب خواهند بود؛ اول مشرکین و دوم کسانی که ولایت خاندان عصمت و طهارت ﷺ را قبول نمی‌کنند، به غیر از این دو گروه بقیه افراد هر چند گناه کار باشند امکان بخشن و نجات آنها بسیار زیاد است، اما به شرط این که از گناهان خویش توبه کنند.

مؤمنین باید بدانند که دو مساله برای رفتن به بهشت بسیار مؤثر است؛ اول ایمان به حقیقت‌ها و اعتقاد صحیح داشتن و دوم انجام اعمال صالح^(۲).

۱ - توضیح آیات جلد: ۱ صفحه: ۳۸۸ تفسیر آیه ۸۰ سوره بقره.
۲ - توضیح آیات جلد: ۱ صفحه: ۳۹۰ تفسیر آیه ۸۲ سوره بقره.

آيات ۸۴ الی ۸۷ سوره بقره:

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ لَا تَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهُ وَبِالْأُولَادِينِ
إِحْسَانًا وَذِي الْقُرْبَى وَالْيَتَامَى وَالْمُسَاكِينِ وَقُولُوا لِلنَّاسِ حُسْنًا وَ
أَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ ثُمَّ تَوَلَّتُمُ إِلَّا قَلِيلًا مِنْكُمْ وَأَنْتُمْ
مُعْرِضُونَ ﴿٨٤﴾ وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثاقَكُمْ لَا تَسْفِكُونَ دِمَاءَكُمْ وَلَا
تُخْرِجُونَ أَنفُسَكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ ثُمَّ أَفْرَزْتُمُ وَأَنْتُمْ تَشَهُّدُونَ ﴿٨٥﴾ ثُمَّ أَنْتُمْ
هُوَلَاءِ تَقْتُلُونَ أَنفُسَكُمْ وَتُخْرِجُونَ فَرِيقًا مِنْكُمْ مِنْ دِيَارِهِمْ تَظَاهَرُونَ
عَلَيْهِمْ بِالْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَإِنْ يَأْتُوكُمْ أَسْارِي تُفَادُوهُمْ وَهُوَ مُحَرَّمٌ
عَلَيْكُمْ إِخْرَاجُهُمْ أَقْتُلُمُنُونَ بِيَعْضِ الْكِتَابِ وَتَكْفُرُونَ بِيَعْضٍ فَمَا جَزَاءُ
مَنْ يَفْعَلُ ذَلِكَ مِنْكُمْ إِلَّا خِزْيٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يُرَدُّونَ
إِلَى أَشَدِ الْعَذَابِ وَمَا اللَّهُ بِغَايَلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٨٦﴾ أُولَئِكَ الَّذِينَ
اشْتَرَوُ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا بِالآخرَةِ فَلَا يُخَفَّ عَنْهُمُ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ
يُنْصَرُونَ ﴿٨٧﴾.

ترجمه آيات ۸۴ الی ۸۷ سوره بقره:

«عهد و ميثاق از بنی اسرائیل»

و زمانی که از بنی اسرائیل عهد و ميثاق گرفتیم که جز خدا را عبادت نکنید
و به پدر و مادر و نزدیکان و یتیمهای و بیچارگان نیکی کنید و با مردم خوب و
نیکو حرف بزنید و نماز بخوانید و زکات بدھید، سپس جز عده کمی از شما
روگرداندید و حال آنکه شما همه تان از حقیقت اعراض می کردید. (۸۴)

و زمانی که از شما پیمان گرفتیم که خون یکدیگر را نریزید و یکدیگر را از

شهرهایتان بیرون نکنید، سپس شما به این پیمان اقرار کردید و شاهد آن

بودید. (۸۵)

سپس همین شما، آنهایی هستید که یکدیگر را می‌کشید و جمعی از خودتان را از شهرهایشان بیرون می‌کنید و علیه آنها به گناه و دشمنی کمک می‌کنید و اگر آنها را به عنوان اسیر برایتان بیاورند، از آنها برای آزادیشان فدیه می‌خواهید و حال آنکه بیرون کردن آنها از شهرشان برای شما حرام بوده. آیا شما به بعضی از مطالب کتاب ایمان دارید و به بعض دیگر کافرید؟! آیا جزای کسی که از شما آن کارها را بکند، چیزی جز خواری و پستی در زندگی دنیا هست؟! و اینان در روز قیامت به سخت‌ترین عذاب تحويل داده می‌شوند و خدا از آنچه می‌کنید، غافل نیست. (۸۶)

این مردم آنهایی هستند که زندگی دنیا را در مقابل آخرت خریده‌اند و به هیچ وجه در عذابشان تخفیف داده نمی‌شود و آنها یاری نمی‌گرددند. (۸۷)

تدبیر ما:

مشخصات اولیاء خدا:

اول: هر چه می‌گویند مصالح و مفسدۀ‌های آن را می‌شناسند.

دوم: تا جائی که ممکن است منافع شخصی خود را منظور نمی‌کنند.

سوم: فرمان آنها تحت برنامه صحیح و منظم است.

چهارم: قاطع هستند.

پنجم: در علم و تقوی برتر از دیگران هستند.

اینها همه صفاتی است که خداوند حکیم به اولیاء خویش عطا نموده است. مؤمنین کسانی هستند که شکورند بنابراین چون پدر و مادرشان سالیان متمامی

غم خوار آنها بوده‌اند و با زحمت زیادی آنها را تربیت نموده و بزرگ کرده‌اند لذا همیشه قدر دان زحمات طاقت فرسای پدر و مادرشان هستند.

مؤمنین کسانی هستند که با اقوام و خویشان شان که در صراط مستقیم هستند الفت و اتحاد دارند.

مؤمنین همیشه به یتیمان نیکی و محبت می‌نمایند.

مؤمنین نباید نسبت به هم نوعان خویش بسی تفاوت باشند و باید نسبت به مساکین و ضعفاء مهربان باشند و به آنها در حد وسع خویش کمک‌های مادی و معنوی بنمایند.

مؤمنین باید سعی کنند همیشه باعث خوشحالی و مسرور نمودن دیگران باشند نه آنکه باعث ناراحتی و اندوه دیگران شوند، از این رو باید زبانشان را بسیار کترل نمایند و با مردم خوب و نیکو سخن بگویند^(۱).

یکی از بدترین کارهایی که طاغوت‌های هر زمان نسبت به مردم ضعیف انجام می‌دادند تبعید و آواره نمودن مردم از شهر و دیار خود بوده است^(۲).

۱ - همه مردم از فاسق فاجر گرفته تا مؤمن و صالح.

۲ - توضیح آیات جلد: ۱ صفحه: ۴۰۶ تفسیر آیه ۸۴ سوره بقره.

آیه ۸۸ سوره بقره:

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَقَفَّيْنَا مِنْ بَعْدِهِ بِالرُّسْلِ وَآتَيْنَا عِيسَى
ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيْتَاتِ وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدْسِ أَفَكُلَّمَا جَاءَكُمْ رَسُولٌ مَا لَا
تَهُوَى أَنفُسُكُمْ اسْتَكْبَرْتُمْ فَقَرَيْقًا كَذَبْتُمْ وَفَرِيقًا تَقْتُلُونَ ﴿۸۸﴾.

ترجمه آیه ۸۸ سوره بقره:

«جاجت بنی اسرائیل»

و ما به موسی کتاب دادیم و پشت سر او پیامبران را فرستادیم و به عیسی
بن مریم دلائل و بیاناتی عنایت کردیم و او را به وسیله روح القدس کمک
نمودیم، آیا باید نسبت به آنچه پیامبری برای شما می‌آورد و با هوای نفستان
مخالفت دارد، تکبیر کنید؟ آن وقت یک دسته از شما پیامبران را تکذیب می‌کنید
و دسته دیگر پیامبران را می‌کشید. (۸۸)

تدبر ما:

مؤمنین باید قدردان نعمت ولایت باشند و بدانند که خدای تعالی به وسیله
ائمه اطهار طیبین، انبیاء و ملائکه را راهنمائی می‌کرده است.
مؤمنین باید بدانند یکی از زشتترین و بدترین صفت رذیله صفت تکذیب
دیگران و نسبت دروغگوئی دادن به آنها است حال اگر طرف مقابل از انبیاء یا اولیاء
باشد خیلی بدتر است.

آيات ۹۰ الی ۱۸۹ سوره بقره:

وَ قَالُوا قُلُوبُنَا غُلْفٌ بَلْ لَعَنْهُمُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ فَقَلِيلًا مَا يُؤْمِنُونَ ﴿٨٩﴾ وَ لَمَّا جَاءَهُمْ كِتَابٌ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَهُمْ وَ كَانُوا مِنْ قَبْلٍ يَسْتَقْتَحُونَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا فَلَمَّا جَاءَهُمْ مَا عَرَفُوا كَفَرُوا بِهِ فَلَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٩٠﴾.

ترجمه آيات ۹۰ الی ۱۸۹ سوره بقره:

«لעת خدا بر بنی اسرائیل»

و می گویند: دلهای ما در غلاف و در پرده است. بلکه خدا آنها را به خاطر

کفرشان لעת می کند، پس کمی هستند که ایمان داشته باشند. (۸۹)

و زمانی که از جانب خدا کتابی برای آنها فرستاده می شود، با اینکه آن کتاب تصدیق کننده آن چیزی است که نزد آنها هست و آنها قبل از این به خود وعده پیروزی بر کفار را می دادند، با این همه وقتی آنچه را که می شناختند نزد آنها آمد و به آنها داده شد، به آن کفر ورزیدند. پس لעת خدا بر کافرین باد. (۹۰)

تدبر ما:

مؤمنین نباید از رحمت خدای مهربان مأیوس شوند و یا رحمت الهی را محدود بدانند چرا که کسانی که این اعتقاد را داشته باشند در زمرة کفار هستند^(۱).

مؤمنین هیچ گاه نباید به علم و دانشی که کسب کردند مغور گردند و باید بدانند هر چه و هر که هم باشند در مقابل خدای تعالی و اولیائش فقیر و ناچیز

۱- بَيْتَ اَذْهَبْوَا فَتَحَسَّسُوا مِنْ يُوسُفَ وَ اَخِيهِ وَ لَا تَأْيِسُوا مِنْ رَوْحِ اللَّهِ إِنَّهُ لَا يَأْيَسُ مِنْ رَوْحِ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْكَافِرُونَ (سوره یوسف آیه ۸۷).

مؤمنین باید بدانند کسانی که به علم و دانش ناچیز خود مغرور می‌شوند
مشمول لعنت خدای تعالیٰ می‌گردند.

ملعون‌ترین انسان‌ها کسانی هستند که اول از خدای تعالیٰ درخواست هادی و
هدایت گر داشته باشند و وقتی خدای تعالیٰ ولی‌ای از اولیائش را به طرف آنها
می‌فرستد قدرش را ندانند و او را آزار و اذیت کنند همانند بنی اسرائیل که دائمًا دعا
می‌کردند و ظهور حضرت محمد ﷺ را از خدای تعالیٰ می‌خواستند اما وقتی دعا
آنها مستجاب شد و حضرت رسول به رسالت مبعوث شد بنای آزار و اذیت ایشان
را گذاشتند.

۱ - يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّمَا الْمُفْرَأَ إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ (سوره فاطر آیه ۱۵).

آیه ۹۱ سوره بقره:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
إِنَّمَا أَشْرَقُوا بِهِ أَنفُسُهُمْ أَنَّ يَكْفُرُوا بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ بَعْدًا أَنْ يُنَزَّلَ اللَّهُ
مِنْ فَضْلِهِ عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ فَبِأَمْوَالٍ بِغَضَبٍ عَلَى غَضَبٍ وَ
لِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ مُهِينٌ ﴿٩١﴾

ترجمه آیه ۹۱ سوره بقره:

«مجازات کفار»

آنان به قیمت بدی خود را فروختند، اینکه به آنچه خدا نازل کرده است،
تجاوززکارانه کافر شدند و اینکه خدا با فضلش بر هر که از بندگانش بخواهد،
آیات خود را نازل می‌کند و به همین جهت کافران به غضبی بعد از غضبی گرفتار
شدند و برای کفار مجازات ذلیل‌کننده‌ای خواهد بود. (۹۱)

تدبر ما:

مؤمنین باید بدانند هر کاری که غضب الهی را در پیش داشته باشد آن کار
بدترین کارها است.

مؤمنین باید بدانند به دست آوردن دنیا تا زمانی خوب و پستدیده است که به
معنویات و آخرت شان لطمه‌ای وارد نکند.

آیه ۹۲ سوره بقره:

وَإِذَا قيلَ لَهُمْ آمِنُوا بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا نُؤْمِنُ بِمَا أُنْزِلَ عَلَيْنَا وَ
يَكْفُرُونَ بِمَا وَرَاءَهُ وَهُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقاً لِمَا مَعَهُمْ قُلْ فَلِمَ تَقْتُلُونَ أَنْبِيَاءَ اللَّهِ
مِنْ قَبْلٍ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٩٢﴾

توضیح آیه ۹۲ سوره بقره:

«قرآن حق است»

و زمانی که به این کافران گفته می شود که ایمان بیاورید به آنچه خدا نازل فرموده می گویند: ما ایمان داریم به آنچه که قبلًا بر ما نازل شده. ولی آنها کافرند به آنچه که بعد از آن نازل گردیده و حال آنکه این حق است، تصدیق کننده آن کتابی است که با آنها است. بگو: پس چرا قبل از این، پیامبران خدا را کشیید، اگر شما ایمان دارید؟ (۹۲)

تدبر ما:

مؤمنین باید همیشه انعطاف پذیر باشند و هیچ گاه فکر نکنند تمام علوم همان است که آنها یاد گرفته‌اند و بقیه مسائل را به مسخره بگیرند.

آیات ۹۳ الی ۹۴ سوره بقره:

وَ لَقْدْ جَاءَكُمْ مُوسَىٰ بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِهِ وَ أَنْتُمْ
ظَالِمُونَ ﴿٩٣﴾ وَ إِذْ أَخَذْنَا مِيشَاقَكُمْ وَ رَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ خُذُوا مَا
آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَ اسْمَعُوا قَالُوا سَمِعْنَا وَ عَصَيْنَا وَ أَشْرِبُوا فِي قُلُوبِهِمُ الْعِجْلَ
بِكُفْرِهِمْ قُلْ يَسْمَا يَأْمُرُكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٩٤﴾

ترجمه آیات ۹۳ الی ۹۴ سوره بقره:

«پرسیدن گوساله»

و قطعاً موسی با بیانات و معجزات نزد شما آمد، سپس شما گوساله را بعد از او (برای پرسش) گرفتید و حال آنکه شما ظالم بودید. (۹۳)

و وقی که ما از شما پیمان گرفتیم و کوه طور را بالای سر شما قرار دادیم (و گفتیم): با قوت و قدرت آنچه را که به شما داده ایم بگیرید و بشنوید، گفتند: شنیدیم ولی عصيان کردیم. در دلهای آنها در اثر کفرشان محبت گوساله قرار گرفته. بگو: ایمانتان چه بد دستوری به شما داده اگر مؤمنید. (۹۴)

تدبر ما:

مؤمنین باید وقتی با افراد غیر متعهد مواجه می شوند برای محکم کاری از آنها تعهد یا سند و وثیقه ای بگیرند چون در غیر این صورت آنها به خاطر تعهدشکنی موجب دردسر برای مؤمنین می شوند.

مؤمنین باید بدانند در عین اینکه احترام پدر و مادر بر آنها لازم است اما باید مواطن باشند عقاید و رویه های غلط و اشتباه پدر و مادر هایشان در آنها تاثیر گذار نباشد.

مؤمنین باید توجه داشته باشند خدای تعالی در قبال فرستادن انبیاء و اولیاء از آنان توقعاتی خواهد داشت و در صورت عمل نکردن به آن توقعات، خدای تعالی آنها در زمرة جهال و ظالمین قرار می‌دهد.

مؤمنین باید مواظب باشند که شیطان و شیطان سیرتان همیشه از نقاط ضعف آنها در جهت منحرف کردنشان استفاده خواهند کرد لذا باید هیچ نقطه ضعفی از خود به جای نگذارند.

مؤمنین باید بدانند فاصله گرفتن و دور شدن از اولیاء و راهنمایان الهی سبب جهل و گمراهی آنان خواهد شد.

مؤمنین باید بدانند کسانی که ظاهر بین باشند زمینه انحراف در آنها بیشتر از بقیه خواهد بود.

مؤمنین باید بدانند که صفات رذیله مانع قبول کردن حقیقت‌ها از طرف آنها می‌شود به طوری که اگر یقین به حقیقت‌ها داشته باشند باز انکار می‌کنند همانند بنی اسرائیل چون محبت گوساله در قلوبشان نفوذ کرده بود با اینکه یقین داشتند و می‌دانستند حضرت موسی و اوامرش حق هستند اما نمی‌توانستند قبول کنند.

آیات ۹۵ الی ۹۷ سوره بقره:

فُلْ إِنْ كَانَتْ لَكُمُ الدَّارُ الْآخِرَةُ عِنْدَ اللَّهِ خَالِصَةً مِنْ دُونِ النَّاسِ
فَتَمَّوْا الْمُؤْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٩٥﴾ وَ لَنْ يَتَمَّوْ أَبَدًا بِمَا قَدَّمْتُ
أَيْدِيهِمْ وَ اللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ﴿٩٦﴾ وَ لَتَجِدَنَّهُمْ أَحْرَصَ النَّاسِ عَلَى
حَيَاةٍ وَ مِنَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا يَوْمًًا حَدْهُمْ لَوْ يُعَمَّرُ الْفَنَسَةَ وَ مَا هُوَ
بِمُزَّحِّجٍ مِنَ الْعَذَابِ أَنْ يُعَمَّرَ وَ اللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا يَعْمَلُونَ ﴿٩٧﴾.

ترجمه آیات ۹۵ الی ۹۷ سوره بقره:

«تمنای مرگ»

بگو: اگر تنها برای شما نزد خدا خانه آخرت هست و مردم دیگر از آن

بهره‌ای ندارند، پس آرزوی مرگ کنید اگر راست می‌گوئید. (۹۵)

ولی هرگز آرزوی مرگ نمی‌کنند به خاطر آنچه که پیش فرستاده‌اند و خدا به

اعمال ظالمین دانا است. (۹۶)

و آنها را از همه مردم و حتی از کسانی که مشرکند بر زندگی دنیا حریص تر
می‌یابی. هر یک از آنها دوست دارد اگر ممکن باشد هزار سال عمر کند و حال
آنکه این عمر طولانی از عذاب الهی او را نگه نمی‌دارد و خدا به آنچه می‌کنند
بینا است. (۹۷)

تدبر ما:

مؤمنین کسانی هستند که آخرت شان آبادتر از دنیايشان است.

مؤمنین باید بدانند که اولیاء خدا به خاطر اینکه آخرتشان آبادتر از دنیايشان

است همیشه و در همه حال از خدای تعالیٰ تمای مرج دارند^(۱).

مؤمنین نباید خود را جزء جهال قرار دهن و نباید خیال کنند که آنها بهترین خلق خدا هستند زیرا در این صورت هلاک خواهند شد^(۲) و باید بدانند بهترین انسانها نزد خدا با تقواترین آنها است.^(۳)

مؤمنین باید بدانند صداقت و راستگوئی از روی خلوص و پاکی دل کمک بسیار بزرگی در تزکیه و پاکی روحشان دارد.

مؤمنین باید از جریانات تاریخ عبرت بگیرند و برای اولیاء خدا و بزرگان دین، تعیین تکلیف نکنند همانند قوم یهود که به پیامبر اکرم ﷺ می‌گفتند اگر ملکی که بر تو نازل می‌شود میکائیل بود ما به تو ایمان می‌آوردیم ولی حالاً که جبرئیل است ما به تو ایمان نمی‌آوریم چون از جبرئیل بدمان می‌آید.

مؤمنین نباید خواستار این باشند تا به هر قیمتی که شده در دنیا باشند و زندگی کنند بلکه باید بدانند مرگ با عزت بهتر از زندگی با ذلت است.

۱- قال امير المؤمنين علیه السلام و الله لain أبی طالب آنس بـالـمـؤـمـنـات مـنـ الطـفـلـ بـشـدـيـ أـمـمـ (بحارالأنوار جلد: ۲۸ صفحه: ۲۳۳).

۲- فی حدیث طویل ... حَتَّى قَالَ فِي نَسْبِهِ مَا أَرَى أَنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ خَلَقَ خَلْقًا أَعْلَمَ مِنِي فَأَوْحَى اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ إِلَيْ جَبَرِيلَ يَا جَبَرِيلُ أَذْرُكْ عَبْدِي مُوسَى قَبْلَ أَنْ يَهُنَّكْ ... (بحارالأنوار جلد : ۱۳ صفحه : ۲۸۶).

۳- إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَنْتَمْ كُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ (سوره حجرات آيه ۱۳).

آیات ۹۸ الی ۹۹ سوره بقره:

فُلْ مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِجِبْرِيلَ فَإِنَّهُ نَزَّلَهُ عَلَى قَلْبِكَ بِإِذْنِ اللَّهِ مُصَدِّقًا
لِمَا بَيْنَ يَدِيهِ وَهُدًى وَبُشْرَى لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿٩٨﴾ مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِلَّهِ وَ
مَلَائِكَتِهِ وَرُسُلِهِ وَجِبْرِيلَ وَمِيكَالَ فَإِنَّ اللَّهَ عَدُوًّا لِلْكَافِرِينَ ﴿٩٩﴾.

ترجمه آیات ۹۸ الی ۹۹ سوره بقره:

«دشمنی با جبرئیل»

بگو: کسی که دشمن جبرئیل باشد، جبرئیل قطعاً به اذن خدا قرآن را بر قلب تو نازل کرده. این قرآن تصدیق‌کننده آن چیزی است که قبل از آن آمده و قرآن هدایت و بشارت است برای مؤمنین. (۹۸)

کسی که دشمن خدا و ملائکه‌اش و رسولانش و جبرئیل و میکائیل باشد، پس قطعاً خدا هم دشمن کافران است. (۹۹)

تدبر ما:

مؤمنین باید اعمال و افکارشان را اصلاح نمایند و بی‌جهت فقط به خاطر هوای نفس، با فرستاده‌ها و نمایندگان خدای تعالی مخالفت و دشمنی نکنند همانند منافقین و منحرفین از اهل بیت عصمت ﷺ که به خاطر اینکه جبرئیل بارها بر پیامبر اکرم نازل شده بود و امامت علی بن ابی طالب علیهم السلام را تائید کرده بود و یا در جنگ‌ها به کمک امیر المؤمنین علی بن ابی طالب علیهم السلام می‌رفت از جبرئیل بدشان می‌آمد حال آنکه جبرئیل کاری نمی‌کرد و پیغامی نمی‌آورد مگر از طرف خدای تعالی.

مؤمنین باید بدانند دشمنی کردن بی‌جا با فرستادگان و اولیاء خدا باعث

می شود که از هدایت و الطاف الهی محروم گردند و مورد غضب پروردگار واقع شوند.

مؤمنین باید توجه داشته باشند بلها و مصائبی که بر سر آنها فرود می آید همه حاصل اعمال خود آنها است و نباید بیهوده بلها و ابتلائشان را به خدای تعالی و یا فرستادگانش نسبت دهنند.

مؤمنین باید توجه داشته باشند که چهار ملک از ملائکه دیگر به خدای تعالی مقرب ترند، آنها عبارتند از: جبرائیل، میکائیل، اسرافیل و عزرائیل که از میان اینها جبرائیل از همه برتر و مقرب تر است لذا باید برای همه آنها مخصوصاً جبرائیل احترام خاصی قائل باشند و آنها را عباد مکرم خدای تعالی بدانند.

آیات ۱۰۰ الی ۱۰۲ سوره بقره:

وَلَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَمَا يَكُفُّ بِهَا إِلَّا
الْفَاسِقُونَ ﴿١٠٠﴾ أَوْ كُلُّمَا عاهَدُوا عَهْدًا نَبَذُهُ فَرَيْقٌ مِنْهُمْ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا
يُؤْمِنُونَ ﴿١٠١﴾ وَلَمَّا جاءَهُمْ رَسُولٌ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَهُمْ نَبَذَ
فَرَيْقٌ مِنَ الَّذِينَ أَوْتُوا الْكِتَابَ كِتَابَ اللَّهِ وَرَاءَ ظُهُورِهِمْ كَانُهُمْ لَا
يَعْلَمُونَ ﴿١٠٢﴾

ترجمه آیات ۱۰۰ الی ۱۰۲ سوره بقره:

«نزول آیات»

قطعاً ما نازل کردیم بر تو نشانه های واضح و آیات صریحی را که به آنها کافر
نمی شود، مگر فاسقین. (۱۰۰)

آیا این چنین نیست که آنها وقتی پیمانی می بندند، جمعی از آنها
پیمان شکنی می کنند؟ بلکه اکثر آنها ایمان نمی آورند. (۱۰۱)

و وقتی که فرستاده ای از جانب خدا نزد آنها می رود، با آنکه آنچه آنها از کتب
آسمانی و اعتقاد به انبیاء دارند، این فرستاده آن را تصدیق می کند، جمعی که به
آنها کتاب داده شده، کتاب خدا را ندیده می گیرند و پشت سر می اندازند، مثل
آنکه آنها هیچ نمی دانند. (۱۰۲)

تدبر ما:

مؤمنین باید بدانند کسانی که بی جهت و به خاطر هوای نفس، اولیاء خدا را رد
می کنند و مانع گرویدن مردم به آنها می شوند پست ترین و بد بخت ترین انسانها
هستند چرا که در اثر این کارشان انحرافاتی در راه خدا و صراط مستقیم به وجود

می آید که تا قیام قیامت گناهش به حساب آنها نوشته خواهد شد.

مؤمنین باید بدانند گناه و معصیت، انسان را فاسق نموده و از خدا دور می کند و عامل نپذیرفتن حق در انسان می شود.

مؤمنین باید سعی کنند همیشه یاور مظلوم باشند و نگذارند ظالم، مظلوم را تضعیف کند.

مؤمنین باید بدانند عالمی که به علمش عمل نکند در ردیف نادانها و جهال قرار دارد.

مؤمنین باید بدانند پیمانشکنی یک صفت بسیار زشت و دور از مقام انسانیت است حتی اگر با کفار عهدی بسته باشند باید سر عهدشان بایستند و عهدشکنی نکنند.

آیات ۱۰۳ الی ۱۰۴ سوره بقره:

وَ اتَّبَعُوا مَا تَشْوِي الشَّيَاطِينُ عَلَى مُلْكِ سُلَيْمَانَ وَ مَا كَفَرَ سُلَيْمَانُ وَ
لَكِنَّ الشَّيَاطِينَ كَفَرُوا يُعْلَمُونَ النَّاسَ السُّحْرَ وَ مَا أُنْزِلَ عَلَى الْمَلَكِينَ
بِبَأْلِ هَارُوتَ وَ مَارُوتَ وَ مَا يَعْلَمُ إِنَّا حَتَّىٰ يَقُولَا إِنَّا نَحْنُ فِتْنَةٌ
فَلَا تَكُفُرْ فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا مَا يُفَرِّقُونَ بِهِ بَيْنَ الْمُرْءَ وَ زَوْجِهِ وَ مَا هُمْ
بِضَارٍ إِنَّمَا يَعْلَمُونَ مَا يَضْرُبُهُمْ وَ لَا يَنْفَعُهُمْ وَ
لَقَدْ عَلِمُوا مَنِ اسْتَرَاهُ مَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلَاقٍ وَ لَيْسَ مَا شَرَوْا بِهِ
أَنَفْسَهُمْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿۱۰۳﴾ وَ لَوْ أَنَّهُمْ آمَنُوا وَ اتَّقُوا لِمُؤْبَةً مِنْ
عِنْدِ اللَّهِ خَيْرٌ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿۱۰۴﴾.

ترجمه آیات ۱۰۳ الی ۱۰۴ سوره بقره:

«حضرت سلیمان علیہ السلام و سحر و جادو»

و پیروی کردند از آنچه شیاطین در زمان سلطنت سلیمان می خواندند و
سلیمان کافر نشد ولی شیاطین کافر شدند. به مردم سحر و آنچه در بابل بر دو
ملک به نام هاروت و ماروت نازل شده بود تعلیم می دادند و آنها به هیچ کس
چیزی یاد نمی دادند، مگر آنکه به مردم، اوّل می گفتند: جز این نیست که ما
وسیله امتحانیم (و کوشش کنید) کافر نشوید. ولی آنها از آن دو فرشته مطالی را
یاد می گرفتند تا بتوانند بین مرد و زنش جدائی بیندازند ولی آنها به هیچ وجه به
وسیله آن نمی توانستند به کسی ضرر برسانند مگر به اذن خدا و بلکه آنها چیزی
را یاد می گرفتند که به خودشان ضرر می رسانند و نفعی به آنها نمی رساند و به
طور قطع می دانستند کسی که این گونه متاع را بخرد، در آخرت بهره ای نخواهد

داشت و چقدر بد بود آنچه خود را به آن فروختند اگر می دانستند. (۱۰۳)

و اگر آنها ایمان می آوردن و تقوی پیشه می کردند، اجر و مزدی که برای آنها

نزد خدا بود بهتر بود، اگر آنها می دانستند. (۱۰۴)

تدبیر ما:

مؤمنین باید بدانند بدترین انسانها کسی است که مردم از شر او در امان نباشند.

مؤمنین باید بدانند کسانی که مابین زن و شوهرها اختلاف و جدائی می اندازند

مورد غضب خدای تعالیٰ خواهند بود.

مؤمنین باید بدانند بهترین و بالاترین نعمت خدای تعالیٰ فهم و درک و علم
است که به هر کس که دوستش دارد عنایت می کند.

مؤمنین نباید آن قدر ایمان شان ضعیف باشد که کمالات و فضائل اولیاء خدا را
شعبده و سحر و جادو بدانند.

مؤمنین باید بسیار مواظب کلامشان باشند و به مردم به خصوص اولیاء خدا و
فرستادگان الهی تهمت و افتراء نزنند همانند بعضی که صحبت‌های ناروائی را به
هاروت و ماروت که از فرستادگان و ملاطیکه الهی بودند نسبت می دادند که انبیاء ﷺ آنها را از این صحبت‌ها منع می نمودند و به خدا پناه می برdenد.

مؤمنین باید توجه داشته باشند کسانی که از خدای تعالیٰ و اولیائش دور شوند
ناچار به شیاطین و خرافات روی خواهند آورد.

مؤمنین باید از سحر و ساحر دوری کنند چرا که عاقبت سحر، گناه و تجاوز به
حقوق دیگران است^(۱) و ساحر هیچ گاه رنگ سعادت را نخواهد دید و رستگار

۱ - تفسیر گوثر، جلد ۱، صفحه: ۳۰.

(۱) نخواهد شد.

مؤمنین باید بدانند منحرفین برای خوب جلوه دادن خود و راهشان و توجیه کارهایشان همیشه ترفندشان این بوده که خوبیان عالم را به خود نسبت می‌داده‌اند همانند ساحران که حضرت سلیمان را ساحر می‌دانستند و یا در زمان خودمان صوفیه که امام اول شیعیان و تعداد زیادی از امام زادگان معظم طاہری^۱ و بعضی از بزرگان را به خود می‌چسبانند تا بدین صورت خودشان را حق جلوه دهند و حال آنکه حضرت سلیمان ساحر نبود بلکه مخالف سحر بود و امام اول ما امیرالمؤمنین و دیگر امام زادگان معظم طاہری^۱ نستجیر بالله صوفی نبودند و حتی از متصوفه تبری جسته‌اند.

مؤمنین باید بدانند که اگر خدای تعالی اراده کند ملاّکه می‌توانند در بین آنها همانند بشر متجسم بشوند به گونه‌ای که هیچ کس نفهمد آنها فرشته هستند و به شکل بشر متجسم شده‌اند، در قرآن کریم به نمونه‌های زیادی از این قبیل اشاره شده، از جمله همین هاروت و ماروت و ملاّکه‌ای که خدمت حضرت ابراهیم و یا ملاّکه‌ای که خدمت حضرت لوط و یا ملکی که خدمت حضرت مریم و... آمدند می‌توان اشاره کرد به طوری که این‌ها همه جزء انبیاء و یا اولیاء بودند اما ملاّکه‌ای که به شکل بشر ظاهر شده بودند را در ابتدا نشناختند.

۱ - وَ لَا يُفْلِحُ السَّاحِرُ حَيْثُ أَتَى (سوره طه آیه ۶۹)، لَا يُفْلِحُ السَّاحِرُونَ (سوره یونس آیه ۷۷).

آیات ۱۰۵ الی ۱۱۰ سوره بقره:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقُولُوا رَاعِنَا وَ قُولُوا انْظُرْنَا وَ اسْمَعُوا وَ لِلْكَافِرِينَ عَذَابُ الْيَمِّ ﴿١٠٥﴾ مَا يَوْدُدُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَ لَا مُشْرِكِينَ أَنْ يُنَزَّلَ عَلَيْكُمْ مِنْ خَيْرٍ مِنْ رَبِّكُمْ وَ اللَّهُ يَحْتَصُرُ بِرَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ وَ اللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿١٠٦﴾ مَا نَنْسَخَ مِنْ آيَةٍ أَوْ نُسِّبُهَا نَأْتِ بِخَيْرٍ مِنْهَا أَوْ مِثْلَهَا أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٠٧﴾ أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ وَ مَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَالِيٌّ وَ لَا نَصِيرٌ ﴿١٠٨﴾ أَمْ تُرِيدُونَ أَنْ تَسْأَلُوا رَسُولَكُمْ كَمَا سُئِلَ مُوسَى مِنْ قَبْلٍ وَ مَنْ يَتَبَدَّلُ الْكُفَّارُ بِالْإِيمَانِ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلُ ﴿١٠٩﴾.

ترجمه آیات ۱۰۵ الی ۱۱۰ سوره بقره:

«اعمال و نیات منافقین»

ای کسانی که ایمان آورده‌اید، نگوئید «راعنا»^(۱) بلکه بگوئید «انظرنا»^(۲) و بشنوید و از برای کافرین عذاب دردناکی خواهد بود.^(۱۰۵)

کفار از اهل کتاب و مشرکین دوست ندارند که بر شما خیری از طرف پروردگارستان نازل شود.

ولی خدا رحمت و مهربانیش را مختص کسی که می‌خواهد قرار می‌دهد و خدا صاحب فضل عظیمی است.^(۱۰۶)

۱ - یعنی رعایت ما را بکنید.

۲ - یعنی مراقب ما باش و ما را هم منظور فرما.

ما نشانه و یا آیه‌ای را از بین نمی‌بریم یا آن را به دست فراموشی
نمی‌سپاریم، مگر آنکه بهتر از آن یا مثل آن را می‌آوریم. آیا نمی‌دانی که خدا بر
هر چیزی قادر است؟ (۱۰۷)

آیا نمی‌دانی که مُلک آسمانها و زمین مال خدا است و برای شما غیر از خدا
ولیٰ و یاوری نیست؟ (۱۰۸) آیا می‌خواهید شما همان سُؤالی را که قبلًا از
موسى شده از پیغمبرتان پرسید؟ و کسی که ایمان را به کفر تبدیل کند، قطعاً از
راه راست گمراه شده است. (۱۰۹)

تدبیر ما:

مؤمنین باید از عمل به هر کاری و یا از گفتن هر کلامی که باعث سوء استفاده
دشمنان می‌شود مخصوصاً در امورات دینی جداً پرهیزنند.

مؤمنین باید برای مریان و بزرگان دین خویش بسیار عظمت و احترام قائل
باشند و نگذارند هر کسی از راه رسید به وسیله سختان و یا اعمال شان به آنها
توهین و جسارت کنند.

مؤمنین باید توجه داشته باشند که آیه ۱۰۴ سوره مبارکه بقره اولین آیه‌ای است
در قرآن که خدای تعالیٰ آنها را مورد خطاب خویش قرار داده و فرموده «یا ایها الذين
ءامنوا» یعنی: ای کسانی که ایمان آورده‌اید و مؤمن هستید.

مؤمنین باید از خدای تعالیٰ یاد بگیرند و وقتی کسی و یا جمعی را از چیزی منع
می‌کنند چیز معادل و یا بهتر از آن به آنها معرفی نمایند همانند خدای تعالیٰ که
می‌فرماید «راعنا» نگوئید بلکه «انظرنا» بگوئید.

مؤمنین باید توجه داشته باشند که دشمنان دین در کمین هستند که به هر نحوی
شده به آنها و راهشان لطمہ بزنند و حتی ممکن است در گفتار آنها سوزه‌ای به دست

بیاورند و برای سوء استفاده به کار ببرند لذا خیلی باید مواطن حركات و سکنات و گفتار خویش باشند.

مؤمنین باید توجه داشته باشند یکی از صفات رذیله بسیار زشت دشمنی کردن بی جا نسبت به افراد پاک و صالح است^(۱).

مؤمنین باید توجه داشته باشند از آیه ۱۰۶ می‌توان برابری و جانشینی امیرالمؤمنین علی عائیلہ را اثبات کرد که خداوند پیغمبرش را از دار دنیا نمی‌برد مگر اینکه همانند او را برای ما بگزارد البته آنها همه از یک نور هستند^(۲) به جز این که حضرت محمد علیہ السلام پیغمبر است و مابقی ائمه جانشینان او می‌باشند و مقام رسالت بالاتر از امامت است اما چون مدت عمر مبارک و شریف پیامبر اکرم مجال و فرصت اینکه بخواهد تمامی احکام و قوانین اسلام را برای امت باز کنند و توضیح و تفسیر کنند نداد لذا بسیاری از احکام به صورت کلی و اجمالی مانده بود که علی بن ابیطالب و فرزندان معصومش آن حکم‌ها و قوانین را برای بشریت باز کردند و توضیح فرمودند شاید از این جهت بتوانیم بگوییم برای ما شرایط هدایت بیشتری از زمان پیامبر علیہ السلام فراهم است،^(۳) زیرا ایشان عمر شریف شان مجال اینکه همه قوانین را باز کنند اما فرزندان معصومش این کار را انجام دادند و البته همه علوم را از خود رسول اکرم تعلیم گرفته بودند که همان علوم الهی را برای بشریت باز نمودند.^(۴)

۱ - برگرفته از توضیح آیات جلد: ۱ صفحه: ۴۶۶.

۲ - فَقَالَ الْإِمَامُ عَلَيْهِ لَا تَعْجَبُوا مِنْ قُدْرَةِ اللَّهِ أَنَّا مُحَمَّدُ وَ مُحَمَّدُ أَنَا وَ قَالَ مُحَمَّدٌ يَا قَوْمٌ لَا تَعْجَبُوا مِنْ أَمْرِ اللَّهِ أَنَا عَلَيُّ وَ عَلَيُّ أَنَا وَ كُلُّنَا وَاحِدٌ مِنْ نُورٍ وَاحِدٍ وَ رُوحُنَا مِنْ أَمْرِ اللَّهِ أَوْلُنَا مُحَمَّدٌ وَ أُولَيْسَطُنَا مُحَمَّدٌ وَ آخِرُنَا مُحَمَّدٌ وَ كُلُّنَا مُحَمَّدٌ (بحارالأنوار جلد: ۲۶ صفحه: ۱۶).

۳ - البحار جلد: ۲ صفحه: ۱۳۸ - البرهان جلد: ۱ صفحه: ۱۴۰ و قال المجلسی «ره»: لعل الخیرية باعتبار أن الإمام المتاخر أصلح لأهل عصره من المتقدم و إن كانوا متساوین في الكمال كما يدل عليه قوله: مثله.

۴ - سأله ابا عبد الله عائیلہ عن قول الله عز و جل: ما نَسْخَ مِنْ آيَةٍ أَوْ نُنْسِهَا ثَأْتِ بِخَيْرٍ مِنْهَا أَوْ مِثْلِهَا، فقال:...

مؤمنین باید بدانند که پرسیدن سؤالات بی جا و مسخره آمیز از بزرگان دین
کمال بی ادبی را می رساند^(۱).

مؤمنین همیشه باید زیرک باشند و در هنگام پرسیدن سؤالاتشان شأن عالم
مقابل را در نظر بگیرند و صحبت و یا سؤالات بی مورد که فقط باعث گرفته شدن
وقت آن عالم می شود طرح نکنند و بدین وسیله به آن عالم توهین نکنند.

مؤمنین باید بدانند ادب سؤال پرسیدن این است که:

اول: خوب سؤال بپرسند^(۲).

دوم: قبل از پرسیدن سؤال با خود بیاندیشنند و سؤالاتشان را تنظیم کنند.

سوم: سؤالاتشان را مفید و مختصر، بلیغ و فصیح بپرسند.

چهارم: سؤالاتشان را برای چیز یاد گرفتن بپرسند و در هنگام طرح سؤال هیچ
گونه کبر و غرور نداشته باشند.

پنجم: سؤالاتشان را با تواضع و خشوع بپرسند.

ششم: باید برای فهمیدن، سؤال بپرسند نه برای اینکه بخواهند خودنمائی
کنند و به اصطلاح به واسطه پرسیدن سؤال بخواهند علم خود را به رخ آن عالم و یا
دیگران بکشند^(۳).

هفتم: وقتی جواب خود را گرفتند از پاسخ دهنده تشکر و قدردانی نمایند^(۴).

⇒ قال: ما ننسخ من آیة أو ننسها نأت بخير منها مثلها، يقول: ما نميٰت من امام او ننساه ذكره نأت بخير منه
من صلبه مثله (تفسير العياشي جلد: ۱ صفحه: ۵۶).

۱ - برگرفته از توضیح آیات جلد: ۱ صفحه: ۴۷۹.

۲ - قالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ حُسْنَ السُّؤَالِ نِصْفُ الْعِلْمِ (بحار الأنوار جلد: ۱ صفحه: ۲۲۴).

۳ - سَلْ تَقْهِيَّهَا وَ لَا تَسْأَلْ تَعْتَنَّا (اصول کافی جلد: ۶ صفحه: ۳۸۱).

۴ - برگرفته از توضیح آیات جلد: ۱ صفحه: ۴۸۰.

آیات ۱۱۰ الی ۱۱۱ سوره بقره:

وَدَّكَشِيرُ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ يَرُدُّونَكُمْ مِنْ بَعْدِ إِيمَانِكُمْ كُفَّارًا حَسَدًا
مِنْ عِنْدِ أَنفُسِهِمْ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْحَقُّ فَاعْفُوا وَاصْفَحُوا حَتَّىٰ يَأْتِيَ
اللَّهُ بِأَمْرِهِ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿۱۱۰﴾ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا
الزَّكَاةَ وَمَا تُقْدِمُوا لَا تَنْفِسُكُمْ مِنْ خَيْرٍ تَجِدُوهُ عِنْدَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بِمَا
تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿۱۱۱﴾.

ترجمه آیات ۱۱۰ الی ۱۱۱ سوره بقره:

«حسادت اهل کتاب»

جمع زیادی از اهل کتاب از حسدی که از نزد خود دارند، مایلند شما را از اسلام و ایمانتان به کفر برگردانند، بعد از آنکه حق برای آنها کاملاً روشن شده. پس آنها را عفو کنید و از آنها بگذرید، تا خدا فرمان خود را صادر کند. قطعاً خدا بر همه چیز توانا است. (۱۱۰)

و نماز بخوانید و زکات بدھید و آنچه از خوبی برای خود جلو بفرستید، در نزد خدا آن را می یابید. خدا به آنچه می کنید بینا است. (۱۱۱)

تدبر ما:

مؤمنین باید بدانند حсадت صفت بسیار زشت و خطرناکی است و خطر این صفت قبل از اینکه متوجه دیگران شود دامن گیر خودشان خواهد شد پس چه زیبا است که هر چه سریع تر نفس و روح خود را از این صفت بسیار خطرناک پاک کنند.

مؤمنین باید بدانند عفو و بخشش یک صفت بسیار خوب انسانی است و تا آنجاکه دیگران را جسور نکند باید این صفت را سر لوحه زندگی خویش قرار دهنند.

مؤمنین باید تا می‌توانند برای آخرت خود اعمال صالحه و باقیات الصالحات آماده نمایند و بدانند اثری که باقیات الصالحات برای آنها در عالم بعد دارد بسیار بزرگ است.

مؤمنین باید هم در صدد خودسازی باشند و هم در صدد ساختن جامعه‌ای آباد و در صراط مستقیم.

آیات ۱۱۱۲ الی ۱۱۳ سوره بقره:

وَ قَالُوا لَنْ يَدْخُلَ الْجَنَّةَ إِلَّا مَنْ كَانَ هُودًا أَوْ نَصَارَى تِلْكَ أَمَانِهِمْ
قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١١٢﴾ بَلِي مَنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَ
هُوَ حُسْنٌ فَلَهُ أَجْرٌهُ عِنْدَ رَبِّهِ وَ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَ لَا هُمْ
يَحْزَنُونَ ﴿١١٣﴾.

ترجمه آیات ۱۱۱۲ الی ۱۱۳ سوره بقره:

«بهشت و یهود و نصاری»

و می‌گویند: جز یهود و نصاری کس دیگری هرگز به بهشت نخواهد رفت.

این آرزوی آنها است. بگو: برای این ادعای دلیلتان را بیاورید اگر راست

می‌گوئید. (۱۱۲)

بله کسی که از همه جهت تسليم خدا بوده و او نیکوکار باشد، پس برای او

در نزد پروردگارش اجرش محفوظ است و آنها نه ترسی دارند و نه آنها محزون

می‌گردند. (۱۱۳)

تدبر ما:

مؤمنین باید بدانند بهشت از آن کسانی است که به حقیقت‌ها ایمان آورده و خود را جزء اولیاء خدا نموده باشند که چنین اشخاصی نه خوفی دارند و نه حزنی.

مؤمنین باید بدانند برای اینکه مسائلهای را جزء اعتقاداتشان قرار دهند باید دلیل و بینه داشته باشند و توجه داشته باشند تمام مسائل اعتقادی باید بر اساس دلیل و منطق باشد و سر خود نمی‌توان موضوعی را جزء اعتقادات خود قرار دهند لذا در دین مبین ما تقلید در اعتقادات جایز نیست و هر کسی باید خودش تحقیق

کند و مسائل اعتقادی خویش را به دست بیاورد.

مؤمنین باید توجه داشته باشند که بهشت خدای تعالی در انحصار دین خاصی نیست و نبوده بلکه در هر زمانی هر کس از دین زمان خود و یا بهتر بگوییم از ولی زمان خود تبعیت داشته اهل بهشت خواهد بود.

مؤمنین باید بدانند در اثر ایمان به خدای تعالی آنچنان آرامشی به آنها دست می‌دهد که از هر گونه خوف و حزبی بیمه خواهند شد.

مؤمنین باید توجه داشته باشند که خدای تعالی بسیار شکور است و اجر کسی را ضایع نمی‌کند.

مؤمنین باید بدانند تسلیم امر خدای تعالی و فرستادگانش بودن و انجام اعمال صالحه راه و روشی است که در دنیا آنها را جزء اولیاء خدا و در آخرت به بهشت خواهد برد.

مؤمنین باید از این آیات یاد بگیرند هر کس هر ادعائی کرد از او قبول نکنند تا اینکه دلیل و مدرکی برای ادعایشان بیاورند.

آیه ۱۱۴ سوره بقره:

وَ قَالَتِ الْيَهُودُ لَيْسَتِ النَّصَارَى عَلَى شَيْءٍ وَ قَالَتِ النَّصَارَى
لَيْسَتِ الْيَهُودُ عَلَى شَيْءٍ وَ هُمْ يَتَلَوَنَ الْكِتَابَ كَذِلِكَ قَالَ الَّذِينَ لَا
يَعْلَمُونَ مِثْلَ قَوْلِهِمْ فَاللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ
يَخْتَلِفُونَ ﴿۱۱۴﴾

ترجمه آیه ۱۱۴ سوره بقره:

«مطرودها کردند یکدیگر»

یهودیها می‌گویند: که مذهب نصاری بر پایه‌ای استوار نیست و نصرانیها
می‌گویند: که دین یهود بر اساسی استوار نمی‌باشد و حال آنکه آنها کتاب را
می‌خوانند. این سخنان مثل کلمات کسانی است که چیزی نمی‌دانند ولی خدا
روز قیامت بین آنها درباره آنچه اختلاف کرده‌اند، حکم می‌کند. (۱۱۴)

تدبر ما:

مؤمنین باید توجه داشته باشند که پیامبران الهی و کتب آن‌ها همه امتداد
یکدیگر است و هر کدام علاوه بر آنکه دین قبلی را تائید می‌کند دستورات جدید و
تمکیل کننده‌ای را برای پیروان خویش دارد مثلاً دین اسلام و کتاب شریف قرآن
تمکیل کننده و تائید کننده ادیان ماقبل است و هیچ گاه ادیان ماقبل خود را نفی
نکرده مگر دین هائی که تحریف شده و ساخته و پرداخته دست بشر بوده و ربطی
به خدای تعالی نداشته باشد.

مؤمنین باید بدانند فقط کسانی بر حق هستند که خدا از آنها راضی باشد و گرنه
هر کسی با هر ایده و عقیده‌ای ممکن است خودش را بر حق بداند.

مؤمنین هیچ گاه نباید با تعصبات بی جا صحبت کنند بلکه همیشه باید به کتاب خدا و کلمات اهل بیت عصمت و طهارت علیہ السلام رجوع نمایند و طبق آن عمل نمایند تا دچار تعصب و خود بزرگ بینی نشوند و باید بدانند کسانی که در راه خدا و در صراط مستقیم دین باشند هیچ گاه با یکدیگر اختلاف پیدا نمی کنند و علت اختلافات ما بین افراد این است که یکی از آن طرفین و یا هر دو طرف از صراط مستقیم خارج شده اند.

مؤمنین باید توجه داشته باشند سرچشمهم و علت وجود تعصب بی جا در افراد، جهله و ندانی است لذا می بینیم افرادی که تنگ نظر هستند در افکار باطل خود تعصب بیشتری دارند.

مؤمنین باید بدانند کتابهای آسمانی همه برای هدایت بشر و اتحاد و دوستی بین آنها نازل شده است لذا باید سعی نمایند اول کتاب آسمانی خویش یعنی قرآن را بی استفاده نگذارند چرا که در آیات و روایات آمده که قرآن در روز قیامت به خدای تعالی از افرادی که او را بی استفاده گذاشته اند شکایت می کند^(۱). و دوم باید قرائت قرآن آنها همراه با تدبیر و فهمیدن مطالب باشد نه قرائت بدون توجه، زیرا علت اختلافاتی که یهود و نصاری با هم داشتنند این بود که هر کدام از آن دو فرقه یا کتاب آسمانی خویش را مطالعه نکرده بودند و یا اگر مطالعه کرده بودند سطحی و با مسامحه مطالعه کرده بودند لذا آن اختلافات را با هم داشتنند به همین جهت پیامبر معظم ما حضرت محمد صلی الله علیه و آله و سلم به آنها فرمود: اگر هر کدام از شما به کتاب آسمانی خود که در اختیار دارید عمل می نمودید این اختلاف در بین شما نبود.

مؤمنین باید سعی کنند در صراط مستقیم بمانند و گفتار و رفتار منحرفین، آنان

را از راه و رویه شان دلسرب نکند و بدانند در روز قیامت این خدای تعالی است که بین افراد حکم می‌کند و تعیین می‌کند که چه کسانی بر حق و چه کسانی بر باطل بوده‌اند.

مؤمنین باید به سرعت تکبر و عجب را از روح خود تزکیه و پاک نمایند و هر وقت متوجه شدن طرف مقابل شان بر حق است در مقابل او تواضع نمایند و بدانند که این رویه بزرگان و خوبان عالم بوده است.

آیه ۱۱۵ سوره بقره:

وَ مَنْ أَظْلَمُ مِنْ مَنْ نَعَ مَسَاجِدَ اللَّهِ أَنْ يُذْكَرَ فِيهَا اسْمُهُ وَ سَعَى فِي
خَرَابِهَا أُولَئِكَ مَا كَانَ لَهُمْ أَنْ يَدْخُلُوهَا إِلَّا خَائِفِينَ لَهُمْ فِي الدُّنْيَا حِزْيٌ وَ
لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿۱۱۵﴾

ترجمه آیه ۱۱۵ سوره بقره:

«مانع از ذکر خدامی شوند»

و چه کسی ظالم‌تر از آن کسی است که مانع ذکر نام خدا در مساجد می‌شود
و کوشش می‌کند که مساجدها را خراب کند. این افراد حق ندارند داخل مسجد
شوند، مگر با ترس. برای آنها در دنیا ذلت و خواری بوده و در آخرت برای آنها
عذاب بزرگی خواهد بود. (۱۱۵)

تدبر ما:

مؤمنین باید بدانند رشت‌ترین و ناپسند‌ترین کارها آن کاری است که مردم را از
یاد خدای تعالیٰ باز بدارد خدای تعالیٰ چنین افرادی را ظالم‌ترین افراد معرفی
نموده است.

مؤمنین باید بدانند کسانی که با حیله و مکر یا طعنه مردم را از رفتان به سوی
مساجد^(۱) و یا رفتان به طرف بزرگان دین باز می‌دارند و یا از کارهای خیر و
خودسازی و پاکی منع می‌کنند و یا به خاطر غرائض و رذائل روحی چهره و
شخصیت علماء و بزرگان دین را تخریب می‌کنند اینها در آخرت گرفتار بزرگ‌ترین

۱- البته هر جا و مکانی که در آنجا مؤمنین جمع می‌شوند و یاد خدا می‌کنند همچون حسینیه‌ها و امثال آن مورد احترام و مقدس است.

عذاب خدا می‌گردد.

مؤمنین باید آن قدر با یکدیگر اتحاد و الفت و محبت داشته باشند که اگر روزی دشمنان اسلام خواستند در بین آنها نفوذ کنند و خرابکاریهای انجام دهنده موفق نشوند و یا لاقل با ترس و واهمه وارد آنها بشوند نه این که آن قدر بینشان اختلاف باشد و نسبت به یکدیگر بدین بین باشند که دشمنان بتوانند به راحتی بینشان نفوذ کنند و محل‌های عبادت و بزرگان دین آن‌ها و حتی شخصیت برادران دینی آنان را به سهولت تخریب کنند.

آهے ۱۱۶ سور ۵

وَلِلّٰهِ الْمُشْرِقُ وَالْمُغْرِبُ فَإِنَّمَا تُوَلُّونَا قَبْرَهُ وَجْهُ اللّٰهِ إِنَّ اللّٰهَ وَاسِعٌ
• ١١٦ • عَلِيْمٌ

ترجمہ آیہ ۱۱۶ سورہ بقری

«له هه طرف که، و گند همان طرف خدا است»

و مشق و مغرب مال خدا است. به هر طف دو کند، خدا همان حا است.

^{۱۱۶} قطعاً خدا به همه حا احاطه دارد و خدا دانا است.

قدیم ما:

مؤمنین باید بدانند مشرق و مغرب زمین مال خداست لذا نماز های مستحبی را به هر طرف که به جای آورند صحیح است و اشکالی ندارد^(۱):

مؤمنین باید توجه داشته باشند تمام مشرق و غرب زمین از آن خدای تعالی است و اینکه آنها به طرف کعبه مقدسه نماز می خوانند این به جهت عبودیت و بنده‌گی آن‌ها است و خدا امر فرموده که برای وحدت و حکمت‌هایی از این قبیل همه به سوی کعبه نماز بخوانند و گرنه یاد و عبادت خدا که مختص کعبه نیست، همان طور که شاعر می‌گوید: «کعبه خود سنگ نشانی است که ره گم نشود». بنابراین خدای تعالی در کعبه باشد نیست بلکه باید بدانند خدای تعالی مکان خاصی ندارد و بلکه تمامی مکان‌ها متعلق به خدای تعالی است.

١- قال أبو جعفر عَلِيُّا إِنَّ اللَّهَ هَذِهِ الْآيَةُ فِي النَّطَّوْعِ خَاصَّةً (وسائل الشيعة جلد: ٤ صفحه: ٣٣٣).

آیات ۱۱۷ الی ۱۱۸ سوره بقره:

وَ قَالُوا أَتَخْدَ اللَّهُ وَلَدًا سُبْحَانَهُ بِلَمْ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلُّ
لَهُ قَانِتُونَ ﴿١١٧﴾ بَدِيعُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِذَا قَضَى أَمْرًا فَإِنَّا
يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿١١٨﴾.

ترجمه آیات ۱۱۷ الی ۱۱۸ سوره بقره:

«خدا از داشتن فرزند منزه است»

و می‌گویند: خدا فرزندی برای خود انتخاب کرده است. سبحان الله، خدا پاک و منزه است، بلکه آنچه در آسمانها و زمین است، مال او است. همه در برابر او کوچکی می‌کنند. (۱۱۷)

او هستی بخش آسمانها و زمین است و وقتی که دستوری می‌دهد که چیزی وجود داشته باشد، فقط می‌گوید وجود داشته باش، پس آن چیز فوراً خواهد بود. (۱۱۸)

تدبر ما:

مؤمنین باید معتقد باشند که خدای تعالی نستجیر بالله از چیزی تولید نشده و همچنین چیزی از ذات او تولید نمی‌شود بلکه او علم و قدرت مطلق است و اراده می‌کند و هر گاه اراده کند که چیزی باشد همان لحظه آن چیز وجود می‌یابد. (۱)

۱ - فاراده اللَّهُ الفعل لا غير ذلك يقول له كن فيكون باللفظ ولا نطق ولا همة ولا تفكير (أصول كافي، جلد: ۱ صفحه: ۱۰۹).

آیات ۱۱۹ الی ۱۲۰ سوره بقره:

وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ لَوْلَا يُكَلِّمُنَا اللَّهُ أَوْ تَأْتِينَا آيَةً كَذَلِكَ قَالَ
الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِثْلُ قَوْلِهِمْ تَشَابَهَتْ قُلُوبُهُمْ قَدْ بَيَّنَّا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ
يُوقِنُونَ ﴿۱۱۹﴾ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَلَا تُسْئَلُ عَنْ
أَصْحَابِ الْجَحِيمِ ﴿۱۲۰﴾

ترجمه آیات ۱۱۹ الی ۱۲۰ سوره بقره:

«چرا خدا با ما حرف نمی‌زند؟»

و کسانی که نمی‌دانند می‌گویند: خدا چرا با ما حرف نمی‌زند یا چرا آیه‌ای
بر خودمان نازل نمی‌شود؟ قبل از اینها هم کسانی بودند که مثل این حرفا را
می‌زدند. دلهای آنها با یکدیگر شباهت دارد و قطعاً ما آیات خود را برای کسانی
که یقین دارند، بیان کرده‌ایم. (۱۱۹)

ما تو را به حق، بشارت دهنده و ترساننده فرستاده‌ایم و از تو درباره

جهنمیان سؤال نمی‌شود. (۱۲۰)

تدبر ما:

مؤمنین باید خود را به گونه‌ای تربیت نمایند که توقعات بی‌جا از ائمه و انبیاء و
حتی اولیاء خدا نداشته باشند و بدانند عمل نمودن به اوامر آنها راهی است به
سوی سعادت ابدی لذا نباید به خاطر رد کردن اوامر آن بزرگواران متمسک به
بهانه‌جویی و انتظارات دور از عقل بشوند.

مؤمنین باید بدانند که خدای تعالی با همه مخلوقاتش سخن می‌گوید^(۱) اما

۱ - وَ مَا كَانَ لِيَشِيرُ إِنْ يُكَلِّمُهُ اللَّهُ إِلَّا وَحْيًا أَوْ مِنْ وَرَاءِ حِجَابٍ أَوْ يُؤْسِلَ رَسُولاً فَيُوحِيَ بِإِذْنِهِ مَا يَشَاءُ إِنَّهُ عَلَيْهِ

فقط کسانی که اهل یقین و پاکی روح هستند سخنان خدا را می‌شنوند مابقی مردم یا سخنان خدای تعالی را نمی‌شنوند و یا اگر می‌شنوند نمی‌شناشند و درک نمی‌کنند که این سخنان خدای تعالی است.

مؤمنین باید بدانند اگر می‌خواهند کسی را تربیت کنند یکی از اصول تربیت این است که پرورده خود را هم تشویق کنند و هم او را بیم دهند یعنی هم او را به خاطر نقاط مثبتش تشویق کنند و هم از نقاط منفی اش بترسانند و بیم بدهند که اگر این تعادل رعایت نشود به خوبی نمی‌توانند کسی را تربیت نمایند.

مؤمنین باید بدانند در هر حال مردم را به طرف خوبیها دعوت کنند و آنها را از بدی‌ها منع نمایند و توجه داشته باشند آنها مأمور به وظیفه‌اند نه مأمور به نتیجه و خدای تعالی نتیجه کار را از آنها نمی‌خواهد بلکه انجام وظیفه را از آنها می‌خواهد.

⇒ حکیم (سوره شوری، آیه: ۵۱).

آیات ۱۲۱ الی ۱۲۲ سوره بقره:

وَ لَنْ تَرْضِي عَنْكَ الْيَهُودُ وَ لَا النَّصَارَى حَتَّىٰ تَسْبِعَ مِلَّتَهُمْ فَلْ إِنَّ
هُدَى اللَّهِ هُوَ الْهُدَى وَ لَئِنِ اتَّبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ بَعْدَ الَّذِي جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ
ما لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَلِيٌّ وَ لَا نَصِيرٌ ﴿۱۲۱﴾ الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ
يَتَلَوَّنُهُ حَقًّا تِلَاقُهُ أُولَئِكَ يُؤْمِنُونَ بِهِ وَ مَنْ يَكُفُرْ بِهِ فَأُولَئِكَ هُمُ
الْخَاسِرُونَ ﴿۱۲۲﴾.

ترجمه آیات ۱۲۱ الی ۱۲۲ سوره بقره:

«هدایت خوب از طرف خدا است»

هیچ وقت یهود و نصاری از تو راضی نمی‌شوند، مگر آنکه تو از دین و
ملت آنها پیروی کنی. به آنها بگو: هدایت خوب، آن هدایتی است که خدا بکند و
اگر بعد از آنکه این همه علم و دانش به تو رسیده است از هوای نفس آنها پیروی
کنی، برای تو از طرف خدا سرپرست و یاوری نخواهد بود. (۱۲۱)
به کسانی که کتاب داده شده، آنها آن را دقیق و درست می‌خوانند، آنها به آن
ایمان می‌آورند و کسی که به آن کتابها کافر شود، پس آنها همان خسارت
دیدگانند. (۱۲۲)

تدبر ما:

مؤمنین باید توجه داشته باشند کسانی که اهل هوای نفس هستند هیچ گاه نفعی
برای آنها نخواهند داشت و برای آنها ارزش و قیمتی قائل نخواهند شد مگر اینکه از
صراط مستقیم خارج بشوند و مطابق با نفسانیت آنها زندگی کنند پس اگر راه و
دینشان برایشان مهم است باید از همان اول قاطعانه راه خود را از راه آنها جدا کنند.

مؤمنین باید بدانند که خدای تعالی می فرماید: اگر شما پس از علم و آگاهی دوباره از کسانی که اهل هوای نفس هستند پیروی کنید، نصرت و یاری ام را از شما بر می دارم. پس باید توجه داشت خدای تعالی از شخص عالم و کسی که دانش کسب کرده نسبت به دیگران توقع بیشتری دارد لذا باید با اهل هوای نفس دوستی و معاشرت نمایند.

مؤمنین باید توجه داشته باشند از لحظه‌ای که شروع به ترکیه نفس و پاکی روح می‌کنند و به خدای تعالی و اولیائش ایمان حقیقی می‌آورند مورد لطف و مهربانی خاص خدای تعالی قرار می‌گیرند و خدای تعالی به خاطر ایمانی که آورده‌اند در بسیاری از موارد آنها را یاری می‌کند اما اگر بعد از هدایت الهی و آن همه لطفی که از ناحیه خدای مهربان به آنها رسیده و می‌رسد باز محبت گناه کاران را در دل بپرورانند و بخواهند با آنها دوستی و معاشرت نمایند خدای تعالی هم لطف و مهربانی اش را از آنها خواهد برداشت.

مؤمنین باید متوجه باشند که هدایت حقیقی آن هدایتی است که از ناحیه خدای تعالی باشد لذا در راه تزکیه نفس فقط باید از کلمات خدای تعالی و همچنین کلمات اهل بیت عصمت و طهارت ﷺ یا نهایتاً از مطالب هر کسی که منبع گفتار و نوشتارش این دو است استفاده نمایند زیرا در غیر این صورت خواسته یا ناخواسته گمراه خواهند شد و باید بدانند در طول تاریخ و همین زمان، مدعیان دروغین و اقطاب منحرفه و کسانی که متکی بر افکار منحرفند بسیار زیادند و متاسفانه همه آنها بر سر راه خدا کمین کرده‌اند و روندگان به سوی خدا را از راه خدا منحرف می‌کنند و به اسم اینکه آنها را به طرف خدای تعالی سوق می‌دهند به طرف خودشان و راه‌های باطل می‌کشانند.

مؤمنین باید بدانند مردم اهل هواي نفس اگر باعث گرفتاري و بدبوختي آنها نشوند هيج خيري هم برای آنها ندارند لذا هيج گاه نباید به خاطر نفسانيت چنين افرادي و راضي نگه داشتن آنها از خود، امر خدا را زير پاي بگذارند که در اين صورت جزء خسارت ديدگان خواهد بود.

مؤمنين باید قرآن را برای تدبر نمودن در آن و همچنین عمل نمودن به دستوراتش و عبرت گرفتن از قصص و حکایاتش مورد مطالعه قرار دهند و نباید جزء کسانی باشند که قرآن را حفظ می‌کنند و يا با صوت های آن چنانی آن را تلاوت می‌نمایند اما هرگز به بطون و حقایق آن کاري ندارند و فقط برای خودنمایی آن کارها را می‌کنند و بدانند که دسته اول مورد لطف خدا خواهند بود و دسته دوم به جزء خسارت هيج چيزی از تلاوت قرآن عائدشان نخواهد شد^(۱).

مؤمنين باید بدانند قرآن كتاب صامت خدai تعالي است و ائمه اطهار علیهم السلام كتاب ناطق خداوند هستند^(۲).

۱ - و قال جعفر بن محمد علیه السلام فی قوله تعالی الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَتَلَوَّنَهُ حَقَّ تِلَاوَتِهِ قال يرتلون آياته و يتلقهون فيه و يعملون بأحكامه و يرجون وعده و يخافون وعيده و يعتبرون بقصصه و يأتموون بأوامره و يتناهون عن نواهيه ما هو والله حفظ آياته و درس حروفه و تلاوة سورة و درس أعشاره و أخمساه حفظوا حروفه وأضعوا حدوده وإنما تدبر آياته و العمل بأحكام (إرشاد القلوب، جلد: ۱، صفحه: ۷۸).

۲ - عَنْ أَبِي وَلَادَ قَالَ سَأَلْتُ أَبَا عَبْدِ اللَّهِ عَلِيَّ عَنْ قَوْلِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَتَلَوَّنَهُ حَقَّ تِلَاوَتِهِ أُولَئِكَ يُؤْمِنُونَ بِهِ قَالَ هُمُ الْأَئِمَّةُ علیهم السلام (أصول كافي، جلد: ۱ صفحه: ۲۱۵).

آیات ۱۲۳ الی ۱۲۴ سوره بقره:

يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ اذْكُرُوا نِعْمَتَيِ الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَنِّي فَضَّلَّتُكُمْ
عَلَى الْعَالَمَيْنَ ﴿١٢٣﴾ وَ اتَّقُوا يَوْمًا لَا تَجْزِي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا وَ لَا
يُقْبَلُ مِنْهَا عَدْلٌ وَ لَا تَنْفَعُهَا شَفاعةٌ وَ لَا هُمْ يُنْصَرُونَ ﴿١٢٤﴾.

ترجمه آیات ۱۲۳ الی ۱۲۴ سوره بقره:

«تذکر نعمت به بنی اسرائیل»

ای بنی اسرائیل، به یاد بیاورید نعمتهای را که من به شما داده‌ام و قطعاً من
شما را بر جهانیان برتری داده‌ام. (۱۲۳)

و بپرهیزید از روزی که کسی از کسی چیزی را دفع نمی‌کند و کسی در مقابل
کسی برای مجازات قبول نمی‌شود و شفاعت کسی از کسی فائدہ‌ای ندارد و آنها
یاری نمی‌شوند. (۱۲۴)

تدبر ما:

مؤمنین باید قدر نعمتهای الهی را بدانند و با اعمال بد کفران نعمت نکنند و
بدانند که خدای تعالی و قتی کسی را مورد لطف خویش قرار می‌دهد از او انتظار
دارد که او هم قدر بداند و خودش را اهل جهنم نکند.

مؤمنین باید بدانند در روز قیامت هر کسی جزای اعمال خوب و بد خویش را
خواهد دید، در آنجا به هیچ وجه به کسی ظلم نخواهد شد و هیچ کس را به جای
دیگری محاکمه و مؤاخذه نخواهد کرد و شفاعت کسانی که مستقل از خدای تعالی
باشند برای کسی مفید نخواهد بود، در اینجا منظور ائمه اطهار علیهم السلام نیستند، زیرا
آنها از ناحیه خدای تعالی اجازه شفاعت دارند و هر کسی را که بخواهند شفاعت

می‌کنند و شفاعت آنها بسیار مفید است و اگر شفاعت آنها نباشد اکثر قریب به اتفاق مردم اهل عذاب خواهند بود. البته ناگفته نماند که ائمه اطهار علیهم السلام هم برای شفاعت کردنشان شرط و شروطی دارند و این گونه نیست که بدون دلیل و برنامه کسی را شفاعت نمایند چراکه شفاعت آنها در واقع همان شفاعت خدای تعالی است.

آیه ۱۲۵ سوره بقره:

وَإِذْ أَبْتَلَ إِبْرَاهِيمَ رَبُّهُ بِكَلَمَاتٍ فَأَتَقْهَنَّ قَالَ إِنِّي جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ
إِمَامًا قَالَ وَمِنْ ذُرْرِيَّتِي قَالَ لَا يَنَالُ عَهْدِي الظَّالِمِينَ ﴿۱۲۵﴾

ترجمه آیه ۱۲۵ سوره بقره:

«آزمایش حضرت ابراهیم ﷺ»

و زمانی که ابراهیم را پروردگارش با مسائل مختلف و کلماتی آزمایش کرد
و او آن کلمات را به پایان رساند، خدا به او فرمود: من تو را برای مردم امام قرار
دادم. ابراهیم عرض کرد: از ذریه و اولاد من هم امام قرار بده. خدا فرمود: عهد من
به ظالمین نمی‌رسد. (۱۲۵)

تدبیر ما:

مؤمنین باید توجه داشته باشند اگر نفس خود را از رذائل اخلاقی پاک و تطهیر
نمودند و موفق شدند که به مقام عبودیت یا همان اولیاء الله برسند خدای تعالی
آنها را برای مردم بالاخص اهل تقوی امام و مربی قرار می‌دهد.

مؤمنین باید بدانند خدای تعالی و اولیاء عزیزش به گناه کاران هیچ مسئولیتی
نخواهند داد چرا که گناه کار به خودش ظلم می‌کند و چگونه ممکن است کسی که
به خودش ظلم می‌کند به زیر دستانش ظلم نکند.

مؤمنین باید بدانند اگر در ابتلاءات و امتحاناتی که برایشان پیش می‌آید
استقامت نمایند و از صراط مستقیم خارج نشوند خدای تعالی هم در آخر کار اجر
خوبی به آنها عنایت خواهد کرد.

مؤمنین باید بدانند امر امامت امر بسیار مهمی است و در دین خدا امام را خود

خدای تعالیٰ انتخاب می‌نماید و مردم در امر امامت حق انتخاب ندارند و همچنین باید بدانند که امامت مقام بسیار بزرگ معنوی است که به هر کسی نمی‌رسد لذا برای کسب چنین مقامی باید زحمات بسیار زیادی در معنویات بکشند و بدانند به طور کلی اعتقاد شیعه بر این است که امام به کسی گفته می‌شود که دیگران را راهنمائی می‌کند و از شخصی که یک آدرس معمولی به ما می‌دهد گرفته تا وجود شریف موصومین علیهم السلام تعبیر امام می‌شود، اما باید توجه داشت که امامت بر سه قسم است:

اول: امامت خاص الخاصل - که فقط شامل چهارده موصوم علیهم السلام می‌شود و مخصوص آن‌هاست.

دوم: امامت خاص - که شامل انبیاء و آن عده از علماء و فقهائی است^(۱) که ائمه اطهار علیهم السلام مشخصات آنها را برای ما بازگو نموده‌اند و فرموده‌اند در نبود و غیاب ما به چنین کسانی رجوع نماید^(۲).

سوم: امامت عام - که شامل هر کسی که به هر شکل انسان را راهنمایی کند می‌شود لذا ممکن است چنین امامانی مردم را به طرف گمراهی نیز دعوت نمایند^(۳).

بنابراین آن امامتی که خدا باید یقین کند همان امامت خاص الخاصل چهارده موصوم علیهم السلام و رهبری انبیاء الهی است.

مؤمنین باید توجه داشته باشند وقتی خدای تعالیٰ ما را امتحان می‌کند برای

۱ - عن رسول الله (عليه السلام) قال علماء امتی كانوا يباء بنی اسرائيل. مستدرک الوسائل ج ۱۷ ص ۳۲۰.

۲ - أَعْمَدُ بْنُ عَلَيٍّ بْنَ أَبِي طَالِبٍ الطَّبَّاسِيِّ فِي الْإِحْتِجَاجِ عَنِ أَبِي مُحَمَّدِ الْعَشَّاكِرِيِّ علیهم السلام: فَأَمَّا مَنْ كَانَ مِنْ الْفُقَهَاءِ صَاحِبَا لِنَفْسِهِ حَافِظًا لِدِينِهِ مُخَالِفًا عَلَى هَوَاهُ مُطِيعًا لِأَمْرِ مَوْلَاهُ فَلِلْعَوَامِ أَنْ يَقْلِدُوهُ (وسائل الشیعة ج ۲۷ ص : ۱۳۱).

۳ - وَ جَعَلْنَاهُمْ أَئِمَّةً يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ وَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ لَا يُنْصَرُونَ (سوره قصص، آيه: ۴۱).

این است که خود ما بفهمیم و متوجه بشویم که چه نقاط قوت و چه نقاط ضعفی داریم و گرنه خدای تعالی خود عالم بر همه مخلوقات خویش است و نیازی به امتحان نمودن ندارد.

مؤمنین باید بدانند در هیچ کاری مخصوصاً در راه خدا با تنبی و آسوده طلبی به جائی نخواهند رسید در طول تاریخ در هر کار و راهی کسانی موفق و پیروز بوده‌اند که زحمات طاقت فرسائی کشیده باشند مثلاً حضرت ابراهیم که خداوند می‌فرماید در امتحاناتش موفق بیرون آمد و ما به او مقام امامت دادیم زندگی بسیار پر زحمت و مشقتی داشته و در راه خدای تعالی زحمات بسیاری کشیده که به چند نمونه کوچک آن اشاره می‌کنیم:

اول: فرزندش را به فرمان خدای تعالی برای قربانی کردن به قربانگاه برد، همان گونه که می‌دانیم کشتن فرزند کار کم و آسانی نیست.

دوم: به امر خدا زن و فرزندش را در سرزمین خشک و بی‌آب و گیاه مکه که حتی یک نفر در آن جا سکونت نداشت تنها گذاشت که این کار هم کار کم و یا آسانی نبود، انسان اگر کمی عطوفت داشته باشد سختش است زن و فرزند خود را در چنین بیابانی رها کند اما چون امر خدای تعالی بود ایشان این کار را انجام داد.

سوم: در برابر بت پرستان قیام کرد و بتهای آنها را شکست و دفاع بسیار شجاعانه‌ای در آن محاکمه تاریخی از خود نمود که این کار هم کار بزرگ و سختی بود.

چهارم: با این که او را در دل آتش انداختند اما آن حضرت در آن هنگام خونسردی و ایمان کاملی داشت تا جایی که وقتی جبرئیل به کمک او می‌آید می‌گوید اگر امر خدا است انجام بده و اگر از طرف خودت آمده‌ای به کمک تو نیازی

ندارم^(۱).

پنجم: ایشان از دیار خود مهاجرت نموده و برای تبلیغ رسالت خویش به سرزمینهای دور دست سفر کرده بود...
که همه موارد بالا حاکی از داشتن زندگی سخت و دشوار و استقامت والای آن حضرت است.

١ - وَقَالَ أَبُو عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ لَمَّا أَجْلَسَ إِبْرَاهِيمَ فِي الْمَسْجِيقِ وَأَرَادُوا أَنْ يَرْمُوا يَهُ فِي النَّارِ أَتَاهُ جَبْرِيلُ فَقَالَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا إِبْرَاهِيمُ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ أَلَّكَ حَاجَةً فَقَالَ أَمَّا إِلَيْكَ فَلَا (بحار الأنوار جلد: ۱۲ صفحه: ۲۴).

آیات ۱۲۶ الی ۱۲۷ سوره بقره:

وَإِذْ جَعَلْنَا الْبَيْتَ مَثَابَةً لِلنَّاسِ وَأَمْنًا وَاتَّخِذُوا مِنْ مَقَامِ إِبْرَاهِيمَ
مُصَلًّى وَعَهَدُنَا إِلَى إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ أَنْ طَهِّرَا بَيْتَيَ لِلطَّافِينَ وَ
الْعَاكِفِينَ وَالرُّكُعَ السُّجُودَ ﴿۱۲۶﴾ وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّيْ اجْعَلْ هَذَا
بَلَدًا آمِنًا وَارْزُقْ أَهْلَهُ مِنَ الْثَّرَاتِ مَنْ آمَنَ مِنْهُمْ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ
قَالَ وَمَنْ كَفَرْ فَأَمْتَعْهُ قَلِيلًا ثُمَّ أَضْطَرْهُ إِلَى عَذَابِ النَّارِ وَبِئْسَ
الْمُصِيرُ ﴿۱۲۷﴾.

ترجمه آیات ۱۲۶ الی ۱۲۷ سوره بقره:

«خانه کعبه»

و آن وقتی که خانه کعبه را محل کسب ثواب و محل امنی برای مردم قرار
دادیم و (گفتیم) از مقام ابراهیم برای خود محل نمازی انتخاب کنید و با ابراهیم
و اسماعیل عهد کردیم که آنها خانه مرا برای طوفانندگان و معتکف شوندگان و
ركوع و سجود کنندگان از هر آلودگی پاک کنند. (۱۲۶)
و وقتی که ابراهیم گفت: پروردگار من، این شهر مکه را محل امنی قرار بده
و به اهلش آن کسانی که ایمان به خدا و روز قیامت می آورند، از میوه های
مختلف روزی فرما. خدا گفت: و به کسی که کافر شود فائده کمی خواهم داد،
سپس او را به سوی عذاب آتش می کشانم و چه بد عاقبتی است. (۱۲۷)

تدبر ما:

مؤمنین باید متوجه عظمت خانه خدا باشند و در هنگام ورود به آن مکان
قدس خود را نظافت کنند و تمیز و نظیف وارد آن مکان ملکوتی شوند و بدانند آن
خانه پناه گاه و محل تجمع مسلمین است و تمام جانداران حتی حیوانات زمانی که
وارد به آن خانه گردند از شر دیگران در امان خواهند بود حتی اگر کسی که باید حدّ

بر او جاری شود به حرم مکه پناهنده شود، کسی حق ندارد تا وقتی که در حرم است به او حد جاری کند^(۱).

مؤمنین باید بدانند از باب احترام، حرم‌های ائمه اطهار علیهم السلام هم مانند مسجدالحرام، حرم امن الهی هستند و هیچ کس حق ندارد در آن مکان‌ها به دیگری اذیت و آزار وارد کند و حتی اگر کسی که حد بر او واجب است به آن مکان‌ها پناهنده شد کسی حق ندارد آن را حد بزنند تا از آن مکان بیرون بیایند^(۲).

مؤمنین باید بدانند چند چیز است که عامل اتحاد جمیع مسلمین با یکدیگر است:

اول: وجود شریف رسول معظم اسلام حضرت محمد مصطفی علیه السلام.

دوم: کتاب شریف قرآن.

سوم: خانه با عظمت کعبه.

تمام مسلمین از هر فرقه‌ای که باشند این سه مسأله را قبول دارند.

مؤمنین باید توجه داشته باشند در صورت امکان خواندن دو رکعت نماز مستحبی در مقام حضرت ابراهیم مستحب است و برای پاکی روحشان نیز مفید می‌باشد.

۱ - عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ الْكَلَمُ قَالَ سَأَلَهُ عَنْ قَوْلِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ وَمَنْ دَخَلَهُ كَانَ آمِنًا قَالَ إِذَا أَحْدَثَ الْعَبْدُ فِي غَيْرِ الْحَرَمِ جَنَاحَةً ثُمَّ فَرَّ إِلَى الْحَرَمِ لَمْ يَسْعِ لِأَخْدِيْدَ أَنْ يَأْخُذَهُ فِي الْحَرَمِ وَلَكِنْ يُمْنَعُ مِنَ السُّوقِ وَلَا مُبَايَعَ وَلَا يُطْعَمُ وَلَا يُسْقَى وَلَا يُكَمَّلُ فَإِنَّهُ إِذَا فَعَلَ ذَلِكَ يُوشِكُ أَنْ يَخْرُجَ فِيَوْخَدَ وَإِذَا جَنَّ فِي الْحَرَمِ جَنَاحَةً أَقِيمَ عَلَيْهِ الْحَدُّ فِي الْحَرَمِ لِأَنَّهُ لَمْ يَرْعَ لِلْحَرَمِ حُرْمَةً (وسائل الشيعة جلد: ۱۳ صفحه: ۲۲۶).
عَلَيْهِ بْنُ إِبْرَاهِيمَ عَنْ أَبِيهِ وَمُحَمَّدِ بْنِ إِسْمَاعِيلِ عَنِ الْقَضِيلِ بْنِ شَادَانَ جَمِيعًا عَنْ أَبِي عُمَيْرٍ عَنْ مُعَاوِيَةَ بْنِ عَمَّارٍ قَالَ سَأَلَتْ أَبَا عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ الْكَلَمُ عَنْ رَجُلٍ قَتَلَ رَجُلًا فِي الْحِلِّ ثُمَّ دَخَلَ الْحَرَمَ فَقَالَ لَا يُقْتَلُ وَلَا يُطْعَمُ وَلَا يُسْقَى وَلَا مُبَايَعَ وَلَا يُؤْوَى حَتَّى يَخْرُجَ مِنَ الْحَرَمِ فَيَقَاتَمُ عَلَيْهِ الْحَدُّ فَلَمْ يَقُولْ فَمَا تَقُولُ فِي رَجُلٍ قَتَلَ فِي الْحَرَمِ أَوْ سَرَقَ قَالَ يَقَاتَمُ عَلَيْهِ الْحَدُّ فِي الْحَرَمِ صَاغِرًا إِنَّهُ لَمْ يَرْعَ لِلْحَرَمِ حُرْمَةً (الکافی جلد: ۴ صفحات: ۲۲۷). (۲۲۸).

۲ - بعضی بزرگان از جمله شیخ طوسی و محقق حلی قائل به این مسأله نیز شده‌اند.

مؤمنین باید بدانند طبق بعضی روایات کسی که حج برود هیچ گاه فقر و تنگدستی به سراغش نخواهد آمد و اگر جزء مؤمنین باشد آخرت آبادی هم نصیبیش خواهد شد اما اگر جزء مؤمنین نبود از نعمت اخروی محروم خواهد ماند و فقط خدا به او دنیای آبادی عنایت می‌کند.

مؤمنین باید توجه داشته باشند در طول تاریخ انبیاء و اولیاء علاوه بر اینکه به معنویات مردم رسیدگی می‌کرده‌اند برای رفاه مادی آنان هم تلاش می‌کرده و دعا می‌نموده‌اند و برای نمونه به دعای حضرت ابراهیم برای مردم شهر مکه و فعالیتهای حضرت یوسف برای مردم مصر و به موارد بسیار دیگری می‌توان اشاره نمود.

مؤمنین باید قدر آرامش و امنیت را بدانند و توجه داشته باشند اکثر قریب به اتفاق نعمت‌ها و لذت‌ها زمانی مفید و به کام آنها هستند که در امنیت و آرامش باشند و کسانی که در امنیت و آرامش نباشند اگر بهترین زندگانی‌ها را هم داشته باشند به جز عذاب طعم چیز دیگری نخواهند چشید.

مؤمنین باید متوجه باشند که خدای تعالی برای خواسته‌ها و دعاها اولیائش بسیار ارزش قائل است به طوری که بعد از دعا کردن حضرت ابراهیم برای اهل شهر مکه خدای عزیز دعای آن حضرت را اجابت نموده است و با اینکه مکه سرزمینی است که از نظر آب و هوائی نه قابلیت کشاورزی دارد و نه باگداری و نه دامداری و غیره اما از آن به بعد مکه محل تجارت‌های کلان بوده و همیشه وفور نعمات به انواع و اقسام مختلف اعم از میوه جات، سبزی‌جات، انواع و اقسام گوشت‌ها و غیره در آن مکان مقدس وجود داشته و دارد، اینها همه نتیجه دعای حضرت ابراهیم برای آن شهر مقدس است.

آیات ۱۲۸ الی ۱۳۰ سوره بقره:

وَإِذْ يَرْفَعُ إِبْرَاهِيمُ الْقَوَاعِدَ مِنَ الْبَيْتِ وَإِسْمَاعِيلُ رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَا إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿١٢٨﴾ رَبَّنَا وَاجْعَلْنَا مُسْلِمِينَ لَكَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِنَا أُمَّةً مُسْلِمَةً لَكَ وَأَرِنَا مَنَاسِكَنَا وَتُبْ عَلَيْنَا إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَابُ الرَّحِيمُ ﴿١٢٩﴾ رَبَّنَا وَابْعَثْ فِيهِمْ رَسُولاً مِنْهُمْ يَتَلَوَّ عَلَيْهِمْ آيَاتِكَ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُزَكِّيهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١٣٠﴾.

ترجمه آیات ۱۲۸ الی ۱۳۰ سوره بقره:

«بنای خانه کعبه»

و آن زمان که ابراهیم پایه های خانه کعبه را بالا می برد و اسماعیل کمک می کرد، (گفتند): پروردگار ما، از ما قبول کن که تو قطعاً شنواي دانائی. (۱۲۸)
پروردگار ما، ما را دو تسلیم شده برای خود قرار مان بده و از ذریه ما امتنی که برای تو تسلیم باشند، به وجود بیاور و راه بندگی و عبادت را به ما نشان بده و توبه ما را قبول کن، زیرا تو توبه پذیر مهریانی هستی. (۱۲۹)
پروردگار ما، در میان آنها پیامبری از خودشان مبعوث کن تا آیات تو را برای آنها تلاوت کند و کتاب و حکمت را به آنها یاد بدهد و نفس آنها را از رذائل پاک و تزکیه کند، قطعاً تو عزیز حکیمی هستی. (۱۳۰)

تدبر ما:

مؤمنین باید توجه داشته باشند سه سنگ است که از بهشت آمده و بعضی معتقدند که این سنگ‌ها روح دارند:
اول: سنگ حجر الاسود.

دوم: سنگ مقام ابراهیم (علی نبینا و آله و علیه السلام).
سوم: آن سنگی که هر گاه حضرت موسی با عصا به آن می‌زد، دوازده چشمی از

آن جاری می شد، که دو سنگ اول در عالم اسلام باقی مانده و سنگ سوم ناشناس مانده اما بعضی بزرگان نقل فرموده اند که زمان حضور امام زمان علیهم السلام آن سنگ هم معلوم می شود و همواره برای اصحاب آن حضرت خوردنی ها و نوشیدنی های خوب و مقوی تولید خواهد کرد. این همان سنگی است که بنی اسرائیل قدرش را ندانستند و شکر نعمتها یش را به جای نیاوردن اما اصحاب و یاران با وفای امام زمان قدر آن سنگ را خواهند دانست و شکرش را به جای خواهند آورد.

مؤمنین باید همه اعمال شان را از روی صداقت و پاکی انجام دهند و بدانند عملی که مورد قبول خدای تعالی واقع گردد اثرش تا قیامت باقی خواهد ماند و خواسته یا ناخواسته آن کار در نزد مردم بزرگ و نیکو خواهد بود.

مؤمنین باید توجه داشته باشند هر کاری را که خالصانه و فقط برای خدا انجام دهند عبادت است و نباید فکر کنند عبادت منحصر به ذکر و دعا و نماز و روزه و امثال آن است.

مؤمنین باید توجه داشته باشند وقتی کسی کاری را برای خدا انجام می دهد اگر دیگری به او کمک نماید ثواب آن کار نصیب او هم می شود.

مؤمنین باید سعی کنند چند مسأله را در زندگی شان منظور نمایند:

اول: کاری که انجام می دهند مورد قبول خدای تعالی قرار بگیرد.

دوم: قوانین و احکام خدای تعالی را در همه کارهایشان منظور کنند و خود را تسلیم محض خدای تعالی قرار دهند.

سوم: هدایت فرزندانشان برایشان مهم باشد و بدانند فرزندانشان از آنها عملا تربیت پذیری دارند، اگر آنها در کارهایشان خدا را منظور کردند فرزندانشان هم می بینند و یاد می گیرند که در کارها باید خدا را منظور کرد و اگر خدا را منظور

نکردند و اهل حُقّه بازی و کلاه برداری شدند فرزندان شان هم یاد می‌گیرند و در آخر لابالی بار می‌آیند.

چهارم: باید بدانند عبادات توقیفی است یعنی از ناحیه خدا و ائمه اطهار علیهم السلام به ما رسیده است. به همین جهت باید مراقب باشند که هیچ گاه از خود دعا و یا عبادتی اختراع نکنند و برای انجام عبادات باید ببینند خدای تعالی و نمایندگان معصومش علیهم السلام چه دستوری فرموده‌اند.

پنجم: همیشه و در همه حال به فکر پاکی روحشان باشند.

مؤمنین نباید به کمالات و فضائلی که کسب کرده‌اند قانع و دلخوش باشند بلکه باید همیشه در تلاش باشند و از خدای تعالی هم بخواهند که توفیق داشته باشند کمالات بیشتری کسب کنند.

مؤمنین باید بدانند تسلیم بودن در مقابل اوامر خدای تعالی یک صفت حمیده بسیار ضروری برای پیشرفت است و اولیاء خدا هم کسانی را مورد تربیت خود قرار می‌دهند که تسلیم پروردگار باشند.

مؤمنین باید توجه داشته باشند تزکیه و پاکی روحشان مقدم بر هر کار دیگری است حتی مقدم بر کسب علم و دانش، لذا اول باید روحشان را پاک و تزکیه کنند بعد به تعلیم و تعلم بپردازنند و بدانند آن علم و عالمی ارزش دارد که همراه با پاکی روح و قلب باشد.

مؤمنین باید توجه داشته باشند اگر خودشان را از رذائل و آلودگی پاک نکنند روحشان فاسد است و اگر قدرت داشته باشند همه جا را حتی مقدس‌ترین مکان‌ها را به فساد خواهند کشید آن چنان که مردم اهل هوای نفس خانه خدا را که مقدس‌ترین مکان‌ها است، تبدیل به بت خانه کرده بودند.

آیات ۱۳۱ الی ۱۳۳ سوره بقره:

وَ مَنْ يَرْغَبُ عَنْ مِلَّةِ إِبْرَاهِيمَ إِلَّا مَنْ سَفِهَ تَفْسِهُ وَ لَقَدِ اصْطَفَيْنَا هُنَّا
الدُّنْيَا وَ إِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمَنِ الصَّالِحِينَ ﴿۱۳۱﴾ إِذْ قَالَ لَهُ رَبُّهُ أَشْلِمْ قَالَ
أَشْلَمْتُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿۱۳۲﴾ وَ وَصَّىٰ بِهَا إِبْرَاهِيمُ بَنِيهِ وَ يَعْقُوبُ يَا بَنِيَّ
إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَ لَكُمُ الدِّينَ فَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿۱۳۳﴾.

ترجمه آیات ۱۳۱ الی ۱۳۳ سوره بقره:

«ملت ابراهيم علیهم السلام»

و چه کسی از دین ابراهیم جز کسی که خود را به سفاهت و نادانی می زند
روگردان است؟ ما ابراهیم را در دنیا انتخاب کرده ایم و قطعاً او در آخرت از
صالحین خواهد بود. (۱۳۱)

زمانی که پروردگارش به او گفت: تسليم شو، او گفت: در مقابل اامر
پروردگار جهانیان تسليم. (۱۳۲)

و ابراهیم و یعقوب فرزندانشان را به تسليم شدن وصیت کردند و گفت:
ای پسرانم، خدا این دین را برای شما انتخاب فرموده و شما باید جز آنکه
مسلمان باشید از دنیا بروید. (۱۳۳)

تدبر ما:

مؤمنین باید بدانند که به جز مؤمنین و صالحان کسی نمی تواند در راه اولیاء
خدا و از محبین آنها باشد و گناه کاران و جاھلان یا به اولیاء خدا ایمان نمی آورند و
یا اگر جو زده شدند و چند روزی ایمان آوردنند نمی توانند دوام بیاورند و کم کم از
اطراف اولیاء خدا متفرق می شوند.

مؤمنین باید توجه داشته باشند که خدا هدایت را برای همه خواسته امّا همه لیاقت و شایستگی اینکه در راه حق قرار بگیرند را ندارند و این فقط توفیقی است که خدای تعالی مخصوص آنها قرار داده لذا باید قدردان نعمات خدای تعالی باشند.

مؤمنین باید بدانند صفت تسليم برای رسیدن به مقامات و کمالات عالیه بسیار مؤثر است تا آنجاکه حضرت ابراهیم (علی نبینا و علی آله و علیه السلام) به خاطر تسليم و اطاعت بی چون و چرايش از خدا به مقام والای خلیل اللہی رسید.

مؤمنین باید سعی کنند همیشه به فرزندان و همچنین کسانی که تحت ولایت آنها هستند، سفارش هایی که راه گشای معنوی آنها باشد داشته باشند و فکر نکنند در وصیت فقط باید مال و منال و ملک و املاک تقسیم بشود و بدانند بهترین وصیت آن وصیتی است که ورثه را به سوی معنویات و خدای رزاق سوق دهد.

مؤمنین باید بدانند اولیاء خدا همیشه وصیت هایشان در امورات معنوی است، ممکن است وصیت هایی هم در امور مادی داشته باشند اما به وصیت های معنوی شان اهمیت بیشتری می دهند^(۱).

۱- امام صادق علیه السلام در اواخر عمر شریف شان تمام اقوام و خویشان خود را جمع نمودند و آنها را به اهمیت دادن به نماز وصیت نمودند چنانچه در روایت ذیل می خوانید:

وَعَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَلَيٍّ وَغَيْرِهِ عَنِ الْأَبْنَ قَضَى عَنِ الْمُؤْمِنِ عَنِ أَبِي بَصِيرٍ قَالَ دَخَلْتُ عَلَى أُمٌّ حَمِيدَةَ أَعْزَّهَا بِأَبِي عَنْدَ اللَّهِ عَلِيِّهِ فَبَكَّتْ وَبَكَّيْتُ لِنِكَائِهَا ثُمَّ قَالَتْ يَا أَبَا مُحَمَّدَ لَوْ رَأَيْتَ أَبَا عَنْدَ اللَّهِ عَلِيِّهِ عَنْدَ الْمَوْتِ لَرَأَيْتَ عَجَباً فَفَحَ عَيْنِيهِ ثُمَّ قَالَ اجْمَعُوكُلُّ مَنْ بَيْنِي وَبَيْنَهُ قَرَابَةً قَالَتْ فَمَا تَرَكْنَا أَحَدًا إِلَّا جَمَعْنَاهُ فَنَظَرَ إِلَيْهِمْ ثُمَّ قَالَ إِنَّ شَفَاعَتَنَا لَا تَنالُ مُسْتَحْفَفًا بِالصَّنَاءِ (وسائل الشیعة جلد: ۴ صفحه: ۲۷).

آیات ۱۳۴ الی ۱۳۵ سوره بقره:

أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ حَضَرَ يَعْقُوبَ الْمُؤْتُ إِذْ قَالَ لِبَنِيهِ مَا تَعْبُدُونَ مِنْ
بَعْدِي قَالُوا نَعْبُدُ إِلَهَكَ وَإِلَهَ آبَائِكَ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ إِلَهًا
وَاحِدًا وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿١٣٤﴾ تِلْكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَ
لَكُمْ مَا كَسَبْتُمْ وَلَا تُسْتَأْلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٣٥﴾

ترجمه آیات ۱۳۴ الی ۱۳۵ سوره بقره:

»سؤال حضرت یعقوب علیہ السلام«

آیا شما شاهد بودید آن وقتی که مرگ به سراغ یعقوب آمد؟ آن وقتی که یعقوب به فرزندانش گفت: بعد از من چه چیز را عبادت می‌کنید؟ گفتند: ما خدای تو و خدای پدرانت ابراهیم و اسماعیل و اسحاق، همان خدای یکتا را عبادت خواهیم کرد و ما در مقابل اوامر او تسليمیم. (۱۳۴)

اینها امتی بودند که رفتدند. اعمال آنها مربوط به خودشان بود و اعمال شما هم مربوط به خودتان است و از شما هیچگاه از آنچه آنها کردند، سوال نمی‌شود. (۱۳۵)

تدبیر ما:

مؤمنین باید مواظب باشند که هر وقت خواستند کلامی بگویند از روی علم و آگاهی و دلیل و مدرک باشد و هیچ گاه بی‌دلیل حرفی نزنند.
مؤمنین باید بدانند عموی انسان در احترام در حکم پدر است حتی در عرب به عموی خود هم گاهی پدر خطاب می‌کنند^(۱) مثل جریان آزر عموی حضرت

۱ - قَالَ رَسُولُ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ إِنَّمَا عَمُ الرَّجُلِ صِنْوُ أَبِيهِ (بحار الأنوار جلد: ۲۲ صفحه: ۲۸۶).

ابراهیم که حضرت ابراهیم ایشان را پدر خطاب می نمودند^(۱) و یا اینکه پیامبر اسلام ﷺ می فرمود:

«ردوا علی أبي». یعنی پدرم را نزد من برگردانید. و منظور آن بزرگوار عمومیشان عباس بود و...^(۲).

مؤمنین نباید فکر کنند که اگر خودشان را به پاکان و بزرگان منصوب کردند دیگر اهل بهشت خواهند بود بلکه باید بدانند هر کسی در گرو اعمال خودش است و اگر رویه و راه پاکان و اولیاء الله را ادامه دادند اهل بهشت خواهند بود نه اینکه نام آن بزرگواران را یدک بکشند.

۱ - وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ آزَرَ (سوره انعام، آیه: ۷۴).

۲ - متشابه القرآن جلد: ۱ صفحه: ۲۲۳.

آیات ۱۳۶ الی ۱۴۲ سوره بقره:

وَ قَالُوا كُونُوا هُودًا أَوْ نَصَارَى تَهْتَدُوا قُلْ بَلْ مِلَّةُ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَ
ما كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٣٦﴾ قُولُوا آمَنَّا بِاللَّهِ وَ ما أُنْزِلَ إِلَيْنَا وَ ما
أُنْزِلَ إِلَيْ إِبْرَاهِيمَ وَ إِسْمَاعِيلَ وَ إِسْحَاقَ وَ يَعْقُوبَ وَ الْأَسْبَاطِ وَ ما أُوتِيَ
مُوسَى وَ عِيسَى وَ ما أُوتِيَ النَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُغَرِّ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ وَ
نَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿١٣٧﴾ فَإِنْ آمَنُوا بِعِظَلٍ مَا آمَنْتُمْ بِهِ فَقَدِ اهْتَدَوْا وَ إِنْ
تَوَلُّوا فَإِنَّا هُمْ فِي شِقَاقٍ فَسَيَكْفِيَهُمُ اللَّهُ وَ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿١٣٨﴾ قُلْ
صِبْغَةُ اللَّهِ وَ مَنْ أَحْسَنَ مِنَ اللَّهِ صِبْغَةً وَ نَحْنُ لَهُ عَابِدُونَ ﴿١٣٩﴾
أَتَحْاجِجُونَا فِي اللَّهِ وَ هُوَ رَبُّنَا وَ رَبُّكُمْ وَ لَنَا أَعْمَالُنَا وَ لَكُمْ أَعْمَالُكُمْ وَ
نَحْنُ لَهُ مُخْلِصُونَ ﴿١٤٠﴾ أَمْ تَقُولُونَ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ وَ إِسْمَاعِيلَ وَ إِسْحَاقَ وَ
يَعْقُوبَ وَ الْأَسْبَاطَ كَانُوا هُودًا أَوْ نَصَارَى قُلْ إِنَّمَا أَعْلَمُ أَمِ اللَّهُ وَ مَنْ
أَظْلَمُ مَنْ كَتَمَ شَهَادَةً عِنْدَهُ مِنَ اللَّهِ وَ مَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا
تَعْمَلُونَ ﴿١٤١﴾ تِلْكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَ لَكُمْ مَا كَسَبْتُمْ وَ لَا
تُسْأَلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٤٢﴾.

ترجمه آیات ۱۳۶ الی ۱۴۲ سوره بقره:

«ملت پاک حضرت ابراهیم ﷺ»

و می‌گویند: یهودی یا نصرانی بشوید تا هدایت گردید. بگو: بلکه ملت و دین ابراهیم پاک است و او هرگز از مشرکین نبوده است. (۱۳۶)

بگوئید: ما ایمان به خدا و آنچه بر ما نازل شده و آنچه بر ابراهیم و اسماعیل و اسحاق و یعقوب و فرزندان آنها نازل گردیده و آنچه به موسی و عیسی رسیده و آنچه برای سائر پیامبران از طرف پروردگارشان آمده، آورده ایم.

ما بین حتی یکی از آنها فرقی نمی‌گذاریم و ما در برابر فرمان خدا
تسلیمیم.(۱۳۷) پس اگر آنها بمانند آنچه شما ایمان آورده‌اید ایمان آوردند، قطعاً
هدایت شده‌اند و اگر پشت کردند پس جز این نیست که از حقیقت جدا شده‌اند و
زود است که خدا تو را از شر آنها حفظ کند و او شنواز دانائی است.(۱۳۸)

رنگ خدائی، و چه رنگی از رنگ الهی نیکوتر است؟ و ما تنها او را عبادت
می‌کنیم.(۱۳۹) بگو آیا درباره خدا با ما بحث می‌کنید؟ و حال آنکه او پروردگار
ما و پروردگار شما است و اعمال ما مربوط به خودمان بوده و اعمال شما
مربوط به خود شما است. ما برای او خود را خالص کرده‌ایم.(۱۴۰)

یا آنکه می‌گوئید: قطعاً ابراهیم و اسماعیل و اسحاق و یعقوب و اسباط
یهودی یا نصرانی بوده‌اند. بگو: آیا شما بهتر می‌دانید یا خدا؟ و چه کسی ظالم‌تر
از آن کسی است که شهادت خدا را که در نزد او است بپوشاند؟
و خدا از کاری که می‌کنید، غافل نمی‌باشد.(۱۴۱) اینها امّتی بودند که
گذشتند و هر چه کردند، برای خود کردند و شما هم هر چه بکنید، برای خود
کرده‌اید و از شما هیچگاه از آنچه آنها کرده‌اند، سؤال نمی‌شود.(۱۴۲)

تدبر ما:

مؤمنین باید بدانند تا زمانی بر حق هستند که در صراط مستقیم باشند و از
تحت ولایت اولیاء الله بیرون نرفته باشند لذا اگر از صراط مستقیم بیرون رفتند نباید
بی جهت خود را در بین مردم صاحب حق معرفی نمایند و بدانند فرستادگان
خدای تعالی همه بر حقند و این پیروانشان هستند که ممکن است از صراط حق و
مستقیم بیرون روند.

مؤمنین باید برای همه دستورات خدای تعالی ارزش و اهمیت قائل باشند نه

اینکه نسبت به بعضی از حکم‌ها که با هوای نفس شان سازگار نیست بی‌اهمیتی کنند.

مردم دنیا باید بدانند مسلمان‌ها تورات و انجیل واقعی را به عنوان کتاب‌های آسمانی قبول دارند و معتقد‌ند که اصل این دو کتاب مقدس در نزد امام زمانشان علیهم السلام محفوظ مانده است اما آن تورات و انجیلی که امروز در دست یهود و نصاری است و در آن دست برده‌اند و آنها را تحریف کرده‌اند و مطابق با میل و نفسانیت خویش تنظیم نموده‌اند را قبول ندارند.

مؤمنین باید بدانند تا وقتی در راه خدا و در صراط مستقیم باشند خدای تعالی آنها را از شرّ شروران حفظ خواهد نمود.

مؤمنین باید سعی کنند به همه کارهایشان یک رنگ و بوئی از معنویت و خدائی بودن بدهند.

مؤمنین باید در همه کارها فقط رضایت خدای تعالی را در نظر بگیرند و به دیگران کاری نداشته باشند.

مؤمنین باید بدانند فقط شیعیان هستند که رنگ خدائی دارند چرا که آنها نسبت به ائمه اطهار علیهم السلام معرفت داشته و در عالم قبل^(۱) ولایت آنها را قبول کرده‌اند^(۲).

مؤمنین باید بدانند صفات رذیله انسان را آن قدر پست و حقیر می‌کند که آیات و احکام الهی را هم انکار می‌کند و به اولیاء و انبیاء تهمت می‌زند.

۱ - منظور از عالم قبل همان عالم میثاق است که در آیات و روایات آمده و بعضی از بزرگان نام این عالم را عالم ذر هم گفته‌اند.

۲ - عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَلِيِّلًا فِي قَوْلِ اللَّهِ صِبْغَةُ اللَّهِ وَمَنْ أَسْسَنُ مِنَ اللَّهِ صِبْغَةً قَالَ الصِّبْغَةُ مَعْرُوفَةٌ أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيِّلًا بِالْوَلَايَةِ فِي الْمِيَثَاقِ (بحارالأنوار جلد: ۳ صفحه: ۲۸۱).

آیه ۱۴۳ سوره بقره:

سَيَقُولُ السُّفَهَاءُ مِنَ النَّاسِ مَا لَا هُمْ عَنْ قِبْلَتِهِمُ أَلَّا تَيَكُونُوا عَلَيْهَا
قُلْ لِلَّهِ الْمُشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿۱۴۳﴾

ترجمه آیه ۱۴۳ سوره بقره:

«سؤال ابلهان از قبله»

به زودی ابلهان از مردم می‌گویند: چه چیز مسلمانان را از قبله‌شان که به طرف آن می‌ایستادند، برگرداند؟ بگو مشرق و غرب مال خدا است. هر که را بخواهد به راه راست هدایت می‌کند. (۱۴۳)

تدبر ما:

مؤمنین باید بدانند دین مقدس اسلام تعبدی است یعنی در این دین باید عبد باشیم و چون انسان محدود است و فکرش به خیلی مسائل نمی‌رسد و در مقابل خدای تعالی نامحدود است لذا باید تعبدا به دستورات آن دین عمل نمایند اما منافقین و منحرفین از این دین حقیقت را نمی‌فهمند و می‌خواهند همه چیز را با فکر ناقص خود قیاس کنند و دائما به هر حکم کوچک و بزرگی ایراد می‌گیرند.

مؤمنین باید بدانند اکثر کسانی که تزکیه نفس نکرده باشند دائما دنبال بهانه جوئی هستند که زیر بار حق و حقیقت نروند.

آيات ۱۴۴ الی ۱۴۸ سوره بقره:

وَكَذِلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا لِتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ وَيَكُونُ
الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا وَمَا جَعَلْنَا الْقِبْلَةَ الَّتِي كُنْتَ عَلَيْهَا إِلَّا لِنَعْلَمَ مَنْ
يَتَّبِعُ الرَّسُولَ إِمَّنْ يَنْقَلِبُ عَلَى عَقِبِيهِ وَإِنْ كَانَتْ لَكَبِيرَةً إِلَّا عَلَى الدِّينِ
هَدَى اللَّهُ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِيعَ إِيمَانَكُمْ إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ لَرَءُوفٌ
رَحِيمٌ ﴿۱۴۴﴾ قَدْ نَرِى تَقْلِبَ وَجْهِكَ فِي السَّمَاءِ فَلَنُوَلِّنَّكَ قِبْلَةً تَرْضَاهَا
فَوَلَّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمُسْجِدِ الْحَرَامِ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ
شَطْرَهُ وَإِنَّ الَّذِينَ أَوْتُوا الْكِتَابَ لَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ وَمَا اللَّهُ
بِغَافِلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ ﴿۱۴۵﴾ وَلَئِنْ أَتَيْتَ الَّذِينَ أَوْتُوا الْكِتَابَ بِكُلِّ آيَةٍ
مَا تَبِعُوا قِبْلَتَكَ وَمَا أَنْتَ بِتَابِعٍ قِبْلَتَهُمْ وَمَا بَعْضُهُمْ بِتَابِعٍ قِبْلَةَ بَعْضٍ وَ
لَئِنْ اتَّبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ مِنْ بَعْدٍ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ إِنَّكَ إِذَا مِنَ
الظَّالِمِينَ ﴿۱۴۶﴾ الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ أَبْنَاءَهُمْ
وَإِنَّ فَرِيقًا مِنْهُمْ لَيَكْتُمُونَ الْحَقَّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿۱۴۷﴾ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ
فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ﴿۱۴۸﴾.

ترجمه آيات ۱۴۴ الی ۱۴۸ سوره بقره:

«تغییر قبله برای امتحان مردم بود»

و این چنین ما شما را امت وسط و میانه قرار دادیم تا شما گواه بر مردم
باشید و پیامبر بر احوال شما گواه باشد و ما قبله‌ای را که تو به سوی آن
می‌ایستادی برای تو قرار نداده بودیم، مگر بخاطر آنکه بدانیم چه کسی از پیامبر
تبعیت می‌کند و چه کسی به عقب و سابقه‌اش برمی‌گردد، اگر چه این دستور بر

غیر کسانی که خدا هدایتشان کرده سخت بود. و خدا ایمان شما را ضایع نمی کند
و خدا نسبت به مردم رافت و مهربانی دارد. (۱۴۴)

ما می بینیم صورت را که به سوی آسمان برگردانده ای. ما هم تو را به طرف
قبله ای که از آن خشنودی، بر می گردانیم. پس رویت را برگردان به طرف
مسجدالحرام و شما هم در هر کجا که هستید، رویتان را به طرف مسجدالحرام
برگردانید و قطعاً کسانی که به آنها کتاب داده شده، حتماً می دانند که قطعاً همین
حق است از طرف پروردگارشان و خدا از آنچه می کنید غافل نیست. (۱۴۵)

و به خدا قسم، اگر برای آنها نی که کتاب داده شده هر دلیل و نشانه ای
بیاوری، آنها از قبله تو تبعیت نمی کنند و تو هم که از قبله آنها پیروی نمی کنی و
هیچ یک از آنها از قبله دیگری تبعیت نمی نمایند. و اگر تو پس از آنکه این علم را
پیدا کردی از هوای نفس آنها پیروی کنی، تو آن وقت از ظالمین خواهی
بود. (۱۴۶)

کسانی که به آنها کتاب داده ایم، او (رسول اکرم) را می شناسند آنچنان که
فرزندان خود را می شناسند و قطعاً عده ای از آنها حق را کتمان می کنند و حال
آنکه می دانند. (۱۴۷)

این کلام حق است که از طرف پروردگارت می رسد و تو به هیچ وجه از
شک کنندگان مباش. (۱۴۸)

تدبیر ما:

مؤمنین باید توجه داشته باشند در دین مبین اسلام آنچه مهم است تبعیت و
اطاعت است و نفس کارها مهم نیست، مثلاً روزه برای بعضی واجب است و همان
روزه بر بعضی حرام می باشد پس مهم روزه گرفتن نیست بلکه مهم اطاعت نمودن

از امر خدای تعالی است که بعضی به واسطه روزه گرفتن و بعضی به واسطه روزه نگرفتن اطاعت امر می‌کنند و به خدای تعالی نزدیک می‌شوند^(۱).

مؤمنین باید از هر گونه افراط و تفریط مبراء باشند و همیشه حد وسط را انتخاب نمایند و بدانند بهترین کارها آن کاری است که از افراط و تفریط به دور باشد^(۲).

مؤمنین باید توجه داشته باشند دین اسلام از هر گونه افراط و تفریط به دور است و به همین جهت هیچ گاه از ما نخواسته که به طور کلی دنیا را ترک کنیم بلکه به پیروان خویش توصیه نموده که دنیا و آخرت را با هم آباد نمایند^(۳).

مؤمنین باید عبادت‌هایشان را از روی فهم و تعبد انجام دهند نه از روی عادت چرا که اگر عبادتی را از روی عادت انجام دادند و روزی‌باها به ترک آن شد ترک آن عمل برایشان سخت است، مثلاً در اوائل اسلام زمانی که قبله از بیت المقدس به سوی کعبه تغییر جهت یافت مسلمانانی که اهل تزکیه نفس و پاکی روح بودند به خاطر روحیه اطاعت پذیری که داشتند از روی اطاعت به طرف کعبه نماز خواندند و این تغییر جهت قبله برایشان سخت نبود، اما کسانی که از روی عادت به طرف بیت المقدس نماز می‌خواندند، ترک عادت برایشان سخت بود و به رسول خدا ﷺ ایراد می‌گرفتند. در زمان ما هم بعضی افراد عبادت‌هایشان در اثر عادت است و لذا زمانی که نباید انجام دهنده باز انجام می‌دهند چون عادت به عمل خاصی پیدا کرده‌اند و قصد تقرب به خدا و اطاعت از خدا در آن عمل شان نیست به عنوان

۱ - مثلاً در ماه مبارک رمضان کسانی که مریض باشند و یا مسافر و یا عذرهاي دیگري که استثناء قائل شده‌اند داشته باشند روزه بر آنها لازم نیست ولی بر بقیه لازم است و روزه گرفتن اصل نیست اصل این است که هر کس ببیند چه وظیفه‌ای دارد.

۲ - *خَيْرُ الْأُمُورِ أُوْسَطُهَا* (اصول کافی جلد: ۶ صفحه: ۵۴۱).

۳ - *رَبَّنَا آتَنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَ فِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَ قِنَا عِذَابَ النَّارِ* (سوره بقره آیه: ۲۰۱).

مثال بعضی افراد با اینکه روزه برایشان ضرر دارد دیده می‌شود که روزه می‌گیرند و به این کارشان هم افتخار می‌کنند.

مؤمنین باید بدانند یکی از نشانه‌های کسی که خدای تعالیٰ هدایتش کرده این است که عبادت‌هایش روی فهم و اطاعت و تبعیت پذیری است.

مؤمنین باید بدانند اگر خدای تعالیٰ اراده کند اولیاء خدا ناظر بر اعمال و افکار آنها هستند.

مؤمنین باید زیرک باشند و بدانند دنیا دار امتحان است و خدای تعالیٰ دائمآ آنها را مورد امتحان قرار می‌دهد تا معلوم گردد چه کسانی مطیع خدا هستند و نسبت به اولیائش وفادار می‌مانند و چه کسانی روحیه اطاعت پذیری ندارند و در اثر نافرمانی گمراه می‌گردند.

مؤمنین باید بدانند هر چه در راه خدا پیشرفت کرده باشند، اگر در امتحانات شان موفق بیرون نیایند و روحیه اطاعت پذیری نداشته باشند دوباره به اعقاب خویش باز خواهند گشت.

مؤمنین باید بدانند تنها کسانی می‌توانند در صراط مستقیم و میانه رو باشند که به ائمه اطهار ﷺ اقتدا کرده باشند^(۱).

مؤمنین باید بدانند که خدای تعالیٰ به خاطر حکمت‌هایی که در نظر گرفته و به خاطر اتحاد و همبستگی به آنها دستور داده در هر کجای دنیا که باشند به طرف کعبه نماز بخوانند و عبادت کنند لذا کسانی که در مسجد الحرام باشند باید به طرف کعبه و کسانی که در شهر مکه‌اند باید به طرف مسجد الحرام و کسانی که در اقصی نقاط

۱ - سَأَلْتُ أَيَا عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ عَنْ قَوْلِ اللَّهِ عَزَّ وَ جَلَّ وَ كَذَلِكَ جَعْلَنَاكُمْ أُمَّةً وَ سَطَا لِتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ فَقَالَ عَلَيْهِ نَحْنُ الْأَئمَّةُ الْوُسْطَىٰ وَ نَحْنُ شُهَدَاءُ اللَّهِ عَلَىٰ خَلْقِهِ وَ حُجَّجُهُ فِي أَرْضِهِ (بحار الأنوار جلد: ۲۳ صفحه: ۳۳۶).

کره زمین باشند باید به طرف شهر مکه و کسانی که در کرات دیگر هستند باید به طرف کره زمین نماز بخوانند و مستحب است دیگر عبادتها یشان هم به طرف این مکان مقدس باشد^(۱).

مؤمنین باید توجه داشته باشند که خدای تعالیٰ امور را بر آنها سخت نگرفته به عنوان مثال برای عبادت‌هایشان لازم نیست دقیقاً به سمت کعبه بایستند و همین قدر که به طرف حرم بایستند خدا از آنها به عنوان قبله قبول نموده است.

مؤمنین باید به مسأله ادب حضور بسیار اهمیت بدهند مخصوصاً در مقابل خدا و اولیائش کمال ادب و احترام را داشته باشند. وجود نازینین پیامبر اکرم ﷺ با اینکه یهود ایشان را خیلی اذیت می‌کردند و زخم زبان می‌زدند که اسلام از خود قبله مستقلی ندارد و به طرف قبله ما نماز می‌خوانند اما ایشان یک کلمه در این باره به زبان نیاورد و در روایات هست که ایشان فقط به آسمان می‌نگریستند و متظر وحی الهی در این رابطه بودند که این ادب بسیار بالای ایشان را در مقابل خدای تعالیٰ می‌رساند.

مؤمنین باید توجه داشته باشند خدای تعالیٰ از خواسته‌ها و حوائج آنها مطلع است و هر زمان که مصلحت باشد حوائجشان را اجابت می‌کند.

مؤمنین باید توجه داشته باشند بیت المقدس از همان اول به عنوان قبله موقّت بود و این مسأله را پیامران قبلی هم به امت هایشان خبر داده بودند و مخصوصاً یهود و نصاری در کتاب آسمانی‌شان مشخصات پیامبر آخرالزمان را با عنوان «یصلی الى القبلتين» می‌شناختند، یعنی پیامبری که به سوی دو قبله نماز می‌خواند.

۱ - وَإِنَّ اللَّهَ تَبَارَكَ وَتَعَالَى جَعَلَ الْكَعْبَةَ قِبْلَةً لِأَهْلِ السَّيْدِ وَجَعَلَ الْمَسْجِدَ قِبْلَةً لِأَهْلِ الْحَرَمِ وَجَعَلَ الْحَرَمَ قِبْلَةً لِأَهْلِ الدُّنْيَا (من لا يحضره الفقيه جلد: ۲ صفحه: ۱۹۵).

مؤمنین باید بدانند کسانی که معاند هستند به هیچ وجه هدایت نمی‌شوند، حتی هر چه برای آن‌ها دلیل و منطق بیاورند در صراط مستقیم نمی‌آیند و مؤمنین بدانند بعد از اینکه از طرف خدا و اولیائش برای آنها علم و تقوا آمده اگر بخواهند مطابق با هوای نفس معاندان کاری انجام دهند خدای تعالی آنها را در زمرة ظالمین قرار خواهد داد و الطافش را از آنها بر می‌دارد.

مؤمنین باید بدانند لجاجت کردن و داشتن تعصبات بی‌مورد باعث می‌شود با اینکه حقیقت را می‌بینند اما ایمان نیاورند، یهود و نصاری با اینکه در کتاب آسمانی خویش دیده بودند که پیامبر آخر الزمان رو به دو قبله نماز می‌خواند اما وقتی تعییر قبله حاصل شد چون لجوج و عنود بودند شروع به شببه افکنی میان مسلمان‌ها نمودند و این عملشان ناشی از روحیه لجاجت و تعصب بی‌جا داشتن نسبت به نسب و مقام و دین‌شان بود، عقیده آنها بر این بود که اگر پیامبر آخر الزمان از نژاد ما بود به او ایمان می‌آوریم و اگر از یک نژاد دیگری بود به او ایمان نمی‌آوریم. همین طور هم شد آنها نه تنها به رسول خدا حضرت محمد ﷺ ایمان نیاورند بلکه آزار و اذیت‌های فراوانی به آن وجود شریف وارد کردند.

مؤمنین باید روحیه استقامت و پایداری در دین خدا را در خود به وجود بیاورند و در مقابل تبلیغات و هیاهوهای دشمنان استقامت کنند و از خود قاطعیت نشان بدهند.

علماء و دانشمندان باید بیشتر از هر کس دیگری مواظب باشند تا از صراط مستقیم خارج نشوند چرا که خدای تعالی از آنها بیشتر از بقیه مردم انتظار و توقع دارد و آنها اگر منحرف شدند اکثریت مردم به تبع آنها منحرف خواهند شد^(۱).

۱- اذا فسد العالم فسد العالم.

مؤمنین باید قاطعیت را در روح خود به وجود بیاورند و به خصوص در هنگام انجام کارهای مهم با شک و شبھه وارد نشوند بلکه با قاطعیت و جدیت کارها را شروع و به اتمام برسانند و بدانند افراد شکّاک و وسواس هیچ وقت در هیچ کاری موفق نخواهند شد.

آیات ۱۱۴۹ الی ۱۵۱ سوره بقره:

وَ لِكُلٌّ وِجْهَهُ هُوَ مُوَلِّهَا فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ أَيْنَ مَا تَكُونُوا يَأْتِ
بِكُمُ اللَّهُ جَمِيعًا إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿۱۴۹﴾ وَ مِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ
فَوَلَّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمُسْجِدِ الْحَرَامِ وَ إِنَّهُ لِلْحَقِّ مِنْ رَبِّكَ وَ مَا اللَّهُ
يُغَافِلُ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿۱۵۰﴾ وَ مِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ فَوَلَّ وَجْهَكَ شَطْرَ
الْمُسْجِدِ الْحَرَامِ وَ حَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُوا وُجُوهُكُمْ شَطْرَهُ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ
عَلَيْكُمْ حُجَّةٌ إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ فَلَا تَخْشُوْهُمْ وَ اخْشُونِي وَ لَا تَمْ
نِعْمَتِي عَلَيْكُمْ وَ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿۱۵۱﴾.

ترجمه آیات ۱۱۴۹ الی ۱۵۱ سوره بقره:

«تعین قبله»

هر دسته‌ای از مردم قبله‌ای دارند که خدا آن را معین کرده است. پس در خوبیها بر یکدیگر سبقت بگیرید. هر کجا که باشید، خدا همه شما را می‌آورد. قطعاً او بر هر چیزی قدرت دارد. (۱۴۹)

و از هر کجا که خارج شدی، پس روی خود را به طرف مسجدالحرام برگردان. و قطعاً این دستور حق صحیحی از طرف پروردگار تو است. و خدا از آنچه می‌کنید غافل نیست. (۱۵۰)

و از هر کجا رفتی، روی خود را به طرف مسجدالحرام کن و هر کجا که باشید، صورتتان را (در نماز) به طرف مسجدالحرام برگردانید تا مبادا برای مردم دلیلی علیه شما وجود داشته باشد، غیر از کسانی از آنها که ظالم‌اند (که آنها به هر حال علیه شما حرف می‌زنند). پس از آنها ترسید و تنها از من بترسید. و برای

اینکه من می خواهم نعمت خود را برشما تمام کنم، و شاید شما هدایت

شوید. (۱۵۱)

تدبیر ما:

مؤمنین باید بدانند در طول تاریخ هر دینی برای خود قبله‌ای داشته و امت و پیروان آن دین به طرف آن قبله عبادت می‌کرده‌اند و این چنین نیست که قبله مخصوص مسلمان‌ها بوده و دیگر ادیان بی‌نصیب بوده‌اند.

مؤمنین باید بدانند کسانی موفق می‌شوند جزء اصحاب امام زمان علیهم السلام واقع شوند که همیشه و در همه حال مشغول سبقت گرفتن از دیگران در کمالات و خوبیها باشند.

مؤمنین باید همیشه مشغول خودسازی باشند و در خوبیها از یکدیگر گوی سبقت را بربایند و بدانند اگر اینگونه بودند زمانی که امام زمان علیهم السلام ظهر نمودند خدای تعالی آنها را در هر نقطه از کره زمین که باشند گرد امامشان جمع خواهد نمود^(۱) بعضی با طی الارض و بعضی سوار برابر.^(۲)

مؤمنین باید بدانند در رأس همه خیرات قبول ولايت است^(۳).

مؤمنین باید دقیقا در صراط مستقیم حرکت کنند و بدانند منحرفین از صراط

۱ - عَنْ أَيِّ جَعْفَرٍ عَلَيْهِ الْمُؤْمِنُونَ فِي قَوْلِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ فَاسْتَقْبُلُوا الْحَيَّاتِ أَيْنَ مَا تَكُونُوا يَأْتِ بِكُمُ اللَّهُ جَمِيعًا قَالَ الْحَيَّاتُ الْوَلَائِيَّةُ وَقَوْلُهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى أَيْنَ مَا تَكُونُوا يَأْتِ بِكُمُ اللَّهُ جَمِيعًا يَعْنِي أَصْحَابَ الْقَائِمِ الْثَالِثَيَّةِ وَالْبِضْعَةَ عَشَرَ رَجُلًا قَالَ وَهُمْ وَاللَّهُ أَلْمَمُ الْمَعْدُودُهُ قَالَ يَجْمِعُونَ وَاللَّهُ فِي سَاعَةٍ وَاحِدَةٍ قَرْعُ كَقَرْعِ الْحَرَيْفِ (اصول کافی جلد: ۸ صفحه: ۳۱۳).

۲ - قال أبو عبد الله علیهم السلام لـقد ذكر الله تعالى المفتديين من أصحاب القائم علیهم السلام في كتابه أين ما تكونوا يأت بكم الله جميعا إنهم يفتقدون من فرشهم ليلا فيصبحون بمكة بعضهم يسر في السحاب نهارا يعرف اسمه و اسم أبيه و حليته و نسبة قال فقلت جعلت فداك أياهم أعظم إيمانا قال الذين يسيرون في السحاب نهارا (منتخب الأنوارالمضيئة صفحه: ۱۷۹).

۳ - قَوْلُ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ فَاسْتَقْبُلُوا الْحَيَّاتِ أَيْنَ مَا تَكُونُوا يَأْتِ بِكُمُ اللَّهُ جَمِيعًا قَالَ الْحَيَّاتُ الْوَلَائِيَّةُ لَنَا أَهْلُ الْبَيْتِ (بحار الأنوار جلد: ۵۲ صفحه: ۳۶۹).

مستقیم دائما به آنها خورده خواهند گرفت و هیچ وقت دست از سم پاشی و آزار و اذیت خود بر نخواهند داشت، نمونه اش مشرکان قریش بودند که تا وقتی پیامبر اکرم ﷺ به طرف بیت المقدس نماز می خواندند دائما زخم زبان می زدند و می گفتند این پیامبر که می گوید دین من ادامه دین حضرت ابراهیم است پس چرا به طرف خانه ای که حضرت ابراهیم ساخته یعنی همان کعبه توجه ندارد و قبله خویش را بیت المقدس قرار داده است؟ اما زمانی که وحی آمد و قبله از بیت المقدس به طرف کعبه تغییر جهت یافت در بین مردم می گفتند پیغمبری که کعبه ما را (چون کعبه را از آن خود می دانستند و حتی آنجا را بت خانه کرده بودند) به عنوان قبله پذیرفت بعداً نیز دین ما هم به عنوان دین خود می پذیرد و از ما تبعیت خواهد کرد و او از خود استقلال ندارد.

مؤمنین باید متوجه عظمت خانه کعبه باشند و بدانند اکثر مأموریت های الهی از کنار این مکان مقدس شکل گیری و شروع شده به عنوان مثال از فعالیتهای حضرت ابراهیم گرفته تا حضرت محمد ﷺ تا قیام امام حسین علیه السلام و ان شاء الله به زودی زود قیام جهانی و موفور السرور امام زمان حضرت حجه ابن الحسن العسكري (علیه آلاف التحیة والثناء) از این مکان مقدس شروع خواهد شد.

مؤمنین باید بدانند موازی خانه کعبه در آسمان خانه مکعبی شکلی است که اهل آسمان و ملائکه به دور آن طواف می کنند و حج خود را در آنجا به جای می آورند و آن خانه بیت المعمور نام دارد.

مؤمنین باید توجه داشته باشند مغز اسلام و اصل اسلام مسأله ولایت است لذا قدم به قدم پیشرفت دین اسلام به طرف همین مسأله بوده و هست. خدای تعالی علت تغییر جهت قبله را این گونه بیان می کند که می خواهد در آینده نعمتش را بر ما

تمام کند^(۱) همچنین در وقتی که رسول خدا مکه را فتح نمود هم می‌فرماید این فتح و پیروزی از ناحیه ما بود و علتش را اینگونه بازگو می‌نماید که می‌خواهم در آینده نعمتم را بر شما تمام کنم^(۲) اما در روز غدیر خم بعد از اینکه رسول خدا حضرت امیر المؤمنین علیه السلام را به عنوان رهبر و صاحب ولایت معرفی کرد در آن موقع خدای تعالیٰ فرمود: امروز نعمتم را بر شما تمام کردم^(۳).

مؤمنین باید توجه داشته باشند روح کعبه و اصل کعبه وجود شریف ائمه اطهار علیهم السلام هستند و ظاهر کعبه با این همه عظمتش یک مشت سنگ و خاک و پارچه بیش نیست و کعبه سنگی است که ره گم نشود^(۴).

مؤمنین باید بدانند مثل امام، مثال کعبه است که ما باید پروانه‌وار گرد ائمه خویش بگردیم و هیچ گاه توقع نداشته باشیم که امام به طرف ما بیاید، زیرا امام همانند کعبه است که طواف می‌شود و هرگز کسی را طواف نمی‌کند^(۵).

۱ - لَاتِمَ يَعْمَتِي عَلَيْكُم (سوره بقره آیه ۱۵۰).

۲ - يَعْمَمَ نَعْمَةً عَلَيْكَ (سوره فتح آیه ۲).

۳ - أَلَيْوْمَ أَكَمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَ أَتَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتَ (سوره مائدہ آیه ۳).

۴ - أَبُو عَبْدِ اللَّهِ عَلِيِّلٌ فِي حَبْرٍ وَ نَحْنُ كَعْبَةُ اللَّهِ وَ نَحْنُ قِنْلَةُ اللَّهِ (بحارالأنوار جلد: ۲۴ صفحه: ۲۱۱).

۵ - قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ مَثَلُ الْإِنَامِ مَثَلُ الْكَعْبَةِ إِذْ تُؤْتَى وَ لَا تَأْتِي (بحارالأنوار جلد: ۳۶ صفحه: ۳۵۳).

قالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ مَثَلُ عَلِيٍّ فِي هَذِهِ الْأُمَّةِ كَمَثَلِ الْكَعْبَةِ النَّظَرُ إِلَيْهَا عِبَادَةٌ وَ الْحَجُّ إِلَيْهَا فَرِيضَةٌ (بحارالأنوار جلد: ۴۰ صفحه: ۴۳).

آیات ۱۵۲ الی ۱۵۴ سوره بقره:

کَمَا أَرْسَلْنَا فِيْكُمْ رَسُولاً مِنْكُمْ يَشْلُوا عَلَيْكُمْ آيَاتِنَا وَ يُزَكِّيْكُمْ وَ
يُعَلِّمُكُمُ الْكِتَابَ وَ الْحِكْمَةَ وَ يُعَلِّمُكُمْ مَا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ ﴿۱۵۲﴾
فَإِذْ كُرُونِي أَذْكُرْكُمْ وَ اشْكُرْوَا لِي وَ لَا تَكْفُرُونِ ﴿۱۵۳﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
آمَنُوا اسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَ الصَّلَاةِ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴿۱۵۴﴾.

ترجمه آیات ۱۵۲ الی ۱۵۴ سوره بقره:

«پیامبر صلی الله علیه و آله برای تزکیه نفس»

آنچنان رسولی که از خود شما بود، ما در میان شما فرستادیم تا آیات ما را برای شما تلاوت کند و شما را تزکیه نفس کند و به شما کتاب و حکمت را تعليم دهد و به شما یاد بدهد آنچه را که نمی دانید. (۱۵۲) پس مرا یاد کنید تا شما را یاد کنم و از من تشکر کنید و کفران نکنید. (۱۵۳) ای کسانی که ایمان آورده‌اید، از صبر و نماز کمک بگیرید. قطعاً خدا با صابرین است. (۱۵۴)

تدبر ما:

مؤمنین باید همیشه به دنبال کسب علم و دانش و تزکیه نفس باشند^(۱) و بدانند هدف خدای تعالی از ارسال رسّل، به خصوص وجود شریف رسول معظم اسلام حضرت محمد ﷺ همین امر بوده است.

مؤمنین باید توجه داشته باشند تمام سعادتها در سه مورد ذیل نهفته است:

اول: خواندن کلام الله مجید همراه با تدبیر در آن.

۱- عن أبي عبد الله عليه السلام قال الحكمة ضالة المؤمن فحيثما وجد أحدكم ضالته فليأخذه (أصول کافی جلد: ۸ صفحه: ۱۶۷).

عن الرضا عن أبيه عن علي عليهما السلام قال العلم ضالة المؤمن (بحار الأنوار جلد: ۱ صفحه: ۱۶۸). عن على بن أبيطالب عليهما السلام الحكمة ضالة المؤمن فخذ الحكمة ولو من أهل التقى (بحار الأنوار جلد: ۲ صفحه: ۹۹).

دوم: تزکیه و پاک نمودن نفس خود از رذائل اخلاقی.

سوم: پیروی نمودن و کسب علم و دانش و از رهبر و مربی الهی که تقوا از جانب خدای تعالی تأیید شده باشد، یعنی انبیاء و اهل بیت^{علیهم السلام} و یا کسانی که مورد تأیید اهل بیت و در مسیر آنها باشند.^(۱)

مؤمنین باید بدانند وجود شریف پیامبر اکرم^{علیه السلام} بی سواد نبودند و در روایات، ائمه اطهار^{علیهم السلام} کسانی را که پیامبر را بی سواد می دانسته اند لعنت نموده اند، زیرا واضح و روشن است که خدای تعالی ایشان را برای اینکه به ما علم و دانش بیاموزد ارسال کرده است، پس چگونه ممکن است کسی که می خواهد به دیگران علم بیاموزد بی سواد باشد؟! پیامبر اکرم با سواد بودند و به تمام زبان های دنیا آگاه بوده و سخن می گفتند. و این خود معجزه است که آن حضرت بدون استاد و معلم آن همه علوم داشتند، چرا که اگر پیامبر قرار باشد استاد داشته باشد پس آن استاد باید پیامبر خاتم باشد نه ایشان چرا که معلوم است استاد علومی دارد که شاگرد ندارد و می خواهد به شاگرد خویش یاد بدهد لذا خدای تعالی بدون اینکه ایشان استاد و معلمی داشته باشد قلبش را دریائی از علم و حکمت قرار داده بود.

مردم مسلمان باید توجه داشته باشند که بدون اتکاء به خدای تعالی هرگز نمی توانند به علمی دست پیدا کنند چرا که اگر این کار ممکن بود خدای تعالی انبیائش و مخصوصا چهارده معصوم^{علیهم السلام} را برای این امر مبعوث نمی نمود لذا چقدر در اشتباهند کسانی که فکر کرده اند با تکیه نمودن به فکر ناقص بشر می توانند علمی کسب کنند.

مؤمنین باید در مقابل الطاف و محبت های دیگران شکر گذار باشند مخصوصا

۱- عن أبي محمد القشيري عليه السلام فأماماً من كان من الفقهاء صائباً لنفسه حافظاً لدينيه مخالفًا على هواه مطيناً لأنفه مؤلمه للغواص أن يقلدوه (وسائل الشيعة جلد: ۲۷ صفحه: ۱۳۱).

در مقابل خدای تعالیٰ که همواره برای ما خیر و خوبی خواسته است.

مؤمنین باید بدانند که با ذکر شریف تسبیحات حضرت فاطمه زهراء علیہما السلام می‌توانند خودشان را خیلی به خدای تعالیٰ نزدیک نمایند و بدانند که ذکر این تسبیح از بزرگ‌ترین و بهترین اذکار خدای تعالیٰ است^(۱).

مؤمنین اگر می‌خواهند خدای تعالیٰ آنها را یاد نمایند با تسبیحات حضرت فاطمه زهراء علیہما السلام خدا را بخوانند و بدانند خدای تعالیٰ برای این تسبیح و صاحب این تسبیح خیلی اهمیت و ارزش قائل است.

کسانی که می‌خواهند با استقامت باشند نباید از ذکر شریف تسبیحات حضرت زهراء علیہما السلام غافل باشند و بدانند این ذکر سخت‌ترین کارها را بر انسان آسان می‌نماید. مؤمنین باید بدانند شکر هر نعمتی این است که از آن نعمت به خوبی و در

صراط مستقیم استفاده نمایند.

مؤمنین باید بدانند اگر در مقابل الطاف دیگران تشکر و قدردانی نکنند این روحیه ناسپاسی در آنها به قدری رشد و نمود می‌کند که حتی شکر نعمت‌های الهی را هم نخواهند کرد^(۲).

یکی از صفات مؤمن این است که ذکر خدا را به خصوص در خلوت زیاد می‌گوید.^(۳)

۱ - تَسْبِيْحُ فَاطِمَةَ عَلَيْهَا الْمَسْكُونَ مِنْ ذِكْرِ اللَّهِ الْكَثِيرِ الَّذِي قَالَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ فَادْكُرُونِي أَذْكُرْكُمْ (وسائل الشيعة جلد: ۶ صفحه: ۴۴۲).

عَنْ أَبِي جَعْفَرٍ عَلَيْهِ الْمَسْكُونَ قَالَ تَسْبِيْحُ فَاطِمَةَ عَلَيْهَا الْمَسْكُونَ مِنْ ذِكْرِ اللَّهِ الْكَثِيرِ الَّذِي قَالَ فَادْكُرُونِي أَذْكُرْكُمْ (مستدرک الوسائل جلد: ۵ صفحه: ۳۶).

۲ - قَالَ سَمِعْتُ الرَّضَا عَلَيْهِ الْمَسْكُونَ يَقُولُ مَنْ لَمْ يَشْكُرِ الْمُنْعِمَ مِنَ الْمَحْلُوقِينَ لَمْ يَشْكُرِ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ (وسائل الشيعة جلد: ۱۶ صفحه: ۳۱۳).

۳ - عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ الْمَسْكُونَ قَالَ شَيْعَتُنَا الَّذِينَ إِذَا حَلَوْا ذَكَرُوا اللَّهَ كَثِيرًا (اصول کافی جلد: ۲ صفحه: ۴۹۹).

مؤمنین باید توجه داشته باشند که:

اگر خدای تعالی را اطاعت کردند و ایشان را نافرمانی نکردند خدا هم به آنها رحم و مهربانی خواهد نمود.

اگر شکر نعمات خدا را به جای آوردن خدا هم نعمت هایش را بر آنها زیاد می نماید.

اگر حوانجشان را از خدای تعالی خواستند و دست تکلّی و گدائی به سوی غیر خدا دراز نکردند و به درگاه خدا دعا کردند خدای مهربان هم آنها را اجابت خواهد نمود.

اگر به خدای تعالی ایمان آوردن خدا هم آنها را از آتش جهنم امان خواهد داد.

اگر در موقع صحت و سلامتی و ثروتمندی خدای تعالی را فراموش نکردند خدا هم در موقع فقر و تنگدستی و بیماری آنها را فراموش نخواهد نمود.

مؤمنین باید در راه رسیدن به خدای تعالی بسیار صبور و با استقامت باشند و همچنین با خدای تعالی انس و الفت بگیرند و بدانند خدای تعالی یار و یاور کسانی است که اهل استقامت باشند.

کسانی که می خواهند خدای تعالی در تمام مراحل زندگی یار و یاورشان باشد باید استقامت بی بدیلی از خود نشان بدهند.

مؤمنین باید بدانند دنیا خانه‌ای است که با ناراحتی‌ها و مشقات پیچیده شده است^(۱) و کسانی می توانند در آن زندگی خوبی داشته باشند که اهل صبر و

۱ - خطب الحسن علیہ السلام بالکوفة فقال أيها الناس إن الدنيا دار بلاء و فتنه وكل ما فيها إلی زوال و اضمحلال (المناقب جلد: ۴ صفحه: ۳۱).

استقامت باشند و مشکلات آنها را از پای در نیاورد.

مؤمنین باید بدانند بزرگان دین ما صبر را بر سه قسمت بازگو نموده اند^(۱):

اول: صبر در مصیبت، یعنی در دنیا انسان مصائب و بلاهای متعددی ممکن است ببیند که در چنین مواردی باید صبر پیشه کند و جزع و فزع نکند و خود را در اثر سختی ها و مصائب منزوی و گوشه نشین نکند و خلاصه کلام زندگی را بر خود و اطرافیان تلخ ننماید.

دوم: صبر در عبادات؛ یعنی در انجام عبادات استقامت داشته باشد و عباداتش را به طور منظم و صحیح و اول وقت انجام دهد. این کار ممکن است برای کسانی که تبل باشند سختی و زحمت هایی داشته باشد مخصوصاً بعضی از عبادتها همانند روزه گرفتن در روزهای بلند و گرم تابستان و یا عبادتهای نیمه شب که در این موارد هم گفته اند استقامت کنید و دست از عبادات مستحبه نکشید تا روحتان پاک شود و هر چه سریع تر به مقام خلیفة الله برسید.

سوم: صبر در معصیت؛ یعنی انسانی که می خواهد روح خود را تزکیه کند و پس از توبه به سوی پاکی حرکت کند در ابتدا ممکن است ترک گناه برایش سخت باشد و شاید نفسش او را به طرف گناه و معصیت بکشاند که در اینجا او باید صبر پیشه کند و به طرف حرام الهی نرود.

مؤمنین باید بدانند صبر و استقامت کلید و ریشه همه خوبیها است^(۲).

۱ - قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ الصَّابِرُ ثَلَاثَةٌ صَابِرٌ عِنْ الْمُضِيَّةِ وَصَابِرٌ عَلَى الطَّاعَةِ وَصَابِرٌ عَنِ الْمُنْكَرِ فَمَنْ صَابِرٌ عَلَى الْمُضِيَّةِ حَتَّى يُرَدَّهَا بِحُسْنِ عَزَائِهَا كَتَبَ اللَّهُ لَهُ شَلَاثِمَاتَهُ دَرَجَةٌ مَا بَيْنَ الدَّرَجَاتِ إِلَى الدَّرَجَةِ كَمَا بَيْنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ وَمَنْ صَابِرٌ عَلَى الطَّاعَةِ كَتَبَ اللَّهُ لَهُ سَتَّمَاتَهُ دَرَجَةٌ مَا بَيْنَ الدَّرَجَاتِ إِلَى الدَّرَجَةِ كَمَا بَيْنَ تُحُومُ الْأَرْضِ إِلَى الْعُرْشِ وَمَنْ صَابِرٌ عَنِ الْمُنْكَرِ كَتَبَ اللَّهُ لَهُ تِسْعَمَاتَهُ دَرَجَةٌ مَا بَيْنَ الدَّرَجَاتِ إِلَى الدَّرَجَةِ كَمَا بَيْنَ تُحُومُ الْأَرْضِ إِلَى مُنْتَهَى الْعُرْشِ (اصول کافی جلد: ۲ صفحه: ۹۱).

۲ - وَعَنِئِكُمْ بِالصَّابِرِ فَإِنَّ الصَّابِرَ مِنَ الْإِيمَانِ كَالرَّاسِ مِنَ الْجَسَدِ وَلَا خَيْرٌ فِي جَسَدٍ لَا رَأْسٌ مَعَهُ وَلَا فِي إِيمَانٍ لَا صَابِرٌ مَعَهُ (نهج البلاغة صفحه: ۴۸۲).

آیه ۱۵۵ سوره بقره:

وَ لَا تَقُولُوا لِمَنْ يُقْتَلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتٌ بَلْ أَحْيَاءٌ وَ لِكِنْ لَا
تَشْعُرُونَ ﴿۱۵۵﴾

ترجمه آیه ۱۵۵ سوره بقره:

«شهداء زندگان»

وبه کسانی که در راه خدا کشته می شوند، نگوئید مردها ند، بلکه آنها زندها ند
ولی شما درکش را ندارید. (۱۵۵)

تدبر ما:

مؤمنین باید توجه داشته باشند زندگی حقیقی آنها تازه بعد از این دنیا شروع
می شود و دنیا به منزله یک پل و محل امتحانی بیش نیست لذا هیچ گاه نباید فکر
کنند کسانی که در راه خدا جانشان را از دست می دهند مردها ند بلکه آنها تازه
زندگی خوب و راحت خود را در عالم بعد و در کنار اولیاء و ائمه آغاز کردها ند و
اگرچه ممکن است درک این مساله برای ما سخت باشد اما حقیقتی است آشکار.

مردم مسلمان باید بدانند که مؤمنین و اولیاء خدا وقتی از دار دنیا می روند
خدای تعالی یک بدن دیگر مثل همین بدن البته صحیح و سالم به آنها عنایت
می کند و روح آنها را از این بدن دنیائی شان که پر از عیب و نقص شده بیرون آورده و
وارد آن بدن سالم و بسی عیب می کند و آنها را وارد بهشت برزخی خویش
می نماید^(۱)، شکل و قیافه آن بدن همانند شکل آنها در همین دنیا است به طوری که
هر کس آنها را ببیند می شناسد و تشخیص می دهد که این فلانی است^(۲).

۱ - فَإِذَا قَبَضَهُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ صَرَّأَ تِلْكَ الرُّوحَ فِي قَالِبٍ كَفَالِيِّ فِي الدُّنْيَا فَيَأْكُلُونَ وَ يَشْرُبُونَ فَإِذَا قَدِمَ عَلَيْهِمْ
الْأَقْادِمُ عَرَفُوهُ بِتِلْكَ الصُّورَةِ الَّتِي كَانُوا فِي الدُّنْيَا (اصول کافی جلد: ۳ صفحه: ۲۴۵).

۲ - عَنْ أَبِي تَصِيرٍ قَالَ سَأَلْتُ أَبَا عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ الْأَنْبَابَ عَنْ أَرْوَاحِ الْمُؤْمِنِينَ فَقَالَ فِي الْجَنَّةِ عَلَى صُورِ أَبْدَانِهِمْ لَوْ رَأَيْتُهُ
لَفِتَّتْ فُلَانٌ (تهذیب الأحكام جلد: ۱ صفحه: ۴۶۶).

آیات ۱۵۶ الی ۱۵۸ سوره بقره:

وَ لَنَبْلُونَكُمْ بِشَيْءٍ مِّنَ الْحُوْفِ وَ الْجُوعِ وَ نَقْصٌ مِّنَ الْأَمْوَالِ وَ
الْأَنْفُسِ وَ الْثَّرَاتِ وَ بَشَرِ الصَّابِرِينَ ﴿١٥٦﴾ الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمْ مُصِيبَةٌ
قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَ إِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ ﴿١٥٧﴾ أُولَئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَواتٌ مِّنْ
رَّبِّهِمْ وَ رَحْمَةٌ وَ أُولَئِكَ هُمُ الْمُهْتَدُونَ ﴿١٥٨﴾.

ترجمه آيات ۱۵۶ الی ۱۵۸ سوره بقره:

«امتحانات الهی»

و قطعاً ما شما را به چیزی از ترس و گرسنگی و کم شدن از اموال و از جانها
و از محصولها امتحان میکنیم و بشارت بدہ به صبر کنندگان. (۱۵۶)

آنها که وقتی به آنها مصیبیتی میرسد، میگویند: ما ملک خدائیم و ما به
سوی او بر میگردیم. (۱۵۷)

برای آنها از طرف پروردگارشان صلوات و رحمت است و آنها
هدایت شدگانند. (۱۵۸)

تدبر ما:

مفاد امتحانی که از مؤمنین در دنیا گرفته میشود به شرح ذیل است:

اول: ترس و وحشت (از ظالمین و جباران و ستمکاران).

دوم: فقر و تنگدستی.

سوم: از بین رفتن محصولات با غداری و کشاورزی.

چهارم: از بین رفتن اموال و سرمایه‌ها.

پنجم: از بین رفتن عزیزان و خویشان.

کسانی که در امتحانات بالا صبر و برداشی پیشه کنند امید است که جزء اصحاب امام عصر عالیّاً واقع شوند و کسانی که بی استقامتی کنند و جزع و فزع نمایند در این امتحانات مردود خواهند شد.

مؤمنین باید توجه داشته باشند سختی ها و ابتلاتاتی که در دنیا گریبان گیر آنها می شود اثرات زیر را در بردارد:

اول: از بین رفتن صفات رذیله و پاک شدن گناهان.

دوم: توجه بیشتر آنها به خدای تعالی.

سوم: معلوم شدن حد و اندازه معرفت آنها.

چهارم: از بین رفتن گرفتاریهای آخرت.

مؤمنین باید توجه داشته باشند که آنها ملک خدا و مال خدا هستند و عاقبت هم به سوی خدای تعالی باز خواهند گشت، پس در این فرصت باید صفات خدائی را در خود به وجود بیاورند.

مؤمنین باید در هنگام مصائب ذکر «إِنَّا لِلَّهِ وَ إِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُون» را بگویند^(۱) و بدانند به طور کلی هر اتفاقی که در زندگی برایشان می افتد و باعث ناراحتی آنها می شود مصیبت می گویند^(۲).

مؤمنین باید توجه داشته باشند اگر زمانی که مصیبیتی به آنها برسد جمله «إِنَّا لِلَّهِ وَ إِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُون» را بخوانند خدای تعالی نعمتی بهتر از آن نعمت که از آنها سلب

۱ - عَنْ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْهِ مَنِ اسْتَرْجَعَ عِنْدَ الْمُصِيبَةِ جَبَرُ اللَّهُ مُصِيبَتُهُ وَ أَحْسَنَ عُثْبَاهُ وَ جَعَلَ لَهُ خَلْفًا صَالِحًا
یَرَضَاه (مستدرک الوسائل جلد: ۲ صفحه: ۴۰۳).

۲ - کل شیء یوْنَدِ المؤْمِن فهُو لِهِ مُصِيبَةٌ (روضۃ الْاعظَمِین جلد: ۲ صفحه: ۴۲۳).

شده به آنها عنایت خواهد نمود^(۱).

مؤمنین باید بدانند صلووات و رحمت خدای تعالی شامل هر کسی بشود او از
هدایت یافتگان خواهد بود.

مؤمنین باید بدانند صلووات و رحمت خدای تعالی شامل کسانی خواهد شد که
دارای استقامت در ترک معاصی و در مصائب و معنویات باشند.

مؤمنین باید توجه داشته باشند کسانی که اهل صبر و استقامت باشند می‌توانند
موفق به تزکیه نفس بشوند، بعضی از بزرگان معتقدند که منظور از صلووات خدای
تعالی تزکیه نفس است^(۲).

۱- عن أَمْ سَلَّمَةَ قَالَتْ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ مَنْ أَصَبَّ بِمُصِيبَةٍ فَقَالَ كَمَا أَمْرَهُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ وَإِنَّ اللَّهَ رَاجِعُونَ اللَّهُمَّ آجِزْنِي فِي مُصِيبَتِي وَأَعْقِنِي خَيْرًا مِنْهُ فَعَلَ اللَّهُ ذَكَرَ يَهُ قَالَتْ فَلَمَّا تُوْفِيَ أَمْ سَلَّمَةُ قُلْتُمْ ثُمَّ قُلْتُ وَمَنْ مِثْلُ أَبِي سَلَّمَةَ فَاعْقِبْتِي اللَّهُ بِرَسُولِهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ فَتَرَوْجِنِي (مستدرک الوسائل جلد:
صفحه: ۴۰۴).

۲- تفسیر اثنا عشری، جلد: ۱، صفحه: ۲۹۷.

آیه ۱۵۹ سوره بقره:

إِنَّ الصَّفَا وَ الْمُرْوَةَ مِنْ شَعَابِ اللَّهِ فَنْ حَجَّ الْبَيْتَ أَوْ اعْتَمَرَ فَلَا
جُنَاحٌ عَلَيْهِ أَنْ يَطْوَّفَ بِهِمَا وَ مَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَإِنَّ اللَّهَ شَاكِرٌ
عَلِيمٌ ﴿۱۵۹﴾.

ترجمه آیه ۱۵۹ سوره بقره:

«کوه صفا و مروده»

قطعاً صفا و مروده از نشانه‌های خدا است. کسی که به حجّ خانه خدا می‌رود و یا عمره‌ای انجام می‌دهد، برای او عیبی ندارد که بر آنها طواف و بین آنها سعی کند و کسی که کار خیر را با رغبت انجام دهد، پس قطعاً خدا شاکر دانائی است. (۱۵۹)

تدبر ما:

مؤمنین باید همیشه از شیطان و شیطان سیرتان فاصله بگیرند و بدانند علت سعی میان صفا و مروده آن است که حضرت ابراهیم (علی‌نیبنا و آله و علیه السلام) در این مکان مقدس شیطان را مشاهده نمود و به سرعت از آنجا رفت تا با شیطان همکلام و روپرو نشود^(۱) و همچنین یاد آور زحمات و کوشش‌های حضرت هاجر برای تهیه آب برای فرزندش است که می‌توان گفت: «جوینده یابنده است». زیرا با اینکه در آن سر زمین قطره‌ای آب نبود اما چون خدای تعالی دید حضرت هاجر تمام تلاش خود برای یافتن آب کرد لذا چشمۀ زمزم را برای آنها به جوشش آورد که

۱ - سَأَلَهُ فَقُلْتُ وَ لِمَ جُعِلَ السَّعْيُ بَيْنَ الصَّفَا وَ الْمُرْوَةِ قَالَ إِنَّ إِلَيْسَ تَرَاءَى لِإِبْرَاهِيمَ عَلَى نِبِيْنَا وَ آلِه وَ عَلَيْهِ الْنِّعَمَ الْوَادِي وَ سَعَى إِبْرَاهِيمُ مِنْهُ كَرَاهِيَّةَ أَنْ يُكَلِّمَهُ وَ كَانَ مَنَازِلُ الشَّيَاطِينِ (بحارالأنوار جلد: ۹۶ صفحه: ۲۳۷).

آن چشممه حتی تا همین الان مایه برکت آن سر زمین شده است.

مؤمنین باید کارهای خیر و ثواب را از روی رغبت انجام دهند.

مؤمنین باید بدانند یکی از صفات بارز خدای تعالی شاکر بودن اوست لذا باید این صفت خوب را از خدای مهربان یاد بگیرند و همیشه در قبال محبت‌های دیگران شکر گذار باشند و از آنها تشکر و قدردانی نمایند.

مؤمنین باید بدانند خدای تعالی به یاد دویدن‌های حضرت هاجر در بین صفا و مروه این سعی را واجب کرده تا به همه مردم مسلمان بفهماند رمز موفقیت و رسیدن به مطلوب هایشان سعی و تلاش است.

خانم‌های مؤمنه باید از حضرت هاجر ﷺ یاد بگیرند که اگر زمانی همسرشان از ناحیه خدای تعالی یا فرستادگانش مأموریتی پیدا کرد آنها نیز همسرشان را در اجرای هر چه زودتر و بهتر آن مأموریت کمک نمایند نه اینکه همانند خانم‌های اهل هوای نفس خودشان مانع برای پیشرفت کارهای همسرشان باشند. حضرت هاجر با اینکه قرار بود در بیابانی بی‌آب و علف با فرزند شیرخوارش بماند اما از آنجا که امر خدا و ولی خدا بود با رغبت تمام قبول کرد و خدای تعالی هم یاد و نامش را تا ابد با احترام در کتابش یاد نموده تا خوبان عالم از ایشان الگو بگیرند.

مؤمنین باید بدانند اعمالی که انسان را به یاد خدای تعالی و آیاتش می‌اندازد جزء شعائر الهی است و تنها کسانی می‌توانند شعائر الهی را تعظیم کنند و گرامی بدارند که تقوای درونی داشته باشند^(۱).

مؤمنین باید بدانند در راه خدا اگر لازم شد حتی از همسر و فرزند شیر خوار خویش هم باید بگذرند به طوری که گذاشتن حضرت هاجر و فرزند شیرخوارش

۱ - وَمَنْ يُعَظِّمْ شَعَائِرَ اللَّهِ فَإِنَّهَا مِنْ تَقْوَى الْأَنْلَوْبِ (سوره حج، آیه: ۳۲).

اسمایل در آن بیابانی که نه کسی آنجا بود و نه آب و گیاه داشت به صورت طبیعی
یعنی از بین رفتن آن دو بزرگوار.

مؤمنین باید یاد بگیرند که هیچ وقت از هیچ چیز نا امید نشوند حتی اگر به
ذهنشان از محالات باشد، همچنین باید بدانند که اگر اراده خدا باشد هر غیر
ممکنی ممکن خواهد شد.

مؤمنین باید بدانند که اگر در صراط مستقیم و مطیع اوامر خدای تعالی باشند،
خدای مهربان هم از جائی که تصورش را ندارند روزیشان را می‌رساند و حوانجشان
را برآورده می‌نماید همان طور که حضرت هاجر به هیچ وجه فکرش را هم نمی‌کرد
که در آن سرزمین خشک چشمهای بجهوشد.

آیات ۱۶۰ الی ۱۶۱ سوره بقره:

إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنْزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَ اهْدَى مِنْ بَعْدِ مَا يَبَيِّنُهُ
لِلنَّاسِ فِي الْكِتَابِ أُولَئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ وَ يَلْعَنُهُمُ الْأَعْنُونَ ﴿١٦٠﴾ إِلَّا
الَّذِينَ تَابُوا وَ أَصْلَحُوا وَ بَيَّنُوا فَأُولَئِكَ أَتُوْبُ عَلَيْهِمْ وَ أَنَا التَّوَّابُ
الرَّحِيمُ ﴿١٦١﴾.

ترجمه آیات ۱۶۰ الی ۱۶۱ سوره بقره:

«کتمان حق»

قطعاً کسانی که آنچه را ما از دلائل و راهنمایها نازل کرده‌ایم کتمان می‌کنند،
بعد از آنکه ما در کتاب آن را برای مردم بیان نموده بودیم، آن گروه را خدا لعنت
می‌کند و همه لعنت‌کنندگان، آنان را لعنت می‌کنند. (۱۶۰)

مگر کسانی که توبه کنند و خود را اصلاح نمایند و آنچه را که می‌دانند برای
مردم بیان کنند. من توبه آنها را می‌پذیرم، زیرا من توبه‌پذیر مهربانی
هستم. (۱۶۱)

تدبر ما:

مؤمنین باید بدانند بعد از ائمه اطهار علیهم السلام بهترین مردم، علماء پاک و در صراط
مستقیم هستند و همین طور بعد از شیطان هم بدترین مردم آن علمائی هستند که از
صراط مستقیم خارج شده و مردم را به طرف باطل بکشانند و حقایق را از مردم
پنهان می‌کنند^(۱).

۱ - قَالَ قِيلَ لِلَّهِبِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْهِ مَنْ خَيْرٌ خَلِيَ اللَّهُ بَعْدَ أَمَّةَ الْهُدَىٰ وَ مَصَابِيحَ الدُّجَىٰ قَالَ الْعُلَمَاءُ إِذَا صَلَحُوا
قِيلَ وَ مَنْ شَرٌّ خَلَقَ اللَّهُ بَعْدَ إِلَيْسٍ وَ فِرْعَوْنَ وَ نُمُرُودَ وَ بَعْدَ الْمُسْمَمِينَ بِاسْمَائِكُمْ وَ بَعْدَ الْمُسَكِّنِينَ بِالْقَابِكُمْ وَ
=>

مؤمنین باید بدانند هر کس حقی را به خصوص در امورات دینی کتمان نماید
مشمول لعنت خدای تعالی، مؤمنین و ملاٹکه و اجنه خواهد شد.

علماء و روحانیون باید بدانند که اگر متوجه شوند در دین خدا بدعت گذاشته
شد و مردم را راهنمایی ننموده و به طرف صراط مستقیم دعوت نکنند مورد لعنت
خدای تعالی قرار خواهند گرفت^(۱).

مؤمنین باید بدانند که لعنت مردم اگر به حق باشد بسیار در روح آنها مؤثر است
و در دنیا و آخرت آنها تأثیر منفی دارد لذا هیچ گاه نباید با اعمال و رفتارهایشان
باعث لعنت فرستادن دیگران برای خودشان باشند.

مؤمنین باید بدانند خدای تعالی بسیار مهربان و بسیار بخشنده است و
مخصوصاً در قرآن کریم، خودش را به این اوصاف معرفی نموده است،
خدای مهربان ما از اکثر قریب به اتفاق خطاهای گناهان بندگانش می‌گذرد و آنان را
مشمول عفو الهی خویش قرار می‌دهد او حتی خانه و حرم خویش را محل امنی
برای همه حتی گنه کاران قرار داده و ائمه اطهار علیهم السلام در این باره فرموده‌اند: کسی که
حد بر او واجب است اگر به حرم مکه پناه ببرد تا زمانی که او در حرم مکه است
هیچ کس حق ندارد بر او حد جاری کند تا از آن جا خارج شود.^(۲)

⇒ الْآخِذِينَ لِمَكِّتَبْكُمْ وَ الْمُتَنَمِّرِينَ فِي مَالِكِكُمْ قَالَ الْعَلَمَاءُ إِذَا فَسَدُوا هُمُ الظُّهَرُونَ لِلْأَبْطَلِ الْكَاتِمُونَ لِلْحَقَائِقِ وَ فِيهِمْ قَالَ اللَّهُ عَزَّ وَ جَلَّ أَوْلَئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ وَ يَلْعَنُهُمُ الْعَالَمُونُ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا إِلَيْهِ (بحار الأنوار
جلد: ۲ صفحه: ۸۹).

۱- قالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ إِذَا ظَهَرَتِ الْبِدْعَ فِي أُمَّةٍ فَإِنَّهُمْ بِهِ أَعْلَمُ عِلْمًا فَمَنْ لَمْ يَعْلَمْ فَعَلَيْهِ لَعْنَةُ اللَّهِ الْكَافِي جلد: ۱ صفحه: ۵۴).

۲- عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَلِيِّبَ قَالَ سَالَتْهُ عَنْ قَوْلِ اللَّهِ عَزَّ وَ جَلَّ وَ مَنْ دَخَلَهُ كَانَ آمِنًا قَالَ إِذَا أَحْدَثَ الْعَبْدُ فِي غَيْرِ الْحَرَمِ جَنَاحَيْهِ ثُمَّ فَرَّ إِلَى الْحَرَمِ لَمْ يَسْعَ لِأَحَدٍ أَنْ يَأْخُذُهُ فِي الْحَرَمِ وَ لَكِنْ يُمْنَعُ مِنِ السُّوقِ وَ لَا يُبَايِعُ وَ لَا يُطْعَمُ وَ لَا يُسْقَى وَ لَا يُكَلَّمُ فَإِنَّهُ إِذَا فَعَلَ ذَلِكَ يُؤْشِكُ أَنْ يَخْرُجَ مَيُوشَدًا وَ إِذَا جَئَ فِي الْحَرَمِ جَنَاحَيْهِ أَقِيمَ عَلَيْهِ الْحُدُودُ فِي الْحَرَمِ لِأَنَّهُ لَمْ يَرْعِ لِلْحَرَمِ حُرْمَةً (وسائل الشيعة جلد: ۱۳ صفحه: ۲۲۶).

گناه کاران باید بدانند اگر از گذشته خویش پشیمان شدند و به گناهان و اشتباهات قبلی برنگشتند و گذشته خویش را جبران کردند خدای تعالی آنها را خواهد بخشید^(۱) بلکه گناهان آنها را تبدیل به شواب و اعمال حسنی خواهد نمود^(۲).

۱ - النَّدْمُ تَوْبَةٌ (من لا يحضره الفقيه جلد: ۴ صفحه: ۳۸۰).
۲ - يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا (سوره فرقان، آیه: ۷۰).

آیات ۱۶۲ الی ۱۶۳ سوره بقره:

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَ مَا تُوا وَ هُمْ كُفَّارٌ أُولَئِكَ عَلَيْهِمْ لَعْنَةُ اللَّهِ وَ
الْمَلَائِكَةِ وَ النَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴿١٦٢﴾ خَالِدِينَ فِيهَا لَا يُخْفَفُ عَنْهُمُ الْعَذَابُ
وَ لَا هُمْ يُنْظَرُونَ ﴿١٦٣﴾

ترجمه آیات ۱۶۲ الی ۱۶۳ سوره بقره:

«لعنت خدا بر کافران»

کسانی که کافر شده‌اند و با همان کفر مرده‌اند، لعنت خدا و ملائکه و همه
مردم بر آنها خواهد بود. (۱۶۲)

و همیشه در آن لعنت باقی می‌مانند و در عذاب آنها تخفیف داده نخواهد
شد و به آنها مهلت داده نمی‌شود. (۱۶۳)

تدبیر ما:

گناه کاران باید بدانند که اگر بدون توبه از دنیا بروند عذاب ابدی جهنم نصیب
آنها می‌شود.

آیه ۱۶۴ سوره بقره:

وَإِلٰهُكُمْ إِلٰهٌ وَاحِدٌ لَا إِلٰهٌ إِلٰهُ الرَّحْمٰنُ الرَّحِيمُ ﴿۱۶۴﴾.

ترجمه آیه ۱۶۴ سوره بقره:

«خدای یکتا»

و خدای شما همان خدای یکتا است که خدائی جز او وجود ندارد. او

بخشنده و مهریان است. (۱۶۴)

تدبر ما:

مؤمنین باید قبل از هر کاری اعتقادات خود را تصحیح کنند و بدانند خدائی جز خدای یکتا وجود ندارد و برای او شریک قائل نشوند.

مؤمنین باید بدانند اکثر فریب به اتفاق مردم وجود خدای تعالی را قبول دارند لذا پیامبران بیشتر در مورد وحدائیت خدای تعالی تبلیغ می نمودند نه برای وجود خدا.

مؤمنین باید بدانند توحید یعنی بیرون ریختن خدایان ساختگی از فکر و خیال خود و معتقد بودن به خدای واحد و پذیرفتن ولایت او و ولایت اولیاء او، که طبق فرموده حضرت علی بن موسی الرضا علیه السلام در نیشابور در حدیث سلسله الذهب^(۱) ولایت اهل بیت، شرط اساسی توحید است. ^(۲)

مؤمنین باید بدانند خدائی که از طریق مستقیم، از صراط حق و از بیان صدق

۱ - «کلمة لا إله إلا الله حصنى فمن دخل فى حصنى أمن من عذابى، بشرطها وشروطها وأنا من شروطها.»

۲ - پرواز روح صفحه ۱۱۱.

اهل بیت ﷺ شناخته نشود، خدا نیست؛ بلکه مخلوق و ساخته فکر آنها است^(۱).

مردم مسلمان باید بدانند خدای تعالی نسبت به همه مخلوقات خویش حتّی
گنه کاران، مهربان است ولی نسبت به مؤمنین و کسانی که به او ایمان آورده باشند
مهربانی خاصی دارد.

۱- کلّما ميّرتموه بآهاماكم فى ادقّ معانيه فهو مخلوق لكم، مردود اليكم (بحارالأنوار جلد: ۶۶ صفحه: ۲۹۳).

آیه ۱۶۵ سوره بقره:

إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالْخِلَافِ الَّتِي لَيْلٌ وَالنَّهَارُ وَالْفُلْكُ
الَّتِي تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِمَا يَنْفَعُ النَّاسَ وَمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ مَاءٍ
فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَبَثَّ فِيهَا مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ وَتَصْرِيفِ الرِّياحِ
وَالسَّحَابِ الْمُسَخَّرِ بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِتَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿۱۶۵﴾

ترجمه آیه ۱۶۵ سوره بقره:

«نشانه های پروردگار»

در خلقت آسمانها و زمین و تفاوت شب و روز و کشتیهائی که در دریا به
نفع مردم در حرکت‌اند و آنچه خدا از آسمان آب نازل کرده است که به وسیله آن
زمین را زنده کرده بعد از آنکه (در زمستان) مرده بود و آنچه در زمین از همه
جانداران پخش کرده است و در گردش بادها و ابرهایی که بین آسمان و زمین
مسخر شده‌اند، قطعاً آنها نشانه است برای مردمی که عقلشان را بکار
می‌اندازند. (۱۶۵)

تدبر ما:

مؤمنین برای تقویت و تکمیل ایمانشان باید در آیات و نشانه های خدای تعالی
از جمله در طبیعت و خلقت بدن خویش و غیره تفکر نمایند.

مؤمنین باید توجه داشته باشند که این نهایت عطوفت و مهربانی خدای تعالی
است که آسمان و زمین و شب و سایر نعمت‌ها را به گونه‌ای خلق نموده که متفاوت
باشند، مثلاً متغیر بودن شب و روز یا تغییرات فصول چهارگانه سال و گوناگونی
نعمت‌ها، همه و همه تنوع در آفرینش است و این لطف خداست تا دنیا با اینکه به

منزله پل است و خیلی کوتاه و زودگذر است، برای بندگانش تکراری و خسته کننده نباشد.

مؤمنین باید توجه داشته باشند افرادی که در کشتی‌ها می‌نشینند و به دل دریا می‌روند چون امیدشان از همه جا و همه چیز قطع شده است، به خصوص در موقع طوفانی بودن دریا، به خدای تعالیٰ نزدیک‌تر هستند، پس باید بدانیم ما زمانی به خدای تعالیٰ نزدیک می‌شویم که امیدمان از همه کس و همه چیز قطع شود و تنها به خدا توکل کنیم.

مؤمنین باید توجه داشته باشند که آب مایه حیات و طراوت تمام جانداران است و حتی روح آنها هم نیاز به آب حیات دارد که کتاب خدا و خاندان عصمت و طهارت ﷺ و کلماتشان آب حیات برای روح بشریت است.

مؤمنین باید متوجه نظم در کارهای خدای تعالیٰ باشند و بدانند که خدای تعالیٰ به وسیله خلقت باد، کشتی‌های آنها را در دریا به حرکت می‌آورد تا باعث منفعت برای آنها باشد و آن‌ها را به همراه بارهایشان جا به جا کند و نه تنها در دریا بلکه در خشکی هم خلقت باد برای آنها حائز منفعت است مثلاً وزش باد در خشکی باعث افشاراندن گروه‌های نر گیاهان بر ماده آنها می‌شود و بدین وسیله میوه‌ها بارور می‌شوند و خیلی منفعت‌های دیگر که باد در دریا و خشکی برای بشر دارد و مجال نوشتمن آنها در اینجا نیست.

مؤمنین باید بدانند حکمت‌ها و منفعت‌های فراوانی در ابرها وجود دارد آنها بدون اینکه بشر کوچکترین زحمتی متحمل شود مقدار بسیار زیادی آب را از دریاها به طرف سرزمین‌های خشک می‌برند و آن سرزمین‌ها را آبیاری می‌کنند و منابع چشم‌های زیر زمینی را پر می‌نمایند.

آیات ۱۶۶ الی ۱۶۸ سوره بقره:

وَ مِنَ النَّاسِ مَنْ يَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْدَادًا يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ وَ
الَّذِينَ آمَنُوا أَشَدُ حُبًّا لِلَّهِ وَ لَوْ يَرَى الَّذِينَ ظَلَمُوا إِذْ يَرَوْنَ الْعَذَابَ أَنَّ
الْقُوَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا وَ أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعَذَابِ ﴿۱۶۶﴾ إِذْ تَبَرَّا الَّذِينَ اتَّبَعُوا
مِنَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا وَ رَأَوْا الْعَذَابَ وَ تَقَطَّعَتْ بِهِمُ الْأَسْبَابُ ﴿۱۶۷﴾ وَ
قَالَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا لَوْ أَنَّ لَنَا كَرَّةً فَتَتَبَرَّا مِنْهُمْ كَمَا تَسْبَرُوا مِنَا كَذِلِكَ
يُرِيهِمُ اللَّهُ أَعْمَالَهُمْ حَسَرَاتٍ عَلَيْهِمْ وَ مَا هُمْ بِخَارِجِينَ مِنَ
النَّارِ ﴿۱۶۸﴾.

ترجمه آیات ۱۶۶ الی ۱۶۸ سوره بقره:

«محبت به خدا»

و از میان مردم کسانی هستند که غیر از خدا، خدایانی برای خود اتخاذ
می‌کنند و آنها را مانند محبّشان به خدا دوست دارند. ولی کسانی که ایمان
آورده‌اند، محبّشان به خدا شدیدتر است. و اگر ستمگران بینند وقتی را که
عذاب را مشاهده می‌کنند قطعاً همه قدرت و قوت مال خدا است و قطعاً دارای
عذاب سختی است. (۱۶۶) آن زمان کسانی که فرمانده بوده‌اند، از فرمابرداران
خود بیزاری می‌جویند، زیرا عذاب را می‌بینند و از همه وسیله‌ها، دستشان بریده
شده است. (۱۶۷) و فرمابرداران می‌گویند: اگر برای ما به دنیا باز گشتنی می‌بود،
ما هم از آنها ابراز بیزاری می‌کردیم، همان‌گونه که آنها از ما اظهار بیزاری می‌کنند.
این چنین پروردگار اعمال آنها را که مایه حسرتشان هست، به آنها نشان می‌دهد
و اینها به هیچ وجه از آتش خارج نمی‌شوند. (۱۶۸)

تدبیر ما:

از مشخصات کسانی که به خدای تعالیٰ ایمان آورده‌اند این است که محبت شدید و زیادی به خدای تعالیٰ دارند بلکه تمام محبتشان را به خدای تعالیٰ متمرکز نموده‌اند.

مؤمنین باید فقط اولیاء خدا را مقتدا و پیشوای خود قرار دهند و محبت آنها فقط به اولیاء خدا متمرکز باشد و مانند بعضی از مردم که افراد بی‌صلاحیت را به عنوان ولی و پیشوای خود انتخاب می‌کنند و همانند اولیاء خدا آنها را دوست دارند نباشند^(۱) و بدانند مراجع و بزرگان دین دوست داشتن اولیاء خدا را واجب شرعی می‌دانند^(۲).

مؤمنین باید بدانند که اگر امام و مقتدا خود را افراد پاک و اولیاء خدا قرار دادند در عالم آخرت هم آن ولی خدا مأمورین خویش را همراه خود به بهشت می‌برد اما اگر افراد ناشایست را ولی و سرپرست خویش قرار دادند در عالم آخرت آن افراد ناشایست از او و او نیز از این‌ها بیزاری می‌جویند و همه با هم در عذاب ابدی خدای تعالیٰ وارد خواهند گشت.

مؤمنین باید توجه داشته باشند محبت عامل تبعیت است یعنی محبت هر کس در دلشان افتاد از همان تبعیت خواهند داشت.

۱- سَأَلْتُ أَبَا جَعْفَرِ عَلِيًّا عَنْ قَوْلِ اللَّهِ وَ مِنَ النَّاسِ مَنْ يَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْدَادًا يُجْبِيْنَهُمْ كَحْبُ اللَّهِ قَالَ فَقَالَ هُمْ وَ اللَّهِ أَوْلَيُهُمْ قَلْبَانِ وَ قُلْبَانِ وَ قُلْبَانِ اتَّخِذُوهُمْ أَنْتَهَ دُونَ الْأَمَامِ الَّذِي جَعَلَ اللَّهُ لِلنَّاسِ إِمَاماً فَذَلِكَ قَوْلُ اللَّهِ وَ لَوْ يَرَى الَّذِينَ ظَلَمُوا إِذْ يَرُونَ الْعَذَابَ أَنَّ الْقُوَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا وَ أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعَذَابِ إِذْ شَرَرَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا مِنَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا وَ رَأَوُا الْعَذَابَ وَ تَنَطَّعُتْ بِهِمُ الْلَّثَيْبَ وَ قَالَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا لَوْ أَنَّ لَنَا كُرَّةً فَتَبَرَّأُ مِنْهُمْ كَمَا تَبَرَّأُ مِنَ كَذِلِكَ يُرِيهِمُ اللَّهُ أَعْمَالَهُمْ حَسَرَاتٍ عَلَيْهِمْ وَ مَا هُمْ بِخَارِجِينَ مِنَ النَّارِ ثُمَّ قَالَ أَبُو جَعْفَرٍ عَلِيًّا هُمْ وَ اللَّهُ يَا جَاهِرُ أَنْتَهُ الظُّلْمَةِ وَ أَشْبَاعُهُمْ (بحار الأنوار جلد: ۶۹ صفحه: ۱۳۷).

۲- رساله عملیه حضرت آیت الله العظمی سید صادق حسینی شیرازی «دامت برکاته» مسأله: ۲۳۱۷ صفحه: ۴۱۵.

مؤمنین باید از عمر خویش کمال استفاده را بنمایند و بدانند وقتی عمرشان در دنیا به پایان رسید دیگر هیچ گاه به دنیا بر نخواهند گشت.

مردم مسلمان باید برای ولایت ائمه اطهار علیهم السلام بسیار اهمیت قائل باشند چرا که خدای تعالی مهربان است و همه مردم را مورد عفو خویش قرار می دهد و از آتش جهنم نجاتشان می دهد اما کسانی که تحت ولایت ائمه اطهار علیهم السلام نبوده‌اند جهنم‌شان ابدی است و عفوی برای آنها در کار نیست^(۱).

مؤمنین باید بدانند روز قیامت یوم الحسرة است یعنی در آن روز مردم حسرت‌های زیادی می خورند از جمله کسانی که حسرت می خورند کسانی هستند که توانائی اینکه کار خیری انجام دهند داشته‌اند اما انجام نداده‌اند و بعد از خودشان اموالشان به ورثه شان رسیده و ورثه آن مال را در راه خدا خرج کرده‌اند، لذا آن ورثه را به خاطر آن کاری که در واقع با پول این شخص انجام داده‌اند به بهشت می برنند اما خودش را چون از کار خیر مضایقه کرده راهی جهنم می کنند^(۲) لذا باید تا می توانند کارهای خیر انجام دهند و باقیات الصالحات از خویش به جای گذارند.

۱ - قُلْتُ لِأَيْبِيْ عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ وَمَا هُمْ بِخَارِجِنَ مِنَ النَّارِ قَالَ أَعْذَأُمُ عَلَيْهِ عَلَيْهِ هُمُ الْمُخَلَّدُونَ فِي النَّارِ أَبَدَ الْأَيَّدِينَ وَدَهْرَ الدَّاهِرِينَ (بحار الأنوار جلد: ۸ صفحه: ۳۶۲).

۲ - إِنَّ أَعْظَمَ الْحَسَرَاتِ يَوْمَ الْيَمَامَةِ حَسَرَةُ رَجُلٍ كَسَبَ مَالًا فِي غَيْرِ طَاعَةِ اللَّهِ فَوَرَثَهُ رَجُلًا فَانْفَقَهُ فِي طَاعَةِ اللَّهِ سُبْحَانَهُ فَدَخَلَ بِهِ الْجَنَّةَ وَدَخَلَ بِهِ الْأَوَّلُ النَّارَ (بحار الأنوار جلد: ۱۰۰ صفحه: ۱۲).

آیه ۱۶۹ سوره بقره:

يَا أَيُّهَا النَّاسُ كُلُوا مِمَّا فِي الْأَرْضِ حَلَالًا طَيِّبًا وَ لَا تَتَّبِعُوا حُطُوطًا
الشَّيْطَانُ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴿۱۶۹﴾

ترجمه آیه ۱۶۹ سوره بقره:

«خوردنیهای پاک»

ای مردم، از آنچه در زمین از خوردنیها است، حلال و طیب و طاهر
بخورید. و پیروی از گامهای که شیطان به طرف بدبهختی بر می‌دارد نکنید. زیرا
او دشمن آشکارای شماست. (۱۶۹)

تدبر ما:

مؤمنین باید بدانند بزرگ‌ترین و اصلی‌ترین دشمن آنها شیطان رجیم است^(۱)
لذا او هیچ وقت خیر خواه آنها نخواهد بود.

مؤمنین باید بدانند خدای تعالی نعمت‌هایش را برای خوشی و راحتی آنها
خلق نموده پس باید از آنها در راه مشروع و حلال استفاده نمایند و بدانند این که
بی‌خود و بی‌جهت حلالی را بر خود حرام کنند جز عمل به خطوات شیطان چیز
دیگری نیست پس نباید به خطوات شیطان عمل نمایند و فکر کنند زهد و رزیده‌اند،
زیرا زهد به معنی استفاده نکردن از نعمتهای دنیایی نیست بلکه به معنای صحیح
استفاده کردن و دل نبستن به اموال دنیا می‌باشد.

مؤمنین باید بدانند اگر قسم‌های خوردند و یا نذرها ای کردند که با شرع مقدس
اسلام منافات داشت نذر و قسم آن‌ها درست نیست، به عنوان مثال اگر قسم

۱- إِنَّ الشَّيْطَانَ لِلنَّاسِ عَدُوٌّ مُّبِينٌ (سوره یوسف، آیه: ۵).

خوردن و یا نذر کردند که از نعمتی که خدا آن را حلال شمرده استفاده نکنند آن قسم و نذر باطل است و نباید به آن عمل نمایند چون آن قسم و نذر از خطوات شیطان بوده و انجام ندادن آن کفاره‌ای ندارد.^(۱)

مؤمنین باید بدانند که اگر به اصطلاح معروف کاسه داغ‌تر از آش شدند و خواستند تندتر و مقدس‌تر از پیامبر اکرم و ائمه اطهار^{علیهم السلام} باشند و بعضی از اعمالی که در دین آنها حرام نیست را ترک کنند کاملاً در اشتباہند و رسول خدا^{علیه السلام} در مورد آن‌ها فرموده است که: «این گونه افراد از من نیستند»^(۲) و این افراد در حقیقت خودشان سر خود دین و آئین جعل کرده‌اند.

۱- سَعَىْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ الْأَشْجَلِ قَالَ إِذَا حَلَّتِ الرَّجُلُ عَلَىٰ شَيْءٍ وَ الَّذِي حَلَّتْ عَلَيْهِ إِثْيَاهُ خَيْرٌ مِنْ تَرْكِهِ فَلَيْسَ الَّذِي هُوَ خَيْرٌ وَ لَا كَفَّارَةٌ عَلَيْهِ وَ إِنَّمَا ذَلِكَ مِنْ خُطُوطِ الشَّيْطَانِ (اصول کافی جلد: ۷ صفحه: ۴۴۳).

۲- عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ الْأَشْجَلِ قَالَ إِنَّ ثَلَاثَ نِسَوةً أَتَيْنَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلَهُ وَسَلَّمَ فَقَالَتْ إِحْدَاهُنَّ إِنَّ زَوْجِي لَمْ يَاكُلُ اللَّحْمَ وَ قَالَتِ الْأُخْرَى إِنَّ زَوْجِي لَمْ يَشْمُسِ الطَّيْبَ وَ قَالَتِ الْأُخْرَى إِنَّ زَوْجِي لَمْ يَقْرُبِ النِّسَاءَ فَخَرَجَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلَهُ وَسَلَّمَ يَجْرِي رَدَاءَ حَتَّى صَعَدَ الْمِيَمَرَ فَحَمَدَ اللَّهَ وَ أَشْتَرَ عَلَيْهِ ثُمَّ قَالَ مَا بَالُ أَقْوَامِ مِنْ أَصْحَابِي لَمَ يَاكُلُوكُنَّ اللَّحْمَ وَ لَمْ يَشْمُسُونَ الطَّيْبَ وَ لَمْ يَأْتُوكُنَّ النِّسَاءَ أَمَا إِنِّي أَكُلُ اللَّحْمَ وَ أَشْمُسُ الطَّيْبَ وَ أَتَى النِّسَاءَ فَمَنْ رَغَبَ عَنْ سُتُّي فَلَيْسَ مِنِّي (اصول کافی جلد: ۵ صفحه: ۴۹۶).

قالَ لِي أَبُو عَبْدِ اللَّهِ الْأَشْجَلِ أَمَا سَمِعْتَ بِطَارِقَ إِنَّ طَارِقاً كَانَ تَخَاسِأً بِالْمَدِينَةِ فَأَتَى أَبَا جَعْفَرٍ عَلَيْهِ فَقَالَ يَا أَبَا جَعْفَرٍ إِنِّي هَالِكٌ إِنِّي هَالِكٌ إِنِّي حَلَّتْ بِالظَّلَاقِ وَ الْعَنَاقِ وَ النَّدُورِ فَقَالَ لَهُ يَا طَارِقُ إِنَّ هَذِهِ مِنْ خُطُوطِ الشَّيْطَانِ (تهذیب الأحكام جلد: ۸ صفحه: ۲۸۸).

آیات ۱۷۰ الی ۱۷۲ سوره بقره:

إِنَّمَا يَأْمُرُكُم بِالسُّوءِ وَالْفَحْشَاءِ وَأَن تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿١٧٠﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ أَتَّبَعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا أَلْفَيْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا أَوْ لَوْ كَانَ آبَاؤُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ ﴿١٧١﴾

وَمَثَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا كَمَثَلِ الَّذِي يَنْعِقُ بِمَا لَا يَسْمَعُ إِلَّا دُعَاءً وَنِداءً
صُمُّ بُكْمُ عُمُّ فَهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴿١٧٢﴾

ترجمه آیات ۱۷۰ الی ۱۷۲ سوره بقره:

«فعالیت شیطان»

شیطان شما را به بدی و فحشاء امر می کند و از شما می خواهد که آنچه را درباره خدا نمی دانید، بگوئید. (۱۷۰)

و زمانی که به آنها گفته می شود که از آنچه خدا برای شما نازل فرموده، پیروی کنید، می گویند: بلکه ما از راه و روش پدرانمان که ما بر آن مأنوس نموده پیروی می کنیم. اگر چه پدرانشان تعقل چیزی را نکرده و هدایت نشده باشند؟! (۱۷۱)

و مثُل کسانی که کافرند، مانند کسی است که حیوان را صدا می زند، ولی او چیزی جز خواندن و صدا نمی فهمد. کر، گنگ، کورند و آنها تعقل نمی کنند. (۱۷۲)

تدبر ما:

مؤمنین باید بدانند که شیطان دائما همه مردم را وسوسه می کند و آنها را به

سمت بدی‌ها و گناهان می‌خواند و در این میان فقط کسانی که تزکیه نفس کرده باشند به شیطان لبیک نمی‌گویند و شیطان هم تسلطی بر آنها پیدا نمی‌کند^(۱).

مبلغین و علماء باید بسیار مواظب باشند که مطلبی را بدون علم به خدای تعالیٰ و اولیائش نسبت ندهند که در این صورت جایگاهشان جهنم است.

مؤمنین باید بدانند در عین اینکه احترام والدین بر آنها لازم است اما اگر والدین از صراط مستقیم خارج باشند هیچ دلیل عقلی و دینی برای اینکه بخواهند از راه آنها پیروی کنند ندارند.

مؤمنین باید به هیچ وجه بر چیزی و یا کسی حتی نسبت به پدر و مادر خود تعصّب نداشته باشند بلکه فقط باید از صراط مستقیم اهل‌بیت عصمت و طهارت ﷺ پیروی نمایند و دیگران و حتی پدر و مادرشان را تا زمانی قبول داشته باشند که در صراط مستقیم باشند.

مؤمنین باید بدانند در هر کار و امری باید از کسانی تقلید نمایند که صلاحیت کافی در آن امر را دارا باشند و بدانند قبل از تقلید باید تحقیق کنند تا بفهمند کسی که می‌خواهند از او تقلید کنند صلاحیت و علم کافی در آن رابطه دارد یا نه و متوجه باشند که تقلید کورکورانه مورد مذمت دین مبین اسلام است.

مردم مسلمان باید بدانند که خدای تعالیٰ به آنها عقل و شعور داده و آنها را انسان آفریده پس نباید با تعصبات بی‌دلیل عقل و شعور خود را زائل کنند و خود را در ردیف حیوانات و حتی پست‌تر از حیوانات قرار دهنند.

کسانی که حقایق را قبول نمی‌کنند همانند حیوانات هستند که اگر شما برای

۱- قَالَ فَيَعِزَّ تَكَ لَأُغْوِيَّهُمْ أَجْمَعِينَ إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُخَلَّصِينَ (سوره ص، آیات: ۸۲ و ۸۳).
إِنَّ عِبَادِي لَيَشِ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ (سوره حجر آیه: ۴۲).

یک حیوان حقایقی را بگوئید آن حیوان فقط صوت صدای شما را می‌فهمد ولی درک نمی‌کند که شما چه می‌گوئید لذا این چنین موجودی با کسی که کراست و اصلاً نمی‌فهمد فرقی ندارد.

مؤمنین باید بدانند چشم و گوش و زبان، زمانی برای آنها مفید خواهد بود که به وسیله آنها حقایق را درک کنند و نشر دهنند و گرنم حیوانات نیز گوش و چشم و زبان دارند.

آیه ۱۷۳ سوره بقره:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُلُّوا مِنْ طَيِّبَاتٍ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَ اشْكُرُوا لِلَّهِ إِنْ كُنْتُمْ إِيمَانُكُلُّهُ تَعْبُدُونَ ﴿۱۷۳﴾.

ترجمه آیه ۱۷۳ سوره بقره:

«رزق حلال و حرام»

ای کسانی که ایمان آورده‌اید، از رزق پاکی که ما به شما داده‌ایم بخورید و خدا را شکر کنید اگر فقط او را بندگی می‌کنید. (۱۷۳)

تدبر ما:

مؤمنین باید توجه داشته باشند خدای تعالی در این آیه شریفه با مورد خطاب قرار دادن آنها به وسیله جمله «يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا» یعنی ای کسانی که مؤمن هستید، به آنها و همه مردم فهمانده که من تمام نعمت‌های را برای مؤمنین خلق کرده‌ام و به برکت مؤمنین دیگران هم از نعمت‌های من برخوردار می‌شوند یعنی در واقع من تمام نعمت‌های را برای مؤمنین خلق کرده‌ام و تمام نعمت‌های من متعلق به آنها است.

مردم مسلمان باید بدانند که آنها از طرف خدای تعالی اجازه دارند از هر نعمتی که پاک و طیب بود استفاده کنند لذا آن دسته از مردم که بعضی از حلال‌ها را بر خود حرام می‌کنند و فکر می‌کنند زاهد شده‌اند اشتباه می‌کنند، آنها زاهد نشده‌اند بلکه از صراط مستقیم خارج شده‌اند و خدا هم چنین اشخاصی را دوست ندارد^(۱) زیرا

۱- قَالَ لِي الْإِلَامُ عَلَيِّ بْنُ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِ... إِنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ إِنَّ اللَّهَ يَعْصِبُ عَلَى مَنْ لَا يَعْبُدُ رُحْصَةً (بحار الأنوار جلد: ۵۰ صفحه: ۱۲۶).

زهد به معنای دلبستگی نداشتن به دنیا و متعلقاتش است نه به معنای استفاده نکردن از دنیا، چه بسا کسانی که وضع مالی خوبی ندارند و نمی‌توانند از بسیاری از نعمات استفاده کنند اما زاهد هم نیستند و حبّ دنیا در قلبشان هست و بر عکس کسانی که وضع مالی بسیار خوب و زندگی راحت و مرفه‌ای دارند اما دلبستگی به هیچ کدام از دارائی‌هایشان ندارند و زهد دارند.

مؤمنین باید بدانند دعای کسی که مالش حرام و یا آمیخته با حرام باشد مستجاب نخواهد شد.

مؤمنین باید بدانند خالق و روزی دهنده آنها خدای تعالی است لذا هیچ گاه نباید در شکرگذاری کسی را بر خدای تعالی مقدم کنند زیرا خدای مهربان در حدیثی قدسی فرموده است: من انسان را آفریده‌ام و روزی می‌دهم، اما انسان کس دیگری را عبادت و شکر می‌نماید.^(۱)

مؤمنین باید از رویه خدای تعالی یاد بگیرند تا در وقتی که می‌خواهند کسی را از انجام کاری منع کنند اول راههای صحیحش را به او یاد بدهند بعد او را از آن کار منع کنند همین طور که در اینجا و در آیات بعد خدای تعالی وقتی می‌خواهد بندگانش را از خوردن بعضی چیزها منع کند اول خوردنی‌های مجاز و خوب را معرفی می‌نماید بعد خوردنی‌های حرام را اعلام می‌کند.

۱- قال رسول الله صلى الله عليه و آله قال تعالى أنا مع الإنسان في نبأ عظيم أخلاقه و يعبد غيري و أعطيه و يحمد غيري و أمنعه و يشكو غيري (مشكاة الأنوار صفحه: ۳۲۸).
عن النبي صلى الله عليه و آله و سلم يقول الله تعالى إني والجن والإنس في نبأ عظيم أخلاق و يعبد غيري و ارزق و يشكرا غيري (تفسير الصافى، جلد: ۱، صفحه: ۲۱۲).

آیه ۱۷۴ سوره بقره:

إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَ الدَّمَ وَ لَحْمَ الْخِنْزِيرِ وَ مَا أَهْلَكَ بِهِ لِغَيْرِ اللَّهِ
فَنِ اضْطُرَّ غَيْرَ باغٍ وَ لَا عادٍ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿۱۷۴﴾

ترجمه آیه ۱۷۴ سوره بقره:

«گوشهای حرام»

جز این نیست که خدا بر شما گوشت مرده و خون و گوشت خوک و آنچه از حیوانات حلال گوشت که در وقت ذبح اسم غیر خدا بر آنها برده می‌شود، حرام کرده است. و کسی که مضطرب باشد و تجاوزگر و ستمگر نباشد گناهی بر او نیست و خدا با گذشت مهریانی است. (۱۷۴)

تدبیر ما:

خوردنیهای حرام عبارتند از:

۱- گوشت میته: یعنی حیوان حلال گوشتی که ذبح شرعی نشده باشد (کلیاتی که مراجع عظیم الشأن تقلید پیرامون ذبح شرعی در رساله‌های عملیه خود آورده‌اند عبارتند از:

اول: کسی که سر حیوان را می‌برد مسلمان باشد و همچنین نسبت به اهل بیت عصمت و طهارت لایه لایه ابراز دشمنی نکند.

دوم: سر حیوان را با وسیله آهنی ببرند.

سوم: در هنگام سر بریدن صورت و دست و پا و شکم حیوان به طرف قبله باشد.

چهارم: در هنگام سر بریدن نام خدای تعالی را به زبان جاری کند.

پنجم: حیوان بعد از سر بریدن حرکتی بکند.

اینها کلیات مسأله بود، جهت اطلاع بیشتر به رساله عملیه مرجع تقلید خود رجوع نمایید).

۲- خوردن خون: چون خوردن خبائث حرام است و خون هم جزء خبائث است.

۳- گوشت خوک.

۴- حیوانی که در موقع ذبح نام خدا بر آن برده نشود و یا نام غیر خدا بر آن برده شود.

البته غذاهای حرام به همین‌ها ختم نمی‌شود اما آنچه در این آیه متذکر شده بود همین‌ها بود.

مؤمنین باید بدانند خدای تعالی آن قدر مهربان است و آنها را دوست دارد که به هیچ عنوان نمی‌خواهد بندگانش حتی برای لحظه‌ای ناراحتی ببینند لذا می‌فرماید: اگر در صورت ضرورت از این قسم غذاهای حرام استفاده کردید هیچ اشکالی ندارد و در پایان آیه هم خودش را به بندگانش با گذشت و مهربان معرفی می‌کند.

مردم مسلمان باید بدانند کسانی که تحت ولایت خاندان عصمت و طهارت ﷺ قرار نگیرند و با آنها درگیر شوند و کسانی که راهزن باشند در ضرورت نیز موارد بالا بر آنها حلال نمی‌شود^(۱).

مؤمنین باید توجه داشته باشند که صید و شکار کردن مکروه است مگر در

۱- عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَلِيِّلًا فِي قَوْلِ اللَّهِ تَبَارَكَ وَ تَعَالَى فَمَنْ اضْطُرَّ غَيْرَ باغٍ وَ لَا عَادٍ قَالَ الْبَاغِي الَّذِي يَخْرُجُ عَلَى الْإِمَامِ وَ الْغَادِي الَّذِي يَقْطَعُ الطَّرِيقَ لَا تَحِلُّ لَهُ الْمُيَتَّةَ (اصول کافی جلد: ۶ صفحه: ۲۶۵).

ضرورت برای تامین مایحتاج خود و کسانی که نفقه آنها بر او واجب است و اما کسانی که فقط برای خوشگذرانی و تفریح به صید و شکار می‌روند اگر مضطرب شدن حرام‌هائی که در بالا ذکر شد بر آنها حلال نمی‌شود و اگر استفاده کردند در پرونده اعمالشان گناه نوشته خواهد شد^(۱).

مؤمنین باید برای خوردن غذا برنامه‌ای منظم و دقیق داشته باشند و فقط برای اینکه شکم خود را سیر کنند غذا نخورند بلکه به خاصیت‌ها و مضرات غذاهای توجه داشته باشند. دین مقدس اسلام به خوردن و خوردنیها بسیار اهمیت داده و دائمًا به پیروانش گوشتزد می‌نماید که چه غذاهایی مضر است، آن غذاهای را نخورید و چه غذاهایی پاک و طیب و دارای خاصیت است، آنها را بخورید.

١ - رَوْيَ عَنْ عَبْدِ الْعَظِيمِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ الْحَسَنِيِّ عَنْ أَبِي جَعْفَرٍ مُحَمَّدِ بْنِ عَلَىٰ الرَّضَا عَلَيْهِمَا اللَّهُ اَكَلَ فَأَلَمَ مَعْنَىٰ قَوْلِهِ عَزَّ وَجَلَّ فَمَنْ اضْطَرَّ غَيْرَ باغٍ وَ لَا عادٌ فَلَا إِثْمٌ عَلَيْهِ قَالَ الْعَادِي السَّارِقُ وَ الْبَاغِي الَّذِي يَعْنِي الصَّيْدَ بَطْرَاً أَوْ لَهُواً لَا يَعُودُ بِهِ عَلَىٰ عَيَالِهِ لَيْسَ لَهُمَا أَنْ يَأْكُلَا الْمُبَتَّةَ إِذَا اضْطَرَّا هِيَ حَرَامٌ عَلَيْهِمَا فِي حَالٍ الاضْطَرَارِ كَمَا هِيَ حَرَامٌ عَلَيْهِمَا فِي حَالٍ الْإِخْتِيَارِ (من لا يحضره الفقيه جلد: ٣ صفحه: ٣٤٤).

آیات ۱۷۵ الی ۱۷۷ سوره بقره:

إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ الْكِتَابِ وَيَسْتَرُونَ بِهِ ثُمَّاً فَلَيَأُوْلَئِكَ مَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ إِلَّا النَّارُ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَا يُزَكِّيْهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿۱۷۵﴾ أُولَئِكَ الَّذِينَ اشْتَرَوُ الضَّلَالَةَ بِالْهُدَى وَالْعَذَابَ بِالْمُغْفِرَةِ فَمَا أَصْبَرَهُمْ عَلَى النَّارِ ﴿۱۷۶﴾ ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ نَزَّلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ وَإِنَّ الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِي الْكِتَابِ لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ ﴿۱۷۷﴾.

ترجمه آیات ۱۷۵ الی ۱۷۷ سوره بقره:

«کتمان حق»

قطعًا کسانی که آنچه خدا از کتاب نازل فرموده کتمان می‌کنند و آنها را به قیمت کمی می‌فروشنند، آنها چیزی نمی‌خورند و در شکمشان جز آتش نخواهد بود و خدا روز قیامت با آنها حرف نمی‌زند و آنها را در آن روز تزکیه نفس نمی‌کند و برای آنها عذاب دردناکی خواهد بود. (۱۷۵)

اینها کسانی هستند که گمراهی را به هدایت و عذاب را به بخشش خریده‌اند. آیا آنها را چه چیز در مقابل آتش متحمل و صبور نموده است؟ (۱۷۶) آن بخاطر این است که قطعاً خدا کتاب را به حق و راستی و درستی نازل فرموده و قطعاً کسانی که در کتاب اختلاف می‌کنند در پراکندگی و دوری از حق‌اند. (۱۷۷)

تدبیر ما:

مؤمنین نباید به خاطر دنیا، حقایق را کتمان نمایند زیرا کسانی که دنیا را بـ

آخرت ترجیح می‌دهند عذاب الیمی در انتظارشان است.

مؤمنین باید بدانند کتمان حقایق و انحراف مردم، دو کار بسیار زشت و مانع بسیار بزرگی برای ترکیه نفس است. علماء یهود و نصاری قبل از اسلام همیشه بشارت بعثت رسول اکرم ﷺ را به امت‌هایشان داده بودند اما وقتی رسول اکرم ﷺ به رسالت مبعوث شد گفته‌های خود را فراموش کردند، زیرا آن‌ها جزء علماء و بزرگان دینشان بودند و مردم دائماً به آنها رجوع می‌کردند و خیلی آنها را احترام می‌نمودند و پول‌های زیادی به آنها می‌دادند، آن‌ها از ترس اینکه مبادا مردم به رسول اکرم ﷺ گرایش پیدا کنند و خودشان از آن همه احترام و پول محروم بمانند مشخصات رسول اکرم را از مردم می‌پوشانند و یک سری علاوه‌ی اینکه با مشخصات رسول الله ﷺ سازگار نبود به مردم می‌گفتند و حتی تهمت‌هایی به آن بزرگوار می‌زدند تا ایشان را در بین مردم زشت و کریه نشان بدهند و اینگونه حق را کتمان و مردم را منحرف می‌کردند.

مردم مسلمان باید بدانند کسانی که به خاطر حبّ جاه و ریاست حقایق را می‌پوشانند و مانع گرویدن مردم به اولیاء خدا می‌شوند، به بزرگ‌ترین عذاب دنیا و آخرت گرفتار می‌شوند از جمله اینکه خدای تعالیٰ هیچ گاه حتی در عالم بعد آنها را تزکیه نمی‌کند و هیچ گاه حتی در عالم بعد با آنها هم سخن نخواهد شد. در طول تاریخ نمونه‌های زیادی وجود داشته که افراد اهل هوا نفس و شیطان سیرت حقایق را از مردم می‌پوشانند و خودشان را به عنوان ولی خدا در بین مردم معرفی می‌کردند و اولیاء خدا را طرد می‌نمودند و حتی مانع گرویدن مردم به آنها می‌شدند به عنوان مثال در جریانات بعد از رحلت رسول اکرم ﷺ بزرگ‌ترین ولی خدا امیر المؤمنین علی بن ابیطالب علیہ السلام را خانه نشین کردند و خود بر جای ایشان نشستند.

علماء و دانشمندان دین باید بدانند حبّ دنیا بزرگترین دام شیطان برای آنهاست و باید متوجه باشند زمانی که حبّ دنیا در روح و قلبشان نفوذ کند آنها را اهل عذاب و جهنمی خواهد کرد و بدانند که بزرگترین عاملی که علماء یهود و نصاری را به این روز کشاند حبّ به اموال و ریاست در دنیا بود.

مؤمنین باید متوجه باشند اگر دینشان را به هر قیمتی بفروشند ضرر کرده‌اند، حتی اگر در نظر آن‌ها منافع زیادی نصیباًشان شود.

مردم مسلمان باید به پاکی روح و تزکیه نفس خود بسیار اهمیت بدهند و بدانند علتی که باعث می‌شود بعضی از مردم گمراهی را به جای هدایت و عذاب را به جای بخشش انتخاب کنند هوای نفس آنهاست.

علماء یهود و نصاری وقتی می‌خواستند مردم به پیامبر اکرم ﷺ ایمان نیاورند و پیرو خودشان باشند امت خود را از کتاب آسمانی شان دور می‌کردند و به دور خودشان جمع می‌نمودند و در نتیجه کاری کردند که مردم حرف‌های آنها را گوش کنند و به کتاب آسمانی خود رجوع نکنند چون اگر مردم به کتاب‌های آسمانی رجوع می‌کردند حقایق را آن کتب می‌دیدند و متوجه حقیقت می‌شدند و به پیامبر اکرم ﷺ ایمان می‌آوردند، پس مسلمانان بدانند بدترین علماء کسانی هستند که مردم را از کتاب آسمانی دور کنند و به طرف غیر اهل بیت ﷺ و قرآن دعوت نمایند.

آیه ۱۷۸ سوره بقره:

لَيْسَ الْبِرُّ أَنْ تُوَلُوا وُجُوهَكُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَلَكِنَّ الْبِرَّ
مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالْكِتَابِ وَالثَّبِيْبِينَ وَآتَى الْمَالَ
عَلَى حُبِّهِ ذَوِي الْقُرْبَى وَالْيَتَامَى وَالْمُسَاكِينَ وَابْنَ السَّبِيلِ وَالسَّائِلِينَ وَ
فِي الرِّقَابِ وَأَقامَ الصَّلَاةَ وَآتَى الزَّكَاةَ وَالْمُؤْفُونَ بِعَهْدِهِمْ إِذَا عَاهَدُوا وَ
الصَّابِرِينَ فِي الْبُلْسَاءِ وَالضَّرَاءِ وَحِينَ الْبُلْسِ أُولَئِكَ الَّذِينَ صَدَقُوا وَ
أُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ ﴿۱۷۸﴾.

ترجمه آیه ۱۷۸ سوره بقره:

«خوبی در چیست؟»

نیکی در این نیست که صورت به طرف مشرق و مغرب بگردانید. ولی خوبی و نیکی این است که کسی ایمان به خدا و روز قیامت و ملائکه و کتابهای آسمانی و پیامبران بیاورد و از مال خود با همه محبتی که به آن مال دارد، به نزدیکان و یتیمها و شکست خوردها و در راه مانندگان و سؤال کنندگان و در راه آزادی غلام و کنیزها بدهد و نماز را پیا دارد و زکات بدهد و وقتی که عهدی با کسی بست، وفا کند و در مقابل محرومیتها و مریضیها و در میدان جنگ صبر و استقامت داشته باشد. اینها کسانی هستند که راستگو و اینها همان اهل تقوایند. (۱۷۸)

تدبر ما:

مردم مسلمان باید بدانند خوبی و متدين بودن به نماز و روزه و عبادات ظاهری تنها نیست بلکه اصل و حقیقت ایمان این است که به خدای تعالی و اولیائش ایمان بیاورند و همچنین اصل و حقیقت دین این است که نفسشان را از خبائث اخلاقی تزکیه و پاک نمایند تا به راحتی و با رغبت تمام بتوانند از دارائی‌های خود که برای به

دست آوردنش بسیار زحمت و مشقت کشیده‌اند و ممکن است محبت آن مال در دل آن‌ها باشد، دل کنده و در راه خدا خرج نمایند.

مردم مسلمان باید متوجه ضرورت تزکیه نفس باشند و بدانند کسانی که در اثر تزکیه نفس در روح خود استقامت به وجود می‌آورند اینها موفق‌ترین مردم در همه امور، اعم از مادی و معنوی هستند.

مؤمنین باید زیرک باشند و کمال استفاده را از هر چیزی بکنند، آنها باید بدانند که اگر اقوام و خویشاں‌شان تنگ‌دست هستند بهتر است ابتدا آن‌ها را بر دیگران ترجیح داده و به آن‌ها کمک کنند که با این کار در نزد خدای تعالیٰ اجر و ثواب بیشتری خواهند داشت.^(۱)

مؤمنین باید بدانند افراد زیر اگر نیازمند بودند از دیگران سزاوارتر به کمک و صدقه هستند:

اول: اقوام و خویشاں در صورتی که تنگ‌دست باشند.

دوم: یتیم‌ها؛ دین مبین اسلام به پیروان خویش بسیار سفارش نموده تا با ایتمام با محبت برخورد نمایند و از هیچ کمکی نسبت به آنها دریغ نکنند^(۲) که خدا در عوض این کار پاداش خوبی به آن‌ها وعده داده است،^(۳) البته بیشتر منظور آن ایتمامی هستند که به سن بلوغ نرسیده‌اند و محتاج‌اند.

سوم: مساکین یعنی کسانی که وضع مالی خوبی داشته‌اند اما در حال حاضر به

۱ - قال رسول الله صلى الله عليه و آلـه صدّقـتكـ عـلـى الـفـقـيرـ صـدـقـةـ وـ عـلـى الـأـقـرـبـاءـ صـدـقـاتـ لـاـنـهـاـ صـدـقـةـ وـ صـلـةـ الرـَّحـمـ (مستدرک الوسائل جلد: ۷ صفحه: ۱۹۵).

۲ - قال رسول الله صلى الله عليه و آلـه خـيـرـ مـعـوـرـكـ بـيـثـ فـيهـ يـتـيمـ يـعـسـنـ إـلـهـ وـ شـرـ مـعـوـرـكـ بـيـثـ يـسـاءـ إـلـهـ (مستدرک الوسائل جلد: ۲ صفحه: ۴۷۴).

۳ - قال رسول الله صلى الله عليه و آلـه مـنـ ضـمـ يـتـيمـاـ إـلـىـ طـعـامـهـ وـ شـرـابـهـ حـتـىـ يـسـتـغـنـيـ عـنـهـ وـجـبـتـ لـهـ الـجـنـهـ (مستدرک الوسائل جلد: ۲ صفحه: ۴۷۴).

مسکنت دچار شده و دست تنگ یا ورشکسته شده‌اند.

چهارم: ابن سبیل یعنی کسانی که در مسافرت هستند و در سفر دست‌شان تنگ شده هر چند در وطن خود ثروتمند هستند، البته شاید با توجه به دنیای ارتباطات و فعالیت‌های بانک‌ها در سراسر کره زمین در زمان ما این مورد کمتر پیش آید.

مؤمنین باید همیشه متعهد باشند و هیچ گاه خلف و عده نکنند.

مؤمنین باید بسیار منظم باشند و حتی در صدقه دادن هایشان هم برنامه‌ریزی داشته باشند و صدقه را به جا و به اندازه بدھند^(۱).

مؤمنین نباید فکر کنند که صدقه فقط پول دادن است، بلکه باید بدانند هر چیزی را که از روی صدق و صفا به برادر دینی خود بدھند صدقه است حتی اگر یک نکته علمی به کسی بگویند نیز در واقع صدقه داده‌اند و ضمناً کسانی که در زمان غیبت امام زمان علیهم السلام از امام زمان خود دور مانده‌اند اینها یتیم‌های آل محمد هستند چون امام معصوم به منزله پدر است و علماء و دانشمندان دینی باید از علم خود به این افراد صدقه بدھند^(۲).

مؤمنین باید بدانند که کسب علم خوب است اما مهم‌تر از آن عمل به آن است.

مؤمنین باید بدانند در صدقه دادن و بخشش اول باید واجبات را پیردازند بعد مستحبات را، به عنوان مثال خیلی از مردم بخشش‌های فراوان و صدقات و خیرات زیادی دارند اما خمس یا زکات واجب خود را نمی‌پردازند که این کارشان صحیح نیست بلکه ابتدا باید واجب خود را ادا کنند و سپس به مستحبات پیردازند.

۱ - قَالَ الصَّادِقُ عَلَيْهِ لَيْسَ السَّخْيُ الْمُبِدِّرُ الَّذِي يُنْفِقُ مَالَهُ فِي عَيْرِ حَقٍّ وَ لَكِنَّهُ الَّذِي يُؤَدِّي إِلَى اللَّهِ عَزَّ وَ جَلَّ مَا قَرَضَ عَلَيْهِ (بحار الأنوار جلد: ۹۳ صفحه: ۱۴).

۲ - عن رسول الله صلى الله عليه و آله أشد من يتم اليتيم انقطع عن إمامه و لا يقدر على الوصول إليه فلا يدرى كيف حكمه فيما ابتعلى به من شرائع دينه ألا فمن كان من شيعتنا عالما بعلومنا فهدى الجاهل بشريعتنا كان معنا في الرفيق الأعلى (بحار الأنوار جلد: ۱۰۵ صفحه: ۱۷۱).

آیات ۱۱۷۹ الی ۱۸۰ سوره بقره:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِصاصُ فِي الْفَتْلِ الْحُرُّ بِالْحُرُّ وَ
الْعَبْدُ بِالْعَبْدِ وَ الْأُنْثى بِالْأُنْثى فَنْ عُفِيَ لَهُ مِنْ أَخْيِهِ شَيْءٌ فَاتَّبَاعُ
بِالْمَعْرُوفِ وَ أَدَاءُ إِلَيْهِ بِإِحْسَانٍ ذَلِكَ تَخْفِيفٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَ رَحْمَةٌ فَنِ
اعْتَدَى بَعْدَ ذَلِكَ فَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿۱۷۹﴾ وَ لَكُمْ فِي الْقِصاصِ حَيَاةٌ يَا
أُولَئِكَ لَعْلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿۱۸۰﴾.

ترجمه آیات ۱۱۷۹ الی ۱۸۰ سوره بقره:

«مسئله حیاتی قصاص»

ای کسانی که ایمان آورده‌اید، برای شما حکم قصاص در قتل نوشته شده است که هر شخص آزاد در مقابل آزاد و بردۀ در مقابل بردۀ و زن در مقابل زن می‌باشد. و اگر به کسی از طرف برادر دینیش چیزی داده شود، باید از راه خوبی پیروی شود و او به نیکی به این پیردازد حکم دیه، تخفیف (در مجازات قاتل) و رحمتی از طرف پروردگار تان بوده و کسی که بعد از آن باز هم تجاوز کند، برای او عذاب دردناکی خواهد بود. (۱۷۹)

و برای شما ای صاحبان مغز، در قصاص زندگی و حیات است، شاید شما

تقوی پیشه کنید. (۱۸۰)

تدبر ما:

مردم مسلمان باید توجه داشته باشند آدم کشی و قتل نفس از گناهان کبیره است.

همه مردم باید بدانند کسی که بی‌جهت انسانی را بکشد تمام گناهان مقتول در

پرونده قاتل ثبت می شود.

مسلمانان باید بدانند تمام کسانی که به هر نحوی در قتل بیگناهی دست داشته باشند حتی اگر به صورت زبانی باشد در روز قیامت به عنوان قاتل محسور می شوند و باید جواب‌گو باشند.

مؤمنین باید بدانند که در آئین یهود فقط حکم قصاص بود و در آئین مسیحیان فقط حکم دیه، اما اسلام برای پیروان خویش عظمت قائل شده و حق انتخاب را به آنها داده که اگر اولیاء دم خواستند می توانند قصاص کنند و اگر دوست داشتند می توانند دیه بگیرند، اما باید توجه داشت کسانی که دیه می گیرند باید بعداً قاتل را مورد آزار و اذیت قرار دهند بلکه باید برخورد کریمانه‌ای با او داشته باشند و گرنه عذاب دردناکی از ناحیه خدای تعالی در انتظار آنهاست است که اول دیه می گیرند و بعداً قاتل را اذیت و آزار می کنند، همان طور که اعراب زمان جاهلیت دیه می گرفتند سپس قاتل را می کشند.^(۱)

مؤمنین باید بدانند در همه احکامی که از ناحیه خدای تعالی صادر می گردد حکمت‌ها و فوائد زیادی نهفته است مثلاً در همین حکم قصاص خیلی حکمت هست به عنوان مثال اگر حکم قصاص نبود صاحبان قدرت با خیال راحت ضعفاء را می کشند، در زمان جاهلیت وقتی یک نفر کسی را می کشت اگر طرف مقابل دارای قدرت بود گاهی علاوه بر قاتل همه قبیله او را هم می کشند اما قانون اسلام این است که فقط همان قاتل را بکشید و دیگران گناهی ندارند لذا اسلام به واسطه این حکم کلی تعادل به وجود آورده و از زیاده روی هم جلوگیری نموده است.

۱ - عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ الْكَفَافُ فِي حَدِيثِ قَالَ سَالَتُهُ عَنْ قَوْلِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ فَمَنْ اعْتَدَى بَعْدَ ذَلِكَ فَلَأَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ فَقَالَ هُوَ الرَّجُلُ يَتَعَذَّلُ الدِّيَةُ أَوْ يَعْفُوُ أَوْ يُصَالِحُ ثُمَّ يَتَنَزَّلُ فَيَقْتُلُ فَلَأَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ كَمَا قَالَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ (وسائل الشيعة جلد: ۲۹ صفحه: ۱۲۱).

مؤمنین باید بدانند امیر و مولا یشان حضرت علی بن ابی طالب علیہ السلام چهار حکمت را برای مردم بازگو نمودند که بعداً خدای تعالی در مورد آن چهار حکمت آیه نازل نمود و تأثیدشان کرد؛ یکی از آن چهار مورد این بود که آن امام عزیز و مهربان فرمودند قصاص باعث کم شدن کشت و کشтар می‌شود و بعد خدای تعالی آیه نازل نمود و فرمود: «وَ لَكُمْ فِي الْقِصاصِ حَيَاةٌ يَا أُولَئِكُمْ الْأَلَّابِ».^(۱)

۱- عن علی علیہ السلام قال قلت أَرْبَعًا أَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى تَصْدِيقِي بِهَا فِي كِتَابِهِ قُلْتُ الْمَرءُ مَمْبُوُءٌ تَحْتَ لِسَانِهِ فَإِذَا تَكَبَّلَ ظَهَرَ فَأَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى وَ لَتَعْرِفُهُمْ فِي لَهْنِ الْقَوْلِ فَلَمْ يَفْعَلْ فَمِنْ جَهَلَ شَيْئًا عَادَهُ فَأَنْزَلَ اللَّهُ بِلْ كَذَبُوا بِمَا لَمْ يُحِيطُوا بِعِلْمِهِ وَ قُلْتُ قَدْرُ أُوْ قِيمَةٌ كُلُّ امْرِئٍ مَا يُحْسِنُ فَأَنْزَلَ اللَّهُ فِي قَصَّةٍ طَالُوتَ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَنَا عَلَيْكُمْ وَ زادَهُ سَبَطَةٌ فِي الْعِلْمِ وَ الْجِنْسِ وَ قُلْتُ الْقَتْلُ يَقِيلُ الْقَتْلَ فَأَنْزَلَ اللَّهُ وَ لَكُمْ فِي الْقِصاصِ حَيَاةٌ يَا أُولَئِكُمْ الْأَلَّابِ (بحار الأنوار جلد: ۱ صفحه: ۱۶۶).

آیات ۱۸۱ الی ۱۸۳ سوره بقره:

کُتِبَ عَلَيْكُمْ إِذَا حَضَرَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ إِنْ تَرَكَ خَيْرًا الْوَصِيَّةُ
فَلِلَّهِ الْدِيْنُ وَالْأَقْرَبَيْنَ بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى الْمُتَقْيِنَ ﴿۱۸۱﴾ فَإِنْ بَدَّلَهُ بَعْدَ
مَا سَمِعَهُ فَإِنَّمَا إِلَهُ عَلَى الَّذِينَ يُبَدِّلُونَهُ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿۱۸۲﴾ فَإِنْ
خَافَ مِنْ مُوصِّي جَنَفًا أَوْ إِنَّمَا فَاصْلَحَ بَيْهُمْ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ
رَحِيمٌ ﴿۱۸۳﴾.

ترجمه آیات ۱۸۱ الی ۱۸۳ سوره بقره:

«دستور وصیت‌گردن»

برای شما نوشته شده است که وقتی برای یکی از شما زمان مرگ می‌رسد،
اگر چیز خوبی از خود باقی گذاشته است، آن را برای پدر و مادر و نزدیکان به
طور نیکوئی وصیت کند. این حقیقت است که بر عهده متّقین است. (۱۸۱)
پس کسی که آن وصیت را بعد از آنکه شنیده است تبدیل کند، جز این
نیست که گناهش به گردن کسانی است که آن را عوض می‌کنند. قطعاً خدا شنواز
دانائی است. (۱۸۲)

پس کسی که از انحراف یا گناه وصیت کننده در قوانین الهی بترسد، پس بین
آنها را اصلاح کند، گناهی بر او نیست و خدا بخشنده مهربانی است. (۱۸۳)

تدبیر ما:

مؤمنین باید مهربان و نوع دوست باشند و برای اطرافیان خویش همیشه
خیرخواه باشند حتی باید برنامه‌ای داشته باشند که بعد از مرگشان نیز از جانب
آنها به دیگران خیر و خوبی برسد یعنی با وصیت خیر و خوبی‌ها را به اطرافیانشان

برسانند.

مؤمنین باید بدانند اگر بخواهند در مورد مالشان وصیتی داشته باشند بیشتر از یک سوم آن را نباید وصیت کنند و مابقی آن مال را باید برای ورثه خویش بگذارند تا طبق قانون اسلامی بین آنها تقسیم شود و اگر وارثان تهیدست باشند در یک سوم مالشان هم نباید وصیت کنند و باید بدانند کمک به فرزندان و دیگر وارثانشان که تهیدست هستند از انجام هر کار خیر دیگری بهتر است^(۱).

مؤمنین نباید در وصیت افرادی که از دنیا رفته‌اند دست ببرند و آن وصیت را کم و زیاد نموده و یا تغییر دهند زیرا در این صورت مرتكب گناه شده‌اند.

مؤمنین باید به وصیت هائی که از امواتشان به جای مانده و با شرع مقدس اسلام منافاتی ندارد عمل نمایند حتی اگر به نفع یهودی و یا نصرانی باشد^(۲).

مؤمنین اجازه دارند در دو مورد وصیت را کم و زیاد و یا اصطلاح تغییر دهنند:
اول: در جائی که میت بیشتر از یک سوم مالش را وصیت کرده باشد چون بیشتر از یک سوم حق وارثان است و او چنین حقی ندارد^(۳).

دوم: در جائی که میت وصیت به انجام کارهائی کرده باشد که با شرع مقدس

۱ - عن علی علیه السلام أنه دخل على مولى له في مرضه و له سبعمائة درهم أو تسعمائة درهم فقال ع إلما قال الله إله ترك خيراً وليس لك كثير مال (عوالىاللآلی جلد: ۲ صفحه: ۱۱۶). قال مرضت فجاء رسول الله صلى الله عليه و آله يعودني فقلت له يا رسول الله أوصي بمالي كله قال لا قلت النصف قال لا قلت الثالث قال الثالث و الثالث كثير إنك إن تدع ورثتك أغنياء خير من أن تدعهم عالة يتکفون الناس بآيديهم (عوالىاللآلی جلد: ۲ صفحه: ۱۱۷).

۲ - قال سأله أبا عبد الله علیه السلام عن رجل أوصى بماله في سبيل الله فقال أعطه لمن أوصى به له وإن كان يهودياً أو نصرانياً إن الله تبارك و تعالى يقول فمن يبدل دينه بعد ما سمعه فإنما إثمها على الذين يبدلونه (أصول کافی جلد: ۷ صفحه: ۱۴).

۳ - عن يُوسُفْ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ رَأَيَ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ علیه السلام فِي قَوْلِ اللَّهِ عَزَّ وَ جَلَّ فَمَنْ خَافَ مِنْ مُؤْسِرٍ جَنَّفَ أَوْ إِثْمًا فَأَصْلَحَ بِيَتَهُمْ فَلَا إِثْمٌ عَلَيْهِ قَالَ يَعْنِي إِذَا اعْتَدَى فِي الْوَصِيَّةِ إِذَا رَأَدَ عَلَى الْثُلُثِ (وسائل الشيعة جلد: ۱۹ صفحه: ۲۷۶).

اسلام منافات داشته باشد.

مؤمنین می‌توانند از یک سوم اموال خود برای کسانی که از او ارث نمی‌برند حقیقی تعیین نمایند.

مؤمنین باید به گونه‌ای وصیت کنند که به کسی ظلم نشود و باید بدانند که اگر با وصیت آنها در حق کسی ظلمی صورت گیرد نظر لطف پروردگار از آنها برداشته خواهد شد^(۱).

مؤمنین اگر می‌دانند که ورثه خودشان مستحق‌ترند و به آن مال نیاز دارند بهتر است برای امور متفرقه وصیتی نکنند و مالشان را برای ورثه خویش بگذارند.

۱- عن أبي عبد الله عليه السلام قال منْ عَدَلَ فِي وَصِيَّةِ كَانَ بِمُتْنَزَّلَةِ مَنْ تَصَدَّقَ بِهَا فِي حَيَاتِهِ وَ مَنْ جَازَ فِي وَصِيَّةِ لَقِيَ اللَّهَ عَزَّ وَ جَلَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَ هُوَ عَنْهُ مُغْرِضٌ (أصول کافی جلد: ۷ صفحه: ۵۸).

آيات ۱۸۴ الی ۱۸۶ سوره بقره:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقَوْنَ ﴿۱۸۴﴾ أَيَّامًا مَعْدُودَاتٍ فَنَّ كَانَ مِنْكُمْ مَرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّهُ مِنْ أَيَّامٍ أُخْرَ وَ عَلَى الَّذِينَ يُطِيقُونَهُ فِدْيَةً طَعَامٌ مِسْكِينٌ فَنَّ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَهُوَ خَيْرٌ لَهُ وَ أَنْ تَصُومُوا خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿۱۸۵﴾ شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنْزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ هُدًى لِلنَّاسِ وَ بَيِّنَاتٍ مِنَ الْهُدَى وَ الْفُرْقَانِ فَنَّ شَهَدَ مِنْكُمُ الشَّهَرَ فَأَيْصِمُهُ وَ مِنْ كَانَ مَرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّهُ مِنْ أَيَّامٍ أُخْرَ يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمُ الْيُسْرَ وَ لَا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ وَ لِتُكَبِّلُوا الْعِدَّةَ وَ لِتُكَبِّرُوا اللَّهَ عَلَى مَا هَدَاكُمْ وَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿۱۸۶﴾

ترجمه آيات ۱۸۴ الی ۱۸۶ سوره بقره:

«دستور روزه در ماه رمضان»

ای کسانی که ایمان آورده‌اید، بر شما روزه نوشته شده، آنچنان که بر مردم

قبل از شما نوشته شده بود. شاید شما اهل تقوی گردید. (۱۸۴)

چند روز معلوم و شمرده شده‌ای و اگر کسی از شما مريض يا در سفر باشد،

همان تعداد در زمان دیگر روزه بگيرد و کسانی که روزه برای آنها طاقت‌فرسا

است، فديه بدنه، مسکيني را اطعم کنند و کسی که کار خوبی انجام دهد، برای

او بهتر است و اگر روزه بگيريد، برای شما بهتر است اگر بدانيد. (۱۸۵)

ماه رمضانی که قرآن در آن نازل شده، آن قرآنی هدایت است برای مردم و

بیناتی از هدایت است و جداگانه حق و باطل است و هر کس از شما در وطن

بود و ماه رمضان را درک کرد، پس آن ماه را روزه بگیرد و کسی که مریض یا در مسافرت است، روزه‌هایش را در روزه‌های دیگری بگیرد. خدا برای شما آسانی را خواسته و برای شما سختی را نخواسته است. به هر حال عدد روزه‌ها را تکمیل کنید و به خاطر آنکه خدا شما را هدایت کرده است، تکبیر بگوئید (و بزرگی او را متوجه باشید)، شاید شما تشکر کنید. (۱۸۶)

تدبیر ما:

مؤمنین باید بدانند خدای تعالیٰ به خاطر مصلحت هائی که در نظر گرفته یک ماه در سال روزه را بر آنها واجب کرده و باید بدانند روزه عبادت پر منفعتی است که بر امت‌های گذشته نیز واجب بوده است.

یکی از منفعت‌های روزه این است که ثروتمندان طعم تشنگی و گرسنگی را بچشند و فقراء را به فراموشی نسپارند.

مؤمنین اگر روزه هایشان مورد قبول پروردگار واقع شود دو خوشحالی عائدشان می‌شود اول در هنگام افطار و دوم در عالم بعد هنگام حساب در روز قیامت^(۱).

مؤمنین باید بدانند که روزه باعث ارتباط نزدیک و تنگاتنگ میان بندگان با خدای تعالیٰ می‌شود.

مؤمنین باید بدانند برای ترک نمودن کاری و یا ملکه شدن کاری در روحشان تکرار و تمرین بسیار مؤثر است و روزه دار همین که یک ماه از گناهانی مانند غیبت و تهمت و خلاصه انواع اقسام گناهان دوری می‌کند اثر بسیار زیادی در ترک گناهان

۱ - عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَلِيِّلًا أَنَّهُ قَالَ لِلصَّائِمِ فَرْحَةٌ عِنْدَ إِفْطَارِهِ وَ فَرْحَةٌ عِنْدَ لِقَاءِ رَبِّهِ (أصول کافی جلد: ۴ صفحه: ۶۵).

دارد و همچنین روزه دار در طی این یک ماه با قرآن مأнос است و کارهای خیر زیادی انجام می‌دهد لذا دوری از گناهان و نزدیک شدن به اعمال صالحه ملکه روحش می‌شود.

مؤمنین باید بدانند گرفتن روزه در نشاط روح و بیشتر شدن اعتماد به نفس اثرات بسیار زیادی دارد.

مؤمنین باید توجه داشته باشند که ماه رمضان ماه میهمانی خداست و در مهمانی همواره از مهمان پذیرایی می‌کنند، اما در این مهمانی ماه رمضان یکی از کارها روزه است که خودنگهداری از خوردن و آشامیدن می‌باشد، یعنی خدا در این مهمانی ما را از مسائلی که مربوط به بدن است منع نموده است، بنابراین باید این حقیقت را درباییم که اصل روح ماست نه بدن و خدای مهریان در این ماه از روح ما پذیرایی می‌کند و روح ما میهمان خدای تعالی است و بدن به منزله مرکب برای روح می‌باشد و یقیناً میزبانها به مرکب میهمان‌ها کاری ندارند و از خودشان پذیرائی می‌کنند.

مؤمنین باید بدانند عجب و تکبر دو صفت بسیار زشت و خطرناک است و دین مقدس اسلام با برنامه ریزی‌های مختلف خواسته این دو صفت زشت را از روح پیروانش بزداید و به آنها بفهماند ملاک عظمت و برتری در نزد خدا و اولیاء خدا فقط تقوی است به همین جهت در ماه مبارک رمضان خدا از همه مردم خواسته که روزه بگیرند حال فقیر باشند یا غنی فرقی نمی‌کند همان طور که در حج همه باید لباسی واحد بپوشند و خدا باری بندگانش تقاوی قائل نشده است و این درسی است باری ما که بدانیم در نزد خدای تعالی ثروتمند و تنگدست، رئیس و حاکمی فرمانبر و زیر دست و بلکه تمام اقسام مختلف جامعه یکسانند مگر کسانی که علم و

تقوای بیشتری داشته باشند.

مؤمنین باید بدانند که اصل و مغز تمام عبادات این است که در صراط مستقیم حرکت نموده امر خدای تعالی را اطاعت کنند. آنها باید بدانند کسی که مریض است به گونه‌ای که روزه برایش مضر باشد و یا کسی که مسافر است نباید روزه بگیرند^(۱) و اگر چنین افرادی روزه بگیرند از صراط مستقیم خارج شده و روزه آنها مقبول درگاه حق نخواهد بود بلکه خدای تعالی را نافرمانی کرده‌اند لذا باید قضای روزه هائی که در سفر و یا در وقت مریضی گرفته‌اند را در زمانی که در وطن و یا در صحت و سلامتی هستند به جا آورند.^(۲)

کسانی که به هر دلیل عاقلانه‌ای نمی‌توانند روزه بگیرند باید به ازای هر روز یک مدد غذا به مسکین بدهند، توضیح این مطلب در رساله‌های مراجع بزرگوار آمده است.

مردم مسلمانی که به هر دلیلی نتوانند روزه بگیرند اگر توانائی قضا نمودن آن را دارند باید در روزه‌های دیگر تا سال آینده البته به غیر از روزه‌هایی که روزه گرفتنش حرام است قضای روزه‌های خود را بگیرند که اگر به هر دلیلی تا سال آینده قضا را به جا نیاورندند، به غیر از قضا، کفاره هم بر آنها واجب می‌شود.

مسلمانان باید بدانند همین که قصد سفر کردن نمی‌توانند روزه خود را بشکنند بلکه باید از حد ترخص بیرون بروند بعد روزه خود را افطار نمایند.

۱ - عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ الْكَلَامُ قَالَ الصَّائِمُ فِي شَهْرِ رَمَضَانَ فِي السَّفَرِ كَأَمْلَأْتُهُ فِيهِ فِي الْعَصَرِ ثُمَّ قَالَ إِنَّ رَجُلًا أَتَى رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَصُومُ شَهْرَ رَمَضَانَ فِي السَّفَرِ فَقَالَ لَا فَقَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّهُ عَلَيَّ يَسِيرٌ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ إِنَّ اللَّهَ تَبَارَكَ وَتَعَالَى تَصَدَّقَ عَلَى مَرْضَى أَمْتَهِ وَمُسَافِرِيهَا بِإِلْأَفْطَارِ فِي شَهْرِ رَمَضَانَ أَيُّحِبُّ أَحَدُكُمْ إِذَا تَصَدَّقَ بِصَدَقَةٍ أَنْ تُرَدَّ عَلَيْهِ (من لا يحضره الفقيه جلد: ۲ صفحه: ۱۴).

۲ - عَنْ جَابِرِ أَنَّهُ قَالَ قَيلَ لِرَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ إِنَّ جَمَاعَةً يَصُومُونَ فِي السَّفَرِ فَقَالَ صَوْلَكَ الْأَعْصَاءُ (مستدرک الوسائل جلد: ۷ صفحه: ۳۸۳).

مردم مسلمان باید بدانند عبادتهایی باعث پاکی روح و تقریشان به خدای تعالی می شود که از روی میل و رغبت باشد.

مؤمنین باید بدانند رمضان یکی از القاب خدای تعالی است و باید با احترام از آن یاد نمایند و هر وقت می خواهند نام بربرند نگویند رمضان بلکه بگویند ماه رمضان^(۱).

مؤمنین باید بدانند که عظمت ماه مبارک رمضان به خاطر وجود شب قدر است که در آن ماه نهفته و عظمت شب قدر هم به خاطر نزول قرآن است که در این شب نازل شده است و بدانند قرآن در هر جا وارد شود آن جا قداست و عظمت پیدا می کند لذا باید سعی کنند قرآن را در قلب و روح و زندگی خویش وارد کنند.

مؤمنین باید بدانند روزه باعث پاکی و سلامتی بدن آنها می شود^(۲) و روایت هم دارد که زکات بدن روزه است یعنی جسم و بدن ما به وسیله روزه از بیماری ها و آلودگی ها تزکیه و پاک می شود^(۳) زیرا زکات و تزکیه به معنای پاکی و پاک کردن می باشد.

مؤمنین باید بدانند که اگر در ایام ماه مبارک رمضان روزه واقعی و مورد قبول خدای تعالی گرفتند یعنی به جز شکم، زیان و گوش و چشم و تمام اعضاء و جوارح را نیز از معاصی خدا نگه داشتند ملاحتکه در آخر ماه مبارک به آنها بشارت می دهد که خدای مهربان همه گناهان شما را بخشید و توبه تان را پذیرفت.^(۴)

۱ - عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَنْ أَبِيهِ الْمُتَّابِ قَالَ قَالَ أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ صَلَواتُ اللَّهِ عَلَيْهِ لَا تَفُوْتاً رَمَضَانَ وَ لَكِنْ فُوْلَا شَهْرُ رَمَضَانَ فَإِنَّكُمْ لَا تَتَرَوَّنَ مَا رَمَضَانُ (اصول کافی جلد: ۴ صفحه: ۶۹).

۲ - عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ قَالَ صُومُوا تَصْحُوا (مستدرک الوسائل جلد: ۷ صفحه: ۵۰۲).

۳ - قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ لِكُلِّ شَيْءٍ زَكَاةً وَ زَكَاةُ الْأَجْسَامِ الصَّيَامُ (تهذیب الأحكام جلد: ۴ صفحه: ۱۹۱).

۴ - عَنِ الْبَاقِرِ عَلَيْهِ الْكَلَامُ يَقُولُ إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى مَلَائِكَةً مُوَكَّلِينَ بِالصَّائِمِينَ يَسْتَغْفِرُونَ لَهُمْ فِي كُلِّ يَوْمٍ مِنْ شَهْرِ رَمَضَانَ

مؤمنین باید بدانند ماه رمضان ماهی است که متنسب به خدای تعالی است و ماه رمضان یعنی ماه خدا، در این ماه خدای مهربان از همه مخلوقاتش به وسیله رحمت، مغفرت و برکتش پذیرائی می‌کند، در این ماه امام زمان علیهم السلام به عنوان نماینده خدا در این میهمانی حضور دارد و البته هر کسی به اندازه ظرفیتیش می‌تواند از این سفره کرم خدای تعالی استفاده نماید و البته بعضی آنقدر مریض هستند که اشتهاه استفاده از هیچ کدام از این سه مورد را ندارند و آنها همان گناه کاران تجاوزگر هستند^(۱).

مؤمنین باید بدانند تمام کتابهای آسمانی در ماه مبارک رمضان نازل شده و باید قدردان لحظه به لحظه این ماه عظیم و با برکت باشند و به سادگی آن را از دست ندهند^(۲).

مؤمنین باید بدانند در ماه مبارک رمضان خدای تعالی به قدری به آنها برکت نازل نموده که خواب آنها را عبادت و نفس کشیدنشان تسبیح به حساب می‌آورد و قرائت هر آیه از قرآن برای آنها ثواب یک ختم قرآن را دارد و اعمالشان در آن ماه

⇒ إِلَيْ أَخِرِهِ وَ يُنَادُونَ الصَّابِرِينَ كُلَّ لَيْلَةٍ عِنْدَ افْطَارِهِمْ أَبْشِرُوا عِبَادَ اللَّهِ فَقَدْ جُعِنُمْ قَلِيلًا وَ سَتَشْبَعُونَ كَثِيرًا بُورْكُمْ وَ بُورِكَ فِيكُمْ حَتَّى إِذَا كَانَ أَخْرُ لَيْلَةً مِنْ شَهْرِ رَمَضَانَ نَادَوْهُمْ أَبْشِرُوا عِبَادَ اللَّهِ فَقَدْ غَرَّ اللَّهُ لَكُمْ ذُنُوبُكُمْ وَ قَلَّ تَوْبَتُكُمْ فَأَنْظُرُوا كَيْفَ تَكُونُونَ فِيمَا تَهْتَأْتُفُونَ (وسائل الشیعة جلد: ۱۰ صفحه: ۲۴۵).

۱ - عَنْ عَلَيِّ عَلِيَّ عَلِيَّ قَالَ إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ خَطِيبَاتِ دَأْتَ يَوْمَ فَقَالَ أَئُهَا النَّاسُ أَنَّهُ قَدْ أَقْبَلَ إِلَيْكُمْ شَهْرُ اللَّهِ بِالْبَرَكَةِ وَ الرَّحْمَةِ وَ الْمَغْفِرَةِ شَهْرٌ هُوَ عِنْدَ اللَّهِ أَفْضَلُ الشُّهُورِ وَ أَيَّامُهُ أَفْضَلُ الْأَيَّامِ وَ لَيَالِيهِ أَفْضَلُ الْلَّيَالِي وَ سَاعَاتُهُ أَفْضَلُ السَّاعَاتِ هُوَ شَهْرٌ دُعِيَّتْ فِيهِ إِلَى ضِيَافَةِ اللَّهِ وَ جُعِلَتْ فِيهِ مِنْ أَهْلِ كَرَامَةِ اللَّهِ أَنْفَاسُكُمْ فِيهِ تَشْبِيهُ وَ تَوْمِكُمْ فِيهِ عِبَادَةٌ وَ عَمَلَكُمْ فِيهِ مَقْبُولٌ وَ دُعَاؤُكُمْ فِيهِ مُسْتَجَابٌ (وسائل الشیعة جلد: ۱۰ صفحه: ۳۱۳).

۲ - قَالَ النَّبِيُّ صَلَى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ شَرِيكِهِ فِي أَوَّلِ لَيْلَةٍ مِنْ شَهْرِ رَمَضَانَ وَ أَنْزَلَتِ التَّوْرَاةَ لِسِتَّ مَصِيَّنَ مِنْ شَهْرِ رَمَضَانَ وَ أَنْزَلَ الْأَنْجِيلُ لِثَلَاثَ عَشْرَةَ لَيْلَةً خَلَّتْ مِنْ شَهْرِ رَمَضَانَ وَ أَنْزَلَ الزَّبُورُ لِعَمَانِيَّةَ عَشَرَ خَلَوْنَ مِنْ شَهْرِ رَمَضَانَ وَ أَنْزَلَ الْقُرْآنَ فِي ثَلَاثَ وَ عِشْرِينَ مِنْ شَهْرِ رَمَضَانَ (اصول کافی جلد: ۲ صفحه: ۶۲۹).

مورد قبول و دعاها یشان مستجاب است^(۱).

مردم دنیا باید بدانند بدبخت‌ترین و مغلوب‌ترین انسان‌ها کسی است که از آثار و برکات ماه مبارک رمضان محروم بماند.

مردم دنیا باید بدانند آسان‌ترین و پر منفعت‌ترین دین‌ها دین مقدس اسلام است این دین مبین به هیچ وجه سختی و ناراحتی برای پیروانش نخواسته و همه کارها را برای آنها سهل و آسان گرفته است.^(۲)

۱ - عن عَلَيْهِ الْأَيْلَالُ قَالَ إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ الْخَطَبَةِ ذَاتَ يَوْمٍ فَقَالَ أَئُلَّا النَّاسُ... أَنْفَاثُكُمْ فِيهِ تَسْبِيحٌ وَتَوْمُكٌ فِيهِ عِبَادَةٌ وَعَمَلُكُمْ فِيهِ مَقْبُولٌ وَدُعَاؤُكُمْ فِيهِ مُسْتَجَابٌ (وسائل الشيعة جلد: ۱۰ صفحه: ۳۱۳).

۲ - قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ بُعْثُتُ إِلَيْكُمْ بِالْحَقَيْقَةِ السُّمْمَةِ السَّهَمَةِ الْبَيْضَاءِ (بحار الأنوار جلد: ۳۰ صفحه: ۵۴۸).

آیه ۱۸۷ سوره بقره:

وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ
فَلَيْسْتَجِيْبُوا لِي وَلَيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ ﴿۱۸۷﴾.

ترجمه آیه ۱۸۷ سوره بقره:

«دستور دعاکردن»

و زمانی که بندگان من درباره من از تو سؤال کردند، پس قطعاً من نزدیکم.

جواب کسی را که دعا کند و مرا بخواند می‌دهم. پس باید مرا احابت کنند و به

من ایمان بیاورند، شاید ارشاد شوند. (۱۸۷)

تدبر ما:

مبلغان دین اسلام نباید مردم را از خدای مهربان بترسانند بلکه باید به مردم بفهمانند که خدای تعالیٰ بسیار مهربان است و به آنها نزدیک است و آنها را احابت خواهد نمود^(۱).

مسلمانان باید بدانند که خدای تعالیٰ بسیار غفار است یعنی اگر تصمیم بگیرند دیگر گناه نکنند تمام گناهان قبلی آنها را می‌بخشد لذا آنها نباید دوباره به درگاه چنین خدای مهربانی گناه نمایند^(۲).

۱ - عَن الصَّادِقِ جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِ الْكَلَامُ قَالَ إِذَا قَالَ الْعَبْدُ وَهُوَ سَاجِدٌ يَا اللَّهُ يَا رَبَّاهُ يَا سَيِّدَاهُ تَلَاقَتْ مَرَأَاتِ أَجَابُهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى لَبَّيْكَ عَبْدِي سَلْ حَاجَتَكَ (وسائل الشيعة جلد: ۷ صفحه: ۸۶).

۲ - عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ الْكَلَامُ قَالَ الْعَبْدُ الْمُؤْمِنُ إِذَا أَذْنَبَ ذَنْبًا أَجَلَهُ اللَّهُ سَعْيَ سَاعَاتٍ فَإِنْ اسْتَغْفَرَ اللَّهُ لَمْ يُكْتَبْ عَلَيْهِ ⇐

مؤمنین باید بدانند که خدای تعالیٰ بسیار مشتاق است تا حوائج بندگانش را برآورده سازد و دوست دارد بندگانش با او ارتباط برقرار کنند و دعا بنمایند، آنها باید متوجه باشند بهترین و حساس‌ترین اوقات برای دعا کردن لحظه پس از نماز است لذا باید از این فیض بی‌بهره بمانند چرا که عاجزترین مردم کسی است که به درگاه خدای مهربان دعا نکند.

مؤمنین باید توجه داشته باشند که دعا کردن یکی از آن عواملی است که به وسیله آن می‌توانند به خدای تعالیٰ نزدیک شوند.

مؤمنین باید بدانند که خدای تعالیٰ فرموده هر گاه من را بخوانید شما را اجابت خواهم کرد اما شرطی هم گذاشته و آن ای است که شما هم امر خدای تعالیٰ را اجابت کنید پس با این شرایط دعای گناه کاران مستجاب نیست و خدای تعالیٰ هم تعهدی نداده که دعای آنها را اجابت نماید.

مؤمنین باید توجه داشته باشند اجابت کردن از ناحیه خدا به این معنا نیست که هر چه خواستند خدا به آنها بدهد، زیرا برآورده شدن خیلی از آرزوها و خواسته‌هایی که ما داریم به نفع ما نیست و ما از حکمت آن اطلاعی نداریم اما خدای تعالیٰ اطلاع دارد، بنابراین اگر گاهی ما چیزی از خدا می‌خواهیم و خدا به ما نمی‌دهد حتماً صلاح ما در آن است و این نیز خود اجابت است، یعنی خدا دعای ما را اجابت نموده اما آن طور که خیر و صلاح بوده اجابت کرده است.

مؤمنین باید بدانند زمانی که به درگاه خدای تعالیٰ دعا می‌کنند اگر دعایشان بنا به مصلحت پروردگار مستجاب نشود خدای تعالیٰ یا اجر و ثوابی در پرونده آنها ثبت می‌نماید و یا بلاشی که متوجه شان بوده را از آنها دفع می‌کند.

⇒ شَيْءٌ وَ إِنْ مَضَتِ السَّاعَاتُ وَ لَمْ يَسْتَغْفِرْ كُبِيْتُ عَلَيْهِ سَيِّئَةً وَ إِنَّ الْمُؤْمِنَ لَيَذَكُّرُ ذَبَّهُ بَعْدَ عِشْرِينَ سَنَةً حَتَّى يَسْتَغْفِرَ رَبَّهُ فَيَغْفِرَ لَهُ وَ إِنَّ الْكَافِرَ لَيُسْأَهُ مِنْ سَاعَتِهِ (اصول کافی جلد: ۲ صفحه: ۴۳۷).

بعضی از آداب دعا نمودن که در روایات آمده:

اول: در هنگام دعا کردن پا کیزه و با طهارت باشند یعنی با وضو باشند و خود را معطر کنند.

دوم: قبل از شروع دعا صدقه بدهنند.

سوم: در پیشگاه خدای تعالی اعتراض به گناهان و کوتاهی های خویش بنمایند و برای بخشیده شدن آنها تصرع و گریه کنند و یا دست کم حالت ندامت و پشیمانی داشته باشند.

چهارم: خدای تعالی را حمد و ثناء بگویند.

پنجم: به خدای تعالی حسن ظن داشته باشند که گناهانشان را می بخشد و حاجتشان را هم برآورده به خیر می نماید.

ششم: حتی المقدور سعی نمایند هنگام دعا در اماکن مقدس مثل مساجد و حرم های ائمه اطهار علیهم السلام حضور یابند.

هفتم: قبل از اینکه برای خود و یا دیگری دعا کنند برای وجود شریف امام زمان «روحی فداء» و تعجیل در فرج موافور السرور ایشان دعا نمایند.

هشتم: حوانچشان را یک به یک به زبان بیاورند^(۱).

نهم: قبل و بعد دعا صلوات بفرستند.

بعضی از زمان ها که طبق روایات بهتر است در آن زمان ها دعا کنیم:

اول: نیمه های هر شب.

۱ - عَن الصَّادِقِ عَلَيْهِ الْكَلَامُ أَنَّ يَسْأَلَ أَحَدًا مِنْكُمْ رَبَّهُ شَيْئًا مِنْ حَوَائِجِ الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ حَتَّى يَبَدَأْ بِالْتَّنَاءِ عَلَى اللَّهِ وَ الْمِدْحَةِ لَهُ وَ الصَّلَاةِ عَلَى النَّبِيِّ وَ آلِهِ ثُمَّ إِلَاعْتِزَافٍ بِالذُّنُوبِ وَ التَّوْبَةِ ثُمَّ الْمَسْأَلَةِ مُسْتَدِرًّا كَالْوَسَائِلِ جَلَد: ۵ صفحه: ۲۱۶).

دوم: شب و روز جمعه مخصوصاً ساعت آخر روز جمعه و شب جمعه.

سوم: میان اذان و اقامه.

چهارم: پیش از طلوع آفتاب.

پنجم: قبل از غروب آفتاب.

ششم: در هنگام بارش باران.

هفتم: بعد از قرائت قرآن.

هشتم: بعد از خواندن نماز.

نهم: بعد از زیارت ائمه اطهار و امام زادگان و اولیاء خدا علیهم السلام.

دهم: هر زمانی که انسان از غیر خدا منقطع می‌شود.

یازدهم: بعد از ذکر فضائل و مناقب و مصائب اهل بیت عصمت و طهارت علیهم السلام.

مؤمنین باید بدانند بهترین دعاها صلوات بر حضرت محمد و آل ایشان است.

مؤمنین باید وقتی حاجتی دارند و می‌خواهند به محضر پروردگار دعا نمایند اول بر حضرت محمد و آل او صلوات بفرستند بعد دعا کنند زیرا خدای تعالیٰ آن قدر کریم است که ابا می‌کند از اینکه یک دعای بندهاش را مستجاب نماید و دیگری را رد کند^(۱) چون صلوات دعای مستجابی است یعنی هر کس صلوات بفرستد در نزد خدای تعالیٰ مستجاب است، پس به حرمت این دعای مستجاب خدا دعایی را که در کنار آن باشد مستجاب می‌نماید.

مؤمنین باید توجه داشته باشند که بعضی از مسائل باعث برآورده نشدن

۱ - عَنْ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْهِ الْكَفَافُ قَالَ إِذَا كَانَتْ لَكَ إِلَى اللَّهِ حَاجَةٌ فَأَنْدِأْ بِمَسَالَةِ الصَّلَاةِ عَلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حَاجَتَكَ فَإِنَّ اللَّهَ أَكْرَمُ مِنْ أَنْ يُسْأَلَ حَاجَيْنِ فَيَقْضِي إِذَا هُمَا وَيَمْنَعُ الْأُخْرَى (وسائل الشیعة جلد: ۷ صفحه: ۹۷).

دعاهای آنان خواهد شد که تعدادشان زیاد است و در کتب مربوطه آنها را ذکر کرده‌اند اما به عنوان نمونه اگر در کسب و کار خویش تقوای الهی را رعایت نکنند دعا‌یشان مستجاب نخواهد شد^(۱).

مؤمنین باید بدانند علم و قدرت خدای تعالی همیشه و همه جا بر آنها احاطه دارد.

١ - وَ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ مَنْ أَحَبَّ أَنْ يُسْتَجَابَ دُعَاؤُهُ فَإِنْطَبَقَ مَطْعَمُهُ وَ مَكْسَبُهُ وَ قَالَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ مَنْ قَالَ لَهُ أَحِبُّ أَنْ يُسْتَجَابَ دُعَائِي طَهَّرْ مَا كَلَّكَ وَ لَا تُدْخِلْ بَطْنَكَ الْحَرَامَ وَ فِي الْحَدِيثِ الْفُدُسيِّ فَسِنْكَ الدُّعَاءُ وَ عَلَيِ الْإِجَابَةِ فَلَا تَحْجُبْ عَنِي دَعْوَةً إِلَّا دَعْوَةً أَكِلَ الْحَرَامَ (بحار الأنوار جلد: ٩٠ صفحه: ٣٧٣).

آیه ۱۸۸ سوره بقره:

أَحِلَّ لَكُمْ لَيْلَةَ الصِّيَامِ الرَّفَثُ إِلَى نِسَائِكُمْ هُنَّ لِبَاسٌ لَكُمْ وَ أَنْتُمْ
لِبَاسٌ هُنَّ عِلْمَ اللَّهِ أَنَّكُمْ كُنْتُمْ تَخْتَانُونَ أَنفُسَكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ وَ عَفَا
عَنْكُمْ فَالآنَ بَاشِرُوهُنَّ وَ ابْتَغُوا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ وَ كُلُوا وَ اشْرُبُوا حَتَّى
يَتَبَيَّنَ لَكُمُ الْحَيْطُ الْأَيْضُ مِنَ الْحَيْطِ الْأَسْوَدِ مِنَ الْفَجْرِ ثُمَّ أَقِمُوا الصِّيَامَ إِلَى
اللَّيْلِ وَ لَا تُبَاشِرُوهُنَّ وَ أَنْتُمْ عَاكِفُونَ فِي الْمَسَاجِدِ تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ فَلَا
تَقْرُبُوهَا كَذِلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ آيَاتِهِ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقَوْنَ ﴿۱۸۸﴾.

ترجمه آیه ۱۸۸ سوره بقره:

«بقیه قوانین ماه رمضان»

در شب روزه، آمیزش جنسی با زنها یتان برای شما حلال است. آنها لباس (ماه حفظ و زینت) شمایند و شما لباس (ماه حفظ و زینت) آنها هستند. خدا می‌داند که شما به خودتان خیانت می‌کنید. پس خدا توبه شما را قبول کرد و از شما گذشت. حالا با زنها یتان آمیزش کنید و آنچه را خدا برای شما مقدار فرموده، همان را بخواهید و بخورید و بیاشامید تا برای شما در وقت طلوع فجر، خط سفید از خط سیاه روشن گردد. سپس روزه را تا شب نگه دارید و با زنها یتان همبستر نشوید در حالی که شما در مساجد معتکفید. این حدود خدا است، پس به آن حدود نزدیک نشوید. این چنین خدا نشانه‌های خود را برای مردم بیان می‌کند. شاید آنها بپرهیزنند. (۱۸۸)

تذکرہ ما:

مؤمنین باید بدانند خدای تعالیٰ به قدری مهربان است که اگر حکمی صادر نمود و مردم سخشن شان بود آن حکم را به خاطر راحتی مردم تخفیف می‌دهد و از هر کسی بیشتر از وسعش توقع ندارد، در اوایل اسلام مسلمان‌ها فقط از اذان مغرب تا وقت نماز عشاء اجازه افطار داشتند و همچنین تا آخر ماه مبارک اجازه نزدیکی و مقاربیت با همسران خود را نداشتند، اما بعضی از اصحاب رعایت نمی‌کردند و با همسران خود همبستر می‌شدند و خود در نزد پیامبر به این خطایشان اعتراف می‌کردند و بعضی دیگر نیز رعایت می‌کردند اما این طور روزه گرفتن برایشان خیلی سخت بود، به عنوان مثال یکی از اصحاب که پیرمرد سالخورده‌ای بود و شب در هنگام مغرب تا وقت عشاء خوابش برده بود و وقتی از خواب بیدار شده بود وقت گذشته بود و نمی‌توانست افطار کند ناچار روزه‌اش را به روزه روز بعد ادامه داد و فردای آن روز وقتی در محضر پیامبر مشغول کندن خندق بود از شدت ضعف از هوش رفت^(۱) و وجود عزیز پیامبر خیلی دلشان به حال او سوخت و غمگین شدند لذا در این هنگام این آیه نازل شد و خدای مخهربان به خاطر رفاه حال مسلمین، وقت افطار را از مغرب تا طلوع صبح افزایش داد و جماع و نزدیکی با همسران را نیز در این وقت آزاد کرد. و البته در ادامه آیه به کسانی که رعایت نمی‌کردند گوشزد می‌کند و اخطار می‌دهد که شما با این کارتان به خودتان خیانت می‌کنید و تاکید

۱ - عَنْ أَبِي بَصِيرٍ عَنْ أَحَدِهِمَا ثَالِثًا فِي قَوْلِ اللَّهِ تَعَالَى أُجِلَّ لَكُمْ لِيَلَةَ الصِّيَامِ الرَّفْتُ إِلَيْكُمْ إِلَيْكُمُ الْآيَةُ فَقَالَ نَزَّلْتُ فِي حَوَّاتٍ بْنٌ جُبِيرٌ الْأَنْصَارِيُّ وَكَانَ مَعَ النَّبِيِّ صَفِيفًا فِي الْخَنْدَقِ وَهُوَ صَائِمٌ فَأَمْسَى وَهُوَ عَلَى تِلْكَ الْحَالِ وَكَانُوا قَبْلَ أَنْ تَنْزَلَ هَذِهِ الْآيَةَ إِذَا نَامَ أَخْدُهُمْ حَرَّمٌ عَلَيْهِ الطَّعَامُ وَالشَّرابُ فَجَاءَ حَوَّاتٌ إِلَيْهِ حِينَ أَمْسَى فَقَالَ هَلْ عِنْدَكُمْ طَعَامٌ فَقَالُوا لَمَّا كَانَتْ مَنْتَهِيَ نُضْلَحَ لَكَ طَعَاماً فَاتَّكَأَ فَتَمَ قَالُوا لَهُ قَدْ قَعْلَتْ قَالَ نَعَمْ فَبَاتَ عَلَى تِلْكَ الْحَالِ فَأَصْبَحَ ثُمَّ غَدَا إِلَيْهِ الْخَنْدَقَ فَجَعَلَ يُعْشَى عَلَيْهِ فَمَرَّ بِهِ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَلَيْلَتَهُ رَأَى الَّذِي يَهْأَلِهُ كَيْفَ كَانَ أَمْرُهُ فَأَنْزَلَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ فِيهِ الْآيَةَ وَكُلُّوا وَاْشْرُبُوا حَتَّى يَبْيَسَنَ لَكُمُ الْحَيَطُ الْأَبْيَضُ مِنَ الْحَيَطِ الْأَشْوَدِ مِنَ الْفَجْرِ (اصول کافی جلد: ۴ صفحه: ۹۹).

می نماید که حالا که حکم را تخفیف دادیم و گناهان و نافرمانی های قبلی شما را عفو کردیم لااقل در روز؛ دیگر این کار را نکنید و رعایت حدود الهی بنمایید.

مؤمنین و مؤمنات باید بدانند زن و شوهر باید برای یکدیگر لباس باشند و همانگونه که لباس انسان را زیبا جلوه می دهد و نقائص و زخمهاشی که در بدن باشد را می پوشاند و مایه آسایش و آرامش برای بدن است آنها هم باید عیوب یکدیگر را جلوی دیگران پوشانند و یکدیگر را زیبا جلوه دهند و در خلوت زندگی شان هم مایه آرامش و آسایش برای یکدیگر باشند.

مؤمنین باید بدانند اعتکاف عبادت مفید و پر منفعتی است لذا نباید از آن غافل باشند.

مؤمنین باید رعایت حدود الهی را بنمایند و حتی بهتر است در هنگام صبح کمی زودتر و در هنگام غروب کمی دیرتر از وقت شرعی از مبطلات روزه امساك کنند.

آیه ۱۸۹ سوره بقره:

وَ لَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بِيَنْتَكُمْ بِالْبَاطِلِ وَ تُدْلُوا بِهَا إِلَى الْحُكَّامِ لِتَأْكُلُوا
فَرِيقًا مِنْ أَمْوَالِ النَّاسِ بِالْأَيْمَمِ وَ أَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿۱۸۹﴾

ترجمه آیه ۱۸۹ سوره بقره:

«دستور اخلاقی»

و اموال یکدیگر را بین خودتان به باطل نخورید تا برای خوردن قسمتی از اموال مردم به گناه، مجبور شوید آن اموال را به حکومتها و قاضیها بدهید و حال آنکه شما می دانید. (۱۸۹)

تدبر ما:

مؤمنین باید بسیار مواظب مالی که کسب می کنند باشند تا مبادا به حرام مخلوط شود.

مؤمنین باید بدانند رشوه دادن کار بسیار زشت و ناپسندی است و خدای تعالی کسی را که رشوه می دهد و کسی را که رشوه می گیرد و همچنین کسی که رابط بین رشوه دهنده و رشوه گیرنده باشد را لعنت کرده^(۱) و همه آنها را به آتش جهنم خواهد انداخت.

مردم مسلمان باید تقوای الهی را رعایت نمایند و از راه هایی که شرع مقدس اسلام ممنوع کرده مالی به دست نیاورند و بدانند که اشتغال به بعضی از شغلها در شرع مقدس اسلام حرام است که در کتب مربوطه ذکر شده است.

مردم مسلمان نباید فکر کنند که اگر نام رشوه را عوض کردند دیگر حرمت آن

۱ - روی عن الرضا علیہ السلام أنه قال حدثني أبي عن علي بن أبي طالب علیہ السلام عن الله الراشي و المرتضى و الماشي بينهما و قال إياكم و الرشوة فإنها محض الكفر و لا يشم صاحب الرشوة ريح الجنة و إياكم و التواضع لغنى فما تضعض أحد لغنى إلا ذهب نصيبه من الجنة (جامع الأخبار صفحه: ۱۵۶).

برداشته خواهد شد بعضی به نام هدیه و یا چشم روشنی و غیره رشوه می‌دهند و می‌گیرند و فکر می‌کنند حرمت آن هم به واسطه تغییر نام از بین رفته است.

مؤمنین باید برای اموال دیگران احترام قائل باشند و در اموال دیگران مخصوصاً شرکائشان به ناحق تجاوز نکنند و امانت‌دار خوبی برای اموال برادران دینی خویش باشند.

مؤمنین باید حتی المقدور در معاملاتشان قسم نخورند مخصوصاً قسم دروغ برای اینکه مال و دارائی دیگری را به تمیلیک خویش در آورند.

قضّات محترم باید توجه داشته باشند اگر به حق بر آن منصب نشسته باشند شغل بسیار شریف، حساس و مهمی دارند چرا که آنها شغلی دارند که مخصوص پیامبران و ائمه اطهار علیهم السلام یا وصی آنها است و باید نهایت تقوای درونی خویش را حفظ نمایند و بدانند اگر در حکم هائی که صادر می‌کنند به هر دلیل عمدی به کسی که ظلم شد یقیناً اهل جهنم خواهند بود و بدانند امیر المؤمنین علیه السلام در جواب کسی که یک ظرف حلوا برای ایشان هدیه آورده بود تا شاید حضرت در قضاوت بر او آسان بگیرد فرمودند: «به خدا سوگند اگر هفت اقلیم را با آنچه در زیر آسمانهای آنها است به من دهند که یک پوست جو را از دهان مورچه‌ای به ظلم و نا حق بگیرم هرگز نخواهم گرفت. دنیای شما از برگ جویده‌ای در دهان ملخ برای من کم ارزش تر است»^(۱) و بدانند اگر تقوای درونی خویش را حفظ نکردند جزء شقاوتمندان خواهند بود.^(۲)

قضّات باید توجه داشته باشند که هیچ امری نباید در حکم دادن آنها تاثیر

۱- هَبَلْتُكَ الْهَبُولُ أَعْنَ دِينِ اللَّهِ أَتَيْتَنِي لِتَخْدَعَنِي أَمْخْتَطْ أَنْتَ أَمْ دُوْجَنَةً أَمْ تَهْجُرُ وَ اللَّهُ لَوْ أُعْطِيْتُ الْأَقَالِيمَ السَّبَعَةَ بِمَا تَحْتَ أَفْلَاكِهَا عَلَى أَنْ أَعْصِيَ اللَّهَ فِي نَمَلَةٍ أَشْبَهُهَا جُلْبَ شَعِيرَةٍ مَا فَعَلْتُهُ وَ إِنَّ دُنْيَاكُمْ عِنْدِي لَأَهْوَنُ مِنْ وَرَقَةٍ فِي فَمِ جَرَادَةٍ تَقْضِمُهَا مَا لَعَلَّيِ وَ لِتَعِمَ يَعْنَى وَ لَذَّةٌ لَا تَبَقَى (نهج البلاغة صفحه: ۳۴۷).

۲- قَالَ أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيُّهُ الْشَّرِيفُ يَا شُرِيفَ قَدْ جَلَسْتَ مَجْلِسًا لَّا يَجْلِسُ إِلَّا نَبِيٌّ أَوْ وَصِيٌّ نَبِيٌّ أَوْ شَقِيقٌ (اصول کافی جلد: ۷ صفحه: ۴۰۶).

دانشته باشد حتی ابراز محبت‌های دیگران و آنها باید فقط به حق و مطابق با آئین اسلام حکم صادر کنند لذا دین مبین اسلام به خاطر اینکه ابراز محبت‌های مردم بر بعضی از قاضی‌هائی که ضعیف النفس هستند اثر گذار نباشد فرموده که قاضی برای خرید، خودش نباید به بازار برود (منظور این که خدمتگذارش را به بازار بفرستد) که با تخفیف و محبت‌های دیگران روبرو نشود و در حکم‌هایش اثرگذار نباشد.

بعضی از آداب قضاوت که در روایات آمده عبارت است از:

اول: قاضی به دو طرف دعوا به یک چشم نگاه کند و برابری میان آنها را حفظ کند^(۱).

دوم: قاضی به هیچ کدام از طرفین جسارت نکند و حتی صدایش را بلندتر از آنها نکند^(۲).

سوم: قاضی در هنگام قضاوت نباید اظهار خستگی بکند^(۳).

چهارم: قاضی به سخنان هر دو طرف به طور کامل و با دقت گوش فرا دهد.^(۴)

پنجم: قاضی در وقتی که خشمگین و عصبانی است قضاوت نکند و حکمی صادر ننماید^(۵).

ششم: قاضی در اووقاتی که خواب آلود و خسته است قضاوت نکند و حکمی

۱- امام علی بن ابیطالب علیہ السلام لشیریح ثم واسینَ المُسْلِمِینَ بِوَجْهِكَ وَ مَنْطِقِكَ وَ مَجْلِسِكَ حَتَّیٰ لَا يَطْمَعَ فَرِیْبِیْکَ فِي حَقِیْقِکَ وَ لَا يَتَأْسَ عَوْدِکَ مِنْ عَدُوْکَ (وسائل الشیعة جلد: ۲۷ صفحه: ۲۱۲).

۲- رُوِيَ أَنَّ أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيًّا وَلَى أَبَا الْأَشْوَدَ الدُّولَى الْقَضَاءَ ثُمَّ عَزَّزَهُ فَقَالَ لَهُ لِمَ عَزَّزْتَنِي وَ مَا حُنْتُ وَ لَا جَنْتُ فَقَالَ عَلِيًّا إِنِّي رَأَيْتُ كَلَامَكَ يَغْلُو كَلَامَ حَضِيْكَ (مستدرک الوسائل جلد: ۱۷ صفحه: ۳۵۹).

۳- امام علی بن ابیطالب علیہ السلام لشیریح إِنَّا كَوَافِرَ الْقَضَاءِ الَّذِي أَوْجَبَ اللَّهُ فِيهِ الْأَجْرَ وَ يُحْسِنُ فِيهِ الدُّخْرُ لِمَنْ قَضَى بِالْحَقِّ (وسائل الشیعة جلد: ۲۷ صفحه: ۲۱۲).

۴- عَنْ عَلَيِّ عَلِيًّا أَنَّهُ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ إِذَا تَقْضَى إِلَيْكَ رِجْلَانِ فَلَا تَقْضِ فِي الْأَوَّلِ حَتَّیٰ تَسْمَعَ مِنَ الْآخِرِ فَإِنَّكَ إِذَا فَعَلْتَ ذَلِكَ تَبَيَّنَ لَكَ الْقَضَاءُ قَالَ عَلِيًّا عَلِيًّا فَمَا زُلْتُ بَعْدَهَا قَاضِيًّا وَ قَالَ لَهُ الْبَيِّنُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ الْلَّهِمَّ فَهَمَّ الْقَضَاءُ (من لا يحضره الفقيه جلد: ۳ صفحه: ۱۳).

۵- قَالَ أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيًّا لشیریح لَا سُنَّاً أَحَدًا فِي مَجْلِسِكَ وَ إِنْ غَضِيْبَتَ فَقُمْ فَلَا تَقْضِيْنَ فَأَنَّ غَضِيْبَانُ (اصول کافی جلد: ۷ صفحه: ۴۱۳).

صادر ننماید^(۱).

هفتم: قاضی در اوقاتی که گرسنه و یا تشنه هست قضاوت نکند و حکمی صادر ننماید^(۲).

هشتم: قاضی میزبان هیچکدام از طرفین دعوا نباشد^(۳) (منظور اینکه هیچکدام از طرفین دعوا در حال و یا گذشته بر قاضی میهمان نشده باشند اگر این چنین بود در بین آنها قضاوت نکند و امر قضاوت بین آنها را به قاضی دیگری بسپارد). لازم به ذکر است دین مقدس اسلام آداب بیشتری برای قضات بیان فرموده که ما به همین مقدار اکتفا نمودیم.

قضات دادگستری باید بدانند که همواره نظر لطف خدای تعالی بر آنهاست و خدای تعالی برای هر کدامشان دو ملک را مأمور کرده که آنها را به حقیقت‌ها راهنمایی کنند^(۴) اما اگر از صراط مستقیم خارج شده و ستم و حق‌کشی بنمایند خدای تعالی نظر لطفش را از آنها برخواهد داشت و آنها را به حال خود رها می‌نماید^(۵).

۱ - عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلَهُ أَنَّهُ نَهَىٰ أَنْ يَقْضِيَ الْقَاضِيٌّ وَهُوَ غَضِيبٌ أَوْ جَائِعٌ أَوْ نَاعِسٌ (مستدرک الوسائل جلد: ۱۷ صفحه: ۳۴۹).

۲ - قَالَ أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْهِ الْسَّلَامُ وَلَا تَنْعَدِنَّ فِي مَجْلِسِ الْقَضَاءِ حَتَّى تَتَعَلَّمَ (اصول کافی جلد: ۷ صفحه: ۴۱۳).

۳ - أَنَّ رَجُلًا أَنْزَلَ بِأَمْرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْهِ فَمَكَثَ عِنْدَهُ أَيَّامًا مُّتَّدَقِّمًا فَعَنِ الْحُسْنَى فَقَالَ لَهُ أَخْصَمُ أَنْتَ قَالَ نَعَمْ قَالَ تَحَوَّلْ عَنِّي إِنْ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ أَنْ يُضَافَ الْخَصْمُ إِلَيْهِ وَمَعْهُ خَصْمُهُ (اصول کافی جلد: ۷ صفحه: ۴۱۳).

۴ - عن رسول الله صلى الله عليه و آله ما من قاض من قضاة المسلمين الا و معه ملكان يسدداه إلى الحق ما لم يرد غيره فإذا أراد غيره و جار متعمدا تبرا منه الملكان و وكلاء الى نفسه (كتنز العمال ۱۴۹۹۳).

۵ - قَالَ قَالَ أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْهِ الْسَّلَامُ يَدُ اللَّهِ فَوْقَ رَأْسِ الْحَاكِمِ تُرْفَرُ بِالرَّحْمَةِ إِذَا حَافَ وَكَلَهُ اللَّهُ إِلَى تَفْسِيهِ (اصول کافی جلد: ۷ صفحه: ۴۱۰)

آیه ۱۹۰ سوره بقره:

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَهْلَةِ قُلْ هِيَ مَوَاقِيتُ الْنَّاسِ وَالْحَجَّ وَلَيْسَ الْبُرُّ
بِأَنْ تَأْتُوا الْبَيْوَاتَ مِنْ ظُهُورِهَا وَلَكِنَّ الْبَرَّ مَنِ اتَّقَى وَأَتُوا الْبَيْوَاتَ مِنْ
أَبْوَابِهَا وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿۱۹۰﴾.

ترجمه آیه ۱۹۰ سوره بقره:

«هلال ماهها»

مردم درباره هلالها از تو سؤال می‌کنند. بگو: آنها برای تعیین وقت‌های مردم و حج است. و کار خوبی نیست آنکه از پشت خانه‌ها وارد شوید. ولی خوبی در کسی است که تقوی داشته باشد و از درهای خانه‌ها وارد شوید و از خدا بپرهیزید، شاید شما رستگار گردید. (۱۹۰)

تدبر ما:

مؤمنین باید بدانند سال و ماهی که اسلام به آن اهمیت داده است سال و ماه قمری است و باید توجه داشته باشند در تغییر شکل دادن کرده ماه به صورت هلال و کامل شدن آن حکمت‌های نهفته است، از جمله اینکه عموم مردم اول و آخر هر ماه را به وسیله هلال ماه تشخیص می‌دهند. و این ویژگی ماه قمری است که هر باسواند و بی‌سوادی به وسیله ماه می‌تواند بفهمد که اکنون اول ماه یا وسط ماه و یا آخر آن است.

مؤمنین باید بدانند اگر می‌خواهند به خدا برسند و یا علمی کسب کنند فقط باید به خاندان عصمت و طهارت علیه السلام رجوع کنند و هر کس غیر از این راه را انتخاب کند مثل کسی است که به بیراهه رفته است، زیرا ائمه اطهار علیهم السلام در حقیقت باب الله

هستند^(۱) و همه کسانی که می خواهند به علوم اسلامی و به خدای تعالی برسند
باید از آن درب‌ها وارد شوند.^(۲)

مؤمنین باید بدانند تمام اعمال عبادی که خدای تعالی برای آنها مقرر فرموده بر
اساس ماههای قمری تنظیم شده و آنها نیز باید با استفاده از تغییراتی که در شکل ماه
بوجود می آید به اوقات اعمال عبادی خود آگاه شوند، همچون شروع ماه مبارک
رمضان یا شروع برنامه حج و امثال آن.

مؤمنین باید بسیار زیرک باشند و هر کاری را که می خواهند شروع کنند از راه
خودش وارد شوند و مثل کسانی نباشند که بعد از رحلت پیامبر اکرم ﷺ
می خواستند به اصطلاح خودشان به خدا برسند اما از راهش که امیر المؤمنین علیهم السلام
بود وارد نشدند و موفق هم نشدند.^(۳)

مؤمنین باید توجه داشته باشند که عبادات توقیفی است یعنی هیچ کس حق
ندارد طبق میل و سلیقه خود عبادتی را جعل کند و فقط باید به دستوراتی که از
ناحیه خدای تعالی رسیده عمل نمایند، در اوایل اسلام بعضی مسلمان‌ها وقتی
محرم بودند به خاطر احترام خانه خدا، هنگام ورود به خانه خود از درب خانه وارد

۱- قالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلَهِ يَقُولُ أَنَا مَدِينَةُ الْعِلْمِ وَ عَلَيَّ بَابُهَا، وَ لَنْ يُدْخَلَ الْمَدِينَةُ إِلَّا مِنْ بَابِهَا
(بحارالأنوار جلد: ۳۱ صفحه: ۴۳۶).

قالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلَهِ أَنَا مَدِينَةُ الْعِلْمِ وَ عَلَيَّ بَابُهَا فَمَنْ أَرَادَ الْحِكْمَةَ فَلْيَأْتِهَا مِنْ بَابِهَا (بحارالأنوار
جلد: ۲۸ صفحه: ۱۹۹).

۲- عَنِ الْأَصْنَعِ بْنِ ثَبَّاتَ قَالَ كُنْتُ جَالِسًا عَنْدَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْهِ الْكَوَافِرَ فَقَالَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ قَوْلُ اللَّهِ عَزَّ وَ جَلَّ وَ لَئِنْسَ الْبَرُّ يَأْتِي تَأْتِي الْبَيْوتَ مِنْ ظُهُورِهَا وَ لَكِنَ الْبَرُّ مِنْ أَنْتَيْ وَ أَنْوَ الْبَيْوتَ مِنْ أَبْوَاهَا فَقَالَ نَحْنُ الْبَيْوتُ الَّتِي أَمَرَ اللَّهُ أَنْ تُؤْتَيِّ مِنْ أَبْوَاهَا نَحْنُ بَابُ اللَّهِ وَ بَيْتُهُ الَّتِي يُؤْتَى مِنْهُ فَمَنْ بَاعَنَا وَ أَقْرَبَ بِوَلَائِنَا فَقَدْ أَتَى الْبَيْوتَ مِنْ أَبْوَاهَا وَ مِنْ حَالَقَنَا وَ فَضَلَّ عَلَيْنَا غَيْرُنَا فَقَدْ أَتَى الْبَيْوتَ مِنْ ظُهُورِه
(بحارالأنوار جلد: ۲۴ صفحه: ۲۴۸).

۳- عَنْ أَبِي جَعْفَرٍ عَلَيْهِ الْكَوَافِرَ قَالَ أَلْ مُحَمَّدٌ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلَهِ أَبْوَابُ اللَّهِ وَ سَبِيلُهُ وَ الدُّعَاءُ إِلَى الْجَنَّةِ وَ الْقَادِهُ إِلَيْهَا وَ الْأَدِلَّهُ عَلَيْهَا إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَهِ وَ سَائلُ الشِّيعَهِ ج : ۲۷ ص : ۲۰).

نمی شدند بلکه شکافی از پشت خانه حفر می کردند و از آنجا وارد می شدند و این خرافه را خودشان به نام دین رعایت می کردند که این آیه نازل شد.

مؤمنین باید بدانند بر و نیکی آن دستوراتی است که از تو سط خاندان عصمت و طهارت ﷺ از طرف خدای تعالی به ما رسیده است، لذا نباید افکار منحرف بشر و یا رسومات گذشتگان را به عنوان خوبی و نیکی عمل کنند هر چند آن کار از دید آنها کار خوبی باشد و اگر به عنوان عبادت و جزئی از دین آن کار را انجام دادند کار حرامی کرده‌اند و از صراط مستقیم خارج شده‌اند.

منحرف‌ترین مردم کسانی هستند که از راه خدا و سیره اولیاء خدا خارج شوند و خودسرانه عبادتهایی را بکنند و فکر کنند که کار خوبی می‌کنند، اگر انسان تحت ولایت ائمه اطهار ﷺ باشد هر چند عبادتهایش کم‌تر باشد خیلی بهتر از کسی است که تحت ولایت نباشد اما شباهنگ روز مشغول عبادتهای ظاهری باشد. مؤمنین لااقل باید متوجه این مسئله باشند که اصل عبادات، اطاعت‌پذیری و تحت ولایت بودن است.

مؤمنین باید بدانند خدای مهربان برنامه را برای آنها به قدری سهل و آسان گرفته که هر کسی در هر موقعیتی با یک نگاه کردن به آسمان متوجه تاریخ می‌شود برعکس دیگر ماههای شمسی و یا میلادی که نیاز به تقویم و سالنامه و غیره دارد تا انسان متوجه تاریخ بشود و این از الطاف خدای تعالی است که به گونه‌ای مقرر نموده تا ما مسلمانان بتوانیم هر گاه اراده کنیم به صورت آسان متوجه زمان بشویم.

مسلمانان باید بدانند دین مبین اسلام همیشه از عوامل طبیعی استفاده کرده تا پیروانش به راحتی بتوانند دسترسی داشته باشند و از بسی سوادترین مردم تا عالم ترین مردم بتوانند استفاده کنند مثلاً می‌بینیم در معیارهای دینی معمولاً از وجب و

یا گام و قدم و مثلاً غروب و طلوع خورشید و امثال آن استفاده شده است. و این معیارها دقیق هستند و مانند معیارهای دیگر نیستند که به راحتی در دسترس همگان نباشند، بلکه این معیارها همیشه و همه جا در اختیار همه مردم اعم از بی‌سواد و باسواد می‌باشند.

علماء و دانشمندان دین باید بدانند که مردم عوام سوالات بی‌جا و با جای زیادی از آنها خواهند پرسید و آنها نیز باید همانند الگو و مقتدای خویش حضرت محمد ﷺ با روئی باز و گشاده با آنها روبرو شوند و تا آنجائی که علم دارند آنها را جواب دهند.

آیات ۱۹۱ الی ۱۹۶ سوره بقره:

وَ قَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَكُمْ وَ لَا تَعْنَدُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ﴿١٩١﴾ وَ اقْتَلُوهُمْ حِينَ تَقْتُلُوهُمْ وَ أَخْرِجُوهُمْ مِنْ حَيْثُ أَخْرِجُوكُمْ وَ الْفِتْنَةُ أَشَدُّ مِنَ القَتْلِ وَ لَا تُقَاتِلُوهُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرامِ حَتَّىٰ يُقَاتِلُوكُمْ فَإِنْ قَاتَلُوكُمْ فَاقْتُلُوهُمْ كَذَلِكَ جَزاءُ الْكَافِرِينَ ﴿١٩٢﴾ فَإِنْ انتَهُوا فَإِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٩٣﴾ وَ قَاتِلُوهُمْ حَتَّىٰ لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَ يَكُونَ الدِّينُ لِلَّهِ فَإِنْ انتَهُوا فَلَا عُذْوَانَ إِلَّا عَلَى الظَّالِمِينَ ﴿١٩٤﴾ الشَّهْرُ الْحَرامُ بِالشَّهْرِ الْحَرامِ وَ الْحُرُمَاتُ قِصَاصٌ فَمَنِ اعْتَدَى عَلَيْكُمْ فَاعْتَدُوا عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا اعْتَدَى عَلَيْكُمْ وَ اتَّقُوا اللَّهَ وَ اعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَقِينَ ﴿١٩٥﴾ وَ أَنْفَقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَ لَا تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلِكَةِ وَ أَحْسِنُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٩٦﴾.

ترجمه آيات ۱۹۱ الی ۱۹۶ سوره بقره:

«دستورات جنگ با کفار»

و جنگ کنید در راه خدا با کسانی که با شما در جنگ‌اند. و تجاوز نکنید.

قطعاً خدا متجاوزین را دوست نمی‌دارد. (۱۹۱)

و آنها را هر جا که پیدا شان کردید، بکشید و همان گونه که بیرون تان کردند،
شما هم آنها را بیرون شان کنید. و فتنه بدتر از قتل است. و با آنها در کنار
مسجد‌الحرام جنگ نکنید، مگر آنکه آنها با شما همان جا جنگ کنند. پس اگر
آنها با شما در آنجا جنگ کردند، پس با آنها جنگ کنید که جزای کافرین این چنین
است. (۱۹۲) پس اگر خود را از این کار نگه داشتند، قطعاً خدا بخششانه مهربانی

است. (۱۹۳) و با کفار جنگ کنید تا فتنه‌ای وجود نداشته باشد و دین (در سراسر جهان) مال خدا باشد. پس اگر از عمل زشتستان دست کشیدند، پس تعذی و دشمنی جز برای ظالمین روانمی‌باشد. (۱۹۴)

ماه حرام در مقابل ماه حرام قرار می‌گیرد و تمام کارهای حرام قصاص می‌شود. پس کسی که بر شما تجاوز کرد، شما بر او تجاوز کنید، مانند تجاوزی که بر شما کرده است و از خدا بپرهیزید و بدانید که قطعاً خدا با اهل تقوی است. (۱۹۵)

و در راه خدا انفاق کنید و خود را با دست خود به هلاکت نیندازید و نیکی کنید که قطعاً خدا نیکوکاران را دوست می‌دارد. (۱۹۶)

تدبیر ما:

مؤمنین باید بدانند که دفاع از اسلام در رأس همه واجبات است. مردم دنیا باید بدانند مسلمانان هیچ گاه آغازگر جنگ و خونریزی نبوده و نخواهند بود اما اگر کسی بخواهد به دین و یا ناموس آنها لطمہ‌ای وارد نماید آنها با تمام قوا در مقابل او قد علم خواهند کرد.

مردم دنیا باید بدانند اسلام تا به امروز هیچ گاه آغازگر جنگ و خونریزی نبوده و فقط حالت دفاعی داشته است، حتی در زمان حضور امام زمان (ارواحنا فداء) هم آن امام مهربان آغازگر جنگ نخواهند بود.

مؤمنین باید توجه داشته باشند که در جنگ‌ها باید دشمنان خدا را برای رضای خدا به درک واصل کنند نه به خاطر غرض‌های شخصی و یا مسائل دیگر.

مردم مسلمان باید بدانند از آنجا که تمام دستورات دین مقدس اسلام روی حساب و کتاب و دقیق می‌باشد و هیچ گاه کوچکترین ناراحتی و دردسری برای

احدى نخواسته است، و حتی به آنها دستور داده تا در جنگ معرض غیر نظاميانی که با آنها در جنگ نیستند و همچنین بيماران، زنان، کودکان و سالمندانی که ضعيف هستند و کاري هم با آنها ندارند نشوند^(۱) و همچنین به آنها تاكيد کرده که هیچ گاه شروع کننده جنگ و خونریزی نباشد و همیشه دشمنان را اول نصیحت کنید و آنها را به صلح و دین اسلام دعوت نماید و جز خیر و خوبی برای آنها نخواهد اگر خواستند عناد کنند و خود آغاز گر جنگ شدند آن گاه از خود و ناموس و دین دفاع کنید اين رویه عملاً در بزرگان دین اسلام دیده می شود به عنوان نمونه حضرت سید الشهداء و اصحابشان علیهم السلام در روز عاشورا همین رویه را داشتند.

مردم مسلمان باید بدانند دین مقدس اسلام در اول به آنها توصیه خیرخواهی و نصیحت به دشمنان کرده اما اگر آنها ایمان نیاورند و شروع کننده جنگ باشند دین اسلام هم به پیروان خویش دستور جنگ با چنین افراد معاندی را صادر کرده است اما در عین حال به آنها فرموده اگر از شما امان خواستند به آنها امان بدھید و هر وقت که آنها دست از جنگ کشیدند شما هم دست از جنگ بکشید.

کفار و معاندین بدانند اگر بنای جنگ و خونریزی با مسلمانان گذاشتند و خودشان شروع کننده جنگ بودند حتی اگر در کنار مسجد الحرام هم باشند چون احترام حرم را نگه نداشته اند جانشان در امان نخواهد بود و توسط مردم شهادت طلب مسلمان کشته خواهند شد.

مسلمانان باید بدانند فتنه گری و گمراه نمودن مردم از راه مستقیم، خیلی بدتر از کشنن آنها است چرا که اگر کسی را بکشند فقط دستش را از این دنیا فانی کوتاه

۱ - لَا تُتَّأْلُوهُمْ حَتَّىٰ يَبْدَءُوكُمْ فَإِنَّكُمْ بِخَمْدِ اللَّهِ عَلَىٰ حُجَّةٍ وَّ تَرُكُكُمْ إِنَّمُّا هُمْ حَتَّىٰ يَبْدَءُوكُمْ حُجَّةٌ أُخْرَىٰ لَكُمْ عَلَيْهِمْ فَإِذَا كَانَتِ الْهَرِيمَةُ يَأْذِنُ اللَّهَ فَلَا تُقْتَلُوا مُذْبِرًا وَ لَا تُصْبِغُوا مُعْوَرًا وَ لَا تُتْهِمُوا عَلَىٰ جَرِيحٍ وَ لَا تَهِيجُوا النِّسَاءَ بِأَدَدٍ وَ إِنْ شَتَّمْنَ أَغْرَاضَكُمْ وَ سَيَّبْنَ أَمْرَاءَكُمْ (نهج البلاغة صفحه: ۳۷۳).

کرده‌اند و چه بسا در عالم بعد جاودانه زندگی کند اما با این فتنه و گمراهی که به راه می‌اندازند روح مردم را می‌کشند و آنان را برای همیشه اهل عذاب می‌کنند.

کفار و مشرکین باید بدانند چنانچه دست از جنگ و محاربه بردارند و به دین اسلام مشرف شوند خدای مهربان گذشته آنها را پاک می‌کند و آنها را می‌بخشد.^(۱)

مردم دنیا باید بدانند اسلام دین خشک مقدس نیست بلکه دینی است بسیار انعطاف‌پذیر تا آنجا که راه را حتی بر کفار و مشرکین هم نبسته و امیدوار است که آنها هم هدایت شوند و خود را به سعادت ابدی برسانند.

مردم مسلمان باید بدانند هنگامی که یک فرد مسلمان می‌شود خدا تمام اعمال ماقبلش را اصلاح می‌کند لذا آنها نباید کافران و مشرکان تازه مسلمان را به خاطر گذشته شان ملامت کنند و یا زخم زبان بزنند.

مؤمنین باید بدانند کسی که از کاری راضی باشد در شواب و عقاب آن کار شریک خواهد بود و در احادیث آمده است که امام عصر علیهم السلام وقتی ظهور کنند فرزندان و ذریه قاتلان امام حسین علیهم السلام را به درک واصل می‌نمایند، امام صادق علیهم السلام در توضیح این کار می‌فرمایند: منظور آن فرزندانی است که از کار پدران خود راضی هستند و به کار آن‌ها افتخار می‌کنند. لذا کسی که از کاری راضی باشد در عقوبت آن کار شریک است.

مؤمنین باید بدانند تعدی و دشمنی مخصوص ذریه قاتلان امام حسین علیهم السلام است که ان شاء الله امام زمان (ارواحنا فداء) وقتی تشریف بیاورند آن دشمنان را به خاطر افتخار بر اعمال ننگین آباشان به درک واصل خواهند نمود^(۲).

۱ - عن النبي صلى الله عليه وآله أَنَّهُ قَالَ إِنَّ الْإِسْلَامَ يَجْعُلُ مَا قَبْلَهُ (مستدرک الوسائل جلد: ۷ صفحه: ۴۴۸).

۲ - فِي قَوْلِهِ فَلَا عُدُوانَ إِلَّا عَلَى الظَّالِمِينَ قَالَ إِلَّا عَلَى ذُرُّيَّةِ قَتَّالَةِ الْحُسَيْنِ عَلِيِّلًا (وسائل الشيعة جلد: ۱۶) ⇐

مسلمانان باید بدانند از قبل از اسلام مردم در چهار ماه ذی القعده، ذی الحجّه و محرم و رجب جنگ و قتال را حرام و ممنوع می‌دانستند و از آنجا که بنای اسلام بر صلح و دوستی است و تا مجبور نباشد دستور جنگ نمی‌دهد و این سنت برای پیشگیری از جنگ و خونریزی بسیار مفید بود آن سنت را برای پیروانش تأیید نمود، اما در عین حال فرموده است: اگر دشمن در این چهار ماه خواست سوء استفاده بکند و آغازگر به جنگ شد بر شما حرجی نیست که از خود دفاع نماید.

مردم دنیا باید بدانند اسلام با اینکه دین مهربانی و محبت است اما از ظالم پروری جلوگیری می‌کند، اما در مسیحیت کنونی می‌گویند: هر کس به سمت راست صورت تو تپانچه زند سمت دیگر را به سوی او بگردان^(۱) تا یکی دیگر هم به سمت چپ شما بزند که این حرف بی‌اساس است و در اثر تحریف انجیل به وجود آمده است و هیچ یک از مسیحیان به آن عمل نمی‌کنند. اسلام به پیروان خویش می‌گوید اگر دشمنانتان با شما وارد جنگ شدند حتی اگر در ماه حرام هم بود و یا شما در حرم امن الهی بودید بر شما حرجی نیست که آنها را به سزای عمل خویش برسانید البته اجازه تجاوز و ظلم به کسی را به پیروانش نمی‌دهد.

مؤمنین باید از مال حلال خویش در راه خدا اتفاق نمایند اما باید در اتفاق‌های خود برنامه‌ریزی داشته باشند و واجب النفعه خویش را بر کسان دیگر ترجیح دهند و اگر مالی اضافه داشتند آن وقت در راه خدا اتفاق نمایند.

مؤمنین باید به وسیله اتفاق، خود و خانواده خویش را از بلا و گرفتاری‌ها حفظ نمایند.

⇒ صفحه: ۴۲).

قُلْتُ فَلَا عُذْوَانَ إِلَّا عَلَى الظَّالِمِينَ قَالَ لَا يَعْنَدِي اللَّهُ عَلَى أَحَدٍ إِلَّا عَلَى نَسْلِ وُلْدِ قَاتَلَةِ الْحُسَيْنِ عَلَيْهَا
(وسائل الشيعة جلد: ۱۶ صفحه: ۱۴۲).

۱ - انجیل متی، باب پنجم شماره ۳۹.

آیات ۱۹۷ الی ۲۰۴ سوره بقرہ:

وَ أَتِّقُوا الْحَجَّ وَ الْعُمْرَةَ لِلَّهِ فَإِنْ أَحْصَرْتُمْ فَمَا أَسْتَيْسَرَ مِنَ الْهُدْيِ وَ لَا
تَحْلِقُوا رُءُوسَكُمْ حَتَّى يَئُلَّغَ الْهَدْيُ حَلْلَهُ فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَرِيضًا أَوْ بِهِ أَذْنَى
مِنْ رَأْسِهِ فَقَدِيَّهُ مِنْ صِيَامٍ أَوْ صَدَقَةٍ أَوْ نُسُكٍ فَإِذَا أَمْنَتُمْ فَمَنْ تَمَّعَ
بِالْعُمْرَةِ إِلَى الْحَجَّ فَمَا أَسْتَيْسَرَ مِنَ الْهُدْيِ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ فِي
الْحَجَّ وَ سَبْعَةٍ إِذَا رَجَعْتُمْ تِلْكَ عَشَرَةً كَامِلَةً ذَلِكَ مَنْ لَمْ يَكُنْ أَهْلُهُ
حَاضِرٍ يِ الْمُسْجِدِ الْحَرَامِ وَ اتَّقُوا اللَّهَ وَ اعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ
الْعِقَابِ ﴿۱۹۷﴾ الْحَجَّ أَشْهُرٌ مَعْلُومَاتٌ فَمَنْ فَرَضَ فِيهِنَّ الْحَجَّ فَلَا رَفَثَ
وَ لَا فُسُوقَ وَ لَا جِدَالَ فِي الْحَجَّ وَ مَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ يَعْلَمُهُ اللَّهُ وَ
تَزَوَّدُوا فَإِنَّ خَيْرَ الزَّادِ التَّقْوَى وَ اتَّقُونِ يَا أُولَئِكَ الْأَلْبَابِ ﴿۱۹۸﴾ لَيْسَ
عَلَيْكُمْ جُناحٌ أَنْ تَبَتَّعُوا فَضْلًا مِنْ رَبِّكُمْ فَإِذَا أَفْضَلْتُمْ مِنْ عَرَفَاتٍ فَادْكُرُوا
اللَّهَ عِنْدَ الْمُشْعَرِ الْحَرَامِ وَ اذْكُرُوهُ كَمَا هَدَاكُمْ وَ إِنْ كُنْتُمْ مِنْ قَبْلِهِ لَمْ يَنْ
الضَّالِّينَ ﴿۱۹۹﴾ ثُمَّ أَفْيِضُوا مِنْ حَيْثُ أَفَاضَ النَّاسُ وَ اسْتَغْفِرُوا اللَّهَ إِنَّ
اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿۲۰۰﴾ فَإِذَا قَضَيْتُمْ مَنَاسِكَكُمْ فَادْكُرُوا اللَّهَ كَذِكْرِكُمْ
آبَاءَكُمْ أَوْ أَشَدَّ ذِكْرًا فِي النَّاسِ مَنْ يَقُولُ رَبَّنَا آتَنَا فِي الدُّنْيَا وَ مَا لَهُ فِي
الْآخِرَةِ مِنْ خَلَاقٍ ﴿۲۰۱﴾ وَ مِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ رَبَّنَا آتَنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً
وَ فِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَ قِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿۲۰۲﴾ أُولَئِكَ هُمْ نَصِيبُ مِمَّا
كَسَبُوا وَ اللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿۲۰۳﴾ وَ اذْكُرُوا اللَّهَ فِي أَيَّامٍ مَعْدُودَاتٍ
فَمَنْ تَعَجَّلَ فِي يَوْمَيْنِ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ وَ مَنْ تَأَخَّرَ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ لَمَنِ اتَّقَ وَ
اتَّقُوا اللَّهَ وَ اعْلَمُوا أَنَّكُمْ إِلَيْهِ تُحْשَرُونَ ﴿۲۰۴﴾.

ترجمه آیات ۱۱۹۷ الی ۲۰۴ سوره بقره:

«دستورات حجّ و عمره»

و حجّ و عمره را برای خدا تمام کنید و اگر محدود و محصور شدید، آنچه از قربانی ممکن شود بکشید و سر خود را تا قربانی به محلش نرسیده نتراشید.

پس کسی که از شما مریض و یا در سرشن ناراحتی باشد، باید کفاره‌ای از قبیل روزه یا صدقه یا قربانی بدهد. پس وقتی راحت و آرام شدید، پس کسی که با تمام کردن عمره به حج مشغول شده، آنچه از قربانی برای او میسر است بکشد و کسی که قربانی پیدا نکرد، سه روز در حج و هفت روز در وقتی که به وطن برگشتید، روزه بگیرید که آن ده روز کامل می‌شود. آن دستور مال کسی است که اهل و عیال او در مسجدالحرام و اطراف آن حاضر نباشند (یعنی اهل مکه نباشد) و بپرهیزید از خدا و بدانید که خدا عقابش سخت است. (۱۹۷)

حج در ماههای معلومی است. پس بر کسی که در این ماهها حج واجب شده است، پس فحش و فسوق و جدال و نزاعی در حج نیست و هر چه از کارهای خوب انجام بدھید، خدا آن را می‌داند و مخارج سفر آخرت را تهییه کنید و قطعاً بهترین زاد و توشہ تقوی است. پس ای صاحبان مغز، از من بپرهیزید. (۱۹۸)

برای شما اشکالی ندارد اینکه (در حج) از فضل پروردگارتان چیزی طلب کنید و دعا نمائید. و زمانی که از عرفات کوچ کردید، در مشعرالحرام به یاد خدا باشید و آنچنان که خدا شما را هدایت کرده، او را به یاد بیاورید، اگر چه قبیل از این هدایت، شما از گمراهان بودید. (۱۹۹)

سپس همراه مردم از همان جا که آنها کوچ می‌کنند، شما هم کوچ کنید و از خدا طلب بخشنید. قطعاً خدا بخششته مهربانی است. (۲۰۰)

و وقتی که مناسکتان را ادا کردید، خدا را یاد کنید آنچنان که پدرانتان را یاد می‌کنید و یا بیشتر از آن یاد کنید. پس بعضی از مردم کسانی هستند که می‌گویند: پروردگار ما، در دنیا به ما بده و برای این چنین کسی در آخرت بهره‌ای نخواهد بود. (۲۰۱)

و بعضی از مردم کسانی هستند که می‌گویند: پروردگار ما، به ما در دنیا نیکی و خوبی عطا کن و در آخرت هم نیکی و خوبی عطا کن و ما را از عذاب آتش نگهدار. (۲۰۲)

اینها هستند که برای آنها از آنچه بدست می‌آورند، نصیب و بهره‌ای نخواهد بود. و خدا سریعاً به حسابها رسیدگی می‌کند. (۲۰۳)

و در روزهای شمرده شده و معلوم^(۱) خدا را به یاد بیاورید. پس کسی که عجله کند و در دو روز^(۲) اذکار و اعمال را انجام دهد، بر او گناهی نیست و بر کسی که تأخیر بیندازد و اهل تقوی باشد، نیز گناهی نخواهد بود. و از خدا پرهیزید و بدانید که قطعاً شما به سوی او محشور می‌شوید. (۲۰۴)

تدبیر ما:

مؤمنین باید به حج و عمره بسیار اهمیت دهند و بدانند کسانی که استطاعت عمره داشته باشند عمره نیز مانند تmut بر آنها واجب است^(۳) و کسی که حج به جایاورد و حجش مورد خداوند واقع شود در دنیا و آخرت رستگار خواهد شد.

مؤمنین باید بدانند بهترین وقت برای به جای آوردن عمره، ماه رجب است.^(۴)

۱ - منظور سه روز تشریق است.

۲ - یعنی روز اول و دوم.

۳ - عَنْ أَبِي جَعْفَرٍ عَلَيْهِ الْكَلَامُ أَنَّ الْعُمْرَةَ وَاجِبَةٌ يَمْنَأَلُهُ الْحَجَّ لِأَنَّ اللَّهَ يَتُوْلُ وَأَتَمُوا الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لِلَّهِ مَا ذَلِكَ هِيَ وَاجِبَةٌ مِثْلُ الْحَجَّ وَمَنْ شَتَّى جُزَءَهُ وَالْعُمْرَةُ فِي أَشْهِرِ الْحَجَّ مُتَّعِّدٌ (وسائل الشيعة جلد: ۱۴ صفحه: ۳۰۷).

۴ - عَنْ أَبِي جَعْفَرٍ عَلَيْهِ اسْلَامٌ أَفْضَلُ الْعُمْرَةِ عُمْرَةُ رَجَبٍ (وسائل الشيعة جلد: ۱۴ صفحه: ۳۰۱).

مسلمانان باید بدانند تمام و کامل کردن حج و عمره به این معناست که در آن مدت با کسی نزاع و دعوا نکنند و کارهایی که موجب فسق و فجور است انجام ندهند.^(۱)

مؤمنین باید بدانند که تمام حج لقاء امام زمان علیهم السلام است و مقصود حج پیوند با ولایت است و منظور از لقاء امام، تنها ملاقات ظاهری نیست بلکه به این معناست که خود را پاک کنیم و اخلاق و روحیات خود را به اخلاق امام زمان عزیزان نزدیک نمائیم.^(۲)

مؤمنین باید بدانند کسی که عمداً حج را ترک کند یا آن را انکار کند کافر و نجس است.

مؤمنین باید بدانند کسی که حج برود هیچ گاه در دنیا تنگدست نخواهد شد.^(۳)
مؤمنین باید بدانند کسانی که در رفتن حج سهل‌انگاری می‌کنند و عمداً حج نمی‌روند اگر مرگشان فرا برسد مسلمان نمی‌میرند بلکه یهودی یا نصرانی از دنیا می‌روند و چه بد عاقبی خواهند داشت.^(۴)

مؤمنین باید توجه داشته باشند معمولاً هر سال امام زمان (ارواحنا فداء) در مراسم حج شرکت می‌نمایند و ممکن است مردم او را نشناسند اما آن بزرگوار ما را

۱- عن أبي جعفر و أبي عبد الله عليهما السلام قالوا سأنا نهاما عن قوليه تعالى و أتموا الحج و العمرة لله قالا فإن تمام الحج و العمرة أن لا يرثي و لا يمسق و لا يجادل (مستدرک الوسائل جلد: ۹ صفحه: ۲۱۵).

۲- عن أبي جعفر علیه السلام قال تمام الحج لقاء الإمام (وسائل الشيعة جلد: ۱۴ صفحه: ۳۲۴).

۳- قال أبو جعفر علیه السلام الحج يئني الفقر (مستدرک الوسائل جلد: ۸ صفحه: ۴۳).
عن أبي عبد الله علیه السلام ما رأيت شيئاً أشرع غري و لا أنت للفقر من إدمان حج هذا البيت (وسائل الشيعة جلد: ۱ صفحه: ۲۷).

۴- عن النبي صلى الله عليه و آله أله قال له يا علي من سويف الحج حتى يموت بيته الله يوم القيمة يهودياً أو نصراوياً (من لا يحضره الفقيه جلد: ۴ صفحه: ۳۶۸).

می بیند و می شناسد^(۱) و همچنین بدانند که ائمه اطهار علیهم السلام فرموده‌اند اتمام حج ملاقات با امام هر زمان است^(۲) به امید روزی که آقا و امام‌مان یک تشرف هم به ما عنایت کنند^(۳).

مؤمنین باید بدانند پاداش حج تمتع برای آنها بهشت است و کسی که عمره به جای آورد خدای مهربان تمامی گناهان ماقبلش را خواهد بخشید و مشمول عفو الهی خویش قرارش می‌دهد^(۴).

مؤمنین باید در سفر حج که هستند تمام حواسیان به معنویات و روحیاتشان باشد و بدانند که این توفیق ممکن است تا آخر عمر دیگر نصیب شان نشود لذا باید آن لحظات بسیار حساس معنوی را با توجه نمودن به دنیا و زخارفش از دست بدهنند.

مؤمنین باید توجه داشته باشند استطاعت برای حج تمتع فقط در ماه‌های شوال، ذی‌قعده و ذی‌حجه می‌باشد ولی عمره را در کل سال هر وقت مستطیع شدن باید انجام دهند^(۵).

مؤمنین باید در سفر حج متوجه قداست سفرشان باشند و در آن سفر تمام

۱ - عَنْ عُبَيْدِ بْنِ زُرَارَةَ قَالَ سَمِعْتُ أَبَا عَبْدِ اللَّهِ عَلِيَّاً يَقُولُ يَقِنُّ النَّاسُ إِمَامَهُمْ فَيَشَهَدُ الْمَوْسِمَ فَيَرَاهُمْ وَلَا يَرَوْنَهُ (وسائل الشيعة جلد: ۱۱ صفحه: ۱۳۵).

۲ - عَنْ أَبِي جَعْفَرٍ عَلِيَّاً قَالَ تَمَامُ الْحَجَّ لِقَاءُ الْإِمَامِ (وسائل الشيعة جلد: ۱۴ صفحه: ۳۲۴).

۳ - در طول تاریخ این سعادت را به خیلی‌ها عنایت نموده‌اند، و تشرف به محضر آن بزرگوار سعادت بزرگی است اما دلیل بر بزرگی یا شرافت ما نیست بلکه دلیل بر تواضع و لطف آن امام مهربان است چرا که در طول تاریخ افراد مختلفی از ادیان مختلف حتی گناهکاران و اهل تسنن هم به محضر مبارکش شرفیاب شده‌اند. در ضمن در زمان غیبت امام زمان (ارواحنا فداه) راه اینکه ما بتوانیم به دلخواه خود خدمت آن امام عزیز برسیم وجود ندارد اما از ناحیه خود امام راه باز است و

۴ - عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ أَنْجَنَّهُ الْجَنَّةَ وَالْعُمْرَةَ كُفَّارًا كُلَّ دُنْبٍ (من لا يحضره الفقيه جلد ۲ صفحه: ۲۱).

۵ - عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَلِيَّاً فِي قَوْلِهِ الْحَجُّ أَشْهُرُ مَعْلُومَاتٍ هُوَ شَوَّالٌ وَذُو الْقَعْدَةِ وَذُو الْحِجَّةِ (مستدرک الوسائل جلد: ۸ صفحه: ۹۱).

توجه شان به معنویات باشد و از هر گونه قسم خوردن مخصوصاً قسم دروغ و فخر فروشی و نزاع و دعوا و فحاشی و بدگوئی با دیگر همسفران پرهیز نمایند^(۱).

مؤمنین توجه داشته باشند در سفر حج در عین اینکه تمام حواس و تمرکزشان باید به معنویاتشان باشد اما شرعاً بر آنها گناهی نیست که بعد از انجام اعمالشان خرید و فروش و معامله‌ای هم بکنند.

مؤمنین باید همیشه ذکر خدای تعالی را بگویند و مخصوصاً بعد از انجام حج خدای تعالی را زیاد یاد کنند و به خاطر این نعمتی که شامل آنها نموده بسیار شکر به جای آورند.

مؤمنین باید به شکرانه حجّی که به جای آورده‌اند بعد از آن به ذکر خدا مشغول باشند و از گفتن سخنان لغو و بیهوده خودداری نمایند. در اوایل اسلام اعراب بعد از انجام حج مشغول گفتگوهای لغو و بیهوده همچون تعریف اجداد و آباء خویش می‌شدند که خدای تعالی آنها را از گفتن این سخنان منع نمود و فرمود: به جای این سخنان ذکر خدا بگوئید،^(۲) در زمان ما هم گاهی دیده می‌شود حاجیان که از حج بر می‌گردند مشغول تعریف‌های لغو و بیهوده می‌شوند آنها باید مواطن باشند که بعد از سفر مشغول ذکر خدا باشند و اگر می‌خواهند از سفرشان تعریف کنند از معنویات سفر بگویند نه از مادیات و مواطن باشند با تعریف و تمجیدهایشان باعث ناراحتی و دلسوزتگی افرادی که استطاعت مالی حج ندارند نشوند چرا که اگر

۱ - عَنْ أَعْلَىٰ بْنِ جَعْفَرٍ قَالَ سَأَلَتُ أَخِي مُوسَى عَلَيْهِ عَنِ الرَّقْبَةِ وَالْأَسْوَاقِ وَالْجِدَالِ مَا هُوَ وَمَا عَلَىٰ مِنْ فَعَلَهُ فَقَالَ الرَّقْبَةُ جَمَاعُ النِّسَاءِ وَالْأَسْوَاقُ الْكَذِبُ وَالْمُتَأَخَّرَةُ وَالْجِدَالُ قَوْلُ الرَّجُلِ لَهُ وَاللهُ وَبَلَىٰ وَاللهُ الْحَمْدُ (وسائل الشیعة جلد: ۱۲ صفحه: ۴۶۵).

۲ - عَنْ أَبِي جَعْفَرٍ عَلَيْهِ فِي قَوْلِ اللَّهِ مِثْلُهُ سَوَاءٌ أَيْ كَانُوا يَتَّخِرُونَ بِآيَاتِهِمْ يَقُولُونَ أَبِي الدَّرِيِّ حَمَلَ الدِّيَاتِ وَالَّذِي قَاتَلَ كَذَا وَكَذَا إِذَا قَاتُوا بِمَنِي بَعْدَ النَّحْرِ وَكَانُوا يَقُولُونَ أَيْضًا يَحْلِفُونَ بِآيَاتِهِمْ لَهُ وَأَبِي لَهُ وَأَبِي (بحار الأنوار جلد: ۹۶ صفحه: ۳۱۱).

تعريف‌هایشان باعث آه کشیدن افرادی که استطاعت ندارند شد گناهی بزرگ مرتكب شده‌اند.

مؤمنین باید بدانند کسانی که همه فکر و ذکرshan برای دنیاست و برای آخرتشان دعا و فعالیتی نمی‌کنند اینها همان خسارت دیدگانند.

مؤمنین باید بدانند دین مبین اسلام هیچ گاه از آنها خشک مقدس بازی را نخواسته است بلکه از آنها خواسته همیشه تعادل را حفظ نمایند و در صراط مستقیم باشند، آنها باید بدانند مؤمن واقعی اگر لازم بود باید تمام دنیا را داشته باشد اما در عین حال اگر لازم شد در راه خدا بتواند با شوق و رغبت از همه آنها بگذرد، خدای تعالی در سوره کهف این چنین تعادلی را به ما مسلمانان یاد داده آنجا که از ذوالقرنین یاد کرده و می‌گوید که او نصف کره زمین را تحت سیطره خود در آورد و آنجا که از اصحاب کهف می‌گوید که با اینکه آن‌ها در دربار، صاحب قدرت و مکنت بودند اما در راه خدا با اشتیاق از همه جاه و مقام و شروتشان گذشتند.

مؤمنین باید بدانند خدای تعالی از آنها خواسته تا هم دنیای آباد داشته باشند و هم آخرت آباد و آنهایی که می‌گویند اگر دنیایمان را آباد کنیم به آخرتمان لطمه وارد می‌شود و از محالات است که دنیا و آخرت را با هم داشت اینها همان افراد ضعیف‌النفس و خارج از صراط مستقیم هستند.

مؤمنین باید همیشه باسلیقه باشند و حتی در دعاها یشان هم سلیقه داشته باشند و خوب دعا کنند، در زمان رسول گرامی اسلام شخصی به وضع بدی بیمار شده بود پیامبر اکرم ﷺ برای عیادت به نزد او رفتند و دیدند که حال او خیلی وخیم است، به او فرمودند: آیا دعای خیر در حق خودت نمی‌کنی، آن شخص

گفت: بله دعا می‌کنم، پیامبر اکرم ﷺ به او فرمود: چه دعائی می‌کنی؟ او گفت: یا رسول الله! دعا می‌کنم که خدایا مرا به هر عذابی می‌خواهی مبتلا کنی در دنیا مبتلا کن که من طاقت عذاب دوزخ را ندارم! رسول خدا ﷺ به او فرمودند: این دعای بدی است که می‌کنی، این طور دعا کن: «اللهم ربنا آتنا فی الدنیا حسنة و فی الآخرۃ حسنة و قنا عذاب النار» و آن شخص این دعا را کرد و کم بھبود یافت.

آیات ۲۰۵ الی ۲۰۷ سوره بقره:

وَ مِنَ النَّاسِ مَنْ يُعْجِبُكَ قَوْلُهُ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَ يُشَهِّدُ اللَّهَ عَلَى
مَا فِي قَلْبِهِ وَ هُوَ أَلَّا يُخِاصِمُ ﴿٢٠٥﴾ وَ إِذَا تَوَلَّ سَعَى فِي الْأَرْضِ
لِيُفْسِدَ فِيهَا وَ يُهْلِكَ الْمَرْثَةَ وَ النَّسْلَ وَ اللَّهُ لَا يُحِبُّ الْفَسَادَ ﴿٢٠٦﴾ وَ
إِذَا قيلَ لَهُ أَتَقِ اللَّهَ أَخْذَتْهُ الْعِزَّةُ بِالْإِلَامِ فَحَسِبَهُ جَهَنَّمُ وَ لَيْسَ
الْمِهَادُ ﴿٢٠٧﴾.

ترجمه آیات ۲۰۵ الی ۲۰۷ سوره بقره:

«حالات بدقدرتمندان»

واز مردم کسانی هستند که حرفها و سخنانشان در زندگی دنیا تو را به تعجب می اندازد. و خدا شاهد است بر آنچه در قلب او است و او سریخت ترین دشمنان است. (۲۰۵)

و او در پشت سر وقتی رو می گرداند و یا ولی مردم می شود (و قدرت را به دست می گیرد) سعی می کند که در زمین فساد کند و زراعتها و دامها را از بین ببرد و حال آنکه خدا فساد را دوست نمی دارد. (۲۰۶)

و زمانی که به او گفته می شود: از خدا بپرهیز، او را عزت طلبی و ادار به گناه می کند. پس او را جهنم کافی است و جهنم بد جایگاهی است. (۲۰۷)

تدبیر ما:

مؤمنین باید متوجه باشند بعضی از مردم سخنان به ظاهر خوبی می زند اما در عملشان آن گونه نیستند لذا بسیار باید هشیار باشند و فریب حرفهای زیبا و احساساتی این گونه افراد را نخورند.

مؤمنین باید مواظب خطر منافقین باشند چرا که منافقین کسانی هستند که ظاهر خوب و آراسته‌ای دارند و حرفهای زیبائی می‌زنند اما باطنشان کثیف است و هدفی جزء خرابکاری و ریاست طلبی ندارند.

مؤمنین باید مواظب روحیات خویش باشند تا به صفات رذیله آلوه نگردن و بدانند هر کدام از صفات رذیله که در روحشان وارد شود آنها را به بهشت راه نخواهند داد و عجب و خود بزرگ بینی صفت رذیله بزرگی است که در هر کس وارد شد او را هلاک می‌کند^(۱).

مؤمنین هیچ گاه نباید ظاهر بین باشند و بدانند منافقان برای به ثمر رسیدن اهداف شومشان حتی ممکن است قسم‌های دروغ هم بخورند، پس نباید فریب اینگونه کورده‌لان بدبخت را بخورند.

مؤمنینی که صاحب قدرت هستند، به خصوص علماء دین باید متوجه باشند بعضی افراد هستند که هدفشان به غیر از نفسانیت و ریاست چیز دیگری نیست اما به اسم خدا و دین ممکن است خودشان را به آنها نزدیک کنند لذا مؤمنین باید زیرک باشند و مواظب خطر اینگونه افراد شیرین زبان باشند. در اوایل اسلام منافقین چون متوجه شدند که پیامبر اکرم ﷺ صاحب قدرت شده خودشان را به ایشان نزدیک کرده بودند و چرب زبانی می‌کردند اما در نیت به جز نفسانیت و ریاست طلبی چیز دیگری نداشتند که خدای تعالی احوال شوم آنها را به پیامبرش خبر داد.^(۲)

مؤمنین باید برای تربیت خود و خانواده شان بسیار مواظبت نمایند، آنها باید بدانند همیشه در جامعه افراد بد طبیعتی هستند که کارشان منحرف نمودن دیگران

۱ - عن أبي عبد الله عليه السلام قال مَنْ دَخَلَهُ الْعُجْبُ هَلَكَ (وسائل الشيعة جلد: ۱ صفحه: ۱۰۱).

۲ - نَزَّلَتْ فِي الثَّانِي وَ يُقَالُ فِي مُعَاوِيَةَ (بحار الأنوار جلد: ۹ صفحه: ۱۸۹).

است لذا باید مواظب خود و اهلسان باشند تا در دام این شیادان گرفتار نگردند.^(۱)

مؤمنین همیشه باید فرمانروایان و والیان خود را از افراد صالح انتخاب کنند زیرا اگر افراد فاسد و منافق به قدرت برسند سعی و کوششان در فسق و فجور است و فساد می‌کنند.

مؤمنین باید بدانند افراد فاسد و منحرف نه برای مال مردم ارزش قائلند و نه برای دین مردم لذا باید مواظب باشند افراد فاسق و منحرف را برع خود ولی و سرپرست قرار ندهند.

مؤمنین باید بدانند یکی از صفات بارز منافقین این است که نصیحت و خیرخواهی اصلاً در آنها اثر ندارد و آنها مظهر بدی‌ها و شرارت هستند.

۱- قالَ الْحَرْثُ فِي هَذَا الْمَوْضِعِ الدِّينُ وَ النَّسْلُ النَّاسُ (بحارالأنوار جلد: ۹ صفحه: ۱۸۹).

آیه ۲۰۸ سوره بقره:

وَ مِنَ النَّاسِ مَنْ يَشْرِي نَفْسَهُ أَبْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ وَ اللَّهُ رَءُوفٌ
بِالْعِبَادِ ﴿۲۰۸﴾

ترجمه آیه ۲۰۸ سوره بقره:

«علیٰ تنهامود خدا است»

و از میان مردم کسی هست که جان خود را در راه بدست آوردن رضایت خدا می‌دهد. و خدا به بندگان مهربانی و رأفت دارد. (۲۰۸)

تدبر ما:

مؤمنین باید برای خدا و راه خدا بیشتر از هر موضوع دیگر اهمیت قائل باشند و حتی اگر لازم شد از همه چیز و حتی جانشان در راه خدا بگذرند.

مؤمنین باید توجه داشته باشند که باید برای حفظ جان و بزرگان دین خود و اولیاء خدا خیلی حساس باشند، زیرا زمانی که کفار قریش می‌خواستند متعرض جان رسول خدا ﷺ بشوند امیر و مولای ما حضرت علیٰ تنهامود خدا پیامبر (علیٰ السلام) شب در جای پیامبر خواهد و اینگونه جانش را فدای دین و پیامبر خدا نمود.^(۱)

مؤمنین باید بدانند تمام کسانی که در راه پیشرفت دین خدا کشته می‌شوند اینها شهید هستند و تا ابد در بهشت جاودان خواهند ماند.^(۲)

۱- عنْ عَلَيْيِ بْنِ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي قَوْلِهِ عَزَّ وَ جَلَّ وَ مِنَ النَّاسِ مَنْ يَشْرِي نَفْسَهُ أَبْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ قَالَ نَزَّلْتُ فِي عَلَيِّ عَلَيْهِ السَّلَامُ حِينَ بَاتَ عَلَىٰ فِرَاشِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهٖ وَ سَلَّمَ (بحار الأنوار جلد: ۱۹ صفحه: ۵۴).

۲- عنْ عَلَيِّ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي قَوْلِهِ تَعَالَى وَ مِنَ النَّاسِ مَنْ يَشْرِي نَفْسَهُ أَبْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ أَنَّ الْمُرَادَ بِالْأَيْةِ الرَّجُلُ يُقْتَلُ عَلَىٰ الْأَمْرِ بِالْمَعْرُوفِ وَ التَّهْيِي عَنِ الْمُنْكَرِ (وسائل الشيعة جلد: ۱۵ صفحه: ۱۴۳).

مؤمنین باید لحظه به لحظه اتحاد بین خود را بیشتر نمایند و بدانند لازمه اتحاد و دوستی این است که آنها نسبت به یکدیگر گذشت، ایثار و فداکاری‌های زیادی بکنند و همه از صمیم قلب حاضر باشند از حق و حقوق خود به نفع برادر و یا خواهران دینی خود بگذرند.

مؤمنین باید بدانند اولیاء خدا احباء خدا هستند و خدای تعالیٰ آنها را خیلی دوست دارد پس هر کس کوچکترین خدمتی به آنها بکند خدای تعالیٰ را بسیار خوشحال نموده است چه رسد به خدمت‌های بزرگ، علمای اهل سنت و همچنین علماء پاک و مهذب شیعه نقل نموده‌اند که خدای تعالیٰ در شبی که امام و مولای ما در رختخواب پیامبر خوابیده بودند و می‌خواستند جانشان را فدای رسول الله ﷺ نمایند بر تمام ملایکه و عرشیان مباحثات می‌نمود و افتخار می‌کرد که من بنده‌ای همچون علی بن ابیطالب علیهم السلام دارم که خدمت به این بزرگی به حبیبم حضرت محمد ﷺ می‌نماید تا او را از شرّ دشمنان حفظ نماید^(۱).

مؤمنین باید بدانند خدمت نمودن به اولیاء خدا و پیش مرگ شدن و خود را فدای آنها نمودن سعادتی است که نصیب هر کسی نمی‌شود و این سعادت اولین مرتبه در اسلام نصیب امیر و مولای مؤمنین حضرت علی بن ابیطالب علیهم السلام شد و هر کس موفق به این کار شود به مولای خویش اقتدا کرده است.

۱ - رَوَى أَخْطَبُ الْخُوارِزْمَ حَدِيثًا يَرِفَعُهُ يَاشْتَادِهِ إِلَي النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ نَزَلَ عَلَيَّ جَبَرِيلُ صَبِيحةً يَوْمَ الْغَارِ قَتَلَتْ حَبِيبِي جَبَرِيلُ أَرَاكَ فَرَحًا قَقَالَ يَا مُحَمَّدُ وَكَيْفَ لَأَكُونُ كَذِلِكَ وَقَدْ قَرَرْتُ عَيْنِي بِمَا أَكْرَمَ اللَّهُ بِهِ أَخَاكَ وَوَصِيَّكَ وَإِمَامَ أَمْتَكَ عَلَيَّ بْنَ أَبِي طَالِبٍ عَلِيِّلًا قَقَلَتْ بِعَا ذَا أَكْرَمَةُ اللَّهُ قَالَ بَاهِي بِعِنادِتِهِ الْتَّارِخَةَ مَلَائِكَتَهُ وَقَالَ مَلَائِكَتِي اثْنُوا إِلَيْ حُجَّتِي فِي أَرْضِي بَعْدَ نَبِيٍّ وَقَدْ بَذَلَ نَفْسَهُ وَعَفَّرَ خَدَهُ فِي التَّرَابِ تَوَاضَعًا لِعَظَمَتِي أَشْهَدُكُمْ أَنَّهُ إِمَامُ خَلْقِي وَمَوْلَى بَرِيَّتِي (بحار الأنوار جلد: ۱۹ صفحه: ۸۷).

آيات ۲۰۹ الی ۲۱۰ سوره بقره:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ادْخُلُوا فِي السَّلْمِ كَافَةً وَ لَا تَتَّبِعُوا حُطُوطَ
الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌ مُّبِينٌ ﴿۲۰۹﴾ فَإِنْ زَلَّتْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتُكُمْ
الْبَيِّنَاتُ فَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿۲۱۰﴾

ترجمه آيات ۲۰۹ الی ۲۱۰ سوره بقره:

«دستور تسلیم در مقابل اوامر الهی»

ای کسانی که ایمان آورده‌اید، همه در مقام تسلیم وارد شوید و از گامهای

شیطان پیروی نکنید، قطعاً او برای شما دشمن آشکاری است. (۲۰۹)

پس اگر بعد از آنکه دلائل واضحی برای شما آمد لغزش پیدا کردید، بدانید

که خدا عزیز حکیمی است. (۲۱۰)

تدبر ما:

مؤمنین واقعی کسانی هستند که ولایت خاندان عصمت و طهارت ﷺ را

پذیرفته‌اند و به دنبال معرفت آن بزرگواران هستند. ^(۱)

مؤمنین باید بدانند غیر از ولایت خاندان عصمت و طهارت ﷺ و اولیائشان

تحت ولایت هر کس دیگری که بروند قطعاً تبعیت از شیطان کرده‌اند و در نتیجه

۱ - عَنْ جَعْفَرٍ عَنْ أَبِيهِ عَلِيهِمَا السَّلَامُ فِي قَوْلِهِ ادْخُلُوا فِي السَّلْمِ كَافَةً هُوَ وَلَأَيْتَنَا (بحار الأنوار جلد: ۲۴ صفحه: ۱۵۹).

عَنْ أَبِي جَعْفَرٍ وَ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَلِيهِمَا السَّلَامُ قَالُوا سَأَلْنَاهُمَا عَنْ قَوْلِ اللَّهِ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ادْخُلُوا فِي السَّلْمِ كَافَةً قَالُوا أَمْرُوا بِمَا فِي الْحَمْدِ لِلَّهِ وَ أَمْرُوا بِمَا يَعْرِفُونَا (بحار الأنوار جلد: ۲۴ صفحه: ۱۵۹).

شیطانی خواهند شد^(۱).

مؤمنین باید بدانند شیطان و شیطان سیرتان بزرگترین و آشکارترین دشمنان آنها هستند.

کسانی که حق و حقیقت را متوجه می‌شوند و با این حال دوباره راه انحراف را می‌پیمایند گرفتار عذاب خدای تعالی می‌شوند.

۱- عن أبي بصير قال سمعت أبا عبد الله عليهما السلام يقول يا أيها الذين آمنوا ادخلوا في السلم كافة ولا تتبعوا خطوات الشيطان قال تذرى ما السلم قال قلت أنت أعلم قال ولأيم على وألائمة المؤصياء من بعدي قال وخطوات الشيطان والله ولائيه ثلان وفلان (بحار الأنوار جلد: ۲۴ صفحه: ۱۵۹). سمعت الصادق جعفر بن محمد عليهما السلام يقول في قوله تعالى ولا تتبعوا خطوات الشيطان ولآتتبعوا غيره (بحار الأنوار جلد: ۳۵ صفحه: ۳۴۲).

آیه ۲۱۱ سوره بقره:

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيهِمُ اللَّهُ فِي ظُلْلٍ مِّنَ الْغَمَامِ وَالْمَلَائِكَةُ وَ
قُضِيَ الْأَمْرُ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ﴿۲۱۱﴾.

ترجمه آیه ۲۱۱ سوره بقره:

«انتظارات بی جا»

آیا آنها غیر از این انتظار دارند که خدا و ملاتکه در پرده‌هایی از ابرها بر آنها
نازل شوند و کارها تمام شود؟ ولی به سوی خدا همه کارها بر می‌گردد. (۲۱۱)

تدبر ما:

مؤمنین نباید از خدای تعالی و اولیائش انتظارات دور از عقل داشته باشند.
مؤمنین باید بدانند خدای تعالی را باید توسط آثار و نشانه هایش ببینند.

آیه ۲۱۲ سوره بقره:

سَلْ بَنِي إِسْرَائِيلَ كَمْ آتَيْنَاهُمْ مِنْ آيَةٍ بَيِّنَةٍ وَ مَنْ يُبَدِّلُ نِعْمَةَ اللَّهِ
مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿۲۱۲﴾.

ترجمه آیه ۲۱۲ سوره بقره:

«گله از بنی اسرائیل»

از بنی اسرائیل سؤال کن که ما چقدر برای آنها از نشانه های روشن و واضح
فرستادیم؟ و کسی که نعمت الهی را پس از آنکه آن را دریافت نموده تبدیل کند،
پس قطعاً خدا عقاب سختی دارد. (۲۱۲)

تدبر ما:

مؤمنین باید بدانند خدای تعالی در عین مهربانی، شدید العقاب نیز می باشد و
کسانی را که با وجود نعمتهای خدا به خصوص نعمت هدایت، ناسپاسی می کنند و
قدرت نعمت های الهی را نمی دانند عذاب می نمایند.

مؤمنین باید بدانند اگر در قبال نعمات خدای تعالی بی توجهی کنند خدای
تعالی آنها را به شدت عقاب خواهد نمود اما اگر شکر نعمات را به جای آورند
خدای مهربان هم نعمت هایش را بر آنها زیاد می کند.

مؤمنین باید بدانند شکر عملی ارزشش خیلی بیشتر از شکر لسانی است.

آیه ۲۱۳ سوره بقره:

رُّبِّنَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَ يَسْخَرُونَ مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا وَ
الَّذِينَ اتَّقَوْا فَوْقَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَ اللَّهُ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ
حِسَابٍ ﴿۲۱۳﴾

ترجمه آیه ۲۱۳ سوره بقره:

«زندگی دنیا برای کفار»

زندگی دنیا برای کفار زینت داده شده است و آنها مؤمنین را مسخره می‌کنند. و کسانی که تقوی دارند، در روز قیامت بالاتر از آنها هستند. و خدا هر کس را بخواهد، بدون حساب روزی می‌دهد. (۲۱۳)

تدبیر ما:

مردم مسلمان باید برای تقوا و تزکیه نفس خویش بسیار ارزش و اهمیت قائل باشند و کاری نکنند که نظر لطف خدای تعالی از آنها برداشته شود. آنها باید بدانند وقتی نظر خدای تعالی از کسی برداشته شود شیطان رجیم فوراً به او نزدیک می‌شود و اولین کاری که می‌کند دنیا و متعلقاتش را در نظر او زیبا و جذاب نشان می‌دهد و او را مشغول دنیا می‌کند و از معنویات باز می‌دارد، حد اعلای این انحراف در کفار به وضوح مشاهده می‌شود و وای به حال مسلمانانی که چنین باشند.

مؤمنین باید متوجه باشند در عالم چیزی کم ارزش‌تر و پست‌تر از دنیا و متعلقاتش نیست لذا خود را مقهور و سرمست مال دنیا نکنند از مردم کسانی هستند که به خاطر مال بی‌ارزش دنیا آخرت خود را خراب می‌کنند آنها فکر می‌کنند مال

دنيا موجب نجاتشان خواهد بود در اویل اسلام بعضی افراد کم جنبه و کم ظرفیت که از دارائی نسبتاً خوبی برخوردار بودند مست و مقهور ثروت خویش شده بودند و مؤمنین که در نزد رسول خدا ﷺ مشغول ترکیه نفس و خودسازی بودند را مورد مسخره و اذیت قرار می‌دادند در تاریخ نام ابوجهل و ابن أبي (بضم همزه و فتح باء) و یارانش و همچنین نام بعضی از رؤسای یهود به این عنوان ذکر شده^(۱). مؤمنین باید بدانند آن دنیائی برای آنها مفید خواهد بود که به وسیله آن آخرتشان را آباد نماید^(۲).

کسانی که تزکیه نفس کنند و روحشان را از خبائث تطهیر نمایند در قیامت بالاترین مقام بعد از ائمه و انبیاء ﷺ خواهند داشت.

مسلمانان باید بدانند مسخره کردن دیگران از زشت‌ترین و ناپسند‌ترین صفات است مخصوصاً که طرف مقابل از مؤمنین باشد.

۱ - نزلت هذه الآية في الوليد بن المغيرة وأبي جهل بن هشام وأصحابهما سخروا من عبد الله بن مسعود و عمّار بن ياسر و صهيب الرومي، حيث آمنوا بمحمد وبما جاء به (نهج البيان عن كشف معاني القرآن، جلد: ۱ صفحه: ۲۸۱).

۲ - قال رسول الله صلى الله عليه و آله الدنيا مزرعة الآخرة (عواالى الالئى جلد: ۱ صفحه: ۲۶۷).

آیه ۲۱۴ سوره بقره:

کانَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً فَبَعَثَ اللَّهُ النَّبِيًّينَ مُبَشِّرِينَ وَمُنذِّرِينَ وَأَنْزَلَ مَعَهُمُ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِيَحُكُمَ بَيْنَ النَّاسِ فِيمَا اخْتَلَفُوا فِيهِ وَمَا اخْتَلَفَ فِيهِ إِلَّا الَّذِينَ أُوتُوهُ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ بَعْيَانًا بَيْنَهُمْ فَهَدَى اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا لِمَا اخْتَلَفُوا فِيهِ مِنَ الْحَقِّ يُبَدِّلُهُ وَاللَّهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿۲۱۴﴾.

ترجمه آیه ۲۱۴ سوره بقره:

«اختلافات مردم»

مردم همه یکی بودند (یعنی از حقیقت و معنویت چیزی درک نمی‌کردند و همه فقط به همان چه که می‌دیدند، معتقد بودند) پس خدا پیامبرانی را که بشارت دهنده و ترساننده بودند، مبعوث فرمود و با آنها کتابی که به حق و حقیقت دعوت می‌کرد، نازل نمود تا در میان مردم در اختلافاتشان حکم کند. و کسی در آن اختلاف نکرد، مگر کسانی که کتاب به آنها داده شد، بعد از آنکه دلائلی بر حقانیت آن برایشان آمد، به خاطر تجاوزاتی که بین خودشان بود اختلاف کردند. ولی خدا به فرمان خودش کسانی را که ایمان آورده بودند، به حقیقت آنچه مورد اختلاف آنها بود هدایت نمود و خدا هر که را بخواهد به راه راست هدایت می‌کند. (۲۱۴)

تدبر ما:

مؤمنین باید بدانند همه مردم در نزد خدای تعالیٰ برابرند اما زمانی که خدای تعالیٰ یکی از اولیائش را در بین آنها می‌فرستد از آنجا به بعد حساب‌ها متفاوت

می شود گروهی که به اولیاء خدا ایمان می آورند و خود را جزء مؤمنین قرار می دهند خدای تعالی هم هدایتشان را روز افزون می نماید و گروهی که طغیان می کنند و تحت ولایت اولیاء اللہ نمی روند خدای تعالی هم اینها را به حال خود رها می کند که نتیجه اش گمراهی و ضلال است.

مؤمنین باید بدانند دنیا دار امتحان است و خدای تعالی هم به خاطر اینکه خبیث را از طیب جدا کند^(۱) دائما برنامه های امتحانی متفاوتی برای آنها تنظیم می نماید یکی از آن امتحانات این است که خدای تعالی ولی و حجتش را در بین آنها می فرستد تا کسانی که به او ایمان می آورند را اهل سعادت و بهشت گرداند و کسانی هم که روی گردان شوند نتیجه کارشان تباہی و گمراهی است و از پاکان جدا خواهند شد و در زمرة خبیث ها و اشقياء خواهند رفت. در گذشته خدای تعالی انبیاء را به عنوان ولی و حجت خویش در بین مردم می فرستاد و بعد از انبیاء وجود شریف ائمه اطهار علیهم السلام و در زمان ما که امام زمان نعمت الله علیه در غیبت هستند علماء و مراجعی که مشخصاتشان را امام حسن عسکری علیه السلام برای ما بازگو کرده اند یعنی علمایی که هرگز هوای نفس ندارند و صد درصد پیرو امام زمان علیه السلام هستند،^(۲) اینها به منزله حجت خدا بر خلائق هستند لذا مردم مسلمان باید قدر دان علماء و بزرگان دین خود باشند و ولایت آنها را قبول نمایند تا بدین وسیله علم و تقوایشان زیاد گردد و اهل سعادت شوند.

۱ - لَيَمِيزَ اللَّهُ الْخَبِيتَ مِنَ الطَّيِّبِ وَيَجْعَلَ الْخَبِيتَ بَعْضَهُ عَلَى بَعْضٍ فَيُرْكَمُهُ جَمِيعاً فَيَجْعَلُهُ فِي جَهَنَّمَ أَوْ لِئَكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ (سوره انفال آيه: ۳۷).

۲ - عَنْ أَبِي مُحَمَّدِ الْعَسْكَرِيِّ عَلِيِّهِ السَّلَامُ فَأَمَّا مَنْ كَانَ مِنَ الْفُقَاهَاءِ صَائِنَا لِنَفْسِهِ حَافِظًا لِدِينِهِ مُخَالِفًا عَلَى هَوَاءٌ مُّطِيعًا لِأَمْرِ مَوْلَاهُ فَلِلْعَوَامِ أَنْ يَقْلِدُوهُ (وسائل الشيعة جلد: ۲۷ صفحه: ۱۳۱).

آیه ۲۱۵ سوره بقره:

أَمْ حَسِبُّهُمْ أَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَا يَأْتِكُمْ مَثَلُ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ
مَسَّتُهُمُ الْبُلْسَاءُ وَالضَّرَاءُ وَزُلْزِلُوا حَتَّىٰ يَقُولَ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ آمَنُوا
مَعَهُ مَتَى نَصْرُ اللَّهِ أَلَا إِنَّ نَصْرَ اللَّهِ قَرِيبٌ ﴿٢١٥﴾.

ترجمه آیه ۲۱۵ سوره بقره:

«یاری خدا»

یا شما گمان کرده اید وارد بهشت می شوید و مثل آنچه از حوادث به مردمی
که قبل از شما بودند رسید به شما نمی رسد؟ به آنها به قدری گرفتاری و ناراحتی
رسید و متزلزل شدند، تا جائی که پیامبر و آنها که به او ایمان آورده بودند
گفتند: پس کی کمک و یاری خدا خواهد بود؟ همه بدانند که قطعاً یاری خدا
نژدیک است. (۲۱۵)

تدبر ما:

مؤمنین باید اهل صبر و استقامت باشند و بدانند چون در دنیا تا حدودی
دست شیطان و شیطان سیرتان باز است کسانی که بخواهند در راه خدا باشند مورد
آزار و اذیت این خبیث‌ها قرار می‌گیرند اما اگر در مقابل شدائید و مصائب صبور و
بردبار باشند خدای تعالیٰ به آنها وعده داده که نصرت و یاری من برای آنها نژدیک
است.

مؤمنین باید در راه ترکیه نفس و پاکی روح زحمات بسیاری بکشند و بدانند
بدون زحمت در این راه به جائی نخواهند رسید.

مؤمنین نباید توقع داشته باشند که خدای تعالیٰ همین که آنها ایمان آورده‌ند

بهترین نعمتها و زندگی‌ها را به آنها بدهد بلکه باید بدانند خدای تعالیٰ آنها را به انواع مختلف آزمایش می‌نماید که اگر در این امتحانات موفق بیرون آمدند زندگی راحت و زیبایی را در بهشت جاویدان به آنها عنایت می‌نماید.

مؤمنین باید بدانند امتحانات الهی متفاوت است، گاهی با دادن نعمت، گاهی با سلب نعمت، گاهی با سلامتی، گاهی با بیماری و... مؤمنین را امتحان می‌کند آنها باید بدانند هر کس ایمانش بیشتر باشد، ممکن است امتحانات سخت‌تری داشته باشد.

مؤمنین باید همیشه در امور مادی به پائین دستان خود نظاره کند و شکر خدای تعالیٰ را بنماید که او زندگی بهتری نسبت به آنها دارد و در امورات معنوی باید به بالا دستان خود نگاه کند و سعی و کوشش نماید تا خود را به آنها برساند و در این راه بسیار دعا کند.

آیه ۲۱۶ سوره بقره:

يَسْأَلُونَكَ مَا ذَا يُنْفِقُونَ قُلْ مَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ خَيْرٍ فَلِلَّهِ الْدِيْنُ وَ
الْأَقْرَبُينَ وَ الْيَتَامَى وَ الْمَسَاكِينَ وَ ابْنِ السَّبِيلِ وَ مَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ إِنَّ
اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ ﴿٢١٦﴾

ترجمه آیه ۲۱۶ سوره بقره:

«چه چیز و به چه کسی اتفاق کنیم؟»

از تو سؤال می‌کنند که چه چیز را اتفاق کنند. بگو: آنچه از خوبی اتفاق
می‌کنید، به پدر و مادر و اقوام و نزدیکان و یتیمها و مسکینها و در راه‌ماندگان
باشد و آنچه از کارهای خوب را که شما انجام می‌دهید، پس قطعاً خدا به آن علم
دارد. (۲۱۶)

تدبر ما:

مؤمنین باید متوجه اثرات خوب و مفید اتفاق و صدقه دادن در زندگی مادی و
معنوی خویش باشند و بدانند و قتنی می‌خواهند اتفاق کنند باید از مال حلال باشد و
از چیزهای نیکو اتفاق کنند.

مؤمنین باید از خوبیها اتفاق کنند نه مثل بعضی از مردم که وسائل از بین رفته و
کهنه خود را که دیگر قابل استفاده نیست به فقراء می‌دهند و فکر می‌کنند که اتفاق
کرده‌اند. بلکه باید همیشه وسائل نو و سالم اتفاق کنند و در اتفاق نمودن‌هایشان
شأن و آبروی طرف مقابل را نیز حفظ نمایند.

مؤمنین باید توجه داشته باشند پدر و مادر و فرزندان و به طور کلی اقوام و
خویشان خودشان اگر محتاج باشند از هر کس دیگری سزاوارترند به اینکه به آنها

کمک کنند^(۱) لذا اول باید به مستحقین در اقوام و خویشان خود پردازند اگر آنها را بی نیاز نمودند و باز مالی برای بخشش دارند آن وقت به دیگران پردازند.

مؤمنین باید بدانند اتفاق باعث تنگدستی آنها نمی شود بلکه عامل برکت در زندگی شان می شود^(۲).

مؤمنین باید بدانند از مال حلال و طیب خود می توانند به پدر و مادر و نزدیکان و یتیمها و مساکین و در راه ماندگان کمک کنند و باید برنامه دقیقی در اتفاق هایشان داشته باشند که گدا پروری نشود.

مردم مسلمان باید بدانند صدقه دادن باعث فرو نشاندن خشم پروردگار و سپری برای آتش جهنم و همچنین باعث از بین رفتن و بخشیده شدن گناهان و زیادی اموال و طول عمرشان است^(۳).

بیماران و کسانی که سلامتی خویش را از دست داده اند باید توجه داشته باشند که دادن صدقه در شفای بیماری آنها بسیار مؤثر است^(۴).

مؤمنین باید بدانند همه کارهای خوبی که انجام می دهند حکم صدقه را دارد^(۵).

۱ - عَنْ الْحَسَنِ بْنِ عَلَيَّ الْحَالَ قَالَ [أَخْبَرَنِي جَدِّي قَالَ] سَمِعْتُ الْحُسَيْنَ بْنَ عَلَيَّ عَلَيْهِ اسْلَامٌ يَقُولُ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ لَا صَدَقَةَ وَدُوَرِمٍ مُحْتَاجٌ (مستدرگ الوسائل جلد: ۷ صفحه: ۱۹۶).

۲ - قَرَأْتُ فِي كِتَابِ أَبِي الْحَسَنِ عَلَيْهِ إِلَى أَبِي جَعْفَرٍ عَلَيْهِ فَاتَّقِنَ وَلَا تَخْشَ مِنْ ذِي الْعَرْشِ إِقْتَارًا (وسائل الشيعة جلد: ۹ صفحه: ۴۶۳).

۳ - إِنَّ صَدَقَةَ الظَّلَيلِ تُطْهِي عَصَبَ الرَّبِّ وَتَسْحُو الدَّنَبُ الْعَظِيمَ وَتُهَوَّنُ الْجِسَابُ وَصَدَقَةَ النَّهَارِ تُثْمِرُ الْمَالَ وَتَرِيدُ فِي الْعُمُرِ (اصول کافی جلد: ۴ صفحه: ۹).

الصَّدَقَةُ جَنَّةٌ عَظِيمَةٌ مِنَ النَّارِ لِلْمُؤْمِنِ (یحار الانوار جلد: ۱۰ صفحه: ۱۱۳).

۴ - قَالَ الصَّادِقُ عَلَيْهِ الْكَفَافُ دَأْوُوا مَرْضَائُكُمْ بِالصَّدَقَةِ (من لا يحضره الفقيه جلد: ۲ صفحه: ۶۶).

يُسْتَحْبِطُ لِلْمَرِيضِ أَنْ يُعْطَى السَّائِلَ بَيْهُ وَيَأْمُرُ السَّائِلَ أَنْ يَدْعُوهُ لَهُ (من لا يحضره الفقيه جلد: ۲ صفحه: ۶۶).

۵ - عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ الْكَفَافُ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ كُلُّ مَعْرُوفٍ صَدَقَةٌ (وسائل الشيعة جلد: ۱۶ صفحه: ۲۸۵).

مؤمنین باید توجه داشته باشند بهترین صدقه دادن آن است که پنهانی و بدون منت باشد^(۱).

مؤمنین باید صدقه را بدون هیچ توقع و چشم داشتی به طرف مقابل بدهند^(۲) و همچنین در دادن صدقه تعلل نورزند و منت نگذارند^(۳).

أنواع انفاق و صدقه دادن ها:

اول: انفاق های واجب؛ مانند خمس و زکات، کفارات، فديه و نفقة زندگى که بر عهده مرد است.

دوم: انفاق های مستحب؛ مانند کمک به مستمندان، یتیمان و هدیه به دوستان.

سوم: انفاق های حرام. مانند انفاق با مال غصبی یا انفاقی که در راه گناه صرف شود.

چهارم: انفاق های مکروه؛ مانند انفاق به دیگران با وجود افراد مستحق در خویشاوندان.

پنجم: انفاق های مباح؛ مانند انفاق به دیگران برای توسعه زندگی شان.

۱ - لَا تَتَصَدِّقُ عَلَىٰ أَعْيُنِ النَّاسِ لِيُرَكُّوَ فَإِنَّكَ إِنْ فَعَلْتَ ذَلِكَ فَقَدِ اسْتَوْقَيْتَ أَجْرَكَ وَلَكِنْ إِذَا أَعْطَيْتَ يَتِيمِينَكَ فَلَا تُظْلِعْ عَلَيْهَا شِمَائِلَكَ فَإِنَّ الَّذِي تَتَصَدِّقُ لَهُ سَرَّاً يُعْزِيْكَ عَلَيْهِ (بحار الأنوار جلد: ۷۵ صفحه: ۲۸۴).

عن عَنَّ عَنَّ السَّابَاطِيِّ قَالَ قَالَ لِي أَبُو عَبْدِ اللَّهِ عَلِيِّاً يَا عَمَّارُ الصَّدَقَةِ وَاللَّهُ فِي السَّرِّ أَفْضَلُ مِنَ الصَّدَقَةِ فِي الْعَلَيْةِ وَكَذِلِكَ وَاللَّهُ الْعِبَادَةُ فِي السَّرِّ أَفْضَلُ مِنْهَا فِي الْعَلَيْةِ (وسائل الشيعة جلد: ۱ صفحه: ۷۷).

۲ - عن رسول الله صلى الله عليه و آله تصدقا من غير مخيلة فإن المخيلة تبطل الأجر (مجموعه ورام جلد: ۲ صفحه: ۱۲۰).

۳ - المطل و المن منكد الإحسان ۸۹۲۳ (غرا الحكم صفحه: ۳۸۹).

آیات ۲۱۷ الی ۲۱۹ سوره بقره:

کُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ وَ هُوَ كُرْهٌ لَّكُمْ وَ عَسَى أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَ هُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَ عَسَى أَنْ تُحِبُّوا شَيْئًا وَ هُوَ شَرٌّ لَّكُمْ وَ اللَّهُ يَعْلَمُ وَ أَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿۲۱۷﴾ يَسْتَلُونَكَ عَنِ الشَّهْرِ الْحَرَامِ قِتَالٍ فِيهِ قُلْ قِتَالٌ فِيهِ كَبِيرٌ وَ صَدُّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَ كُفُرٌ بِهِ وَ الْمَسْجِدُ الْحَرَامُ وَ إِخْرَاجُ أَهْلِهِ مِنْهُ أَكْبَرٌ عِنْدَ اللَّهِ وَ الْفِتْنَةُ أَكْبَرٌ مِّنَ الْقَتْلِ وَ لَا يَزَالُونَ يُقاتِلُونَكُمْ حَتَّى يَرُدُّوكُمْ عَنْ دِينِكُمْ إِنْ أَسْتَطَاعُوا وَ مَنْ يَرُدَّهُمْ مِّنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَإِنَّمَا رَحِيمٌ هُوَ كَافِرٌ فَأُولَئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ وَ أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿۲۱۸﴾ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَ الَّذِينَ هَاجَرُوا وَ جاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُولَئِكَ يَرْجُونَ رَحْمَةَ اللَّهِ وَ اللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿۲۱۹﴾.

ترجمه آیات ۲۱۷ الی ۲۱۹ سوره بقره:

«دستوراتی در خصوص جنگ»

جنگ با دشمنان برای شما نوشته شده است و آن را شما کراحت دارید و چه بسا چیزی را شما کراحت دارید و حال آنکه آن برایتان بهتر است و چه بسا شما چیزی را دوست دارید و حال آنکه برای شما شر است. و خدا می داند ولی شما نمی دانید. (۲۱۷)

از تو سؤال می کنند: جنگ، در ماه حرام چگونه است؟ بگو: جنگ در آن گناه کبیره است، ولی سد کردن راه خدا و کفر به خدا و مسجدالحرام و بیرون کردن اهل آن از آن، در نزد خدا بزرگتر است و فتنه و ایجاد آشوب از کشنیدن بالاتر

است و مشرکین دائما با شما می جنگند تا اگر بتوانند، شما را از دین و آثیتان برگردانند و کسی که از شما مسلمانان مرتد شود و از دینش برگردد و او بمیرد در حالی که کافر باشد، پس آنها تمام اعمال نیکشان در دنیا و آخرت از بین می روید و این افراد اهل آتش‌اند، آنها همیشه در آن خواهند بود. (۲۱۸)

قطعاً کسانی که ایمان آورده‌اند و کسانی که هجرت کرده و جهاد در راه خدا نموده‌اند، اینها امید رحمت خدا را دارند و خدا بخشنده مهربانی است. (۲۱۹)

تدبیر ما:

مؤمنین باید توجه داشته باشند خدای تعالی به جز خیر و خوبی چیزی برای آنها نخواسته لذا وقتی حکمت مسأله‌ای را نفهمیدند باید به پای کم ظرفی خودشان بگذارند.

مؤمنین باید بدانند جهاد در حکم واجب کفائي است یعنی اگر نیروهای داوطلب برای جنگ و دفاع به اندازه لازم آماده باشد، حکم وجوب از دیگران ساقط می‌گردد.

مؤمنین باید بدانند چه بسا خواسته‌ها و آرزوهایی دارند که به صلاح آنها نیست و همچنین از بعضی مسائل بدشان می‌آید که به صلاح آنها هست لذا باید همیشه خواست خدای حکیم و علیم را بر خواسته‌های خودشان مقدم بدارند.

مؤمنین باید بدانند در مذهب شیعه وجوب جهاد مشروط به حضور و إذن مستقیم پیغمبر ﷺ یا امامان معصوم علیهم السلام و یا نائب خاص آنها است و در زمان غیبت امام عصر (ارواحنا فدah) جهاد واجب نیست مگر به عنوان دفاع از اسلام^(۱).

مؤمنین باید بدانند حتی وجود شریف پیامبر اکرم ﷺ نیز اکثر جنگ‌هایشان در

۱- أطیب البيان في تفسير القرآن، جلد: ۲، صفحه: ۴۱.

حکم دفاع بوده و هیچ گاه شروع کننده جنگ نبوده‌اند و حتی هر وقت بر دشمنان مسلط می‌شدند از آنها می‌گذشتند و آنها را مورد عفو خویش قرار می‌دادند.

مؤمنین باید بدانند حتی غیر مسلمانان هم متوجه رافت و مهربانی و عدالت مسلمانان شده‌اند چنانچه برخی از کتب در کتاب خویش نوشته‌اند: «ما وقتی که فتوحات مسلمین اول اسلام را به دقت ملاحظه می‌کنیم و اسباب و علل کامیابی آنها را تحت نظر می‌گیریم می‌بینیم که آنها در خصوص اشاعه مذهب از زور شمشیر استفاده نکرده‌اند زیرا آنها اقوام مغلوبه را در قبول مذهب همیشه آزادی می‌دادند و اختیار به آنها می‌دادند این مطلب از تاریخ ثابت می‌شود که اصلاً اشاعه هیچ مذهبی ممکن نیست به زور شمشیر صورت گیرد. نصاری وقتی اندلس را از دست مسلمین خارج ساختند این ملت مغلوب برای مُردن حاضر شدند ولی تغییر مذهب را قبول نکردند، واقعاً اسلام به جای اینکه با سر نیزه اشاعه یافته باشد به وسیله تشویق و با قوهٔ تبلیغ و تقریر جلو رفته است و همین مسئله بوده که اقوام ترک و مغول با اینکه اعراب را مغلوب ساختند مع هذا دین اسلام را قبول نمودند و در هندوستان که فقط عبور عرب بدانجا افتاده بود اسلام به قدری ترقی کرد که اکنون زیادتر از صد گروه مسلمان در آنجا وجود دارد و پیوسته بر عده آنها افزوده می‌شود. در چین هم پیشرفت مذهب اسلام قابل ملاحظه است»^(۱).

مؤمنین باید بدانند با اینکه جهاد در مقابل کفار و دشمنان دین خیلی ارزشمند است و دین مقدس اسلام به آن اهمیت زیادی داده است^(۲) اما بالاتر و مهم‌تر از جهاد در جبهه‌های جنگ جهاد با نفس است و آن را جهاد اکبر نامیده‌اند یعنی

۱ - تاریخ تمدن اسلام و عرب تأثیف گوستاو لبون فرانسوی، صفحه: ۱۵۷.

۲ - **الْجَهَادُ عِمَادُ الدِّينِ وَمِنْهاجُ السُّعَادِ** (غزال الحكم صفحه: ۷۶۵۸).
قالَ أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْهِ أَمَّا بَعْدُ فَإِنَّ الْجَهَادَ يَابُ مِنْ أَبْوَابِ الْجَنَّةِ فَتَحَّلُّ اللَّهُ لِخَاصَّةٍ أَوْلَيَاهُ إِلَى أَنْ قَالَ هُوَ لِبَاسُ التَّقْوَىٰ وَدِرْعُ اللَّهِ الْحَصِينَةُ وَجُنَاحُهُ الْوَقِيقَةُ (وسائل الشيعة جلد: ۱۵ صفحه: ۱۴).

بزرگ‌تر و با اهمیت‌تر از جهاد در جبهه‌ها است^(۱) و به طور کلی کسی که جهاد با نفس نکرده باشد نمی‌تواند جهاد در جبهه را به آسانی و با رغبت انجام دهد.

مردم دنیا بدانند دین مقدس اسلام جنگ و خونریزی را در ماههای ذی القعده، ذی الحجّه و محرم، و ماه رجب که ماههای حرام نامیده شده‌اند، حرام و گناهی بزرگ می‌داند.

مردم دنیا بدانند با اینکه اسلام جنگ و خونریزی را در چهار ماه حرام ممنوع کرده است اما اگر حتی در این ماهها کسی یا کسانی بخواهند فتنه‌گری بکنند و مردم را از راه خدا منع نمایند بر مسلمانان حرجی نیست که آنها را به سرای عمل خود برسانند.

مسلمانان باید مواظب رفتار و کردار و گفتار خویش باشند و بدانند در نزد خدای تعالیٰ گناه کسانی که مانع راه خدا می‌شوند و مردم را از تزکیه نفس باز می‌دارند بسیار بزرگ است.

مؤمنین باید بدانند اگر دست از راه و رویه و دینشان برداشتند آنها در زمرة کفار و مرتدها خواهند رفت و تمام اعمال نیکی که انجام داده‌اند باطل می‌شود و از بین می‌رود و جهنم جایگاه ابدی آنها خواهد شد.

مردم مسلمان باید بدانند گناه منحرف کردن افراد و مانع تزکیه نفس دیگران شدن، بزرگ‌تر از گناه قتل است چون قاتل بدن مقتول را می‌کشد اما این گونه افراد

۱ - عَنْ مُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ عَلَيْهِ عَنْ أَبِيهِ عَنْ آبَائِهِ عَنْ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْهِ السَّلَامُ قَالَ إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بَعَثَ سَرِيَّةً فَلَمَّا رَجَعُوا قَالَ مَرْحَباً بِقَوْمٍ قَضَوُا الْجِهَادَ الْأَضَرَّ وَ بَقَيَ عَلَيْهِمُ الْجِهَادُ الْأَكْبَرُ قَيْلَ يَا رَسُولَ اللَّهِ وَ مَا الْجِهَادُ الْأَكْبَرُ فَقَالَ جِهَادُ النَّفْسِ وَ قَالَ عَلَيْهِ اللَّهُ إِنَّ أَفْضَلَ الْجِهَادِ مَنْ جَاهَدَ نَفْسَهُ اللَّهِ بَيْنَ حَنْبَلٍ وَ حَنْبَلًا (وسائل الشيعة جلد: ۱۵ صفحه: ۱۶۳).

أفضل الجهاد جهاد النفس عن الهوى و فطامها عن لذات الدنيا ۴۹۰۴ (غرالحكم صفحه: ۲۴۲).
عَنِ الْبَاقِرِ عَلَيْهِ الْكَرَمَاتُ فَضْلِيَّةُ الْجِهَادِ وَ لَا جِهَادَ كَمُجاهَدَةِ الْهَوْيِ (مستدرک الوسائل جلد: ۱۱ صفحه: ۱۴۲).

روح انسانها را می‌کشند و روح از برتری و عظمت خاصی نسبت به بدن برخوردار است.

مؤمنین باید برای حفظ دین خود بسیار ارزش و اهمیت قائل باشند و اگر در جائی حفظ دین برایشان سخت است و یا مقدور نیست هجرت کنند و به جائی که برایشان حفظ دین امکان دارد بروند و باید بدانند هجرت در راه خدا و برای حفظ دین آن قدر در نزد خدای تعالی ارزشمند است که آن را در کنار جهاد در جبهه‌ها که عملی بسیار مهم و کار مردان و اولیاء خداست نام می‌برد.

کسانی که در راه خدا جهاد کنند و کسانی که در راه خدا هجرت نمایند به شدت مورد محبت خدای مهریان هستند و دائم رحمت الهی بر آنها نازل می‌شود.

کسانی که در راه خدا و به خاطر خدا جهاد نموده و یا از وطن‌هایشان هجرت نمایند رحمت خدا در دنیا و آخرت شامل حالشان خواهد شد.

آیه ۲۲۰ سوره بقره:

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ قُلْ فِيهِمَا إِثْمٌ كَبِيرٌ وَ مَنَافِعٌ لِلنَّاسِ وَ إِثْمُهُمَا أَكْبَرُ مِنْ نَفْعِهِمَا وَ يَسْأَلُونَكَ مَا ذَا يُنْفِقُونَ قُلِ الْعَفْوُ كَذِلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ ﴿۲۲۰﴾.

ترجمه آیه ۲۲۰ سوره بقره:

«حرمت خمر و قمار»

از تو سؤال می‌کنند از خمر و قمار. بگو: در این دو گناه بزرگی است و منافعی ممکن است برای مردم داشته باشند. ولی گناه آنها از منفعتشان بزرگتر است و از تو سؤال می‌کنند که چه چیز انفاق کنند. بگو: مازاد بر احتیاجاتتان را انفاق کنید. خدا این چنین نشانه‌های خود را برای شما بیان می‌کند، شاید فکرتان را باکار بیندازید. (۲۲۰)

تدبر ما

مسلمانان باید بدانند منافعی که خدای تعالی فرموده در شراب است عبارت است از پول آن برای فروشنده و طرب و لذت زود گذری که برای خوردن آن دارد و در قمار هم منظور پولی است که بدون هیچ زحمتی به برنده قمار می‌رسد اما ضرر و زیان هائی که این دو دارند بسیار زیاد است.

مسلمانان باید بدانند هر چیزی که عقل انسان را زائل کند و مسکر باشد خوردن و خرید و فروشش حرام است^(۱).

۱ - قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ كُلُّ مُسْكِرٍ حَرَامٌ وَ كُلُّ مُسْكِرٍ خَمْرٌ (اصول کافی جلد: ۶ صفحه: ۴۰۸).

مسلمانان باید از شراب خوار تنفر داشته و از او دوری کنند و بدانند دین مقدس اسلام به آنها دستور داده حرف‌های شراب‌خوار را تائید و باور نکنند، به او زن ندهند و به او امانت نسپارند و اگر بیمار شد به عیادتش نروند و اگر از دنیا رفت بر جنازه‌اش حاضر نشوند^(۱).

مؤمنین باید بدانند استفاده کردن از آلات قمار^(۲) و بازی کردن با آنها حرام است و غیر از اینها هر کار دیگری که باعث برد و باخت و شرط بندی شود نیز حرام است^(۳).

مؤمنین باید بدانند نظر لطف خدای تعالی از کسانی که بازی حرام می‌کنند و کسانی که در آن موقع آنجا حضور دارند برداشته خواهد شد^(۴).

مؤمنین باید بدانند رسول خدا ﷺ پیروانش را از بازی نمودن با تخته نرد و شطرنج منع نموده است.

⇒ سَأَلْتُ أَبَا عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ عَنِ الْبَيْنَ فَقَالَ إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ خَطَبَ النَّاسَ فَقَالَ فِي خُطْبَتِهِ أَيُّهَا النَّاسُ أَلَا إِنَّ كُلَّ مُسْكِرٍ حَرَامٌ إِلَّا وَمَا أَشْكَرَ كَثِيرٌ فَقَلَيلٌ حَرَامٌ (اصول کافی جلد: ۶ صفحه: ۴۰۸).

۱ - قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ شَارِبُ الْخَمْرِ لَا تُصَدِّقُوهُ إِذَا حَدَثَ وَلَا تُرْجُوهُ إِذَا حَطَبَ وَلَا تَعُودُهُ إِذَا مَرِضَ وَلَا تَحْضُرُهُ إِذَا مَاتَ وَلَا تَأْتِمُهُ عَلَى أَمَانَةٍ (بحارالأنوار جلد: ۷۶ صفحه: ۴۲۷).

۲ - عَنْ عَبْدِ الْمَلِكِ الْقُمِّيِّ قَالَ كُنْتُ أَنَا وَإِدْرِيسُ أخِي عِنْدَ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ فَقَالَ إِدْرِيسُ جُعِلْنَا فِدَاكَ مَا الْمَيْسِرُ فَقَالَ أَبُو عَبْدِ اللَّهِ هِيَ الشَّطَرْنَجُ قَالَ قُلْتُ إِنَّهُمْ يَقُولُونَ إِنَّهَا النَّزْدُ قَالَ وَالنَّزْدُ أَيْضًا (وسائل الشيعة جلد: ۱۷ صفحه: ۳۲۴).

قالَ أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْهِ النَّزْدُ وَالشَّطَرْنَجُ هُمَا الْمَيْسِرُ (وسائل الشيعة جلد: ۱۷ صفحه: ۳۲۴). عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ قَالَ نَهَى رَسُولُ اللَّهِ صَلَى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ عَنِ الْلَّاعِبِ بِالشَّطَرْنَجِ وَالنَّزْدِ (اصول کافی جلد: ۶ صفحه: ۴۳۷).

۳ - عَنِ الرَّضَا عَلَيْهِ قَالَ سَمِعْتُهُ يَقُولُ إِنَّ الشَّطَرْنَجَ وَالنَّزْدَ وَأَرْبَعَةَ عَسَرَ وَكُلَّ مَا قُوِّمَ عَلَيْهِ مِنْهَا فَهُوَ مَيْسِرٌ (وسائل الشيعة جلد: ۱۷ صفحه: ۱۶۷) وَ(اصول کافی جلد: ۶ صفحه: ۴۳۵) وَ(بحارالأنوار جلد: ۷۶ صفحه: ۲۳۵).

۴ - دَخَلَ رَجُلٌ مِنَ الْبَصَرِيِّينَ عَلَى أَبِي الْحَسَنِ الْأَوَّلِ عَلَيْهِ فَقَالَ لَهُ جُعِلْتُ فِدَاكَ أَنِّي أَفْسَدُ مَعَ قَوْمٍ يَأْلَمُونَ بِالشَّطَرْنَجِ وَلَسْتُ أَلَّا عَابِرٌ بِهَا وَلَكِنَّ أَنْظُرْ فَقَالَ مَا لَكَ وَلِمَجْلِسٍ لَا يَنْتَهِ اللَّهُ إِلَيْهِ (اصول کافی جلد: ۶ صفحه: ۴۳۷).

مؤمنین باید در انفاق کردن نه آن قدر زیاد انفاق کنند که زندگی را بر خود و
خانواده خود تنگ کنند و نه این که به طور کلی انفاق را ترک نموده یا خیلی ناچیز و
کم انفاق کنند.^(۱)

۱ - عن الصادق علیه السلام العفو الوسط أى لا إقتار و لا إسراف (فقه القرآن جلد: ۱ صفحه: ۲۴۰).

آیه ۲۲۱ سوره بقره:

فِي الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ وَ يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْيَتَامَىٰ قُلْ إِصْلَاحُهُمْ خَيْرٌ وَ
إِنْ تُخَالِطُهُمْ فَإِخْوَانُكُمْ وَ اللَّهُ يَعْلَمُ الْمُفْسِدَ مِنَ الْمُصْلِحِ وَ لَوْ شَاءَ اللَّهُ
لَاَعْتَنَّكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿۲۲۱﴾.

ترجمه آیه ۲۲۱ سوره بقره:

«در خصوص ایتمام»

برای آسايش دنيا و آخرت انفاق کنيد. و از تو سؤال میکنند از يتيمها. بگو:

اصلاح امورشان برایشان بهتر است و اگر با آنها مخلوط شدید، آنها برادران شما هستند (مثل برادر با آنها رفتار کنيد) و خدا مفسد را از اصلاح کننده میشناسد و اگر خدا میخواست، بر شما سخت میگرفت و قطعاً خدا عزيز حکيمی است. (۲۲۱)

تدبر ما:

مؤمنین باید بدانند که خدای تعالیٰ کسانی را که به يتيمان ظلم میکنند عذاب می نماید.

مردم مسلمان باید نسبت به ایتمام بسیار با محبت باشند و در برخورد هایشان تعادل را رعایت نمایند، مردم زمان جاهلیت از اموال يتیم بسیار نفع میبردند و وقتی این آیه نازل شد دیگر کسی به يتیم نزدیک نمیشد و آنها را از خود دور میکردند، خدای مهربان آیه نازل فرمود که اگر با آنها رفت و آمد کردید مثل برادر خودتان با آنها برخورد نمائید و خدا از دلهای شما با خبر است.

مسلمانان باید بدانند تعرض به یتیمان و خوردن مال آن‌ها حرام و مانند خوردن آتش‌های جهنم است^(۱).

مؤمنین باید بدانند کسانی که به ایتمام محبت می‌کنند خدای تعالیٰ به آن‌ها محبت نموده و به آن‌ها اجر فراوانی عطا می‌نماید.^(۲)

۱ - إياكم وأموال اليتامي لا تعرضوا لها ولا تابسوا بها فمن تعرض لمال يتيم فأكل منه شيئاً فكأنما أكل جذوة من النار (فقه الرضا؛ صفحه: ۳۳۲).

۲ - مُحَمَّدُ بْنُ عَلَيٍّ بْنُ الْحُسْنِ قَالَ قَالَ عَلَيْهِ مَا مِنْ عَبْدٍ يَمْسَحُ يَدَهُ عَلَى رَأْسِ يَتِيمٍ تَرْحُمًا لَهُ إِلَّا أَعْطَاهُ اللَّهُ بِكُلِّ شَغْرَةٍ نُورًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ (وسائل الشيعة جلد ۲۱: صفحه ۳۷۴).

آیه ۲۲۲ سوره بقره:

وَ لَا تُنْكِحُوا الْمُشْرِكَاتِ حَتَّىٰ يُؤْمِنَ وَ لَا مَةٌ مُؤْمِنَةٌ خَيْرٌ مِنْ مُشْرِكَةٍ
وَ لَوْ أَعْجَبْتُكُمْ وَ لَا تُنْكِحُوا الْمُشْرِكِينَ حَتَّىٰ يُؤْمِنُوا وَ لَعَذْدُ مُؤْمِنٌ خَيْرٌ
مِنْ مُشْرِكٍ وَ لَوْ أَعْجَبْتُكُمْ أُولَئِكَ يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ وَ اللَّهُ يَدْعُو إِلَى
الْجَنَّةِ وَ الْمُغْفِرَةِ يَادُنِهِ وَ يُبَيِّنُ آيَاتِهِ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿۲۲۲﴾

ترجمه آیه ۲۲۲ سوره بقره:

«ازدواج مسلمان با غیر مسلمان»

و با زنهای مشرک ازدواج نکنید تا آنکه ایمان بیاورند. و همان زن کنیزی که مؤمنه باشد، بهتر از زن مشرک است، اگر چه (زیبائیش) شما را متعجب کند و شما زنهای خود را به ازدواج مردان مشرک درنیاورید، مگر آنکه ایمان بیاورند و بنده مؤمن بهتر از مشرک است ولو آنکه (آن قدر خوش قیافه باشد که) شما را متعجب کند. این مشرکین به آتش دعوتان می‌کنند ولی خدا با اراده خودش شما را به بهشت و بخشش دعوت می‌کند و آیات و نشانه‌های خود را برای مردم بیان می‌فرماید، شاید آنها متذکر شوند. (۲۲۲)

تدبر ما:

مؤمنین باید در امر ازدواج بسیار دقت نمایند و بدانند دین مقدس اسلام هم کفو بودن زن و مرد را در امر ازدواج بسیار مهم می‌داند. مردان و زنان مؤمن باید توجه داشته باشند همسر در اعتقادات و راه و رویه انسان نقش بسزائی دارد، پس اگر از غیر اهل ایمان همسر اختیار کنند ضرر بسیار بزرگی نموده‌اند چون کسانی که اهل ایمان نیستند انسان را به طرف جهنم

می کشانند.

مردان و زنان مؤمن توجه داشته باشند زن و یا مردی که اهل ایمان باشد هر چند جمال زیبا و یا مال فراوان نداشته باشد ارزش و مقامش خیلی بالاتر از آن کسانی است که اهل ایمان نیستند و حتی با آنها قابل مقایسه نیست، هر چند زیبائی آنها فوق العاده و یا دارائی زیاد داشته باشند.

مؤمنین اگر زندگی معنوی و حتی مادی خوب و راحتی می خواهند باید اولین و مهمترین ملاک در ازدواج شان دین داری و ایمان باشد.

مؤمنین باید توجه داشته باشند در طول تاریخ بعضی افراد آن قدر از صراط مستقیم دور شده‌اند که نزدیک بوده است به آتش جهنم سقوط کنند اما همسرانشان که در صراط مستقیم بوده‌اند آنها را نجات داده‌اند.

مؤمنین در صورتی که به حرام می‌افتنند واجب است که ازدواج نمایند، اما اگر به حرام نمی‌افتنند خوب است صبر کنند تا همسر مناسب و هم‌کفو و هم فکر خود را که اهل تقوا و ایمان باشد پیدا نمایند.

آیات ۱۲۳ الی ۲۲۴ سوره بقره:

وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْحِيْضِرِ قُلْ هُوَ أَذَى فَاعْتَزِلُوا النِّسَاءَ فِي الْحِيْضِرِ وَ
لَا تَقْرُبُوهُنَّ حَتَّىٰ يَطْهُرْنَ فَإِذَا تَطَهَّرْنَ فَأَتُوْهُنَّ مِنْ حَيْثُ أَمْرَكُ اللَّهُ إِنَّ
اللَّهَ يُحِبُّ التَّوَابِينَ وَيُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ ﴿۲۲۳﴾ نِسَاءُكُمْ حَرْثُ لَكُمْ
فَأَتُوْهُنَّ حَرْثَكُمْ أَنِّي شِئْتُمْ وَقَدْمُوا لِأَنْفُسِكُمْ وَأَتَقْتُلُوا اللَّهَ وَأَعْلَمُوا أَنَّكُمْ
مُلَاقُوْهُ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿۲۲۴﴾.

ترجمه آیات ۱۲۳ الی ۲۲۴ سوره بقره:

«حكم زن حائض»

و از تو سؤال می کنند از حیض. بگو: آن ناراحتی و کسالتی است، در حال حیض از زنان کناره گیری کنید و به آنها تا پاک نشده اند، نزدیک نشوید. پس وقتی که پاک شدند، از آنجا که خدا شما را دستور داده به نزد آنها بروید. خدا توبه کنندگان و پاک کنندگان روح را دوست می دارد. (۲۲۳)

زنان شما مزرعه شمایند. پس به مزرعه خود در هر زمان که می خواهید بیائید و برای خود پیش بفرستید و از خدا بپرهیزید و بدانید که قطعاً با او ملاقات می کنید و به مؤمنین بشارت بده. (۲۲۴)

تدبر ما:

خانم ها باید توجه داشته باشند مدت حیض از سه روز کمتر و از ده روز بیشتر نمی باشد.

خانم ها باید متوجه باشند خونی که قبل از نه سال قمری و همچنین بعد از یائسه شدن می بینند حیض نیست.

چیزهایی که بر حائض حرام است:

اول: عبادتهایی که نیاز به وضو و غسل دارد.

دوم: تمام مسائلی که بر جنب حرام است بر حائض نیز حرام است.

سوم: جماع و نزدیکی بر حائض حرام است.

اینها کلیاتی از مسئله بود که هر کسی باید به رساله عملیه مرجع تقلید خود رجوع نماید و از جزئیات مسئله نیز مطلع شود.

خانم‌ها باید توجه داشته باشند در ایامی که حیض هستند در هنگام نماز‌ها مستحب است وضو گرفته و بر سجاده به طرف قبله بنشینند و مشغول راز و نیاز با خدای تعالی شوند.

مؤمنین باید در همه کارها حتی در آمیزش و مقاربت با همسران خود احکام و حدود الهی را رعایت نمایند.

مؤمنین باید بدانند خدای تعالی کسانی را که توبه می‌کنند و نفس خویش را از رذائل اخلاقی پاک و ظاهر می‌کنند دوست دارد و به آن‌ها لطف بسیار دارد.

آیات ۲۲۵ الی ۲۲۶ سوره بقره:

وَ لَا تَجْعَلُوا اللَّهَ عُرْضَةً لِأَيَّامِكُمْ أَنْ تَبُرُّوا وَ تَتَقْوَى وَ تُصْلِحُوا بَيْنَ النَّاسِ وَ اللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿۲۲۵﴾ لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيَّامِكُمْ وَ لَكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا كَسَبْتُمْ قُلُوبُكُمْ وَ اللَّهُ غَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿۲۲۶﴾.

ترجمه آیات ۲۲۵ الی ۲۲۶ سوره بقره:

«قسم خوردن»

و خدا را در معرض قسمهای خود برای آنکه نیکی کنید و تقوی پیشه نمائید و بین مردم اصلاح کنید، قرار ندهید و خداوند شنواز دانائی است.

(۲۲۵)

خدا شما را به خاطر قسمهایی که بدون توجه می خورید، مؤاخذه تان نمی کند. ولی به خاطر آنچه از دلتان قسم بخورید، مؤاخذه تان می کند و خدا بخششده برداری است. (۲۲۶)

تدبر ما:

مؤمنین باید برای مقدسات دین خود بسیار ارزش قائل باشند و بجهت قسم نخورند^(۱).

مؤمنین باید برای هر مسئله‌ای قسم یاد کنند مخصوصاً در خرید و فروش‌ها و معامله‌هایشان قسم خوردن کار صحیحی نیست.

مؤمنین توجه داشته باشند حتی زمانی که می خواهند میان دو نفر از برادران و

۱- عَنْ أَبِي أَيُوبَ الْخَزَّازِ قَالَ سَمِعْتُ أَبَا عَبْدِ اللَّهِ عَلِيَّاً يَقُولُ لَا تَحْلُمُوا بِاللَّهِ صَادِقِينَ وَ لَا كَاذِبِينَ (تهذیب الأحكام جلد: ۸ صفحه: ۲۸۲).

خواهران دینی را اصلاح کنند نباید قسم بخورند^(۱).

مؤمنین باید بدانند کسی که قسم دروغ به خدا می‌خورد کافر است و کسی که قسم راست به خدا بخورد گناه کرده است^(۲).

بعضی مردم هستند که عادت کرده‌اند در اول سخن خود و یا در پایان سخنانشان به خدا قسم یاد می‌کنند این عادت بسیار بدی است و خدای تعالی و ائمه اطهار علیهم السلام ما را از این گونه عادت‌ها منع و نهی کرده‌اند^(۳).

مسلمانان باید بدانند قسم هائی که برای انجام کارهای لغو و یا مخالفت با شرع می‌خورند باطل است و در صورت عمل نکردن به آنها عقوبت نیز نخواهد شد چرا که خدا مهربان است و از اکثر کارهای بد ما می‌گذرد^(۴).

مؤمنین باید بدانند قسم و نذر و تعهد اعمال مستحبی، آن اعمال را بر انسان واجب می‌کند.

۱ - عن أبي عبد الله عليه السلام في قوله عز وجل لا تجعلوا الله عرضة لآيمانكم قال هو إذا دعيت لصلح بين اثنين لا تقبل على يمين أن لا أفعل (تهذيب الأحكام جلد: ۸ صفحه: ۲۸۹).

۲ - عن أبي سلمان التميمي أنه سمع أبا عبد الله عليه السلام يقول لسدير يا سديير من حلف بالله كاذباً كفراً و من حلف بالله صادقاً ثم (وسائل الشيعة جلد: ۲۳ صفحه: ۱۹۹).

۳ - عن محمد بن مسلم قال سالت أبا عبد الله عليه السلام عن قوله لا تجعلوا الله عرضة لآيمانكم قال هو قوله الرجل لا والله ولي و الله (وسائل الشيعة جلد: ۲۳ صفحه: ۲۳۹).

۴ - عن أبي جعفر عليه السلام في قوله تعالى لا تجعلوا الله عرضة لآيمانكم قال يعني الرجل يحلف أن لا يكلم أخيه وما أشبه ذلك أو لا يكلم أمه (وسائل الشيعة جلد: ۲۳ صفحه: ۲۲۳).

آیات ۲۲۷ الی ۲۲۸ سوره بقره:

لِّلَّذِينَ يُؤْلُونَ مِنْ نِسَائِهِمْ تَرْبُصُ أَرْبَعَةً أَشْهُرٍ فَإِنْ فَاءُو فَإِنَّ اللَّهَ
غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿۲۲۷﴾ وَ إِنْ عَزَّمُوا الطَّلاقَ فَإِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿۲۲۸﴾.

ترجمه آیات ۲۲۷ الی ۲۲۸ سوره بقره:

«درباره ایلاء زنها»

برای کسانی که همسران خود را «ایلاء» می‌نمایند (یعنی قسم می‌خورند که

با آنها همبستر نشوند) تا مدت چهار ماه می‌توانند متظر بمانند. پس اگر به

زندگی خود برگشتند، قطعاً خدا بخششده مهریانی است. (۲۲۷)

و اگر تصمیم به طلاق گرفتند، (بدانند که) خدا شنوای دانائی است. (۲۲۸)

تدبر ما:

مؤمنین باید بدانند برای آنها جایز نیست که بیشتر از چهار ماه از نزدیکی و
قربت با همسرانشان دوری کنند هر چند به نام خدا به این کار قسم خورده باشند.
در زمان امیرالمؤمنین علیه السلام مردی قسم یاد کرده بود که با زن خود همبستر نشود و به
همین خاطر در خارج از شهر برای خود سایه‌بانی ساخته و در آن زندگی می‌کرد. آن
امام عزیز به او فرمود پس از چهار ماه مهلت باید با همسر خود هم بستر شوی و یا
او را طلاق بدھی و اگر هیچ کدام را انجام ندادی این خانه نی را به روی سرت آتش
خواهم زد^(۱).

۱ - عَنْ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْهِ الْأَكْثَرُ بَيْنَ حَظِيرَةِ مِنْ قَصْبَ وَ جَعَلَ نِيهَارَ جُلُّ الْأَئِمَّةِ بَعْدَ الْأَرْبَعَةِ الْأَشْهُرِ فَقَالَ لَهُ إِمَّا أَنْ تَرْجِعَ إِلَى النِّسَاءِ كَمَا أَنْ تُطْلَقَ وَ إِلَّا أَحْرَقْتُ عَلَيْكَ الْحَظِيرَةَ (بحار الأنوار جلد: ۱ صفحه: ۱۶۹).

مسلمانان باید بدانند در مقاربت و عمل زناشوئی زنان هم سهیم هستند آنها باید فکر کنند این حق فقط برای مردان خواهد بود و لذا شرعاً اجازه ندارند بیشتر از چهار ماه بگذرد و با همسران خود همبستر نشوند.

در زمان جاهلیت بعضی مردها قسم می خوردنند که بیشتر از چهارماه و یا برای همیشه با زن خود همبستر نشوند که نام این کار ایلاء است^(۱) (لذا اگر کسی چنین کاری کرد تا چهار ماه به او فرصت می دهند بعد حاکم شرع او را مجبور می کند که یا با همسر خود همبستر شود و یا او را طلاق بدهد و اگر راضی به هیچ کدام از این دو شرط نشد او را حبس می کنند تا راضی شود، اگر باز هم راضی نشد از دادن آب و غذا به او خودداری می کنند و بالاخره با اجبار هم که شده باید یکی از دو راه بالا را انتخاب کند^(۲)، این برای آن است که زنان فکر نکنند زیر دست و مظلوم هستند بلکه بدانند اسلام به آنها عزت داده و از حقوق آنها بیشتر از هر مردی دفاع نموده است.

مؤمنین باید بدانند ایلاء نمودن روش مردان جاهل زمان جاهلیت بوده تا با این کار به همسران خود آسیب روحی برسانند.

مردان مؤمن باید برای نیازهای روحی و احتیاجات غریزی همسرانشان اهمیت قائل باشند و آنها را اکرام نمایند و کاری نکنند که به همسرو یا زیر

۱- الصَّدُوقُ فِي الْمُقْنِعِ، وَ الْأَيْلَاءُ أَنْ يَقُولَ الرَّجُلُ لِمَرْأَتِهِ وَ اللَّهُ لَأَغْيِظَنِكِ وَ لَأَهْجُرَنِكِ وَ لَا أُجَامِعُكَ إِلَى كَذَا وَ كَذَا فَيَرَضُ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ فَإِنْ فَاءَ وَ هُوَ أَنْ يُصَالِحَ أَهْلَهُ وَ يُجَامِعَ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ وَ إِنْ أَبِي أَنْ يُجَامِعَ قِيلَ لَهُ طَلاقٌ فَإِنْ فَعَلَ وَ إِنَّا هُنَّ فِي حَظِيرَةٍ مِّنْ قَصَبٍ وَ شُدُّدَ عَلَيْهِ فِي الْمَآكِلِ وَ الْمَسَارِبِ حَتَّى يُطْلَقَ (مستدرک الوسائل جلد: ۱۵ صفحه: ۴۰۶).

۲- عَنْ سَمَاعَةَ قَالَ سَائِرُهُ عَنْ رَجُلٍ أَلَى مِنْ أَمْرَاتِهِ فَقَالَ الْأَيْلَاءُ أَنْ يَقُولَ الرَّجُلُ وَ اللَّهُ لَا أُجَامِعُكَ كَذَا وَ كَذَا فَإِنَّهُ يَرَضُ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ فَإِنْ فَاءَ وَ الْأَيْقَاءُ أَنْ يُصَالِحَ أَهْلَهُ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ وَ إِنْ لَمْ يَقُلْ بَعْدَ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ حَتَّى يُصَالِحَ أَهْلَهُ أَوْ يُطْلَقَ أَجْيَرٌ عَلَى ذَلِكَ وَ لَا يَقْعُ طَلاقٌ فِيهَا بَيْتَهُمَا حَتَّى يُوَقَّفَ وَ إِنْ كَانَ بَعْدَ الْأَرْبَعَةِ أَشْهُرٍ فَإِنْ أَبِي فَرَقَ بَيْتَهُمَا الْأَمَامُ (الإِسْتِبْصَارِ جلد: ۳ صفحه: ۲۵۴).

دستانشان ظلمی شود.

مؤمنین باید بدانند خدای تعالی به خاطر اینکه از ظلم و بی عدالتی جلوگیری کند از حق خودش گذشته و فرموده به درستی که من به خاطر عمل نکردن به این قسم‌های باطل از شما می‌گذرم و بر شما سخت نمی‌گیرم و به شما مهربانی می‌کنم^(۱).

مؤمنین باید حتی المقدور از طلاق دوری کنند و بدانند که اگر اختلافاتشان را کنار بگذارند و با هم زندگی را ادامه دهند، رحمت خدا بر آنها نازل خواهد شد.

۱ - قَالَ اللَّهُ عَفُوْرٌ يغفر لهم بهذا الحلف رَحِيمٌ بهم (تقريب القرآن إلى الأذهان، جلد: ۱ صفحه: ۲۵۱).

آيات ۲۳۳ الی ۲۳۹ سوره بقره:

وَالْمُطَّلَّقَاتُ يَرَبَّصُنَ بِأَنْسِيْهِنَ ثَلَاثَةَ قُرُوْءِ وَ لَا يَحِلُّ لَهُنَ أَنْ يَكْتُمْنَ
 ما خَلَقَ اللَّهُ فِي أَرْضِهِنَ إِنْ كُنَّ يُؤْمِنَ بِاللَّهِ وَ الْيَوْمِ الْآخِرِ وَ بُعْوَلَتُهُنَّ
 أَحَقُّ بِرَدَهِنَ فِي ذَلِكَ إِنْ أَرَادُوا إِصْلَاحًا وَ لَهُنَ مِثْلُ الَّذِي عَلَيْهِنَّ
 بِالْمَعْرُوفِ وَ لِلرِّجَالِ عَلَيْهِنَ دَرَجَةٌ وَ اللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿۲۲۹﴾ الْطَّلاقُ
 مَرَّتَانِ فَإِمْسَاكٌ بِمَعْرُوفٍ أَوْ شَرِيفٌ بِإِخْسَانٍ وَ لَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَأْخُذُوا
 مِمَّا آتَيْتُمُوهُنَ شَيْئًا إِلَّا أَنْ يَخَافَا أَلَا يُقْيِمَا حُدُودَ اللَّهِ فَإِنْ خَفْتُمْ أَلَا يُقْيِمَا
 حُدُودَ اللَّهِ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا فِيمَا افْتَدَتْ بِهِ تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ فَلَا تَعْتَدُوهَا
 وَ مَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿۲۳۰﴾ فَإِنْ طَلَقَهَا فَلَا
 تَحِلُّ لَهُ مِنْ بَعْدِ حَتَّى تَنكِحَ رَوْجًا غَيْرَهُ فَإِنْ طَلَقَهَا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَنْ
 يَتَرَاجِعَا إِنْ ظَنَّا أَنْ يُقْيِمَا حُدُودَ اللَّهِ وَ تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ يُبَيِّنُهَا لِقَوْمٍ
 يَعْلَمُونَ ﴿۲۳۱﴾ وَ إِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ فَبَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَأَمْسِكُوهُنَ بِمَعْرُوفٍ
 أَوْ سَرْحُوهُنَ بِمَعْرُوفٍ وَ لَا تُمْسِكُوهُنَ ضِرَارًا لِتَعْتَدُوهَا وَ مَنْ يَعْتَلُ ذَلِكَ
 فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ وَ لَا تَتَنَزَّلُوا آيَاتِ اللَّهِ هُزُوًّا وَ اذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ
 عَلَيْكُمْ وَ مَا أَنْزَلَ عَلَيْكُمْ مِنَ الْكِتَابِ وَ الْحِكْمَةُ يَعِظُكُمْ بِهِ وَ اتَّقُوا اللَّهَ وَ
 اعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿۲۳۲﴾ وَ إِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ فَبَلَغْنَ
 أَجَلَهُنَ فَلَا تَعْضُلُوهُنَ أَنْ يَنْكِحْنَ أَزْوَاجَهُنَ إِذَا تَرَاضَوْا بَيْنَهُمْ بِالْمَعْرُوفِ
 ذَلِكَ يُوَعِظُ بِهِ مَنْ كَانَ مِنْكُمْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَ الْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكُمْ أَرْكَيْ
 لَكُمْ وَ أَطْهَرُ وَ اللَّهُ يَعْلَمُ وَ أَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿۲۳۳﴾.

تُرجمه آیات ۲۲۹ الی ۲۳۳ سوره بقره:

«درباره طلاق»

و زنانی که طلاق گرفته‌اند، باید خود را تا مدت سه مرتبه پاک شدن از حیض نگه دارند (یعنی با دیگری ازدواج نکنند) و اگر به خدا و روز قیامت ایمان دارند، برای آنها حلال نیست که آنچه خدا در رحمهایشان خلق فرموده، مخفی کنند و شوهرهایشان در این مدت ذیحقّ تر از دیگراند که به سوی آنها برگردند اگر بنای اصلاح داشتند و برای زنها مانند آنچه بر دوششان از وظائف هست، حقوق خوبی باید باشد و برای مردها بر زنها برتری و درجه‌ای می‌باشد و خدا عزیز حکیمی است. (۲۲۹)

طلاق دو بار است. پس در این مدت مرد زنش را یا به خوبی نگه می‌دارد و یا او به نیکی رها می‌کند و برای شما حلال نیست که چیزی از آنچه به آنها داده‌اید پس بگیرید، مگر آنکه آن زن و شوهر بترسند، حدود الهی را حفظ نکنند. پس اگر ترسیدید که آنها حدود الهی را حفظ نکنند، مانع برای آنها نیست که زن به شوهر از مهر خود بپخشد. این حدود الهی است، از آن تجاوز نکنید و کسی که از حدود الهی تجاوز کند، پس آنها همان ظالمین‌اند. (۲۳۰)

پس اگر زن را (برای بار سوم) طلاق داد، بعد از آن برای او حلال نمی‌شود، مگر آنکه آن زن با مرد دیگری ازدواج کند و اگر بعد از ازدواج آن زن را طلاق داد، برای آنها اشکالی ندارد که دوباره با یکدیگر ازدواج و رجوع کنند، در صورتی که آنها امیدوار باشند که این بار حدود الهی را حفظ می‌نمایند و بالاخره این حدود الهی است که خدا آن را برای قومی که دانا هستند، بیان می‌کند. (۲۳۱)

و زمانی که زنها را طلاق دادید و عده را گذرانند، از آن به بعد یا خوب از

آنها نگهداری کنید و یا آنها را با مهربانی و نیکی رهایشان نمائید و هیچگاه آنها را به قصد ظلم کردن و ضرر زدن نگاه ندارید و کسی که این کار را بکند، پس به خودش ظلم کرده و آیات خدا را به مسخره نگیرید و به یاد بیاورید نعمتهاي الهى را که برای شما بوده و آنچه خدا بر شما از کتاب و حکمت نازل کرده و به وسیله کتاب، خدا موعظه تان می کند و تقوای الهى را پیشه کنید و بدانید که قطعاً خدا به هر چیزی دانا است. (۲۳۲)

و وقتی زنانتان را طلاق دادید و عده آنها تمام شد، آنها را از ازدواج با شوهران خود مانع نشوید، اگر به نحو خوبی بین آنها رضایت برقرار شود. آن چیزی است که به وسیله آن کسی که به خدا و روز قیامت ایمان دارد، موعظه می گردد. این دستور برای تزکیه بیشتر و طهارت نفس شما مؤثرتر است و خدا می داند ولی شما نمی دانید. (۲۳۳)

تدبیر ما:

مؤمنین باید بدانند طلاق مبغوض ترین و مکروه‌ترین حلال در نزد خدای تعالی است.

مؤمنین باید بدانند اگر همسرشان اعتقادات صحیحی نداشت و به مقدسات اسلام اهمیت نداد طلاق دادنش مستحب است. حضرت امام باقر علیه السلام همسری داشت و او را دوست می داشت روزی آن را طلاق داد، اصحاب حضورش عرض کردند سبب چه بود؟ فرمود: در نزد او امیر المؤمنین علیه السلام را یاد نمودم او از آن حضرت کراحت داشت و آن بزرگوار را بر مردمان دیگر مقدم نشمرد، من هم دوست نداشتم شخصی که اهل دوزخ است با بدنه مس و ملاقات کند. بعضی از بزرگان از این حدیث استفاده کرده‌اند که طلاق دادن بانویی که غیر موافق در دین و اخلاق

است مستحب می باشد.^(۱)

زنان مؤمنه باید بدانند حق شوهر بر آنان این است که از شوهرانشان حرف
شنوی داشته باشند و از خانه خود بدون اجازه شوهر چیزی به کسی ندهند و بدون
اجازه او حتی روزه مستحبی نگیرند و بدون اجازه شوهر از خانه بیرون نروند که اگر
کسی چنین کرد فرشته های آسمان و زمین و فرشته های رحمت و غضب او را تا
زمانی که به خانه برگرد لعنت خواهد کرد.^(۲)

مؤمنین باید بدانند چون مردها از نظر بدنی به گونه ای خلق شده اند که کار و
کوشش به عهده آنها است و در واقع نان آور جامعه هستند و در زیر نظر هر کدام از
آنها عده ای نان خور هستند دین مقدس اسلام از این جهت امتیازاتی برای آنها در
نظر گرفته چون با از بین رفتن هر کدام از آنها عده ای بی سرپرست می شوند و کسانی
که بی سرپرست بشوند اگر تقوای الهی نداشته باشند زمینه مساعدی برای فاسد
شدن دارند.

مؤمنین باید تا می توانند از طلاق دادن پرهیز نمایند و بدانند در طلاق برای هر
دو طرف ضرر های مادی و معنوی وجود دارد.^(۳)

مردم مسلمان باید توجه داشته باشند که ازدواج و تشکیل خانواده برای آرامش

۱ - تفسیر جامع، جلد: ۱ صفحه: ۳۳۷.

۲ - عن أبي جعفر ع قال جاءت امرأة إلى النبي صلى الله عليه و آله فقالت يا رسول الله ما حق الزوج على المرأة فقال لها أَنْ تُطِيعُهُ وَ لَا تَعْصِيهُ وَ لَا تَصَدِّقَ مِنْ بَيْتِهِ إِلَّا يَأْذِيهُ وَ لَا تَصُومَ تَطْوِعاً إِلَّا يَأْذِيهُ وَ لَا تَسْتَعْدُ نَفْسَهَا وَ إِنْ كَانَتْ عَلَى ظَهْرِ قَتْبٍ وَ لَا تَخْرُجَ مِنْ بَيْتِهِ إِلَّا يَأْذِيهُ وَ إِنْ حَرَجَتْ مِنْ بَيْتِهَا بِغَيْرِ إِذْنِهِ لَعَنَّتْهَا مَلَائِكَةُ السَّمَاءِ وَ مَلَائِكَةُ الْأَرْضِ وَ مَلَائِكَةُ الْغَضَبِ وَ مَلَائِكَةُ الرَّحْمَةِ حَتَّى تَرْجِعَ إِلَى بَيْتِهَا فَقَالَتْ يا رسول الله من أَعْظَمُ النَّاسِ حَقًا عَلَى الرَّجُلِ قَالَ وَاللَّهِ فَقَالَتْ يا رسول الله مَنْ أَعْظَمُ النَّاسِ حَقًا عَلَى الْمَرْأَةِ قَالَ زَوْجُهَا فَقَالَتْ فَمَا لِي عَلَيْهِ مِنَ الْحَقِّ مِثْلُ مَا لَهُ عَلَيَّ قَالَ لَا وَ لَا مِنْ كُلِّ مِائَةٍ وَاحِدَةٍ (اصول کافی جلد: ۵ صفحه: ۵۰۷).

۳ - إِنَّمَا يَسْتَحْفَ بِالطَّلاقِ وَ لَا يَسْتَحْفَفُ الْمَرْأَةَ (من لا يحضره الفقيه جلد: ۳ صفحه: ۵۰۲).

یافتن زن و مرد است، حال اگر زن و مردی می‌بینند که به واسطه ازدواجشان، آسایش و آرامش از آنها سلب شده و با هم تفاهم ندارند باید بدانند که خدای تعالی آنها را از ظلم ستم نمودن به یکدیگر نهی نموده و راه را برای آنها باز گذاشته تا به طور معقولانه بدون ضرر و ظلمی از یکدیگر طلاق گرفته و جدا شوند.

مسلمانان باید تا سن کمی دارند نفس و روح خود را تزکیه نمایند چراکه هر چه سن آنها بالاتر برود انجام این کار برایشان دشوار می‌شود. آنها باید بدانند هیچ گاه نباید در برخورد و رفتار هایشان تعصب و کینه ورزی باشد و وقتی زن و مردی از یکدیگر جدا شدند اگر بعدا پشیمان شدند و مجددا خواستند با یکدیگر ازدواج کنند آنها نه تنها نباید آن دو را از این کار منع کنند بلکه باید آنها را بدین کار تشویق و زمینه را برایشان فراهم سازند.

همسرانی که پس از اختلاف با هم صلح نمودند باید گذشته را فراموش نموده و هرگز به یکدیگر ستم ننمایند و از این پس با یکدیگر مهریان و رئوف باشند.

بزرگان و ریش سفیدان هر طایفه و قبیله باید بکوشند تا افراد مجرد و مخصوصاً زنان مطلقه بی‌همسر باقی نمانند چراکه در افراد کم تقوا احتمال فساد نیز وجود دارد و علاوه بر آن ازدواج یک نیاز روحی و روانی برای هر فرد است و شاید خود آن افراد با اینکه تحت فشار باشند اما حیاء و کم روئی کنند و اقدام به این کار نکنند.

آیه ۲۳۴ سوره بقره:

وَ الْوَالِدَاتُ يُرْضِعْنَ أَوْلَادَهُنَّ حَوْلَيْنِ كَامِلَيْنِ لَمَنْ أَرَادَ أَنْ يُتَمَّ
 الرَّضَاةَ وَ عَلَى الْمُوْلُودِ لَهُ رِزْقُهُنَّ وَ كِسْوَتُهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ لَا تُكَلَّفُ
 نَفْسٌ إِلَّا وُسْعَهَا لَا تُضَارَّ وَالِدَةٌ بِوَلَدِهَا وَ لَا مَوْلُودٌ لَهُ بِوَلَدِهِ وَ عَلَى
 الْوَارِثِ مِثْلُ ذَلِكَ فَإِنْ أَرَادَا فِصَالًا عَنْ تَرَاضٍ مِنْهُمَا وَ تَشَاءُرٍ فَلَا
 جُنَاحٌ عَلَيْهِمَا وَ إِنْ أَرَدْتُمْ أَنْ تَسْتَرَضِعُوا أَوْلَادَكُمْ فَلَا جُنَاحٌ عَلَيْكُمْ إِذَا
 سَلَّمْتُمْ مَا آتَيْتُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَ اتَّقُوا اللَّهَ وَ اعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ
 بَصِيرٌ ﴿۲۳۴﴾.

ترجمه آیه ۲۳۴ سوره بقره:

«شیر دادن به فرزند»

و مادرها به فرزندان خود دو سال کامل شیر می دهند. این برای کسی است که می خواهد دوران شیر دادن را کامل کند و بر عهده کسی که فرزند برای او تولد یافته (یعنی پدر) می باشد که آذوقه و لباس به طور شایسته و مطابق شئونات زنها به آنها بدهد. هیچ کس جز به قدر وسعش تکلیف نمی شود.

مادر نباید به فرزندش ضرر برساند (و یا از طریق فرزند ضرر بکشد) و همچنین آن کسی که فرزند برای او متولد شده است (یعنی پدر) نباید به فرزندش ضرر برساند (و یا از طریق فرزند ضرری ببیند) و بر وارث او نیز لازم است که این کار را انجام دهد (و این احکام را عملی کند) و اگر آن دو تصمیم گرفتند که فرزندشان را از شیر بگیرند، باید با رضایت طرفین و مشورت از یکدیگر باشد که در این صورت بر آنها اشکالی نیست. و اگر خواستید فرزنداتتان را به دایه بدهید

که آنها را شیر دهد، پس اشکالی بر شما نیست. این در صورتی است که حق مادرش را به نحو صحیح و شایسته بپردازید. و تقوای الهی را رعایت کنید و بدانید که خدا به آنچه می‌کنید، بینا است. (۲۳۴)

تدبیر ما:

زنان مسلمان باید تا دو سال کامل بچه هایشان را شیر بدهند چنانچه فرزندشان فقط از شیر آنها بخورد و از شیر دیگری نخورد و یا دایه‌ای پیدا نشود و یا همسرشان استطاعت مالی که بتواند کسی را در این امر اجیر کند نداشته باشد شیر دادن بر آنها واجب شرعی می‌باشد.

مؤمنین باید بدانند فرزند از شش ماه به بعد امکان دارد دنیا بیايد.

مؤمنین باید بدانند خرج خوراک و لباس هر کسی که بچه آنها را شیر بدهد به عهده پدر فرزند است حتی اگر زن مطلقه باشد.

مادران باید بدانند هیچ شیری یعنی شیر هیچ کسی مفیدتر از شیر مادر برای فرزند نیست.

مادران باید بدانند برای سلامتی فرزندشان باید دو سال کامل به او شیر بدهند اگر بخواهند کمتر از این مدت شیر بدهند نباید کمتر از بیست و یک ماه باشد که فرزندشان از لحاظ سلامتی آسیب خواهد دید.

مؤمنین باید بدانند فرزندشان امانتی است که خدای تعالیٰ به آنها سپرده است، به همین جهت پدر و مادر هیچ کدام حق ندارند با انجام بعضی از کارها موجب ضرر و زیان رساندن به کودک شوند.

آیه ۲۳۵ سوره بقره:

وَ الَّذِينَ يُتَوَفَّونَ مِنْكُمْ وَ يَدْرُونَ أَرْوَاجًا يَتَبَصَّرُونَ بِأَنْفُسِهِنَّ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَ عَشْرًا فَإِذَا بَلَغُنَّ أَجَلَهُنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا فَعَلْنَ فِي أَنْفُسِهِنَّ بِالْمُعْرُوفِ وَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ حَبِيرٌ ﴿۲۳۵﴾.

ترجمه آیه ۲۳۵ سوره بقره:

«عدّه وفات»

و کسانی که از شما فوت می‌کنند و زنهای را می‌گذارند، باید آن زنها چهار

ماه و ده روز عدّه نگه دارند. وقتی عدّه آنها پایان یافته، بر شما گاهی نیست در

آنچه آنها در حق خودشان از کارهای خوب می‌کنند و خدا به آنچه می‌کنید، آگاه

است. (۲۳۵)

تدبر ما:

زن‌های شوهر مرده اول باید عدّه وفات را که چهار ماه و ده روز است نگه دارند و بعد از آن می‌توانند ازدواج نمایند و کسی حق ندارد مانع آنها بشود.

زن‌های شوهر مرده حتی اگر یائسه و یا باکره باشند باید عدّه وفات را نگه دارند.

مؤمنین باید بدانند که اگر کسی همسرش از دنیا رفت و مجددًا ازدواج کرد کار بسیار خوب و پسندیده‌ای انجام داده است و لذا نباید از این کار جلوگیری کنند یا او را سرزنش نمایند، حتی در دل هم نباید از این کار ناراحت شوند، بلکه باید خوشحال باشند چون این کار کاملاً در صراط مستقیم دین است و هر کس غیر از این فکر کند خارج از صراط مستقیم است.

زنانی که در عده وفات هستند هرگونه زینت و آرایش نمودن و لباس فاخر پوشیدن بر آن‌ها حرام است.

آیه ۲۳۶ سوره بقره:

وَ لَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا عَرَضْتُمْ إِنَّمَا مِنْ حِطْبَةِ النِّسَاءِ أَوْ أَكْنَنْتُمْ فِي
أَنفُسِكُمْ عِلْمًا اللَّهُ أَنْكُمْ سَتَذَكُّرُونَ هُنَّ وَ لَكُنْ لَا تُوَاعِدُونَ هُنَّ سِرَّاً إِلَّا أَنْ
تَقُولُوا قَوْلًا مَعْرُوفًا وَ لَا تَعْزِمُوا عَقْدَةَ النِّكَاحِ حَتَّىٰ يَتَلَقَّ الْكِتَابُ أَجَلُهُ وَ
أَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي أَنفُسِكُمْ فَاحْذَرُوهُ وَ اعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ
حَلِيمٌ ﴿٢٣٦﴾.

ترجمه آیه ۲۳۶ سوره بقره:

«پیشنهاد ازدواج به زنای شوهر مرد»

و بر شما گناهی نیست اگر بطور کنایه بگوئید و یا در دل تصمیم بگیرید که از زنها خواستگاری کنید. خدا می داند که شما بالاخره به یاد آنها خواهید افتاد. ولی با آنها مخفیانه قراری نگذارید، مگر آنکه با آنها به نحو خوبی حرف بزنید. و تصمیم و عزم بر ازدواج با آنها نگیرید تا آنکه زمان عده به سر آید. و بدانید که خدا می داند آنچه را که در دل دارید. پس از مخالفت با خدا حذر کنید و بدانید که خدا بخشنده برداری است. (۲۳۶)

تدبر ما:

مؤمنین باید اول بگذارند عده وفات زنانی که همسرشان مرده تمام بشود بعد از اتمام عده هیچ اشکالی ندارد که از آن زنها در صورت تمایل و علاقه علني و یا غیر علني خواستگاری نمایند و همچنین خانم هائی که همسرشان از دنیا رفته نباید فکر کنند اگر دیگر ازدواج نکردند کار خوب و مفیدی انجام داده اند و یا فکر کنند اگر ازدواج کردند کار رشت و بدی انجام داده اند بلکه اگر فکر کنند که ازدواج برایشان

خوب نیست از صراط مستقیم دین خارج شده‌اند و زندگی را بدون دلیل بر خود سخت کرده‌اند، آنها و دیگر مردم باید بدانند بهترین و خدا پسندانه‌ترین عملی که زنانی شوهر مرده می‌توانند انجام دهند این است که بعد از اتمام عدّه وفات‌شان، هر چه سریعتر ازدواج نمایند و خود را از لذت روحی و جسمی حلالی که خدا می‌پسندد محروم ننمایند.

آیات ۲۳۷ الی ۲۳۸ سوره بقره:

لَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِنْ طَلَقُمُ النِّسَاءَ مَا لَمْ تَمْسُوْهُنَّ أَوْ تَفْرِضُوا لَهُنَّ
فَرِيضَةً وَ مَتَّعْهُنَّ عَلَى الْمُوْسِعِ قَدْرُهُ وَ عَلَى الْمُقْتَرِ قَدْرُهُ مَتَّاعًا بِالْمَعْرُوفِ
حَقًّا عَلَى الْحُسْنَيْنِ ﴿۲۳۷﴾ وَ إِنْ طَلَقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمْسُوْهُنَّ وَ قَدْ
فَرَضْتُمْ لَهُنَّ فَرِيضَةً فَنِصْفٌ مَا فَرَضْتُمْ إِلَّا أَنْ يَعْفُونَ أَوْ يَعْفُوا الَّذِي بِيَدِهِ
عُقْدَةُ النِّكَاحِ وَ أَنْ تَعْفُوا أَقْرَبُ لِلتَّقْوَى وَ لَا تَنْسَوْا الْفَضْلَ بَيْنَكُمْ إِنَّ
اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿۲۳۸﴾

ترجمه آیات ۲۳۷ الی ۲۳۸ سوره بقره:

«حکم طلاق قبل از عمل زناشوئی»

بر شما دینی و چیزی نیست اگر خواستید زنانتان را قبل از عمل زناشوئی و
یا قبل از آنکه، برای آنها به چیزی خود را ملزم کرده باشید، طلاق دهید. ولی آنها
را بهره مند کنید، کسانی که در وسعت اند به قدر وسیع خود و کسانی که در
تنگدستی هستند به قدر امکانات خود، هدیه خوبی به آنها بدهن و این کار برای
نیکوکاران الزامی است. (۲۳۷)

و اگر زنهای خود را قبل از آنکه عمل زناشوئی با آنها بکنید طلاق دادید، در
حالی که برای آنها چیزی بر خود واجب کرده بودید (مثل مهر) که به آنها بدھید،
باید نصف آن را بدھید. مگر آنکه آنها خودشان یا کسی که عقد نکاح در دست او
است (یعنی ولی شان) گذشت کند و اینکه گذشت کنید، به تقوی و پرهیزگاری
نzedیکتر است و بزرگی و فضیلت را در بین خودتان هیچگاه فراموش نکنید.
خدا به آنچه می کنید، بینا است. (۲۳۸)

تدبیر ما:

مردی که می‌خواهد زنش را طلاق دهد اگر با او مجامعت نکرده باشد نصف مهر او را باید بپردازد اما اگر مهریه‌ای مشخص نکرده باشند و مجامعتی هم صورت نگرفته باشد هیچ مهریه‌ای شامل زن نمی‌شود، فقط مرد یک هدیه‌ای در خور شأن زن به او می‌دهد^(۱).

مؤمنین در همه حال باید اخلاق اسلامی را رعایت نمایند حتی اگر خواستند از همسرشان جدا شوند با نیکی و حوبی جدا شوند و از انجام هرگونه کاری که باعث کدورت و ناراحتی می‌شود جداً پرهیزنند و حتی اگر دارای مال و ثروت زیاد هستند بهتر است بیشتر از مهریه زن به او ببخشند تا خوشحال شود و در آینده برای رفاه زندگی خویش صرف نماید، چرا که زنان از نظر جسمی ضعیف هستند و همانند مرد نمی‌توانند کار و کاسبی داشته باشند و شاید بعد از او دیگر موفق به ازدواج نشوند و بدانند این کار (یعنی بیشتر از مهریه به او بخشیدن) باعث خشنودی خداوند و برکت افتادن در مال و زندگی شان خواهد شد.

مؤمنین باید بدانند چون در طلاق یک فشار روحی بر زن وارد می‌شود لذا در طلاق هائی که قبل از آن مجامعت و نزدیکی صورت نگرفته و مهریه‌ای هم معین نشده به مرد دستور داده شده تا در شأن زن یک هدیه‌ای تهیه کند و به او بدهد تا کمی از آن فشار و ناراحتی کاسته شود.

مؤمنین باید بدانند دین مقدس اسلام و صراط مستقیم اهل بیت عصمت و طهارت لَا يَلِمُّنَّا همیشه برای آنها عزت نفس و بزرگواری و کرامت انسانی خواسته‌اند،

۱ - عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ الْأَشْيَلِ قَالَ إِذَا طَلَقَ الرَّجُلُ امْرَأَةً قَبْلَ أَنْ يَدْخُلَ بِهَا فَلَهَا نِصْفُ مَهْرِهَا وَإِنْ لَمْ يَكُنْ سَمَّى لَهَا مَهْرًا فَسَتَاعَ بِالْمَعْرُوفِ عَلَى الْمُؤْسِعِ قَارُوهُ وَعَلَى الْمُقْتَرِ قَدْرُوهُ وَلَيْسَ لَهَا عِدَّهُ تَتَرَوَّجُ مَنْ شَاءَتْ مِنْ سَاعَتِهَا (من لا يحضره الفقيه جلد: ۳ صفحه: ۵۰۵).

آنها باید بدانند دین مقدس اسلام به پیروانش دستور داده حتی اگر خواستید از یکدیگر جدا شوید اعم از همسر و غیر همسر با خوبی و نیکی از یکدیگر جدا بشوید نه با ظلم و ستم و توهین، آنها باید بدانند اگر می خواهند در صراط مستقیم بمانند و به خدای تعالیٰ قرب پیدا کنند باید گذشت داشته باشند به طوری که زنان اگر از وضع مالی خوبی برخوردارند و یا مطلع هستند که همسرشان دستش تنگ است از حق خود و مهریه شان بگذرند و در عوض مردان هم اگر از وضع مالی خوبی برخوردار هستند سعی کنند حتی علاوه بر مهریه زن هدیه‌ای بیشتر به او بیخشند و بدون ظلم و ستم و کینه بلکه با محبت و رعایت شئونات اسلامی از یکدیگر جدا بشوند تا خدای تعالیٰ هم به هر دو طرف لطف و عنایت کند و رحمت و برکتش را بر آنها نازل نماید، در غیر این صورت شیطان به آنها آفرین خواهد گفت.

مؤمنین باید توجه داشته باشد افشاء سرّ دیگران کار بسیار زشت و ناپسندی است و عقوبت دنیوی و آخروی دارد مخصوصاً اگر آبروی طرف مقابل در کار باشد. لذا زن و شوهری که بعد از مدتی زندگی به هر دلیلی از یکدیگر جدا می شوند نباید بعد از جدائی سرّ و راز یکدیگر را در پیش دیگران فاش کنند و مایه آبروریزی برای همسر گذشته خود باشند. آنها باید بدانند ظلم و ستم به دیگران کار بسیار زشتی است و شرافت و آبروی مؤمن افضل از خانه کعبه است لذا نباید با آبروی مردم بالاخص مؤمنین بازی کنند.

آیات ۱۲۳۹ الی ۲۴۰ سوره بقره:

حَافِظُوا عَلَى الصَّلَوَاتِ وَالصَّلَاةِ الْوُسْطَى وَقُومُوا لِلَّهِ
قَانِتِينَ ﴿٢٣٩﴾ فَإِنْ خِفْتُمْ فَرِجَالًا أَوْ رُكْبَانًا فَإِذَا أَمِنْتُمْ فَادْكُرُوا اللَّهَ كَمَا
عَلِمَّكُمْ مَا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ ﴿٢٤٠﴾

ترجمه آیات ۱۲۳۹ الی ۲۴۰ سوره بقره:

«سفارش به نماز»

بکوشید بر حفظ نمازها و بخصوص «نماز وسط» و با خضوع و خشوع

برای خدا برخیزید. (۲۳۹)

و اگر ترسیدید پیاده و یا سواره (همان گونه که حرکت می‌کنید، نماز را بخوانید) و وقتی امنیت خود را به دست آوردید، خدا را یاد کنید و نماز بخوانید، همان گونه که خدا به شما تعلیم داد آنچه را که نمی‌دانستید. (۲۴۰)

تدبر ما:

مؤمنین باید بدانند روز شرعی از اول مغرب شروع و تا مغرب روز بعد به اتمام می‌رسد برای مثال برای مشخص شدن ماه مبارک رمضان وقتی هلال ماه را رؤیت کردند از آن مغرب شروع ماه مبارک است و تا آخر ماه وقتی هلال شوال را رؤیت کردند دیگر در آن مغرب عید می‌گیرند لذا نمازهای مغرب، عشاء، صبح، ظهر، و عصر را در طول روز شرعی می‌خوانیم که همان گونه که متوجه‌اید نماز صبح نماز وسط است یعنی قبل از آن نمازهای مغرب و عشاء و بعد از آن ظهر و عصر می‌باشد.

مؤمنین بدانند علماء اعلام از گفتار ائمه اطهار عليهم السلام نمازهای مختلفی به عنوان نماز وسطی نقل نموده‌اند (بعضی می‌گویند منظور نماز صبح است،^(۱) بعضی

۱ - خلاصة المنہج جلد: ۱ صفحه: ۱۴۴) (أطیب البیان فی تفسیر القرآن جلد: ۲ صفحه: ۴۸۶) (مجمع

می‌گویند نماز ظهر، بعضی می‌گویند نماز عصر، بعضی می‌گویند نماز مغرب و بعضی می‌گویند نماز عشاء و عده کمی هم قائلند که نماز جمعه منظور است.^(۱) اما با توضیحی که در بالا داده شد و بنا به تأثید بعضی از علماء^(۲) به نظر حقیر نماز وسطی به نماز صبح گفته می‌شود.

مؤمنین باید بدانند چون امر است که به نماز وسطی اهمیت بدهید ائمه در روایاتشان به نمازهای مختلفی اشاره کرده‌اند تا مردم به همه نمازهایشان اهمیت بدهند اما از قرائن و دلائل مشخص است که اصل نماز وسطی نماز صبح می‌باشد و بعضی از علماء قائلند که نماز وسطی در بین نمازها مخفی است آن چنان که شب قدر در بین شب‌ها مخفی است و این به خاطر این است که مردم به همه نمازهایشان اهمیت بدهند.^(۳)

مؤمنین باید برای تمام اعمال عبادی مخصوصاً نماز بسیار اهمیت قائل باشند و آنها را سبک نگیرند و بدانند انجام عبادات باعث تقرب به خدای تعالی است.

مؤمنین باید بدانند خواندن نماز از ضروریات دین است و منکر و تارک آن کافر و نجس است، و نماز را باید در هر شرایطی به جا آورد حتی در جنگ‌ها و در اوقاتی که انسان از دزد و یا جانواران درنده خوف دارد باید با ايماء و اشاره، سواره و یا پیاده و هر طور که ممکن است نماز را به جای آورد.^(۴)

⇒البيان في تفسير القرآن جلد: ۲ صفحه: ۵۹۹.

۱ - (تفسير اثنا عشری، ج: ۱ صفحه: ۴۲۶) و (أطیب البيان في تفسير القرآن، ج: ۲ صفحه: ۴۸۶).

۲ - قال الشيخ (ره) في الخلاف صلاة الوسطى هي صلاة الأولى، أيضاً في المعتبر صلاة الوسطى هي صلاة الأولى.

۳ - مجمع البيان في تفسير القرآن، ج: ۲ صفحه: ۶۰۰.

۴ - عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ قَالَ سَأَلْتُ أَبَا عَبْدِ اللَّهِ عَنِ الرَّجُلِ يَخَافُ مِنْ سَيِّعٍ أَوْ لَصٍ كَيْفَ يُصَلِّي قَالَ يُكَبِّرُ وَ يُوْمِنُ بِرَأْسِهِ (تهذیب الأحكام جلد: ۳ صفحه: ۱۷۳).

آیه ۲۴۱ سوره بقره:

وَ الَّذِينَ يُتْوَفَّونَ مِنْكُمْ وَ يَدْرُونَ أَزْواجًا وَ صِيَّةً لَا زُواجٍ لَهُمْ مَتَاعًا
إِلَى الْحَوْلِ غَيْرِ إِخْرَاجٍ فَإِنْ خَرَجْنَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِي مَا فَعَلْنَ فِي
أَنْفُسِهِنَّ مِنْ مَعْرُوفٍ وَ اللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٤١﴾

ترجمه آیه ۲۴۱ سوره بقره:

«دستوراتی برای زن بعد از وفات شوهر»

و کسانی که از شما می‌میرند و همسران خود را باقی می‌گذارند، برای آنها باید وصیت کنند که مخارج یک سال آنها را ورثه بدهنند، به شرط آنکه آنها را از خانه شوهر خارج نکنند و اگر خارج شوند، بر شما گناهی نیست در آنچه آنها درباره خود از کارهای خوب می‌کنند و خدا عزیز حکیمی است. (۲۴۱)

تدبر ما:

مردان مؤمن باید آسایش و رفاه حال همسرانشان برای آنها مهم باشد و از ثلث مال خود برای رفاه حال همسرانشان وصیت نمایند تا بعد از فوتshan همسرشان دچار سختی و مشکلات نشود.

لازم به ذکر است زنی که شوهرش مرده و عده وفاتش تمام شده می‌تواند ازدواج کند و هیچ کس حق ندارد او را از ازدواج که کاری پسندیده است باز دارد.

آیات ۲۴۲ الی ۲۴۳ سوره بقره:

وَلِلْمُطَّلَّقَاتِ مَتَاعٌ بِالْمَعْرُوفِ حَقًا عَلَى الْمُتَّقِينَ ﴿۲۴۲﴾ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ
اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿۲۴۳﴾.

ترجمه آیات ۲۴۲ الی ۲۴۳ سوره بقره:

«توصیه مجدد برای زنهای طلاق داده شده»

و برای زنهایی که طلاق داده شده‌اند، هدیه خوبی لازم است که به آنها داده

شود. این حق است برای آنها که پرهیزکارند. (۲۴۲)

این چنین خدا آیات خود را برای شما بیان می‌کند، شاید شما تعقل

کنید. (۲۴۳)

تدبر ما:

مردان مؤمن باید بدانند طلاق کار خوب و پسندیده‌ای نیست اما در عین حال

اگر با همسر خود سازگاری نداشتند و خواستند زنان خود را طلاق بدهند باید با رعایت شئونات اسلامی از یکدیگر جدا بشوند و تا آنجائی که برایشان مقدور است به غیر از مهریه، متاع و هدیه‌ای هم به آنها بدهند چرا که این رویه ائمه اطهار علیهم السلام بوده است^(۱).

مؤمنین باید متخلق به اخلاق الهی باشند و همیشه حتی وقتی که می‌خواهند از کسی جدا شوند با او برخورد خوبی داشته باشند، مثلاً در مورد ازدواجی که در آن

۱ - عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ فِي قَوْلِهِ تَعَالَى وَلِلْمُطَّلَّقَاتِ مَتَاعٌ بِالْمَعْرُوفِ حَقًا عَلَى الْمُتَّقِينَ إِلَى أَنْ قَالَ إِذَا كَانَ الرَّجُلُ مُؤَسِّعًا عَلَيْهِ مَتَعَ امْرَأَةُ بِالْعَيْدِ وَ الْأُمَّةِ وَ الْمُتَّرِ يُسْتَحْشِي بِالْحِنْطَةِ وَ الزَّبِيبِ وَ الشُّوْبِ وَ الدَّرَاهِمِ وَ إِنَّ الْحَسَنَ بْنَ عَلَيْهِ مَتَعَ امْرَأَةُ لَهُ بِإِمَامَةٍ وَ لَمْ يُطْلِقْ امْرَأَةً إِلَّا مَتَّهُمَا (وسائل الشيعة جلد: ۲۱ صفحه: ۳۰۹).

مجامعت و مقاربی انجام نشده مرد باید نصف مهریه را به زن پردازد چه خوب و نیکو است که اگر مرد توانائی مالی دارد مهر را به صورت کامل به زن پرداخت نماید و همچنین اگر زن از وضع مالی خوبی برخوردار است و مطلع است که مرد دستش تنگ است نصف مهریه را به او ببخشد و با نیکوئی و کرامت از یکدیگر جدا شوند و بعد از جدا شدن نیز مایه حفظ آبرو برای یکدیگر باشند تا رحمت خدای تعالیٰ بر آنها نازل شود.

مؤمنین باید توجه داشته باشند خدای تعالیٰ قرآن را برای آنها نازل نموده و از امور مادی گرفته تا امور معنوی همه را در آن گنجانده است و اگر در آن تعقل و تدبر نمایند می‌بینند که خدا در قرآن هر چه برای پیشرفت انسان لازم است نازل نموده است.

مؤمنین باید بدانند فکر و عقل با یکدیگر فرق دارند عقل آن چیزی است که به وسیله او انسان خدا را بندگی می‌کند و در نتیجه بهشتی و سعادتمند می‌شود اما فکر در صورتی که عاقلانه باشد و به حقیقت عمل برسد انسان را سعادتمند می‌کند و اگر جاهلانه باشد و به حقیقت عقل نرسد انسان را بیچاره می‌کند.^(۱)

۱ - عَنْ بَعْضِ أَصْحَابِنَا رَعَيْهُ أَلَّى أَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ الْكَفَافُ قَالَ قُلْتُ لَهُ مَا الْعُقْلُ قَالَ مَا عُقْلَ يَهِ الرَّحْمَنُ وَ اكْتَسَبَ بِهِ الْجَنَانُ قَالَ قُلْتُ فَالَّذِي كَانَ فِي مُعَاوِيَةِ فَقَالَ تِلْكَ النَّكْرَاءُ تِلْكَ الشَّيْطَةُ وَ هِيَ شَيْءٌ بِالْعُقْلِ وَ لَيْسَ بِهِ بِالْعُقْلِ (اصول کافی جلد: ۱ صفحه: ۱۱).

آیه ۲۴۴ سوره بقره:

أَلَمْ تَرِ إِلَى الَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَ هُمُ الْوُفُّ حَذَرَ الْمُؤْتِ فَقَالَ
هُمُ اللَّهُ مُوْتُوا ثُمَّ أَحْيَاهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَ لِكِنَّ أَكْثَرَ
النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ﴿۲۴۴﴾

ترجمه آیه ۲۴۴ سوره بقره:

«فراز ترس مرگ»

آیا به کسانی که از ترس مرگ از دیار خود خارج شدند، نگاه نمی‌کنی؟ در حالی که آنها هزاران نفر بودند، خدا به آنها فرمود: بمیرید (مُرُدند). سپس آنها را خدا زنده کرد. قطعاً خدا صاحب تفضل بر مردم است ولی اکثر مردم از خدا تشکر نمی‌کنند. (۲۴۴)

تدبر ما:

مؤمنین باید بدانند که رجعت حق است و عده‌ای از مردم پس از مرگ در زمان حضور امام زمان (ارواحنا فداء) به دنیا بر می‌گردند.
مؤمنین باید بدانند کسانی که در زمان حکومت امام زمان (ارواحنا فداء)
رجعت می‌کنند دو دسته هستند:

اول: مؤمنین و کسانی که تزکیه نفس کرده‌اند به خاطر کمک نمودن به آن حضرت، که به اذن خدا اگر خودشان بخواهند رجعت خواهند نمود.
دوم: کفار محض به خاطر مجازات شدن به دنیا بر می‌گردند و توسط حکومت امام عصر (ارواحنا فداء) به سزای عمل دنیائی خویش خواهند رسید.
یکی از صفات بارز مؤمنین پند گرفتن از عبرت‌های تاریخ است.
مردم دنیا باید متوجه باشند از هر کسی بتوانند فرار کنند از خدای تعالی

نمی توانند فرار کنند^(۱)

مؤمنین باید بدانند خدای تعالی هر چه اراده نماید همان خواهد شد و همچنین خدای تعالی برای خواسته‌ها و دعاهای اولیاًش خیلی ارزش قائل است. مؤمنین هیچ گاه نباید از ناراحتی‌ها و مصائبی که بر دیگران وارد شده خوشحال باشند بلکه باید برای رفع مشکلات و گرفتاری‌های مردم دعا کنند و اگر از دستشان بر می‌آید کاری انجام دهنند و بدانند این سیره پیامبران الهی است که مشکلات مردم را حل می‌کنند، در شام شهری بود که هفتاد هزار خانواده جمعیت داشت، پیوسته در آن شهر مرض طاعون بروز می‌کرد و هنگامی که آن مرض شیوع پیدا می‌کرد شروتمندان و اغنية‌های شهر خارج می‌شدند و بینوایان و تهی‌دستان در اثر بی‌بضاعتی در شهر باقی می‌مانندند و بسیاری از آنها به خاطر آن مرض از بین می‌رفتند. آنان دلشان به حال خود می‌سوخت و به یکدیگر می‌گفتند اگر ما هم مانند اغنية‌های بضاعتی داشتیم هنگام شیوع مرض از این شهر بیرون می‌رفتیم تا شاهد از بین رفتن عزیزانمان نباشیم، شروتمندان نیز می‌گفتند اگر ما هم مانند فقراء در این شهر می‌ماندیم طاعون اکثر ما را هلاک می‌نمود، یکی از سالها همه آنها با هم بنا گذاشتند هر طوری که هست همگی از فقراء گرفته تا اغنية‌های آن شهر خارج و به طرف بیابان رهسپار شوند، در این میان گذر آنان به شهر مخربه‌ای افتاد که اهل آن شهر نیز ترک وطن کرده بودند، در آنجا فرود آمدند و اسباب و وسائل خود را به زمین گذاشته و اطمینان حاصل کردند که دیگر در این مکان مرض طاعون وجود ندارد، در آن هنگام خداوند امر فرمود به ملک الموت که تمام آنها را قبض روح کن، لذا روزگاری طولانی جسد آنها در بیابان افتاده و استخوان‌های بدنشان پوسیده

۱ - و جرت قدرتک و لا يمكن الفرار من حکومتك (فرازی از دعای کمیل).

و خاک شده بود. رهگذران آنها را با پا به اطراف پراکنده می نمودند، روزی از آنجا پیغمبری از پیغمبران بنی اسرائیل که نام او حزقیل بود عبور می کرد، وقتی آن استخوان های پوسیده را دید بر آنها گریه کرد و گفت: پروردگارا خواهش می کنم اگر صلاح است آنان را زنده نما تا این شهر را آباد کنند و عبادت کنند و مشغول پرستش ذات پاکت گردند و فرزندانی به وجود آورند. وحی رسید به حزقیل نبی آیا دوست داری اینها را زنده کنم؟ عرض کرد: آری ای خدای من! خدا دستور فرمود: دعا کن به این کیفیت و این کلمات را بگو، حضرت باقر علیه السلام فرمود آن کلمات اسم اعظم خدا بود که حزقیل خواند، خداوند دعای او را اجابت نمود، در آن هنگام استخوان های آنها جمع شد و روح در آنها دمیده گشت و همه آنها زنده گردیدند و زندگانی طولانی کردند و تسبیح و تقدیس خداوند به جای آوردن. سپس حزقیل نبی گفت: گواهی می دهم که خداوند بر هر چیز توانا و قادر است^(۱).

مؤمنین نباید از حدود و احکام الهی به بیانه های مختلف شانه خالی نمایند.

۱ - عَنْ أَبِي جَعْفَرٍ عَلَيْهِ الْكَلْمَاتُ فِي قَوْلِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ حَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَهُمُ الْأُولُو لِلْحَدَرِ الْمُؤْتَمِرِ
 فَقَالَ لَهُمُ اللَّهُ مُؤْشِّبُوا ثُمَّ أَخْيَاهُمْ فَقَالَ إِنَّ هُوَلَاكَ أَهْلُ مَدِينَةٍ مِنْ مَدَائِنِ الشَّامِ وَكَانُوا سَبِيعُنَّ الْفَرَّبَيَّ وَكَانَ
 الطَّاغُونُ يَقْعُدُ فِيهِمْ فِي كُلِّ أَوَانٍ فَكَانُوا إِذَا أَحَسُّوا بِهِ حَرَاجَ مِنَ الْمَدِينَةِ الْأَنْتِيَاءِ لِقَوْتِهِمْ وَبَقِيَ فِيهَا الْقُرْبَاءُ
 لِصَفَقَهُمْ فَكَانَ الْمَوْتُ يَكْتُرُ فِي الَّذِينَ أَقَامُوا وَيَقْلُ فِي الَّذِينَ حَرَجُوا فَيُقْتَلُ الَّذِينَ حَرَجُوا لَوْلَا كَانَ أَكْثَرُ
 فِيَنَا الْمَوْتُ وَيَقُولُ الَّذِينَ أَقَامُوا لَوْلَا كَانَا حَرَجَنَا لَقَلَ فَإِنَّمَا حَمِّلَ الْمَوْتَ إِذَا وَقَعَ الطَّاغُونُ
 وَأَحَسُّوا بِهِ حَرَجُوا كُلُّهُمْ مِنَ الْمَدِينَةِ فَلَمَّا أَحَسُّوا بِالطَّاغُونَ حَرَجُوا جَمِيعًا وَتَنَحَّوُا عَنِ الطَّاغُونَ حَدَرَ الْمَوْتُ
 فَسَارُوا فِي الْبَلَادِ مَا شَاءَ اللَّهُ تُمَّ إِنَّهُمْ مِنْ وَرَبِّيَّةٍ قَدْ جَلَّ أَهْلُهَا عَنْهَا وَأَقْتَلُهُمُ الطَّاغُونُ فَتَرَلُوا بَهَا فَلَمَّا
 حَطُوا رِحالَهُمْ وَاطْمَأَنُوا بِهَا قَالَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ مُؤْتُوا جَمِيعًا فَمَاتُوا مِنْ سَاعَتِهِمْ وَصَارُوا رَبِّيَّا عَظِيمًا تَلُوحُ
 وَكَانُوا عَلَى طَرِيقِ الْمَارَةِ فَكَنَسُتُهُمُ الْمَارَةُ فَنَحَوُهُمْ وَجَمِيعُهُمْ فِي مَوْضِعٍ فَمَرَّ بِهِمْ نَبِيُّ مِنْ أَنْبِيَاءِ بَنِي
 اَسْرَائِيلَ يَقَالُ لَهُ حِزْقِيلُ فَلَمَّا رَأَى تِلْكَ الْعِظَامَ بَكَى وَاسْتَعْبَرَ وَقَالَ يَا رَبَّ لَوْ شِئْتَ لَأُحْيِيَنَّهُ السَّاعَةَ كَمَا
 أَمْتَهُمْ عَمَرُوا بِلَادِكَ وَلَدُوا عِنْدَكَ وَعَدْدُكَ مَعَ مَنْ يَعْدُكَ مِنْ خَلْقِكَ فَأَوْحَى اللَّهُ تَعَالَى إِلَيْهِ أَنْ تُحْيِ
 ذَلِكَ فَقَالَ نَعَمْ يَا رَبِّ فَأَخْيَهُمْ قَالَ فَأَوْحَى اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ إِلَيْهِ قُلْ كَذَا وَكَذَا فَقَالَ الَّذِي أَمْرَهُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ أَنْ
 يَقُولَهُ فَقَالَ أَبُو عَنْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ وَهُوَ الْأَشْأَمُ الْأَعْظَمُ فَلَمَّا قَالَ حِزْقِيلُ ذَلِكَ الْكَلَامَ نَظَرَ إِلَيَّ الْعِظَامَ يَطِيرُ بَعْضُهَا
 إِلَيَّ بَعْضٌ فَقَادُوا أَحْيَاءً يَنْظَرُ عَضُّوهُمْ إِلَيَّ بَعْضٌ يُسْتَحْيُونَ اللَّهُ عَزَّ ذَكُرُهُ وَيُكَبِّرُونَهُ وَيُهَلِّلُونَهُ فَقَالَ حِزْقِيلُ عِنْدَ
 ذَلِكَ أَشَهُدُ أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ قَالَ أَعْمَرُ بْنُ يَرِيدَ فَقَالَ أَبُو عَنْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ فِيهِمْ نَزَلتْ هَذِهِ الْآيَةُ

(بحار الأنوار جلد: ۶ صفحات: ۱۲۳ و ۱۲۴).

آیه ۲۴۵ سوره بقره:

وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللّٰهِ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللّٰهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿۲۴۵﴾.

ترجمه آیه ۲۴۵ سوره بقره:

«دستور جهاد»

و در راه خدا مقاتله و جهاد کنید و بدانید که خدا شناور دانائی

است. (۲۴۵)

تدبر ما:

مؤمنین باید متوجه باشند که مرگ پایان زندگی نیست بلکه آغاز زندگی ابدی است لذا باید از کشته شدن در راه خدا نهاراًند و بدانند کسانی که در راه خدا جهاد می‌کنند و در این راه کشته می‌شوند اینها تا ابد در نزد خدای تعالی روزی می‌خورند. مردم مسلمان باید برای جهاد در راه خدا اعم از جهاد اصغر و جهاد اکبر ارزش قائل باشند و بدانند شهداء به خاطر اینکه شهید می‌شوند خدای تعالی همه گناهان آنها را می‌بخشد و روحشان را از رذائل پاک می‌کند و در بهشت بربازی که آسمان چهارم است در کنار دیگر اولیاء خدا مشغول زندگی جاودانه خواهند شد.

مؤمنین باید توجه داشته باشند در شان نزول آیه قبل گفتیم که همه اغنياء و فقراء به خاطر فرار از مرگ از شهر خارج شدند اما ملک الموت جان همه آنها را گرفت قبل از این آیه آن آیه آمده تا خدای تعالی به مردم مسلمان بفهماند از جهاد در راه خدا و کشته شدن فرار نکنید چرا که اگر تقدیر شما مرگ باشد از جبهه‌های جنگ هم اگر فرار بکنید هر کجا دیگر که باشید خدای تعالی قادر است که شما را قبض روح کند پس چه بهتر که در راه خدا مرگ با عزت داشته باشید و به بهشت جاودان

بروید.

مؤمنین باید بدانند سعادت و لیاقت جهاد در راه خدا شامل همه کس نمی‌شود، خدای تعالی این باب را برای بندگان خاص خویش باز نموده و دیگران از این سعادت محروم‌ند^(۱) پس فقط بندگان خاص خدا شوق و اشتیاق جهاد و شهادت در راه خدای تعالی را دارند.

مردم دنیا باید بدانند علت اینکه دین مبین اسلام همیشه با عزت‌تر بوده و بیشتر از ادیان دیگر در جهان مطرح است و پیشرفت‌های کلان دارد این است که مردان خدا و شهادت طلب در این دین زیاد هستند که حاضرند مال و جان و ناموس و همه چیزشان را فدای پیشرفت راه خدا بنمایند و مابقی ادیان از این امتیاز محروم هستند. البته در دین مبین اسلام هم بیشتر شیعیان علی بن ابیطالب علیهم السلام با اقتدا به امیر و مولایشان اینگونه شهادت طلب هستند و گرنه در فرق دیگر اسلامی مردان خدا و شهادت طلب یا وجود ندارد و یا به ندرت پیدا می‌شوند آن هم نه در حد و اندازه شیعیان.

مؤمنین و شیعیان حضرت علی بن ابیطالب علیهم السلام چون به دو مسئله ایمان دارند جنگ و جهاد در راه خدا و شهادت فی سبیل الله برایشان شیرین است و آن دو مسئله این است؛

اول: ایمان دارند که مرگ و زندگی به دست خدای تعالی است و ربطی به جهاد و غیر جهاد ندارد لذا آنها شجاعانه در میدان‌های جهاد در راه خدا حاضر می‌شوند و می‌دانند که اگر بکشند دنیا را از وجود ناپاکان، پاک می‌کنند و اگر کشته بشوند شهید هستند و خدای تعالی آنها را به بهشت بزرخی کنار اولیاء خود خواهد برد.

۱ - قالَ أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْهِ السَّلَامُ أَمَّا بَعْدُ فَإِنَّ الْجِهَادَ بَابٌ مِنْ أَبْوَابِ الْجَنَّةِ فَتَحَهُ اللَّهُ لِخَاصَّةِ أُولَئِكَ (وسائل الشيعة) جلد: ۱۵ صفحه: ۱۴.

دوم: آنها ایمان دارند که مرگ اتمام زندگی نیست بلکه شروع زندگی ابدی است
که گناه کاران و منحرفان تا ابد در جهنم خواهند بود و کسانی که جهاد اکبر و یا اصغر
کرده و دست به دامان اهل بیت پیامبر ﷺ بوده‌اند در بهشت جاودان خواهند بود.
مؤمنین باید بدانند جهاد و دفاع زمانی ارزشمند است و ثوابهای مذکور را دارد
که طبق موازین شرع در راه اسلام و برای خدا باشد و گرنه در دنیا جنگ‌های زیادی
به خاطر منافع مختلف صورت می‌گیرد.

آیه ۲۴۶ سوره بقره:

مَنْ ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضَاعِفَهُ لَهُ أَضْعَافًا كَثِيرَةً وَ
اللَّهُ يَقْبِضُ وَ يَنْصُطُ وَ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٢٤٦﴾.

ترجمه آیه ۲۴۶ سوره بقره:

«فوائد قرض الحسنة»

چه کسی از شما مردم به خدا قرض الحسنے‌ای می‌دهد تا خدا آن را برای او
چندین برابر زیادش کند؟ و خدا قبض و بسط می‌کند و همه به سوی او
برگردانده می‌شوید. (۲۴۶)

تدبر ما:

مؤمنین باید بدانند انجام کارهای نیک در تقریشان به خدای تعالی بسیار مؤثر است لذا آنها همیشه باید سعی کنند نیکوکار باشند و گرہ از کار برادران و خواهران دینی خویش باز نمایند.

مؤمنین باید از مال طیب و حلال خود به برادران و خواهران دینی خود که نیازمند هستند قرض بدهند، قرضی که بدون منت و یا بهره گرفتن باشد و بدانند خدای تعالی نیکوکاران را دوست دارد و وسعت رزق به آنها عطا می‌نماید.

مؤمنین باید متوجه باشند خدای تعالی آن قدر مخلوقاتش را دوست دارد که وقتی یکی از آنها نیازمند می‌شود اگر ما به او پولی قرض دهیم خدای تعای می‌گوید گوئی به من قرض داده‌اید و من خودم جبران محبت شما را خواهم کرد قبل از اینکه

او بخواهد کاری کند.

مؤمنین باید بدانند دین مبین اسلام از هر گونه گدا طبعی و تبلی متنفر است و برای اینکه گدا پروری در جامعه رواج پیدا نکند فرموده اجر و ثواب قرض دادن بیشتر از اجر و ثواب صدقه دادن است^(۱).

۱- عن أبي عبد الله عائلا قال مكتوب على باب الحجنة الصدقة بعشرين والفرض بثمانية عشر وفي روایة أخرى بخمسة عشر (أصول كافي جلد: ۴ صفحه: ۳۳).

آيات ۲۴۷ الی ۲۵۳ سوره بقرہ:

أَلَمْ تَرِ إِلَى الْمَلَإِ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ مِنْ بَعْدِ مُوسَى إِذْ قَالُوا لِنَبِيٍّ لَهُمْ
 أَبْعَثْ لَنَا مَلِكًا نُقَاتِلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ قَالَ هَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ كُتِبَ عَلَيْكُمْ
 الْقِتَالُ أَلَا تُقَاتِلُوا قَالُوا وَمَا لَنَا أَلَا نُقَاتِلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَقَدْ أَخْرَجْنَا مِنْ
 دِيَارِنَا وَأَبْنَائِنَا فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ تَوَلَّوْا إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ وَاللَّهُ عَلَيْهِ
 بِالظَّالِمِينَ ﴿۲۴۷﴾ وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ اللَّهَ قَدْ بَعَثَ لَكُمْ طَالُوتَ مَلِكًا
 قَالُوا أَنَّى يَكُونُ لَهُ الْمَلْكُ عَلَيْنَا وَنَحْنُ أَحَقُّ بِالْمَلْكِ مِنْهُ وَلَمْ يُؤْتَ سَعَةً
 مِنَ الْمَالِ قَالَ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَاهُ عَلَيْكُمْ وَرَزَدَهُ بَسْطَةً فِي الْعِلْمِ وَالجِنْسِ وَ
 اللَّهُ يُوْتِي مُلْكَهُ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ واسِعٌ عَلِيمٌ ﴿۲۴۸﴾ وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ
 إِنَّ آيَةَ مُلْكِهِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ التَّابُوتُ فِيهِ سَكِينَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَبَقِيَّةٌ مِمَّا تَرَكَ
 آلُ مُوسَى وَآلُ هَارُونَ تَحْمِلُهُ الْمَلَائِكَةُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَا يَةً لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ
 مُؤْمِنِينَ ﴿۲۴۹﴾ فَلَمَّا فَصَلَ طَالُوتُ بِالْجُنُودِ قَالَ إِنَّ اللَّهَ مُبْتَلِيكُمْ بِنَبِيٍّ
 فَنَّ شَرِبَ مِنْهُ فَلَيْسَ مِنِي وَمَنْ لَمْ يَطْعَمْهُ فَإِنَّهُ مِنِي إِلَّا مَنِ اغْتَرَفَ
 غُرْفَةً بِيَدِهِ فَشَرِبُوا مِنْهُ إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ فَلَمَّا جَاؤَ زَهْرَهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا
 مَعَهُ قَالُوا لَا طَاقَةَ لَنَا إِلَيْهِمْ بِجَاهِ الْمُجْنَدِينَ قَالَ الَّذِينَ يَظْنُونَ أَنَّهُمْ
 مُلَاقُوا اللَّهَ كَمْ مِنْ فِتَّةٍ قَلِيلَةٍ غَلَبَتْ فِتَّةً كَثِيرَةً بِإِذْنِ اللَّهِ وَاللَّهُ مَعَ
 الصَّابِرِينَ ﴿۲۵۰﴾ وَلَمَّا بَرَزُوا بِجَاهِ الْمُجْنَدِينَ قَالُوا رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا
 صَبْرًا وَتَبَّتْ أَقْدَامَنَا وَانْصَرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿۲۵۱﴾ فَهَزَّ مُوْهُمْ
 بِإِذْنِ اللَّهِ وَقَتَلَ دَاوُودُ جَاهُولَتَ وَآتَاهُ اللَّهُ الْمَلْكَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَمَهُ مِمَّا
 يَشَاءُ وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَفَسَدَتِ الْأَرْضُ وَلَكِنَّ
 اللَّهَ ذُو فَضْلٍ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿۲۵۲﴾ تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ نَتْلُوهَا عَلَيْكَ

بِالْحَقِّ وَإِنَّكَ لِمَنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٢٥٣﴾

ترجمه آيات ۱۲۴۷ الی ۲۵۳ سوره بقره:

«قضیه طالوت»

آیا ندیدی جمعی از بنی اسرائیل را که بعد از موسی وقتی که به پیامبر خود گفتند: برای ما پادشاهی را تعیین کن که ما زیر نظر او در راه خدا جنگ کنیم، آن پیامبر گفت: آیا امیدی دارید که اگر به شما دستور جهاد داده شود، شما به دستور جهاد عمل نکنید؟ گفتند: مگر ما را چه شده که در راه خدا جنگ نکنیم؟ و حال آنکه ما و فرزندانمان از شهر و دیارمان بیرون شده‌ایم. ولی وقتی برای آنها دستور جنگ نوشتند شد، به جز اندکی از آنها، بقیه نافرمانی کردند و خدا دانا به احوال ظالمین است. (۲۴۷)

و پیامبرشان به آنان گفت: قطعاً خدا «طالوت» را سلطان و فرمانروای برای شما تعیین فرموده. آنها گفتند: چطور او می‌تواند بر ما حکومت کند؟ و حال آنکه ما برای این کار از او بهتریم و حال آنکه به او ثروت و پول زیادی داده نشده است. پیامبرشان گفت: قطعاً خدا او را برای حکومت و سلطنت بر شما انتخاب کرده و به او علم زیاد و بدن قدرتمندی داده و خدا به هر کس بخواهد، سلطنتش را عنایت می‌کند و خدا فضل و رحمتش وسیع است و دانا است. (۲۴۸)

و پیامبرشان به آنها گفت: نشانه پادشاهی او این است که صندوقی برای شما می‌آید که در آن آرامشی از طرف پروردگاریتان خواهد بود. در آن صندوق آنچه را که خاندان موسی و هارون باقی گذاشته و ملائکه آن را حمل کرده‌اند، وجود دارد و در آن نشانه‌ای برای شما خواهد بود، اگر ایمان داشته باشید. (۲۴۹)

پس زمانی که طالوت لشگر را بیرون برد، به آنها گفت: قطعاً خدا شما را با

نهر آبی آزمایش می‌کند. هر کس از آن آب بخورد، از من نیست و کسی که از آن آب نخورد، از من خواهد بود. مگر کسی که به اندازه کف دستش از آن آب بخورد. ولی همه الأكمی از آنها از آن آب خوردنده. پس وقتی که او و کسانی که با او ایمان آورده بودند از نهر آب گذشتند، گفتند: ما امروز در مقابل جالوت و لشگرش طاقت نداریم. کسانی که ملاقات خدا را می‌خواستند، گفتند: چقدر جمعیّتهای کمی بوده‌اند که بر جمعیّتهای زیادی به اذن پروردگار غلبه کرده‌اند و خدا با صابرین است. (۲۵۰)

و چون با جالوت و لشگرش در مبارزه روی رو شدند، گفتند: پروردگارمان، به ما برداشی و صبر عنایت کن و قدمهای ما را در راهمان ثابت نگهدار و ما را بر جمعیّت کفار یاری فرما. (۲۵۱)

بالاخره آنها با اذن پروردگار، جالوت و لشگرش را در هم کوبیدند و داود را کشته و خدا به او پادشاهی داد و به او حکمت آموخت و هر چه را که می‌خواست، خدا به او تعلیم داد و اگر این چنین مقدّر نبود که خدا بعضی از مردم را به وسیله بعضی دفع کند (یا جمعی را به وسیله جمعی از بین ببرد)، زمین فاسد می‌شد. ولی خدا صاحب تقضی برجهانیان است. (۲۵۲)

این آیات خدا است که آن را بر تو به حق تلاوت می‌کنیم و قطعاً تو از

رسولان هستی. (۲۵۳) (۱)

تدبیر ما:

مؤمنین اگر قدر دان نعمات خدای تعالی نباشند و به سمت گناه بروند خدای تعالی هم آنها را به حال خود رها خواهد نمود و در این صورت ظالمین و ستمکاران

۱ - ترجمه آیات، ترجمه قرآن استاد عزیزم، حضرت آیت الله سید حسن ابطحی (حفظه الله) می‌باشد.

بر آنها مسلط خواهند شد^(۱).

مؤمنین باید بدانند همه جمیعت‌ها برای اینکه منظم باشند و مشکلات، آنها را از بین نبرد نیاز به رهبر و فرمانروای دارند چه با تقوا و چه بی‌تقوا، به خاطر این که جماعتی که فرمانروای بی‌تقوا بر آنها حاکم باشد، منظم‌تر و بهتر از جمیعتی است که هیچ کس بر آنها امیر نیست و هر کسی ساز خودش را می‌زند^(۲)، البته به یقین اگر فرمانروای صالح و با تقوا باشد بهتر است.

مؤمنین باید بدانند خدا و اولیائش به هر کسی برتری دادند بی‌دلیل و حکمت نیست و در اسلام اولین کسانی که با اوامر خدا و اولیائش یعنی حضرت محمد ﷺ مخالفت نمودند منافقینی بودند که با اینکه رسول الله ﷺ اسماء را به عنوان فرمانده لشکر انتخاب نموده بود اما آن‌ها مخالفت کرده و گفتند او جوان نورسی است و ما تجربه‌های بیشتری نسبت به او داریم و در جنگ حاضر نشدند.

مسلمانان باید بدانند در اسلام سیاست از دیانت جدا نیست و بهترین مسلمانان سیاستمدارترین آنها است و البته سیاست یعنی عدالت داشتن در امور مملکتی^(۳) و به معنی دروغ گفتن و حقه بازی نیست و ائمه اطهار طیبین از همه سیاستمدارتر بوده‌اند^(۴).

مؤمنین توجه داشته باشند برخوردها و رفتارهای آنها با رهبران الهی یکی از امتحانات آنها در دنیا است.

۱ - عَنْ أَبِي جَعْفَرٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ أَنَّ بَنِي إِسْرَائِيلَ بَعْدَ مُوسَى عَمِلُوا بِالْمُعَاصِي وَ غَيْرُوا دِينَ اللَّهِ وَ عَنَّا عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ وَ كَانَ فِيهِمْ نَبِيٌّ يَأْمُرُهُمْ وَ يَنْهَاهُمْ فَلَمْ يُطِيعُوهُ وَ رُوِيَ أَنَّهُ إِذْبَانَ النَّبِيِّ فَسَلَطَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ جَلُوتَ وَ هُوَ مِنَ الظَّيْطَانِ فَأَذَلَّهُمْ وَ قَتَلَ رِجَالَهُمْ وَ أَخْرَجَهُمْ مِنْ دِيَارِهِمْ وَ أَخْذَ أُمُوَالَهُمْ وَ أَسْتَبَدَ نِسَاءَهُمْ (بحار الأنوار جلد: ۱۳ صفحه: ۴۳۹).

۲ - عن امير المؤمنین علی علیه السلام لا بد للناس من امير بر او فاجر (بحار الأنوار جلد: ۳۳ صفحه: ۳۵۸).

۳ - ملاک السياسة العدل ۷۶۲۷ (غزال الحكم صفحه: ۳۳۱).

۴ - وَ سَاسَةُ الْعِبَادِ وَ أَرْكَانُ الْبِلَادِ (من لا يحضره الفقيه جلد: ۲ صفحه: ۶۱۰).

مؤمنین باید بدانند برای اداره امور هم داشتن علم و هم نیرو لازم است در عین حال توانائی علمی خیلی با ارزش تر و مهم تر از توانائی جسمی است.

مؤمنین باید جهل و کم ظرفیتی را از خود دور کنند زیرا علت اعترافات مردم در گذشته به اولیاء خدا جهل و نداشتن اطلاعات بود.

مسلمانان باید بدانند انسان همیشه و در همه حال نیازمند سکینه و آرامش است که خدای تعالی دائماً این دو نعمتش را برمؤمنین نازل می‌نماید.

مسلمانان باید به تاریخ نگاه کنند و فکر و عقل خویش را به کار بیاندازند و از تجربه‌ها پند بگیرند، آنها باید بدانند قوم بنی اسرائیل آن جعبه‌ای را که مادر حضرت موسی او را در آن گذاشته بود و به آب انداخته بود به خاطر اینکه به نام حضرت موسی بود و به بدن حضرت موسی متبرک شده بود مقدس می‌شمردند و از آن تبرک می‌جستند و خدای تعالی آنها را به خاطر این کارشان مشرک نخواند پس زمانی که «بِقِيَّةٍ مُّمَّا تَرَكَ ءَالُّ مُوسَى وَ ءَالُّ هَرُونَ» برای بنی اسرائیل مقدس و مایه آرامش و سکینه بود قطعاً «مما ترك رسول الله ﷺ» یعنی همان حرم‌های امامان و امامزادگان و ضریح مطهرشان برای مسلمانان از برکت و آرامش خاصی برخوردار است.

مؤمنین باید بدانند دوری از هوای نفس و مطیع امر مدیر و سرپرست بودن در هر کاری عامل موفقیت در تمام مسائل است.

مؤمنین باید همیشه در تمام مسائل صبر را پیشه خود سازند و بدانند خدای تعالی یار و مددکار کسانی است که اهل استقامت و صبر در مسائل باشند.

مؤمنین باید بدانند رمز موفقیت در تمام کارها انس داشتن با خدای تعالی است لذا آنها همیشه باید در هر کاری تلاش و کوشش خود را بنمایند اما به محضر

پروردگار هم دعا کنند و پیشرفت هایشان را از ناحیه خدای تعالی بدانند.

مؤمنین باید بدانند هر جمعیتی که از رهبر و سرپرست مؤمن، توانا و شایسته برخوردار باشد و خودشان نیز مؤمن و مطیع باشند و هدف‌شان الهی و توکل‌شان به خدا باشد و صبر و استقامت داشته باشند اینها در واقع همان کسانی هستند که قرآن در وصفشان می‌فرماید: اینها بنیان مرصوص هستند^(۱) و همیشه در همه کارها موفق هستند.

* * *

خداآوند متعال را شکر و سپاس می‌گوییم که حقیر را موفق به تدبیر و برداشت از دو جزء قرآن نمود و از او می‌خواهم که به من توفیق عنایت نماید تا بتوانم تا آخر قرآن برداشت و تدبیر بنویسم و ان شاء الله در جلد‌های بعدی به شما عزیزان تقدیم نمایم.

در پایان این جلد لازم می‌دانم از استاد عزیزم که سالیان متتمادی عمر شریف و پیربرکت خویش را بدون هیچ اجر و مزدی صرف تعلیم و تربیت حقیر نمود و من را با علوم قرآن و اهل‌بیت ﷺ آشنا نمود و عقاییدم را در صراط مستقیم اهل بیت عصمت و طهارت ﷺ تنظیم کرد تقدیر و تشکر نمایم و از خداوند متعال طول عمر با عزت و با برکت برای ایشان خواستارم و دعا و آرزویم این است که خدای مهریان در آخرت نیز مرا با ایشان و اولیاءش محشور فرماید.

آمین یا رب العالمین

۱- إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِهِ صَفَّا كَانُوهُمْ بَيْانٌ مَّرْصُوصٌ (سوره صف آیه ۴).

فهرست

صفحه	عنوان
۲۲.....	پیشگفتار
۲۲.....	حدیث اول:
۲۲.....	حدیث بیست و سوم:
۲۳.....	حدیث بیست و چهارم:
۲۳.....	حدیث سوم:
۲۴.....	حدیث پنجم:
۲۴.....	حدیث ششم:
۲۴.....	حدیث هفتم:
۲۵.....	حدیث سی ام:
۲۵.....	حدیث سی و یکم:
۲۶.....	حدیث سی و دوم:
۲۶.....	حدیث سی و سوم:
۲۶.....	حدیث سی و چهارم:
۲۷.....	حدیث سی و پنجم:
۲۷.....	حدیث چهاردهم:
۲۸.....	حدیث پانزدهم:
۲۹.....	حدیث شانزدهم:
۲۹.....	حدیث هفدهم:
۲۹.....	حدیث هجدهم:
۳۰.....	آیات ۱ الی ۲ سوره حمد
۳۳.....	آیات ۳ الی ۷ سوره حمد
۳۷.....	آیات ۱ الی ۶ سوره بقره:
۳۷.....	حدیث بیست و دوم: «مؤمنین اهل تقوی»

آیات ۷ الی ۸ سوره بقره:	۴۱
«کفار مرده‌دل»	۴۱
«اخراج حضرت آدم علیہ السلام از بهشت»	۶۸
آیات ۹ الی ۱۱ سوره بقره:	۴۳
«منافقان و نیرنگ بازان»	۴۳
آیات ۱۲ الی ۱۷ سوره بقره:	۴۵
«منافقان و نیرنگ بازان»	۴۵
آیات ۱۸ الی ۲۱ سوره بقره:	۴۸
«متلهای قرآن برای منافقین»	۴۸
آیات ۲۲ الی ۲۳ سوره بقره:	۵۰
«دستور بندگی و نصیحت»	۵۰
آیات ۲۴ الی ۲۵ سوره بقره:	۵۲
«اعجاز قرآن»	۵۲
آیه ۲۶ سوره بقره:	۵۳
«بشارت به بهشت»	۵۳
آیه ۲۷ سوره بقره:	۵۴
«حضرت موسی علیہ السلام و بنی اسرائیل»	۷۷
آیه ۵۵ سوره بقره:	۸۰
«مجازات بنی اسرائیل»	۸۰
آیات ۵۶ الی ۵۷ سوره بقره:	۸۲
آیه ۳۰ سوره بقره:	۵۸
«خلقت زمین و آسمانها»	۵۸
آیه ۳۱ سوره بقره:	۵۹
«خلقت پسر در روی زمین»	۵۹
آیات ۳۲ الی ۳۴ سوره بقره:	۶۱
«تعلیمات الهی به حضرت آدم علیہ السلام»	۶۱
آیه ۳۵ سوره بقره:	۶۳
«سجده ملاذکه»	۶۳
آیه ۳۶ سوره بقره:	۶۵
«تقاضاهای بنی اسرائیل»	۸۸
«سکونت حضرت آدم علیہ السلام در بهشت»	۸۸
آیات ۳۷ الی ۳۸ سوره بقره:	۶۶
«اغوای شیطان و توبه حضرت آدم علیہ السلام»	۶۶
آیات ۳۹ الی ۴۰ سوره بقره:	۶۸
«تدذکر نعمتها به بنی اسرائیل»	۶۹
آیات ۴۱ الی ۴۲ سوره بقره:	۶۹
«نصایحی به بنی اسرائیل»	۷۰
آیات ۴۳ الی ۴۵ سوره بقره:	۷۰
آیات ۴۶ الی ۴۷ سوره بقره:	۷۲
«خاشعین و حالات آنها»	۷۲
آیات ۴۸ الی ۴۹ سوره بقره:	۷۴
«باز هم تذکر نعمتها به بنی اسرائیل»	۷۴
آیات ۵۰ الی ۵۱ سوره بقره:	۷۵
«نجات از فرعونیان»	۷۵
آیه ۵۲ سوره بقره:	۷۵

آیات ۶۴ الی ۶۵ سوره بقره:	۹۱
«کوه طور بالای سر بنی اسرائیل»	۹۱
آیات ۶۶ الی ۶۷ سوره بقره:	۹۳
آیات ۱۰۳ الی ۱۰۴ سوره بقره:	۱۲۰
«حضرت سلیمان علیہ السلام و سحر و جادو»	۱۲۰
آیات ۱۰۵ الی ۱۰۹ سوره بقره:	۱۲۳
«صید ماهی در روز شنبه»	۹۳
آیات ۱۱۰ الی ۱۱۱ سوره بقره:	۹۴
«قصه گاو بنی اسرائیل»	۹۴
آیات ۱۱۲ الی ۱۱۳ سوره بقره:	۹۷
«حسادت اهل کتاب»	۱۲۷
آیات ۱۱۴ الی ۱۱۵ سوره بقره:	۱۲۹
«قساوت بنی اسرائیل»	۹۷
آیات ۱۱۶ الی ۱۱۷ سوره بقره:	۱۲۹
آیات ۱۱۸ الی ۱۱۹ سوره بقره:	۱۳۱
آیه ۱۱۴ سوره بقره:	۱۳۱
«مطروح کردن یکدیگر»	۱۳۱
آیات ۱۱۵ سوره بقره:	۱۳۴
آیه ۱۱۵ سوره بقره:	۱۳۴
«مانع از ذکر خدا می شوند»	۱۳۴
آیات ۱۱۶ سوره بقره:	۱۳۶
«بهشت و یهود و نصاری»	۱۲۹
آیات ۷۷ الی ۸۰ سوره بقره:	۱۰۰
«دوروئی بنی اسرائیل»	۱۰۰
آیات ۸۱ الی ۸۳ سوره بقره:	۱۰۲
آیه ۱۱۶ سوره بقره:	۱۳۶
«عهد و میثاق از بنی اسرائیل»	۱۰۴
آیه ۸۸ سوره بقره:	۱۰۷
«لجاجت بنی اسرائیل»	۱۰۷
آیات ۱۱۷ الی ۱۱۸ سوره بقره:	۱۳۷
آیات ۸۹ الی ۹۰ سوره بقره:	۱۰۸
«خدا از داشتن فرزند منته است»	۱۳۷
آیات ۱۱۹ الی ۱۲۰ سوره بقره:	۱۳۸
آیه ۹۱ سوره بقره:	۱۱۰
«مجازات کفار»	۱۱۰
آیه ۹۲ سوره بقره:	۱۱۱
«قرآن حق است»	۱۱۱
آیات ۹۳ الی ۹۴ سوره بقره:	۱۱۲
آیه ۱۲۵ سوره بقره:	۱۱۲
آیات ۹۵ الی ۹۷ سوره بقره:	۱۱۴
«آزمایش حضرت ابراهیم علیہ السلام»	۱۴۵
آیات ۱۲۶ الی ۱۲۷ سوره بقره:	۱۴۹
«تمنای مرگ»	۱۱۴
آیات ۹۸ الی ۹۹ سوره بقره:	۱۱۶
«خانه کعبه»	۱۴۹
آیات ۱۲۸ الی ۱۳۰ سوره بقره:	۱۵۲
«دشمنی با جبریل»	۱۱۶
آیات ۱۰۰ الی ۱۰۲ سوره بقره:	۱۱۸
«بنای خانه کعبه»	۱۵۲
آیات ۱۳۱ الی ۱۳۳ سوره بقره:	۱۱۸

۱۹۷	آیه ۱۶۹ سوره بقره: آیت ابراهیم علیهم السلام	۱۵۵
۱۹۷	آیات ۱۲۴ الی ۱۳۵ سوره بقره: خوردنیهای پاک	۱۵۷
۱۹۹	آیات ۱۷۰ الی ۱۷۲ سوره بقره: سوال حضرت یعقوب علیهم السلام	۱۵۷
۱۹۹	آیات ۱۳۶ الی ۱۴۲ سوره بقره: فعالیت شیطان	۱۵۹
۲۰۲	آیه ۱۷۳ سوره بقره: ملت پاک حضرت ابراهیم	۱۵۹
۲۰۲	آیه ۱۴۳ سوره بقره: رزق حلال و حرام	۱۶۲
۲۰۴	آیه ۱۷۴ سوره بقره: سوال ابلهان از قبله	۱۶۲
۲۰۴	آیات ۱۴۴ الی ۱۴۸ سوره بقره: گوشهای حرام	۱۶۳
۲۰۷	آیات ۱۷۵ الی ۱۷۷ سوره بقره: تغییر قبله برای امتحان مردم بود	۱۶۳
۲۰۷	آیات ۱۴۹ الی ۱۵۱ سوره بقره: کتمان حق	۱۷۰
۲۱۰	آیه ۱۷۸ سوره بقره: تعیین قبله	۱۷۰
۲۱۰	آیات ۱۵۲ الی ۱۵۴ سوره بقره: خوبی در چیست؟	۱۷۴
۲۱۳	آیات ۱۷۹ الی ۱۸۰ سوره بقره: پیامبر صلی اللہ علیہ وآلہ برای تزکیه نفس	
۲۱۳	آیات ۱۸۱ الی ۱۸۳ سوره بقره: مسئله حیاتی قصاص	۱۷۴
۲۱۶	آیات ۱۵۵ سوره بقره: شهداء زنده‌اند	۱۷۹
۲۱۶	آیات ۱۵۶ الی ۱۵۸ سوره بقره: دستور وصیت کردن	۱۷۹
۲۱۹	آیات ۱۸۴ الی ۱۸۶ سوره بقره: دستور روزه در ماه رمضان	۱۸۰
۲۱۹	آیه ۱۸۷ سوره بقره: امتحانات الهی	۱۸۰
۲۲۶	آیه ۱۵۹ سوره بقره: کوه صفا و مروه	۱۸۳
۲۲۶	آیات ۱۶۰ الی ۱۶۱ سوره بقره: شهداء زنده‌اند	۱۸۳
۲۲۱	آیه ۱۸۸ سوره بقره: کتمان حق	۱۸۶
۲۲۱	آیات ۱۶۲ الی ۱۶۳ سوره بقره: بقیه قوانین ماه رمضان	۱۸۶
۲۲۴	آیه ۱۸۹ سوره بقره: لعنت خدا بر کافران	۱۸۹
۲۲۴	آیه ۱۶۴ سوره بقره: خدای یکتا	۱۸۹
۲۲۸	آیه ۱۹۰ سوره بقره: آیه ۱۶۵ سوره بقره: خدای یکتا	۱۹۰
۲۲۸	آیات ۱۹۱ الی ۱۹۶ سوره بقره: نشانه‌های پروردگار	۱۹۲
۲۴۲	آیات ۱۹۷ الی ۲۰۴ سوره بقره: دستورات جنگ با کفار	۱۹۲
۲۴۷	آیات ۱۶۶ الی ۱۶۸ سوره بقره: محبت به خدا	۱۹۴
۲۴۸	آیات ۱۹۷ الی ۲۰۴ سوره بقره: دستورات حج و عمره	۱۹۴

آیات ۲۰۵ الی ۲۰۷ سوره بقره:	۲۵۵
«حالات بد قدرتمندان».....	۲۵۵
آیه ۲۰۸ سوره بقره:	۲۵۸
آیات ۲۲۷ الی ۲۲۸ سوره بقره:	۲۸۹
«درباره ایلاء زنها».....	۲۸۹
آیه ۲۰۹ سوره بقره:	۲۶۰
آیه ۲۱۰ سوره بقره:	۲۱۰
آیه ۲۰۸ سوره بقره:	۲۹۲
«علی علیاً تنهای مرد خدا است»	۲۵۸
آیه ۲۱۱ سوره بقره:	۲۶۲
«دستور تسليم در مقابل اوامر الهی».....	۲۶۰
آیه ۲۱۲ سوره بقره:	۲۶۳
«گله از بنی اسرائیل»	۲۶۳
آیه ۲۱۳ سوره بقره:	۲۶۴
آیات ۲۳۷ الی ۲۳۸ سوره بقره:	۳۰۰
«پیشنهاد ازدواج به زنهای شوهر مرد»	۳۰۰
آیه ۲۱۴ سوره بقره:	۲۶۶
آیات ۲۳۹ الی ۲۴۰ سوره بقره:	۳۰۵
آیه ۲۳۶ سوره بقره:	۳۰۰
آیه ۲۴۱ سوره بقره:	۳۰۷
آیه ۲۴۲ سوره بقره:	۳۰۷
آیات ۲۴۳ الی ۲۴۴ سوره بقره:	۳۰۸
«حکم طلاق قبل از عمل زناشوئی»	۳۰۲
آیه ۲۴۵ سوره بقره:	۳۱۳
آیه ۲۴۶ سوره بقره:	۳۱۶
آیه ۲۴۷ الی ۲۵۳ سوره بقره:	۳۱۸
«فوائد قرض الحسنة»	۳۱۶
آیات ۲۲۳ الی ۲۲۴ سوره بقره:	۲۸۵
«قضیه طالوت»	۲۱۹
فهرست منابع	۲۲۳
فهرست	۲۲۴
«حکم زن حائض»	۲۸۵
آیات ۲۲۵ الی ۲۲۶ سوره بقره:	۲۸۷
«قسم خوردن»	۲۸۷